

1984

T.C
BAŞBAKANLIK
TANITMA FONU

Etkinlik Sponsoru

Mekan Sponsoru

İletişim Sponsoru

MYRA

Büyükelçilikler ve Kültür Merkezleri

INSTITUT
FRANÇAIS
ANKARA

Austrian Embassy
Ankara

EMBASSY OF FINLAND
ANKARA

CONSULATE GENERAL
OF SWEDEN
Istanbul

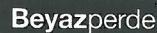
SRE
EMBAJADA
DE MÉXICO
EN TURQUÍA

Yayın Sponsoru

Basın Sponsorları

Hizmet Sponsorları

A STAR ALLIANCE MEMBER

FESTİVAL KADROSU/FESTIVAL STAFF

**Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği
Flying Broom Women Communication and Research
Association**

Yönetim Kurulu/Administrative Board

Halime Güner
Yıldız Ecevit
Özge Alpay
Berrin Balay
Selen Doğan

Başkan/President

Halime Güner

Genel Koordinatör/General Coordinator

Sevna Somuncuoğlu

Genel Yayın Yönetmeni/Editor in Chief

Selen Doğan

Festival Koordinatörü/Festival Coordinator

Özlem Kinal

Festival Programı/Festival Program

Sevna Somuncuoğlu
Özlem Kinal

“Her Biri Ayrı Renk” Seçkisi

Sevin Okyay

“Uzak Diyarlar” Seçkisi

Andreas Treske

Belgesel Seçkisi

Berrin Balay, Emel Çelebi, Seray Genç

Kısa Film Seçkisi

Gülden Treske, Cemal Akyüz

Program Danışmanı

Oğuz Onaran

İletişim Koordinatörü/Communication

Neriman Demir

Film Trafik/Print Traffic

Özlem Kinal, Ceren Kocaman

Konuk Ağırlama/Guest

Sibel Güneş, Vera Jimenez, Nazan Tekin, Ayşegül İmre
Balci

Festival Tanıtım Filmleri/Festival Trailers

Emre Yılmaz

Basın/Press

Sibel Güneş

Festival Jeneriği/

Hayalperest

Açılış Töreni/Opening Ceremony

Hakan Dündar

Diyalog Çeviri ve Altyazı/Film Translation

Filmarti

Katalog Çevirileri/Catalogue Translations

Ceren Kocaman, Burç Köstem, Zeynep Çolak, Berivan
Alabuğa, Burcu Çelik, Sevcan Çamırcı

Sözlü Çeviriler/Interpretations

Hacettepe Üniversitesi Mütercim Tercümanlık Bölümü

Çeviri Editörü/Editor for English Material

Ceren Kocaman

Basılı Malzemeler Uygulama/Printed Materials

Emre Yılmaz

Festival Fotoğrafları/Festival Photographers

KA Fotoğraf Geliştirme Atölyesi: Anna Karahan, Çağrı
Kibar, Duygu Özdemir, Eda Irkılata, Elçin Orçan, Fazlı
Öztürk, Hakan Önal, Handan Kurtbaş, İbrahim Karakütük,
İlker Yavuz, İpek Çınar, Metin Arslan, Mihrican Yürükoğlu,
Nazan Köse, Nazlı Deniz Oğuz, Oğuz Karakütük, Ömür
Özonur Kancoğlu, Serhat Şatır, Şenel Uçar, Şerife Yavuz,
Tevfik Ceritoğlu, Zehra Pınar Çeliker

Ödül Tasarımı

Antik Tuğra

Anı Plaketleri/Memorial Statuette

Fahri Kaplan

Hale Soygazi, Füsün Demirel, Serra Yılmaz**Fotoğrafları**

Muammer Yanmaz

Gönüllü Koordinasyonu/Volunteer Coordination

Ceren Kocaman, Tayfun Can Onuk

Gönüllüler/Volunteers

Alper Okan Akdağ, Arzu Çelik, Asena Ak, Aslı Polatkan,
Ayşe Öykü Özer, Aysun Güven Özdemir, Beyza Acar,
Bilge Nur Bektaş, Burç Köstem, Cansu Dağıstanlı, Can-
su Gök, Cemile Gizem Dincer, Cemre Dağıstanlı, Ceren
Ciritci, Demet Özel, Deniz Özgen, Derya Karatürk, Didem
Mutlu, Elfe Bulunç, Elif Kadam, Erdal Aydın, Erdoğan Şe-
kerçi, Ezgi Güngördü, Gizem Kulak, Gülgün Erdoğan, Gü-
neş Ünal, Kivilcim Aralp, Kübra Avcı, Manolya Çetinkaya,
Nazlı Ceren Bingüller, Ogül Ünsal, Ömür Özonur Kancoğ-
lu, Özgün Özder, Pınar Topal, Selay Şeftali, Selen Özgü-
nel, Sevcan Güyümlü, Sevgi Aktaşoğlu, Sezin Kabasakal,
Zeynep Aygar, Zeynep Çolak

TEŞEKKÜRLER/ACKNOWLEDGEMENTS

A.Bahar Evgin
Ahu Özyakup
Alexandra Puetter
Alin Taşçıyan
Atilla Dorsay
Ankara Film Festivali
Anne Brishoual
Arzu Erdeş
Aşkin Asan
Aydan Akas
Ayşen Sever
Banu Yılmaz Ocak
Barbara Sass
Barış Pirhasan
Belçim Bilgin
Beikis Özener
Biket İlhan
Brigitte Sy
Chairun Nissa
Clarissa Campolina
Claudia Lenssen
Çiğdem Anad
Çiğdem Vitrinel
Damla Özüler
Debra Zimmerman
Deniz Kurşunlu
Deniz Türkali
Derya Alabora
Devlet Opera ve Balesi
Devlet Tiyatroları
Dilaram Dağlı
Ece Aksoy
Emel Çelebi
Engin Doğan
Ercan Yılmaz
Ertan Vecdi Küçükerbaş
Esin Küçüktepepinar
Farida Benlyazid
Fedai Öztürk&Burcu Öztürk
Fethi Yaşar
Figen Çarmıklı
Francisca Silva
Funda Ödemiş
Güleren Rençber Erbaş
Güler Ökten
Gülsen Tunçer
Hakan Dündar
Hande Sarı
Harman Şaner Çakmak
Harun Yılmaz
Hediye Ölmez
Helvécio Marins Jr.
İşıl Bayraktar
İmaj Film
İstanbul Film Festivali
Judith Dennis
Kader
Klaus Eder
Kristen M. Fitzpatrick
Lale Mansur
Leyla Özalp

Liza Johnson
Luminita Boerescu
Mahinur Ergun
Marisol Centeno
Marita Hällfors
Mehmet Yaşın
Meliha Okumuş
Memnune Uzun
Mete Güner
Mine Soley
Murat Belge
Mustafa Engin Karabağ
Müjgan Güneri
Nadia Niazi
Narjiss Nejjar
Nazlı Elçin
Nazlı Eray
Necla Algan
Negar Azarbajani
Nergis Korkmaz
Nihat Kahraman
Nilüfer Aydan
Ömer Güner
Rauf Kösemen
Reis Çelik
Rojin
Saara Cantell
Samira Radsi
Sare Doğan
Şeçkin Yasar
Selma Bargach
Serap Aksoy
Sevda Ferdaş
Shayesteh Irani
Shirley Barrett
Sibel Durak
Sonia Fritz
Suna Selen
Şükriye Dönmez
Teresa Villaverde
Trinh Minh-ha
Uğurhan Betin
Ümit Bektaş
Ümit Ünal
Ürün Güner
Valérie Massadian
Veysel Tiryaki
Yasemin Şahin
Yener Turan
Yeşim Tabak
Yunus Keleş
Zozan Özgökçe

Festival hazırlıklarının çeşitli aşamalarında düşleri, yaratıcılıkları ve emekleriyle destek veren herkese teşekkür ederiz.
We would like to thank all who shared their dreams, creativity and effort with us, in every step of the festival preparation.
Unuttuğumuz kişilerden özür dileriz.
Apologies to anyone we have unforgivably missed.

15 yıl önceydi... 1998'de ilk festivalimizi yaparken "...ama önce 'sinemada kadınlar için söz üreten kadınlarla' buluşmak, onlara destek vermek istedik..." demiş ve söyle devam etmiştir: "Çeşitli ülkelerden kadınların görsel hikâyelerine tanıklık ederken farklı kadınlıklar, farklı direnme biçimlerini, isyanları, reddedilişleri, karşı koyusları, uyumu ve uyumsuzluğu, özgürlleşme çabalarını izlerken kendi yaşamımızdan kesitler de yakalayacağız belki. Sinemanın dilinde ortak bir dil kurabileceğiz yeniden. Bir yandan filmleri izlerken diğer yandan, eşitsizliklerin yolları kestiği bu dünyada sinemada var olma, kendini var etme mücadelemini sürdürmen sinema emekçisi kadınların deneyimlerini de anlamaya çalışacağız."

O gün bugündür o deneyimlerin işliğinde, sinemada kadın sözünün cogalması içi emeği, üretimi, gayreti, inancı ve inadıyla kendini var eden kadınların yanında olduk, o sözi daimi kilmak için de festivali -her türlü zorluğa rağmen- ayakta tuttuk. İkinci festivalde "Festivalimiz adı gibi olsun, senlikli olsun, kadınların düş gücünün renkliliğini ve mucizelere inanmışlığını içinde barındırsın" dedik. Bizi 15. yaşımıza kadar taşıယacak olan o "mucizelerin" ta kendisi değilse, neydi? En önemli rol seyircilerde olmak üzere festivalin gerçekleşmesine katkıda bulunan herkesin yarattığı bir mucize oldu bu. Üçüncü festivalde "toplumsal cinsiyet eşitliğinin gereklilığını işaret eden öykülerle dünyaya kadınların gözünden bakmayı" sürdürdük ve "barsız" tema olarak seçtik. Dördüncü yılda "kadınların güçlenmesine" vurgu yaptıktı. Beşinci festivalde, yeni bir yüzüyle girdiğimiz ilk senede "2000'lü yıllarda kadın hareketinin enerjisini artıralım" "kadınları barış, eşitlik ve özgürlüğe taşıyacak yolun taşlarını hep birlikte döşeyelim" istedik. Kendi yaşadıklarımızın ve öz deneyimlerimizin aktarılmasının önemi üzerinde darduk.

Altıncı yılında festival, "sinemada kadınların temsiline" dikkat çekti, "Tüm dünyada 20 bin erkek yönetimne karşılık 600 kadın yönetmen var" dedi. O yıl itibarıyle ülkemizde kadın yönetmenlerin sayısı 20'yi geçmiyordu. O yıl festivalimiz uluslararası nitelik kazandı; Uluslararası Film Eleştirmenleri Birliği FIPRESCI ilk kez jüri gönderdi ve bir film ödüllendirdi. FIPRESCI tam on yıldır festivalimizde ödül veriyor. Dünyada bu özel jüriye sahip başka bir kadın电影节 festivali yok. Yedinci festivale gelindiğinde, seyircilerimize "kendinize seneden on gün ayırm" dedik ve onları dünyanın her yerinden rengarenk filmlere davet ettik. Ankara'da baharın da sinemamın adı ve aranıla da bambaşkaydı artıktı.

Sekizinci yılımızda temamız "aşk"tı. Bu festivalle sınır tanımayan kadınları keşfettik, kadınlar ile erkeklerin filmlerde aşkı nasıl tarif ettiğini baktık. Başka söyle gerek var mı?

Dokuzuncu yılda sloganımız "her seye rağmen sinema"ydı. Bu sloganı kullanarak hayallerinin peşinden koşan, kendine inanan ve zorluklar karşısında direnen kadın yönetmenleri tanıdık. Onuncu yıla geldiğimizde daha cesur, daha saygın, daha deneyimli bir festivalistik, hevesle çektığımız yolu, gelecek "daha nice on yillarda olsun" diye güçlendirmeye çalıştık. On birinci yılda "kendin ol, düşünün yarat" diye yola çıktıık ve festivali kendi rüyasının peşinden koşan kadınlara armağan ettilk. On ikinci festivalde 80'li yıllarda geri döndük, 12 Eylül'e mektuplar yazdık, vatkaları da apoletler gibi söküp attık belleğimizden. On üçüncü yıl bize uğursuzluk değil uğur getirdi ama kıskırtıcı bir tema belirmemekten alıkoyamadık kendimizi: "köktülük". On dördüncü yılda ise temamız "iktidar"dı; evde, sokakta, dilde, düşüncede, aşkta, işte ve yeniden üretildiği her yerde iktidarı sorulmasına çağırıldı seyircimiz.

15. yılımızda geriye dönüp baktığımızda kendimizle gurur duyamamız için pek çok sebebimiz var. Kültür sanat politikalarındaki tutarsızlık, kadınların varlıklar gibi üretmelerinin de ikinci planda görülmesi, kriz dönemlerinde ilk vazgeçenin sanat olması ve bütün bunlara direnen bir ortamın ayrılmaz bir parçasıdır. Bu festivali sadece bir sanat etkinliği olarak değil, başta kadınlar olmak üzere tüm toplumun eşitlik ve özgürlük mücadeleisinin bir aracı olarak görüyoruz. Sanata yatırımlı, sinemada kadın emeğiğin görmemesine katkıda bulunan, kadınların hayatı kattığı değere inanan, dayanışmayı, eşitliği, hakkaniyeti küfürsüzmeyen, adil duran ve dünyadaki tüm adaletsizliklerin farkında olan, kötülüğün sanatla iyiliğe dönüştürmeye bilen herkesin desteğiyle 15. yaşımıza ulaştık ve görmemeyen gözler için "biz buradayız" diyoruz!

İyi seyirler...

Fifteen years ago, in 1998 when we made our first festival we said: "...but first we want to meet women who created a voice for women in cinema, show them our support..." and we continued: "While witnessing the visual stories of women from different countries and backgrounds, while watching different women, different modes of resistance, uprising, refusing, opposing, harmony and discord, different attempts of liberation we will perhaps spot segments from our own lives. We will once again construct a common language through the language of cinema. While watching the movies on one had, on the other hand we will also try to understand the experiences of cinema's hardworking women who have labored their struggles to exist and to create their own presence in cinema, in a world where inequalities have blocked all roads."

In light of these experiences, we have supported women who have made their own existence through their hard-work, creations, efforts, belief and insistence, increasing women's voice in cinema since that day. To make this a lasting voice we kept the festival -despite all its challenges- alive. On our second festival we thought: "Our festival should be like its name, full of celebration, containing the colorful imagination and the audacity to believe in miracles. This was a real miracle created by everyone who helped realize this festival with the audience taking the leading role. In the fourth festival we continued viewing the world from women's perspective by featuring moves that indicate gender equality and we chose to adopt "peace" as our festival theme. On the fourth year we stressed "women's empowerment". Our fifth year was the first time the festival entered a new century; therefore, we wanted to energize the women's movement in the 2000s, "together paving the path that will carry women towards peace, equality and freedom". We focused on the importance of conveying our life experiences and self-encounters. The sixth festival drew attention the "representation of women in cinema" stating "In the whole world there are only 600 female directors as opposed to twenty thousand males." The number of women directors in Turkey that year did not exceed 20. The same year the festival achieved international acclaim – the International Federation of Film Critics, FIPRESCI, sent a jury panel to our festival for the first time and presented one of the movies an award. FIPRESCI has been presenting an award at our festival for 10 years now. There are no other women's film festivals in the world that hosts this special jury. On our seventh year we told our audience: "Spare ten days of the year for yourself" and we invited them on a journey with colorful movies all across the world. Springtime in Ankara, the name of cinema and its meaning, none of these had never been the same. The theme for the eighth festival was "love". With this festival, we discovered women without borders, we looked at how women and men describe love in films. Need we say more? The slogan for our ninth year was "cinema against all odds". Using this slogan, we met women directors who followed their own dreams, believed in themselves and stood headstrong against hardships. On our tenth year we were a braver, more dignified and more experienced festival. We undertook to strengthen the journey we had started with enthusiasm by declaring our wish that it would flourish "for many decades to come". On our eleventh year we began our journey by embracing the motto: "Be yourself, create your own dreams" and dedicated the festival to every woman who followed their own dreams. We took the festival back to the 80's in our twelfth year, writing letters to the September 12 coup we scrapped our shoulder pads and our epaulettes off from our memories. Although the thirteenth year was more charmed than jinxed, we still couldn't refrain from finding a provocative theme "evil". On our fourteenth year our theme was "power"; we invited our audience to question power at home, on the street, in language, in thought, in love, at work and anywhere else it is reproduced. Looking back on our fifteenth year we see many reasons to be proud of ourselves. We now live in an environment where in time of crises culture and arts policies are ignored before all, where things produced by women are pushed to the background, and most important of all where the whole existence of women are undermined, but where there is a strong dissent that resists all of these. We see this festival not only as an arts event but also as an instrument in the struggle of equality and freedom for women and for the whole society. We have reached our 15th year with the support of everyone who invests in art, contributes to make women's work visible in cinema, believes in the value women add to life, knows the importance of cooperation, equality and equity, stands just and is aware of all the injustices in the world, knows that malice will turn to virtue through art and in spite of blind eyes and deaf ears we say "we are here! Enjoy the festival...

Kadınlarımızın aile içinde ve toplumda maruz kaldıkları, üzücü ve insanlık dışı tutumların değişmesinde eğitim ve bilişlenme çok önemli rol oynamaktadır. Günümüzde hala kadına şiddetin konuşulması, kadınlarımızın şiddete maruz kalyor olmaları, toplumsal bir utanç ve maalesef onulmaz bir yaradır. Kadın hakları meselesi, bir insan hakları meselesi olarak algılanarak bu konudaki tavımız, vicdani ve ahlaklı bir yaklaşım içerisinde olmalıdır.

Toplumsal algıya ulaşan en etkin kaynaklardan biri olan sinema birçok alanda olduğu gibi bu konuda da toplumsal farkındalık yaratmanın en güzel yollarındandır. Diğer sanat dallarından farklı olarak daha fazla insana ulaşma şansına sahip olan yedinci sanat, toplumu naïf ancak bir o kadar da vurucu bir etkiyle kendisiyle yüzleşirmekte ve şiddetin kaynağının inerik bireyin bilişaltına tesir etmektedir.

Kadına temel haklarının iadesine ve iş yerinde, aile içerisinde, sosyal yaşamda maruz kaldığı her türlü şiddete kendine özgü üslubuya vurgu yapan sinema, özlenen bir topluma dikkat çekmektedir. Son yıllarda sinemada kadınların daha yoğun bir biçimde var olmaları kendilerini daha iyi anlatabilmelerini sağlamaktadır. Tarih boyunca yok sayılan ya da nesneleştirilen kadının sinemada söz sahibi olmasının toplumların eril yapidan kurtarılması anlamına geldiğini düşünüyorum. Bugün sinemamızın bu tek yönlü dilden bir nezbe olsun uzaklaştığını görmek bile son derece memnuniyet verici bir gelişmedir. Ancak elbette ulaşılan bu nokta yine kadınlarımızın göz ardı edilemez özverileri sayesindedir.

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali ile yıllardır temas edilen bu yaranın artık telaffuz dahi edilmediği bir dünya hasretiyle bu değerli etkinliğin bugünlere gelmesinde emeği geçenlere teşekkür ediyorum, ödül alan tüm sanatçılarımıza en içten dileklerimle kutluyorum.

Selam ve saygılarımla,

Ertuğrul GÜNAY
Kültür ve Turizm Bakanı

Education and raising awareness play a crucial role in changing the sad and inhumane attitudes women are subjected to within the household as well as in society. That women are still being subjected to violence and that they are made victims to acts of violence is a source of public disgrace and unfortunately is an irrevocable source of pain. Women's rights should be perceived as a human rights issue and our approach towards this subject should be on conscientious and moral grounds.

Being one of the most effective methods to impact public perception, cinema is the most appropriate tool in raising awareness on the subject. Seventh art, privileged in its opportunity to reach more people than other fields of art, can help society face its own self and submerge into the source of violence, impacting the subconscious with a naive and yet uncompromisingly compelling effect.

Cinema draws attention to a society much longed for, stressing issues experienced by women such as the return of her fundamental rights or all forms of violence she is subjected to in the work place, inside the family and in social life in its own unique tone. Women's taking a more thorough role cinema in recent years has also enabled them to better express themselves. Disregarded and objectified throughout history, women's having a voice in cinema is, in my opinion, a way in which societies can be liberated from the masculine structure. Witnessing our cinema slowly move away from an exclusive approach today is a pleasing development. However, this situation that has been reached is also of course a product of the exceptional devotion of our women.

In longing of a world where this open sore, which the Flying Broom International Women's Film Festival has addressed for many years, will be removed from our lives, I thank everyone who has helped carry this precious event to its 15th year and I sincerely congratulate all the artists who have received an award.

Yours faithfully,

Ertuğrul GÜNEY
Minister of Culture and Tourism

Yaşamak, sadece temel ihtiyaçların karşılanmasıyla doyuma ulaşmaz. Yaşadım diyebilmek için günlük rutinlerimizin yanına kültür, tarihi ve sanatı koymak zorundayız. Dünyaya ilişkin algılamamızı derinleştirmek, çevremizi ve kendimizi adlandırrıken daha nitelikli davranışmak için kültür ve sanatı elimizden geldiğince ekmeğimize katık yapmalıyız.

Bu duygusal ve düşüncelerden hareketle sosyal projelerinin yanı sıra; kadınların kültür ve sanat alanında da güçlenmesi adına Türkiye'de bir ilki gerçekleştiren ve 15 yıldır bu başarısını sürdürden Uçan Süpürge'nin bu yıl daha da büyütürek düzenleyeceği Kadın Filmleri Festivali'ne katkı sağlamaktan ötürü de son derece mutluyuz.

Kadınların hayatın her alanında güçlenmesi için büyük çaba sarf eden ve önemli çalışmalar gerçekleştiren Uçan Süpürge'nin, 15 yıldır büyük emeklerle düzenlediği Kadın Filmleri Festivali, Ankara'nın başlıca sanat etkinliklerinden biri olarak öne çıkıyor. Büylesine güzel ve anlamlı bir etkinliğin parçası olmak, bizleri de gururlandırıyor.

Altındağ Belediyesi olarak kadınlarımıza güçlendirecek her türlü projede işbirliği yapmaktan büyük keyif duyuyoruz. Çünkü Altındağ Belediyesi, 2005 yılından beri gerçekleştirdiği gayretli çalışmalarla Altındağlı kadınların eğitimlerine katkı sağlıyor ve yaşamlarını değiştirmeye çalışıyor. Bu çalışmalar kapsamında Altındağlı kadınları kültür, sanat ve tarihte buluşturarak sosyal hayatı güclü bir kadın profili oluşturmak için gayret ediyoruz. Bugün 37 bin Altındağlı kadının devam ettiği 22 Kadınlar Eğitim ve Kültür Merkezleri bu amacın bir parçası olarak faaliyet gösteriyor. 2011 yılında Birleşmiş Milletler tarafından dünyaya tanıtılmak üzere örnek proje seçilen "Kadınlar Eğitim ve Kültür Merkezleri" bölgemizde okul gibi çalışıyor.

Üst ve alt yapı yatırımları kadar kültüre, sanata, tarihe, sinemaya, tiyatroya, edebiyata, şire, müziğe dair yapılan tüm yatırımların da çok önemli olduğunun farkında olan bir belediye olarak, 15. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nin başarılı geçmesini diliyor, emeği geçen herkesi kutluyorum ve daha nice yillara diyorum.

En derin saygılarımla...
Veysel TİRYAKI
Altındağ Belediye Başkanı

Life cannot be fulfilled simply by meeting one's basic needs. To be able to say 'I have lived' we must place culture, history and arts alongside our daily routines. In order to obtain a more insightful perception of the world, to more carefully qualify our actions while denominating our surroundings and our selves, we must, to the best of our abilities, make culture and arts our bread and butter.

With these ideas and emotions in mind, we are very pleased to be contributing to Flying Broom International Women's Film Festival, which is organized at an even larger scale this year. Besides Flying Broom's other social projects, the festival, which has been carried out successfully for the past 15 years, was a first in Turkey towards empowering women in the field of culture and arts.

Flying Broom, which has shown a significant effort in empowering women in every field of life and has conducted important projects to this end, has for the past 15 years organized the International Women's Film Festival with great care. This festival now stands out as one of the principal art events in Ankara and it is an honor to take part in such a pleasant and meaningful event.

Cooperating in any kind of project that will empower our women is a great source of joy for the Altındağ Municipality, because our municipality has, through its diligent work, been contributing to the education of the women of Altındağ and has been working to help change their lives since 2005. In the context of these efforts, we are endeavouring to create a strong profile for women in public life, by bringing together the women of Altındağ around culture, arts and history. Currently, the 22 Women's Centers for Education and Culture working with 37 thousand women, serve as a part of this goal. These Women's Centers for Education and Culture, which have been selected in 2011 by the United Nations to be advertised around the world as a model project, work like schools in our district.

As a municipality aware of the fact that investments on superstructure and infrastructure are as important as all the investments made towards culture, arts, history, film, theatre, literature, poetry and music, we most sincerely wish the 15th Flying Broom International Women's Film Festival success. We congratulate everyone who has contributed to the festival and hope the festival well for many years to come.

*With heartfelt gratitude,
Veysel TİRYAKI
Mayor of Altındağ*

Ülkemizde her gün televizyon ve gazete haberlerinde kadına yönelik şiddet haberleri okuyor, şiddetten dolayı hayattan koparılan kadınları seyrediyor, ailesine şiddet uygulayan kocaları görüyoruz.

Her gün şiddete maruz bırakılan, öldürülen, ezilen, kişiliği yok edilmek istenen, baskı altında tutulan, emeği sömürülen kadınlarımızın hak ve özgürlüklerinin çağdaş bir hukuk devletinde en üst düzeyde korunması gereklidir. Bu, demokrasinin en önemli temelidir. Kadına yönelik şiddet ve baskın gelişmiş ülkelerde, eğitim düzeyi yüksek toplumlarda da yaşanmaktadır. Bu bir gerçektir. Ancak gelişmekte olan toplumlarda ya da demokrasiye geçiş yapamayan ülkelerde gelenek, töre, din adına yapılan şiddet oranı daha fazladır. Şiddete maruz kalma ve yoksulluk günümüzde bütün kadınların geleneksel kavramlarını da etkisiyle fiziksel, cinsel, ekonomik ve psikolojik şiddete maruz kalmalarının en önemli nedenleri arasındadır. Kadınlarımızın ne yapması, nasıl davranışması, ne kadar eğitim alacağı, parasını nasıl harcayacağı, nasıl giyneceği hatta kiminle evleneceği gibi temel seçimlerini babalar, kocalar, ağabeyler hatta erkek çocukları belirleyebilmektedir.

Kadınların içinde bulunduğu bu çemberin yasal düzenlemeler ile kırılması için devlet kadar sivil toplum örgütlerinin, meslek örgütlerinin ve yerel yönetimlerin taşın altına elini koyması gerekiyor. Biz de demokrasi ve medeniyetin kadınların özgürleşmesi ile geleceğine inanan anlayışa sahip bir belediye olarak ilk günden itibaren kadınlarımızın önündeki engelleri kaldırılmalarına destek vermeye ve bu konuda atılan olumlu adımları alkışlamaya çalışıyoruz. Kadınların kendi hak ve özgürlükleri önündeki engelleri kaldırında öncü olacaklarına inanıyoruz. Bu amaçla sizlerle birlikte olmak özgürlük ve eşitlik taleplerinizi dillendirmenizi ve çalışmalarınızı gururla takip etmekten mutluluk duyuyoruz. Bu amaçla mücadele eden tüm kadınları sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Fethi YAŞAR
Yenimahalle Belediye Başkanı

In our country, we read stories of violence against women, we watch women who have been stripped away from their lives, and we see husbands who use violence towards their family everyday television and newspapers.

The rights and freedoms of our women, who are subjected to violence, killed, oppressed, suppressed and exploited everyday, should be afforded the utmost protection in a modern constitutional state. This is the most important principle of democracy.

Violence against and suppression of women are experienced in highly educated and developed countries as well. This fact remains. However, in developing societies or in countries that couldn't make the transition into democracy, there is a greater number of acts of violence committed in the name of tradition, customs and religion. Experiencing violence or poverty, with the help of traditionalist notions, is among the primary reasons for all women who are subjected to physical, sexual, economic and psychological violence. Fundamental choices for our women, such as what our women should do, how they should act, how much education they should receive, how they should spend their money and who they should marry can be chosen by husbands, brothers and even sons.

NGOs, trade associations and local authorities have to pitch up as much as the state in order to break through legal regulations, which is a vicious circle women find themselves in. As a municipality who fully endorses the notion that democracy and civilization will come through women's liberation, helping our women remove the obstacles in front of them has been our first order of business and we continue to applaud the positive steps taken in this direction. We believe that women will play a pioneering role in removing the obstacles in their own path.

For this reason, we are happy to have been with you and to have proudly witnessed you express your demands for liberty and equality. I sincerely and faithfully greet all women who have been struggling to this end.

Fethi YAŞAR
Mayor of Yenimahalle

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD

HALE SOYGАЗI

Acaba söyle Hale'lerin hangisinden başlamalı?.. Benim bildiğim Hale Soygazi, bir an ankaskuşuna, bir başka an bogayılanına, derken ejderhaya, yarasaya, ardından dağkeçisine ve elbet tekir bir kediye dönüşebilen muhtelif Hale'lerden oluşuyor. O, birbirinin inadına giden birkaç ayrı karakterin diyaloglarını aynı sahne içinde, büyük bir inandırıcılıkla tekrarlayabilen biridir.

Bu cümleyi yazar yazmaz farkettim ki, kayda değer özelliklerinin başında inatçılığı geliyor. O, kafasına koyduğunu yapar. Hale'yi yakından tanıyanlar bile, belli belirsiz dile getirdiği bir niyeti, nasıl da hayat memat meselesi döndürüleceğini kavramakta genellikle gecikirler. Doğrusu, bu yıyla bana türkütüçü geliyor. Malum, insanın dramatik tercihler yapmasında, üstelik de bu tercihleri adına dişe diş mücadele etmesinde bir şiddet var. Hale, hayatı şiddetle yaşayan biridir. O yüzden, orta yol bulup uzlaşmak ona göre değil. Bu hem özel hayatı, hem oyunculuk kariyeri hem de siyasetlilik için geçerli. Bir yıldız olduğunu sık sık unutup olmadık işlere girişmesi pekala muhummeldir. İtiraf etmek gerekirse, dingin bakışı, uçan kuşluğu yüryüyüşlü bir sarışının, inandığı şeyler için her an kavgaya atılabilcek gözükara bir mizaca sahip olmasında şırsel imgeleri kıskırtan bir hal var.

Denecek ki, kendi kendisiyle didişmeyen, ölüp ölüp dirilmenin insanlarından oyuncu filan olmaz, sinemaya aktarılacak bir roman karakteri de çıkmaz. Ancak Hale'yi benzerlerinden ayıran, onun baştan beri bir 'celebrity', Türk sinemasının az sayındaki 'star'larından biri olmasıdır. Hayatını iyi bir oyuncu olmak adına değiştirirken, bir yıldız olarak şöhretini umursamadı, diyecektim ki, yok, durum tam öyle değil. Yıldızlık karizmasının kendi doğasında bulunduğu, sevgisel zekâsıyla önceden hissetmiştir bence. Londra'da bile, hani anonim olmanın keyfini çkaracakken, onunla oyylesine ayaküstü karşılaşanların bana "Arkadaşınız film yıldızı mı?" diye sorduğu hatırlıyorum. Oysa ki o sıralarda, sahneye ilk kez adım atacakmışçasına oyunculuk kurslarına katılıyordu.

Hale, sinema oyuncusu olabilmenin, nasıl da sıkı ve sürekli bir çalışma gerektirdiğini gösteren Türkiye'deki ender yıldızlardan biridir. Bunu kavramak için 'Maden' filmine kadar olan birinci dönemine, sonra Cahide Sonku'yu oynadığı zamanlara kadar olan ikinci dönemine söyle bir göz atıp, geçirdiği değişimi görmek yeter. Evet, ben onun oyunculuk tarihine baktığında, kişisel hayatına koşut üç ayrı evre görüyorum. Hayatını bu filmler için mi değiştirmiş, yoksa filmleri hayatını mı değiştirmiştir? Belki bu ikisi o kadar iç ki, benimkisi abes bir soru.

Hale'ye gelince, o, kafasında daima isabetli sorularla dolasır, ölçer biçer ve düşünür. Gerçi bir sanatçının ödül töreni vesilesiyle kaleme alınmış yazıların övgülerini ibaret olması âdettendir, ama ben yine de hayranlarını uyardımadan edemeceğim: Siz Hale Soygazi'nin o aydınlık gülüşüne kanmayıınız, aslında acayıp karanlık yanları olan biridir. Hayatı film olur, filmin adı da 'Şahmeran'.

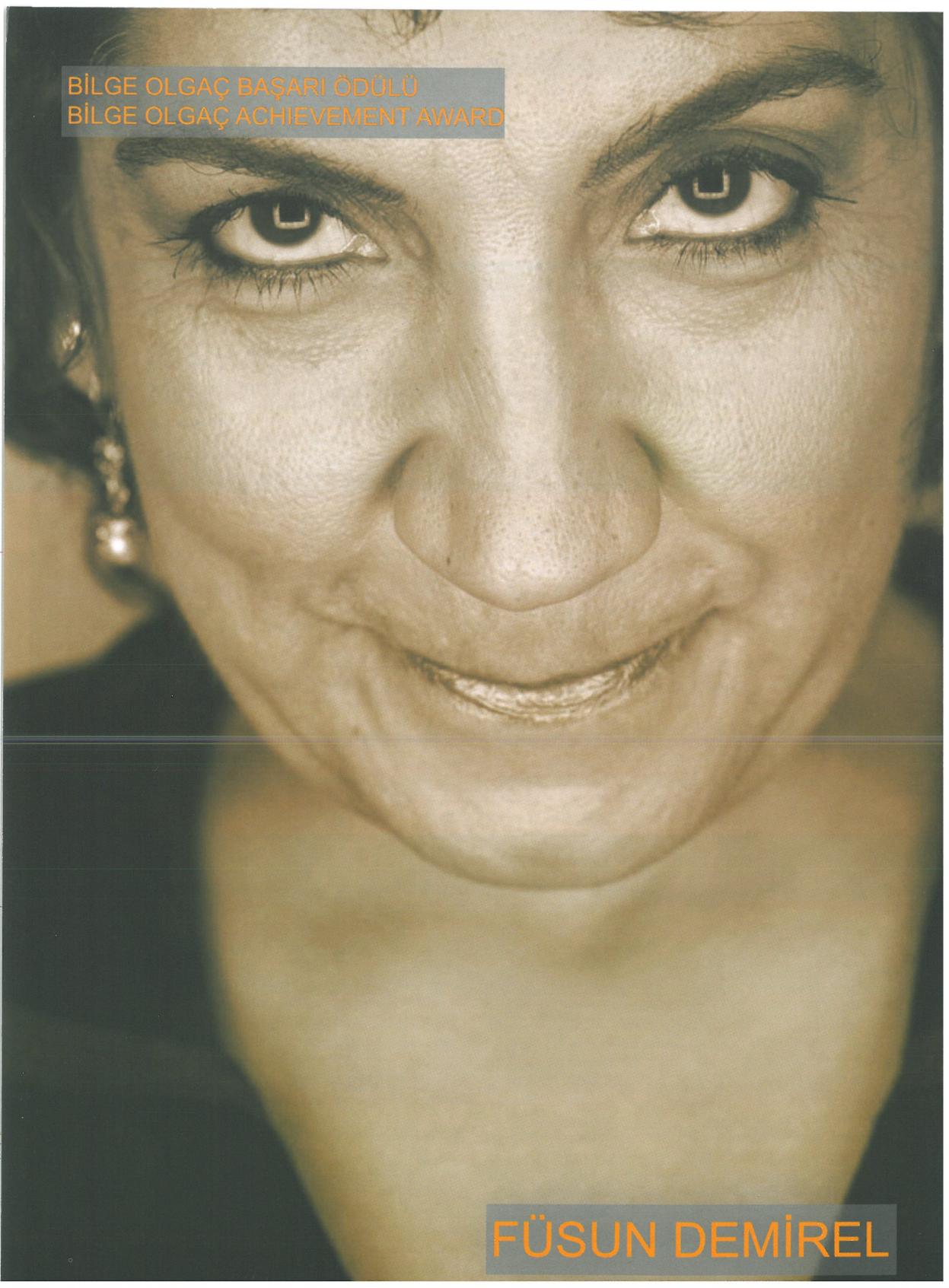
I am not sure which of Hales I should begin with. The Hale Soygazi that I know has many Hales to her, which sometimes transforms into a phoenix and sometimes into a gopher snake, then into a dragon, a bat, into a wild mountain goat and, of course, into a tabby. She is the kind of person who can, within the same scene, repeat dialogues from various different characters, each more stubborn than the other, most compellingly.

Writing this sentence makes me realize that one of her most remarkable characteristics is her stubbornness. She definitely actualizes whatever she sets on her mind. Even those who know Hale well cannot immediately realize how she can turn a vaguely declared intention into a matter of life or death. Honestly speaking, this side of her creeps me out a bit. Surely, there is an obvious force in making dramatic choices; moreover, to struggle as hard as one can for these choices. Hale lives her life with such a sharp force. She is not the kind of person who comes to mutual ends or who compromises. This stands true in her personal life and acting career, as it does in her political stance. It's quite probable for her to forget constantly that she is a star and engage in unlikely things that no one expects from her. I have to admit that there is something which instigates the poetic imagination when a calm-eyed blonde walking like a flying feather jumps into a fight with a bold temperament for what she believes in.

One may say that those who don't quarrel with themselves or who don't know how to die and rise out of their own ashes cannot make good actresses or novel characters. What draws the line between Hale and her counterparts is that she has been a 'celebrity' and one of the rare 'stars' of Turkish cinema all along. As she changed her life to become a good actress, she didn't care about her fame as a star, I would say, but no; it is not that simple. I think she must have felt with her intuitive intelligence that she had a natural stardom within her to have radically changed her life. I remember even in London, as she was supposed to enjoy being anonymous, people who just met her in haste would ask me: "Is your friend a movie star?" Actually back then she was taking acting classes as if she was getting on stage for the first time.

Hale is one of the rare stars in Turkey who proved that to become a movie actress one needs hard and continuous work. It would be enough just to look at her different periods of acting, first from the beginning until the movie called 'Maden', and then until starring as Cahide Sonku, in order to understand her transformation. Yes, when I look at her acting career, I observe three different periods parallel to her personal life. Has she changed her life for these movies or have these movies changed her life? Well, most probably the two are so intertwined that my question becomes absurd.

As for Hale, she always has the right questions in mind, thinking thoroughly. Although it is traditionally common that an introduction written for such an award is praise and nothing else, I still need to warn her fans: Don't fall for Hale Soygazi's bright smile. Indeed she is a person with strange dark sides. Her life would make a movie, and the title of it would be 'Şahmaran'.

BİLGİ OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGİ OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

FÜSUN DEMİRİL

Böyle yazılar insanı geçmişe ışınıyor. Hele Füsün Demirel'i düşünerek yapıldığı zaman Alice harikalar diyarında tadında bir yolculuk oluyor bu. En eski anılarım Ay Vakti filmimizin çekiminde, Finike'de.

Füsün, Müşfik Kenter'in geride bıraktığı kasabali karısını oynuyor. Dere kenarındaki yüz yıllık evinde kocasının ihanetlerine rağmen asıl varoluşunu bozmuyor ve o ilk gecede ortancalarını dereden çektiği suyla sulamaya ve kocasının yatalak babaşına şefkatle bakmaya devam ediyor.

İlk çekimlerden sonra Demirel'in iki ciltlik Dostoyevski romanını iki adımda oynayabildiğini düşünüyorum. İyi oyuncuların, büyülü bestelerin ve filmlerin yapıldığı - göz kamaştırıcı mimari eserlerin yaratıldığı, büyük şirlerin yazıldığı -o olağanüstü kaynaktan beslendiğini seziyorum. Füsün Demirel benim için o noktadan sonra her uygun projede birlikte çalıştığımız oyuncum ve dostum oluyor. Şaşifelek Çıkmazı'nda genç kocasını şehvetle bahçelerde kovalayan çılgın Saadet'i kamera ile izlerken, "Sidiķa"da kızının başına terlik isabet ettirmeye provaları yaparken, tenceredeki yemeklerin içine repliklerinin yazılı olduğu kağıtları saklarken -bulduğumuz her fırsat felsefe edebiyat dedikodu kıvamında sohbet ederken kaç hayat dolusu güldüğümüzü, kaç kilometre uzunluğunda konuştugumuzu, kaç kahve içip kaç seçim sonucuna atıp tuttuğumuzu bilmiyorum.

Geniş kültüründen ve zekasından beslenen yaratıcılığı, ince alaycılığı ve o ünlü "kötümser-iyimserliği" ile birlikte geçirdiğimiz bütün o yıllar boyunca bana büyük bir zenginlik kattığını düşünüyorum.

Such writings beam people up to past, especially if they're about Füsün Demirel. It feels like the journey of Alice in Wonderland. The oldest of my memories date back to shooting of the movie 'Ay Vakti'. The setting was Finike.

Füsün was casted as the wife of Müşfik Kenter, as the townswoman left behind. Despite her husband's betrayal, she preserves the noble being she is in the century-old house near a creek, and in that warm night, she continues to water her hydrangeas with the water she drew from that creek, and she gently takes care of her husband's bed-bound father.

Having seen her in Finike, I would say that she would play with ease even a two-volume Dostoyevski novel. I feel that great actors are inspired by a splendid fountain, where great compositions and films, wonderful architectural works and incredible poems gush. After my first encounter with Füsün Demirel, she became a dear friend to me, and an actress I could work with. I don't know exactly how many times we had laughter together, for how many hours we talked, how much coffee we drank and how much we ranted about election results as I followed crazy 'Saadet' with my camera chasing her husband with lust in the gardens, as she was rehearsing throwing a slipper to her daughter's head, as she was writing her line on papers to hide them into pots, or as we were having conversations about philosophy, literature, gossiping.

Through all those years together she enriched my life as the creative woman she is, with her subtle irony, and her well-known 'pessimist optimism', always feeding herself intellectually.

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

SERRA YILMAZ

Serra ile her yerde anlattığımız bir ortak hikayemiz vardır, bilmeyenler için yine de anlatıyorum: İlk senaryom "Teyzem"'i yazdıktan sonra akımda mutlaka filmde olmalarını istedığım iki oyuncu vardı: Biri Müjde Ar, diğeri Serra Yılmaz. Onu Başar Sabuncu'nun "Kupa Kızı" filminde görmüş ve perdede yaratığı sihre bayılmışım. Bazı oyuncular öyledir, minicik bir röle bile bütün dikkatleri çekerler. Ben de ilk yazdıktan beri "Teyzem"deki hain görümce karakterini Serra'nın oynamasını istiyordum.

Yapım aşamasında senaryo ona gitmiş, o da okuyup beğenmiş. Çekimden biraz önce filmin asistanı Güл Erbil ile birlikte Serra'nın evinde bir partiye gittim. Serra rolü kabul etmiş ama Güл'le önceden anlaşımlar, Güл bana "Kapıdan girer girmez diz çöküp Serra'ya tapman gerekiyormuş, yoksa bu filme oynamayacakmış" dedi. Serra'nın evine vardık, kapıyı o açtı ben hiç üzümden diz çöküp yere kapandım ve Serra'ya "aptit". Bu olayı yıllar içinde unutmuşum. Serra, "Teyzem"den itibaren en sevdiğim arkadaşlardan biri oldu.

2001'de "9'u" çekeceğimiz sırasında, basın toplantısında bir gazeteci Serra'ya, "Siz bu kadar uluslararası, büyük işler yapıyorsunuz, neden bu bütçesiz ufak filmde oynamayı kabul ettiniz?" diye sordu. Serra hiç düşünmeden cevap verdi: "Öncelikle senaryoyu beğendim ama daha önemlisi yıllar önce ilk tanıştığımızda Ümit, yerbile diz çöküp bana tapmıştı, asıl sebeb 'bu'."

Serra'yla karşılaşasınca önce gözleri sonra da zekası ve onun olmazsa olmaz ikişi mizah duygusu insanı carpar. Zekasıyla, hafızasıyla, esprisiyle baş etmek zordur. Hayat enerjisiyle de. Serra'yla bir iki yoldaşlık yaptıktı. Ben de yabancı şehirlerde her şeyi merak edip, her yere koşturnurken ama gece bir noktada normal insanlar gibi pilim biter. Oysa Serra sürekli elektriğe bağlı oyuncular gibi hiç durmaz. Bir New York gündeümüzü hatırlıyorum: Mükemmeli bir sabah kahvaltısı, Serra'nın Fransız bir garsonla "platonik" flörtü (tanıştığım en tatlı çapkın insanlardan biridir), saatler ve caddeler boyu yürüyüş, mükellef oglen yemeği, yine yürüyüş, iki üç tanıldıklı buluşma ve sohbet, alışveriş, akşam yemeği ve ben tükenmiş otururken Serra'nın piste dans edişi.

Serra arkadaşlarına hep ufak hediyeler verir. Yıllar içinde kitaplığında, çalışma masamda ondan çok hafra biriktirdi. Ben hediyeler konusunda onun kadar düşünceli değilim. Zaten onunla karşılaşırınca kendimi çok tembel, üşenmiş ve asosyal bulurum.

Serra arkadaşlığının dışında oyuncu olarak çok özel biridir benim için. Serra'nın oyunculuğunu sevmeyen talihsizler var, onları hiç arlayamam (tipki engin ya da kırışık sevmeyenler arlamadığım ve biraz hakir gördüğüm gibi). Serra evet, ortalama oyunculara benzemez, özel bir lezzettir. Ama onun sinemada bir karakter yaratırken kattığı incilikleri görmemek, (çoğu benzer kökenli oldukları halde "9" daki Salih ile "Nar" daki Asuman'ı inanılmaz farklı oynar mesela) Serra'nın oyunculuğunun zevkine varmak için kör olmak gerek. Neyse ki bu konuda körler azınlıkta.

Ondan ilham alarak üç karakter yazdım. Biri "Teyzem"deki Şenay, diğeri "Nar" daki Asuman, sonucusu yillardır bir türlü para bulup çekemediğimiz "Sultan Mutfakta" daki Sultan. İkimiz da yaşlanana kadar, daha da yazacağım sanırı.

Netice itibarıyle (Serra bu lafi çok kullanır) ondan gelen ilham hiç bitmesin isterim, bu konuda bencil ve kışkırtıcı değilim, sadece bana değil birçok başka yazar ve yönetmene de ilham versin, filmlerini şenlendirsin isterim.

Serra and I have a common story that we tell everywhere; I will tell it again for those who haven't heard. When I wrote my first script 'Teyzem', I had two actresses in mind whom I thought I must absolutely cast in my film: Müjde Ar and Serra Yılmaz. I saw Serra in Başar Sabuncu's film 'Kupa Kızı' and I was enchanted with the magic she created on the screen. Some actresses and actors are like that. They draw all the attention to themselves even with the little role they play. I wanted Serra to play the wicked sister-in-law in my film.

So the script was sent to her and she also liked it. Shortly before the shooting I went to a party in Serra's house with the film assistant Güл Erbil. Serra had accepted the role but she and Güл had a secret deal. Güл told me "As soon as you enter the house, you have to kneel and worship Serra; otherwise, she won't accept the role." We arrived at Serra's house, she opened the door, and immediately I kneeled and prostrated myself before her, worshipping her. This was a story that slipped my mind over the years. Serra became one of my beloved friends after that.

When we decided to shoot '9' in 2001, a journalist in a press conference asked Serra, "You are an internationally renowned artist with many prominent works, why did you accept to play in a low-budget film like this?" Serra replied without any hesitation: "First of all, I liked the script but what's more important is that years ago when we first met, Ümit kneeled and worshiped me. That's the reason."

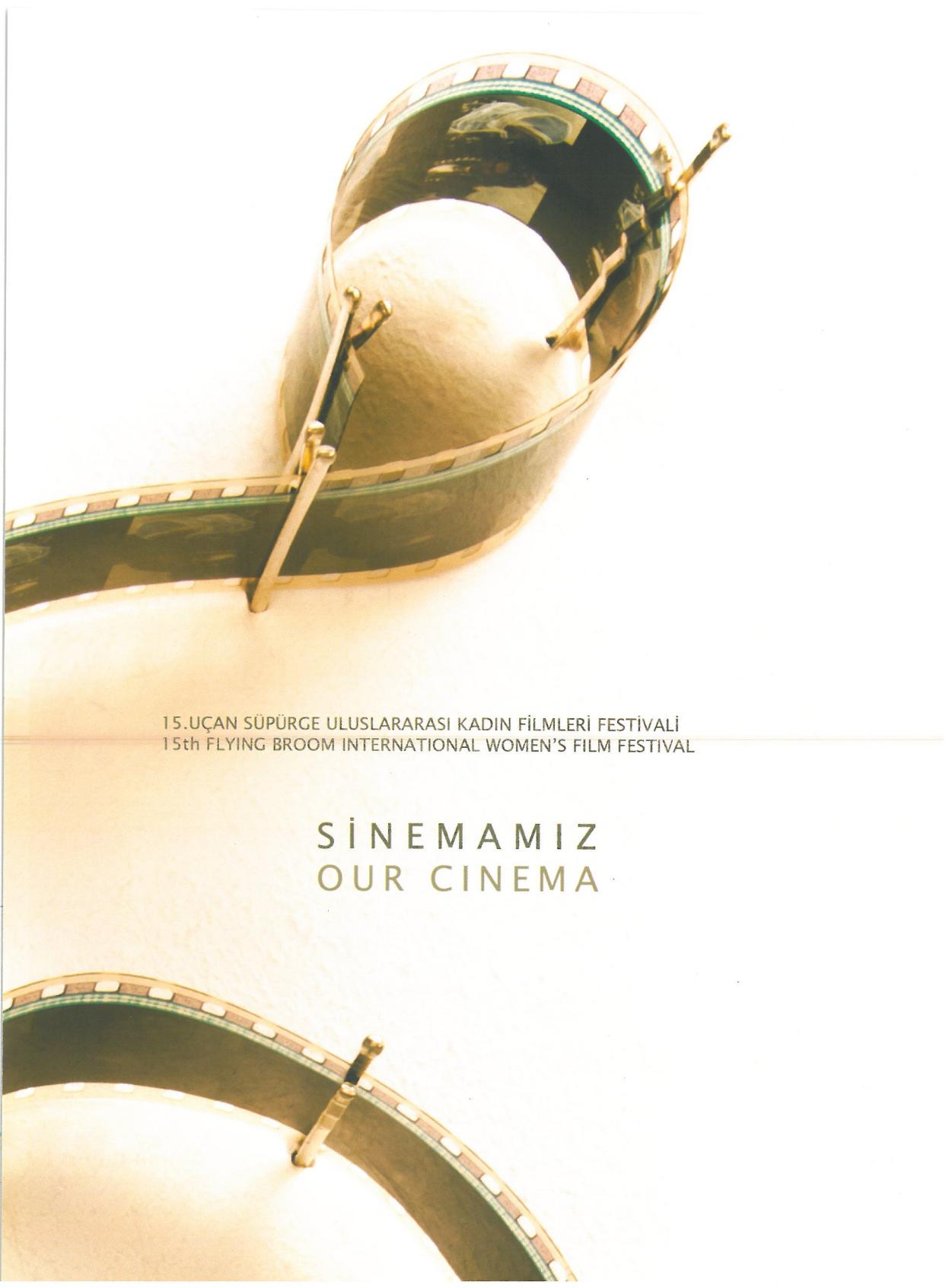
When you meet Serra, the first thing that hits you is her eyes, then her intelligence and as well as her sense of humor. It's hard to handle her intelligence, memory and humor. And her life energy... Serra and I traveled together once or twice. When I'm in a foreign country I run around in curiosity and at some point in the night I get tired, like anyone else would, whereas Serra never stops. It's like she is connected to an electrical source. I have this image of us in New York. The day begins with a perfect breakfast. There's Serra's "platonic" flirt with the French waiter (she is one of the cutest flirtatious people I've ever known), we're walking in the streets for hours. Then comes lunchtime... Some more walking, meeting and chatting with friends, shopping... And by dinner I am sitting in exhaustion while Serra is on the dance floor.

Serra always gives little gifts to her friends. Over the years memories piled on my bookshelves and desk. I'm not as thoughtful as her when it comes to gifts. Besides, compared to her I find myself lazy, slothful and antisocial.

Besides being a good friend, Serra also means a lot to me as an actress. There are some unfortunate people who don't like Serra's acting. I could never understand them (like I never could understand those who don't like artichoke or cilantro). Serra isn't like any other actress, I admit that. She is special in her ways. But one needs to be blind not to see the specifics she adds while she creates a character. Fortunate enough, these people are the minority.

Inspired by her, I wrote three characters. One of them is Şenay in the film 'Teyzem', the other is Asuman in 'Nar' and the last one is Sultan in 'Sultan Mutfakta', which we couldn't manage to shoot for years due to lack of money. I guess I'll write many more until the two of us get old.

I hope the inspiration I drive from her is ever-lasting. I'm not selfish and jealous about that, I want her to give inspiration not only to me but also to other scenarists and directors. I want her to add joy to their films, too.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

SİNEMAMIZ
OUR CINEMA

SİNEMAMIZ/OUR CINEMA

BİR YUDUM SEVGİ

A SIP OF LOVE

TÜRKİYE/TURKEY, 1984, 80'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Atif Yılmaz

SENARYO/SCRIPT: Fehmi Yaşar (Latife Tekin'in kitabından)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Çetin Tunca

MÜZİK/MUSIC: Yalçın Tura

OYUNCULAR/CAST: Hale Soygazi, Kadir İnanır, Meral Çetinkaya, Macit Koper, Serra Yılmaz, Füsün Demirel

YAPIM/PRODUCTION: Yeşilçam Film, Delta Film

ÖDÜLLER/AWARDS:

21. Antalya Film Şenliği En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Kadın Oyuncu (Hale Soygazi), En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu, En İyi Müzik, 1984 İstanbul Film Festivali En İyi Türk Filmi, 1985

Aygül dört çocuğu ve işsiz kocasıyla mutsuz bir hayat sürmektedir. Bir yandan ekonomik bunalım, öbür yandan kocasının işsiz güçsüz kahvelerde oturup evini ve çocukların ihmali etmesi onu bunalımlara iter. Üstelik Aygül, arkaya arkaya dört çocuk doğurmıştır, cinsel açıdan mutsuzdur. Bir gün fabrikada işçi olarak çalışan Cemal'le tanışır. Cemal de mutsuzdur, çünkü ailesinin baskısıyla teyzesinin kızıyla evlenmek zorunda kalmıştır. Cemal, benzer dertlerden mustarip Aygül'e yardım elini uzatır, onu çalıştığı fabrikaya işçi olarak alırdırtır. Cemal ile Aygül ister istemez yakınılaşacak, ancak bu ilişki kısa sürede mahalle halkından tepki toplamaya başlayacaktır.

Atif Yılmaz'ın kadın filmleri içinde önemli bir yerde duran Bir Yudum Sevgi, Türkiye edebiyatının en önemli yazarlarından Latife Tekin'in 'Berci Kristin Çöp Masalları' adlı kitabından uyarlandı. Başkaldıran kadın karakteri, toplumun genel ahlak anlayışı ve kadının kurtuluşuna yaptığı vurguya bugün bile sinemamızın vazgeçilmezlerinden biri olan film, festivalin bu seneki ödüllerinin üç sahibi, Hale Soygazi, Füsün Demirel ve Serra Yılmaz'ı buluşturuyor olmasıyla da izlemeye değer.

With four children and an unemployed husband, Aygül lives a miserable life. Economic crisis as well as her husband's idling in the coffeehouses while ignoring his children and his house drift Aygül into depression. Moreover, she has given birth to four children in a row; thus, is unhappy in her sexual life also. One day she meets Cemal, who works in a factory. Cemal also leads a miserable life since he was forced to marry his aunt's daughter. Cemal extends a helping hand to Aygül, knowing that they both suffer from similar problems. He helps her find a job at the factory. In time, the relation between the two draws them closer to one another, while at the same time inevitably getting reactions in the neighborhood.

With the important place it holds in Atif Yılmaz's women's films, 'A Sip of Love' is an adaptation from well-known author Latife Tekin's book called 'Berji Kristin Tales from the Garbage Hills'. With its emphasis on rebelling female characters, society's understanding of public morality as well as on liberation of women, 'A Sip of Love' is still one of the essentials of our cinema today. The film is a must watch as it brings together all the three awardees of this year: Hale Soygazi, Füsün Demirel and Serra Yılmaz.

Atif Yılmaz

1925'te Mersin'de dünyaya geldi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde ve Güzel Sanatlar Akademisi'nin Resim bölümünde öğrenim gördü. Bir süre film eleştirmeni, senaryo yazarı ve yönetmen yardımcısı olarak çalıştıkten sonra 1951'de ilk filmini çekti. 121 filme yönetmen olarak imzasını attı, 51 filmin senaryosunu yazdı, 27 filmin yapımcılığını üstlendi. 80'li yıllarda kadın sorunlarını işleyen filmlere ağırlık verdi. 2006'da yaşama veda etti.

He was born in 1925 in Mersin. He studied law and painting in İstanbul University. Having worked as a painter, film critic, scriptwriter and assistant director in two movies, he made his first feature film in 1951. He directed a total of 121 films, wrote 51 film scripts and produced 27 films. In the '80s he concentrated on making films on women's issues. He passed away on May 5, 2006.

Filmllerinden Bazıları/Selected Filmography:

Eğreti Gelin (2004) Eylül Fırtınası (1999), Gece, Melek ve Bizim Çocuklar (1993), Berdel (1990), AsİYE Nasıl Kurtulur (1986), Mine (1982), Selvi Boylum, Al Yazmalım (1977), Kadın Severse (1955), Hıçkırık (1953), Kanlı Feryad (1951)

SİNEMAMIZ/OUR CINEMA

UÇURTMAKİ VURMASINLAR
DON'T LET THEM SHOOT THE KITE

TÜRKİYE/ TURKEY, 1989, 94'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tunç Başaran

SENARYO/SCRIPT: Feride Çelikoglu

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Erdal Kahraman

YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Tunç Başaran,

Jale Onanç

YAPIM/PRODUCTION: Magnum Film

OYUNCULAR/CAST: Nur Sürer, Ozan Bilen, Füsun Demirel, Rozet

Hubeş, Güzin Özipek, Özlem Savaş, Güzin Özyağcılar, Yasemin Alkaya,

Meral Çetinkaya, Hale Akinli.

12 Eylül faşizminin ülkeyi kasıp kavurduğu yıllarda beş yaşındaki bir çocuğun gözünden kadınlar hapse hanesinin hikayesidir bu film. Uyuşturucu bulundurmaktan tutuklanan annesinin yanında çocukların mecburi dört duvar arasında geçen küçük Barış'ın da hikayesi... Hapishane avlusunda gökyüzünü ve uçurtmaları gözleyen, kadınların özgürlüğe özleminin ifadesi olan gökyüzünü çocuk kalbiyle seven Barış'ı en iyi anlayan İnci Abla'sıdır. Barış'ı çocuğu gibi seven İnci, özgürlüğüne kavuşuktan sonra bir gün uçurtma olup geri doneceğine söz vermiştir.

Yazar Feride Çiçekoğlu, aynı adlı kitabından sinemaya uyarlanan 'Uçurtmayı Vurmasınlar' için söyle diyor: "1984 yılının bir haziran öğleden sonrası demir kapı beni dışarı kapayıp Barış'ın çığlıklarını içeri de kaldığında gün olup onun sesinin bunca insana ulaşacağı hiç aklına gelmemiştir (...) Bir çocuğun gözlerinden duvarları kendi düşlerinde sorgulama olanağını daha fazla okura sunabilmek filmin armağanı. Kitabin bu nedenle sinemaya gönül borcu var."

Festivalde Bilge Olga Başarı Ödülü'nü alacak olan Füsun Demirel'in rol aldığı bu unutulmaz filmi bazyperdede izleme fırsatını kaçırmayın!

This film is the story of a women's prison through the eyes of a 5-year-old child in the early '80s when the fascist spirit of the coup wrecked havoc across the country. It is the story of little Barış who has to spend his childhood between the four walls of a prison cell with his mother who is arrested of drug possession. Barış watches the sky and the kites through the prison yard; he loves the sky, an expression of women's longing for freedom, with his little heart. The person who most sympathizes with him is İnci. İnci, who loves Barış like her own child, promises that after she is released she will return to the prison as a kite.

Feride Çiçekoğlu, author of the book 'Don't Let Them Shoot the Kite', on which the synonymous film is based, states: "When the iron prison doors locked me out, drowning Barış's cries inside one afternoon in June 1984, I would have never thought that his voice would come to reach so many people (...) The film's gift is to present the audience with an opportunity to better question prison walls from the dreaming eyes of a child. The book is indebted to the movie in this way."

The movie also stars Füsun Demirel, who will be receiving the Bilge Olga Achievement Award this year at the festival. Don't miss the chance to see this film on the silver screen!

Tunç Başaran

1938'de İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinden mezun oldu. 1960'da Memduh Ün'e asistanlık yaparak sinemaya adımını attı. Lütfi Akad, Ertem Göreç ve Atif Yılmaz gibi yönetmenlerle çalıştıkları sonra 1964'te 'Hayat Kavgası' filmine yönetmenlige başladı.

He was born in Istanbul in 1938. He graduated from Istanbul University, Faculty of Literature. He started his career as Mehmet Ün's assistant in 1960. After working with directors such as Lütfi Akad, Ertem Göreç and Atif Yılmaz, he became a director in 1964 with the film 'Hayat Kavgası'.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Ceket (2000), Kaçılık Diploması (1998), Sen de Gitme (1995), Piano Piano Bacaksız (1991)

VAVİEN
VAVIEN

TÜRKİYE/TURKEY, 2009, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Yağmur Taylan, Durul Taylan

SENARYO/SCRIPT: Engin Günaydin

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Gökhan Tiryaki

KURGU/EDITING: Bora Göksingöl

YAPIMCI/PRODUCER: Müge Kolat

YAPIM/ PRODUCTION: İmaj Film

OYUNCULAR/CAST: Engin Günaydin, Binnur Kaya, Settar Tanrıögen, Ercan Kesal, İlker Aksum, Serra Yılmaz, Tayfun Sav, Nedim Suri, Güneş Berberoğlu, Binnaz Ekren, Serkan Keskin

Karısı ve çocuğuyla mutsuz bir hayat süren Celal, kardeşi Cemal'le birlikte bir elektrik dükkanı işletmektedir. Birçok yere borcu olan ve iş hayatı da parlak olmayan Celal'ın tek eğlencesi kardeşiyle Samsun'da pavyona gitmektir. Pavyonda çalışan Sibel, Celal'in kendisine olan ilgisini kişisel çıkarları için kullanmaktadır. Celal'ın karısı Sevilay, Almanya'da yaşayan babasının gönderdiği paraları biriktirir ve bunu ailesinden gizler. Celal'ın bu sırrı bildiğinden habersizdir. Borçları epey birikmiş olan Celal, bu paranın tek kurtuluşu olduğunu düşünerek bir plan yapar.

Bir kara film örneği olan 'Vavien', taşra sıkıntısına mutsuz bir evlilik odağında bakıyor. Engin Günaydin'ın memleketi Tokat'tan esinle kaleme aldığı senaryo, Taylan Kardeşlerin ustalığıyla unutulmayacak filmler arasında Vavien'e sağlam bir yer açmayı başarıyor. Oyunculuklarıyla sinemaya yeni bir soluk getiren Engin Günaydin ve Binnur Kaya'yla birlikte Serra Yılmaz da milletvekili rolüyle filme başka bir tat katıyor. Serra Yılmaz, festivalde bu yıl Bilge Olgaç Başarı Ödülü'nü alacak.

Celal, who leads an unhappy life with his wife and his child, operates an electronics store with his brother Cemal. Celal owes money to several people and his career isn't that bright and his only source of joy is visiting a nightclub in Samsun with his brother. Sibel, who works at the nightclub, uses Celal's interest in Sibel for her own benefit. Celal's wife Sevilay, on the other hand, saves up the money her father in Germany sends to her and keeps this well hidden from her family, unaware that Celal knows this secret. Knowing that his debts have grown considerably, Celal thinks that this money is his only way out and comes up with a plan.

As an example of film noir, 'Vavien' examines rural problems through focusing on an unhappy marriage. Inspired by his hometown Tokat, Engin Günaydin's script together with Taylan Brothers' mastery, gives 'Vavien' a firm place among unforgettable films. Engin Günaydin and Binnur Kaya, who have brought a breath of fresh air to cinema through their acting, add a special flavor to the film as well as Serra Yılmaz, who acts a parliamentarian. This year Serra Yılmaz will receive the Bilge Olgaç Achievement Award in the festival.

Yağmur Taylan

1966'da Bursa'da doğdu. Uludağ Üniversitesi Tip Fakültesi'nden mezun oldu. 1997'de tip doktorluğunu bırakıp yönetmenlik ve yapımcılığa başladı.

He was born in 1966 in Bursa. He graduated from the Faculty of Medicine at Uludağ University. He stopped working as a doctor in 1997 and started working as a director and a producer.

Durul Taylan

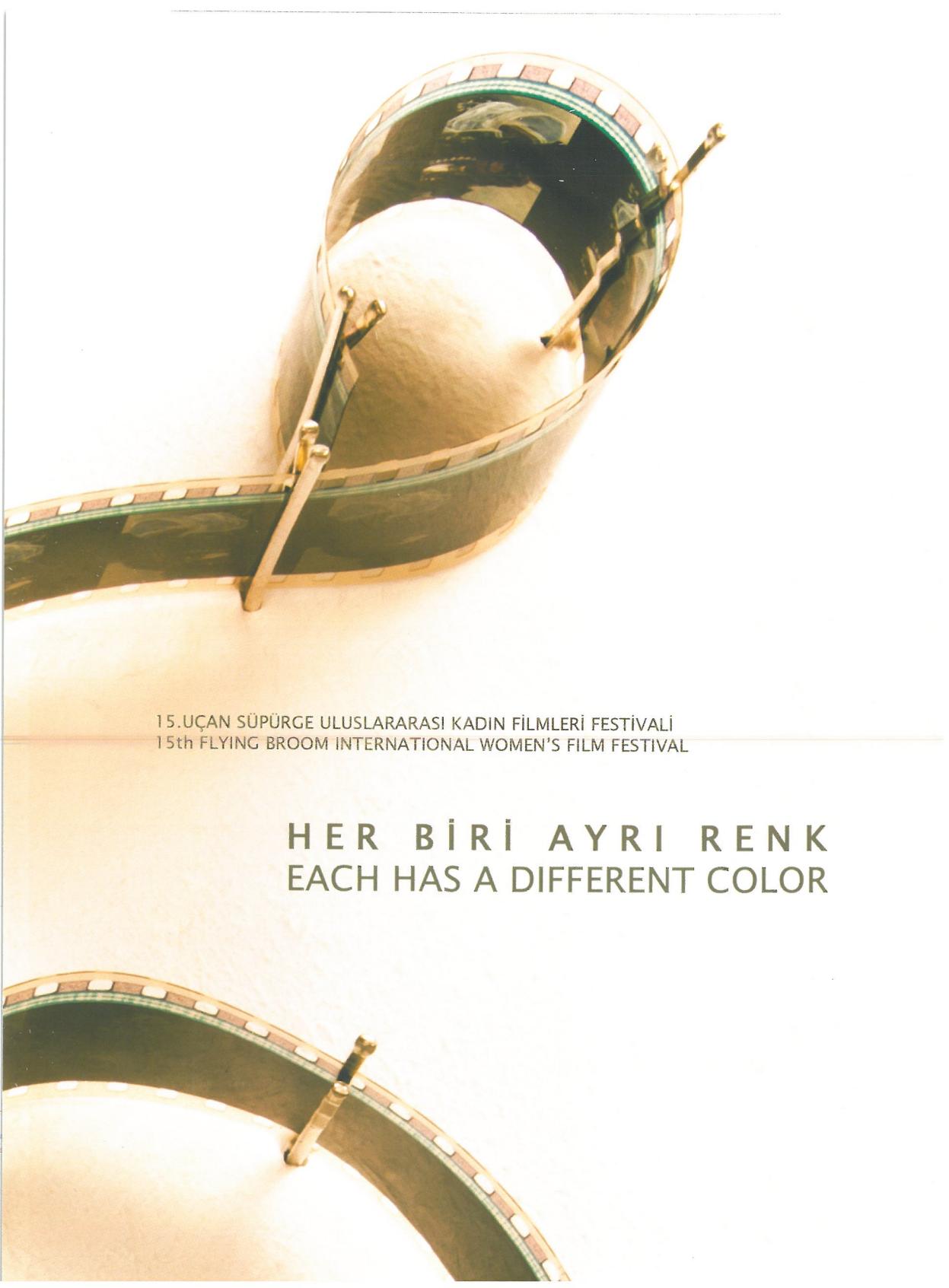
1969'da Bursa'da doğdu. İTÜ Endüstri Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Bazı yayınlarda sinema yazarlığı yaptıktan sonra Sir Dosyası dizisiyle yönetmenliğe başladı. 'Vavien' Taylan Kardeşlerin üçüncü uzun metraj filmi.

He was born in 1969 in Bursa. He graduated from the Department of Industrial Engineering at Istanbul Technical University. Having worked as a film critic, he started directing. 'Vavien' is Taylan Brothers' third feature length film.

Filmalleri/Filmography

Vavien (2009), Küçük Kiyamet (2006), Okul (2003)

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A DIFFERENT COLOR

Alexandra Pütter, Almanya/Germany

tirileri yazıyor.

She was born in Berlin in 1968. She studied English, history, and psychology in Graz and Berlin as well as film production in England. She is also qualified as a translator and interpreter. She has worked as assistant dramaturge/assistant director for various theatre productions. Since 2002, she has been working as a film critic for the Austrian magazines 'Macguffin' and 'The Outfit'.

Luminita Boerescu, Romanya/Romania

1975'te Bükreş'teki I.L. Caragiale Film ve Tiyatro Enstitüsü'nden mezun oldu. Film ve tiyatro kuramı üzerine yoğunlaştı. Romanya'da sinema sektöründe etkin olarak çalışıyor. Pek çok dergi için film eleştirmeleri yazıyor. Bükreş'teki Meksika Filmleri Haftası, İsviçre Filmleri Haftası ve Fransız Filmleri Haftası gibi pek çok festivalin koordinatörü olarak çalışıyor. Romanya Film Eleştirmenleri Derneği'nin üyesi.

She graduated from the Film and Theatre Institute I.L. Caragiale in Bucharest in 1975. Her concentration was film and theatre theory. She has been active in the area of film promotion and development in Romania. She works as a film critic for various magazines. She is the coordinator of many film weeks in Bucharest, such as Mexican Films Week, Swiss Films Week, and French Films Week. She is the member of the Romanian Film Critics Association.

Yeşim Tabak, Türkiye/Turkey

1979'da İstanbul'da doğdu. 1998'de İstanbul Lisesi'nden, 2003'te İ.Ü. İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nden mezun oldu. 1999'dan itibaren Radikal gazetesinde yedi yıl boyunca sinema eleştirmeni, kültür-sanat muhabiri ve editör olarak çalıştı. 2006-2007 yıllarında Rolling Stone Türkiye'de editör, yazar ve muhabir olarak görev aldı. 2008 yılından beri Sabah gazetesi Pazar ekinde film eleştirilerini sürdürür.

She was born in 1979 in Istanbul. She graduated from high school in 1998 and from the Department of Journalism at the Faculty of Communications of Istanbul University in 2003. She worked as a film critic, culture and arts journalist, and editor for seven years in Radikal newspaper starting from 1999. She worked with Rolling Stone Turkey between 2006-2007 as an editor, writer, and journalist. She has been working as a film critic at Sabah newspaper since 2008.

FIPRESCI ile 10 yıl

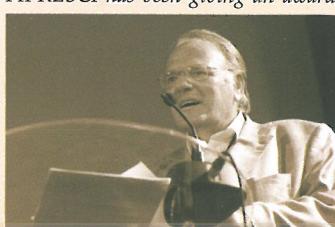

Uluslararası Film Eleştirmenleri Birliği (FIPRESCI) tam 10 yıldır Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde ödül veriyor. FIPRESCI Genel Sekreteri Klaus Eder, bu prestijli işbirliğinin 10. yılı için bir mesaj yayımladı:

"Film eleştirmenleri ve festival arasında on yıllık verimli bir işbirliği hiç de azımsanacak bir şey değil. Bu iş sürdürmekte çok istekli davranan Uçan Süpürge ekibine teşekkür ederiz. Üyelerimiz için pek çok farklı Avrupa ülkesinden Ankara'ya gelmiş hep büyük bir zevk oldu. Özenle seçilmiş filmler izledik, daha festivallere çekmamış filmleri de izleme şansı elde ettik ve sizlerin misafirperverliğiyle şehrin tadını çıkarabildik. Umarım öümüzdeki on yıllarda da birlilikteğimiz devam eder."

10 Years with FIPRESCI

FIPRESCI has been giving an award at Flying Broom International Film Festival for 10 years now. Klaus Eder the secretary general of FIPRESCI published a message to mark the 10th year of this prestigious cooperation.

"Ten years of a fruitful cooperation between critics and festival: That's quite an achievement. Congratulations and thanks to an obviously engaged and enthusiastic Flying Broom team which made this happen. It has always been our pleasure to come, from various European countries, to Ankara, to see a great selection of films, to discover films which didn't yet tour through the festival circuit, and to enjoy the city and the wonderful Turkish hospitality. We hope to have this pleasure also for the next ten years. At least."

Klaus EDER

FIPRESCI Genel Sekreteri/Secretary General

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

AMERİKA
AMERICA

PORTO RIKO/PUERTO RICO, 2011, 35mm, renkli/color, 95'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sonia Fritz

SENARYO/SCRIPT: Lymari Nadal, Miguel Machalsky, Sonia Fritz (Esmeralda Santiago'nun romanından)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Willie Berrios

KURGU/EDITING: Raul Marchand Sanchez

YAPIMCI/PRODUCER: Frances Lausell

OYUNCULAR/CAST: Lymari Nadal, Yancey Arias, Edward James Olmos, Rachel Ticotin, Talia Rothenberg, Frank Peroso

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Women in Film En İyi Yönetmen/Best Director

Kadınların ev içinde gördükleri şiddet, hiçbir ülkeye mahsus değil. Bu, küresel bir sorun. Sonia Fritz'in filmine adını veren Amerika adlı kadın, deniz kıyısında rüya gibi bir köyde yaşıyor ama, kabustan farksız bir evliliği var. Yeniyetme kızları sevgilisiyle evden kaçınca kocası öfkесini ondan çıkarıyor. Amerika, yeni bir hayatı başlama umuduyla her şeyi geride bırakıp New York'a kaçıyor. Orada zengin bir ailinin yanına dadi olarak iş bulup, kendine üç arkadaş ediniyor. Meksikalı, Kolombiyalı ve Dominikli üç dadi. Sorunları benzeşiyor ama Amerika, bir Porto Rico vatandaşısı olarak, ABD pasaportuna sahip. Dostları ve akrabalarının yardımıyla ayakta kalmaya çalışıyor. Amacı, kızını yanına almak. Ne yazık ki, tehlike keden kaçmak genelde sorumlulara çözüm getirmiyor. Amerika'nın rüyasını gerçekleştirmek için korkusuya, bu korkunun kaynağıyla yüzleşmesi gereklidir.

'Amerika', Esmeralda Santiago'nun romanı 'El Sueño de America/Esmeralda'nın Rüyası'ndan beyazperdeye uyarlandı. Amerika'yı ise filmde Mr. Irving olarak izlediğimiz aktör/eylemci Edward James Olmos'un eşi Lymari Nadal oynuyor. Porto Rico'daki mekanımız 1980'lerdeki Vieques adası. Kahramanımız sonradan gittiği Amerika'yı en çok istediği şey olan özgürlüğün sembolü sayıyor.

Domestic violence against women is not indigenous to any country. America, after whom Sonia Fritz's film is named, lives in a dreamlike village by the seashore but has a marriage no different than a nightmare. When her adolescent daughter elopes with her lover, her husband wreaks his anger on her. America leaves everything behind and flees to New York in the hope of turning over a blank page in her life. She finds a job as a nanny in a wealthy family's house. She makes three friends – three nannies from Mexico, Columbia and Dominic. Their problems are similar; however, as a citizen of Puerto Rico, America has a USA passport. She tries to earn her living with the help of friends and relatives. Her aim is to take along her daughter. Unfortunately, avoiding danger does not necessarily solve the problem itself. In order to make her dreams come true, America needs to face the source of her fears.

'America' was adapted from Esmeralda Santiago's novel called 'Esmeralda's Dream'. In the film, actor/activist James Olmos appears as Mr. Irving while his wife Lymari Nadal appears as America. The setting is Vieques Island, '80s Puerto Rico. The heroine of the story regards America as the symbol of the most desirable thing to her: Freedom.

Sonia Fritz

Meksika'da doğdu. 1985'te Porto Rico'ya taşındı. Filmlerinde göç ve cinsiyet gibi temaların yanı sıra sanat ve kültür konularına da odaklıdır. 20 yıldan fazla bir süredir yönetmenlik yapıyor.

She was born in Mexico and moved to Puerto Rico in 1985. She has been directing for over 20 years. Her work focuses on migration and gender issues.

Filmleri/Filmography

Encuéntrate (2011), *Little Immigrants* (2008), *Una Historia Común* (2004), *The Kiss You Gave Me* (2000)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

ALACAKARANLIK PORTRESİ TWILIGHT PORTRAIT PORTRET V SUMERKAKH

RUSYA/RUSSIA, 2011, 35mm, renkli/color, 105'
YÖNETMEN/DIRECTOR: Angelina Nikonova

SENARYO/SCRIPT: Olga Dihovichnaya, Angelina Nikonova

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Eben Bull

KURGU/EDITOR: Elena Afanasyeva

YAPIMCI/PRODUCER: Leonid Ogaryov, Angelina Nikonova,
Olga Dihovichnaya

OYUNCULAR/CAST: Olga Dihovichnaya Sergei Borisov, Roman Merinov,
Sergey Golyudov, Anna Ageeva

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Reykjavík, Varşova, Cottbus, Selanik, Estoril Film
Festivalleri En İyi Film Ödülü/Best Feature Award

Rusya Film Festivali En İyi Görüntü Yönetmeni/Sochi Open Russian Film
Festival, Best Cinematography, 2011

Ev içi taciz vakalarında uzmanlaşan sosyal hizmet çalışanı Marina, bir yandan inanılmaz gelenekçi ve ilgili Ilya'yla evliliğini sürdürürken öte yandan arkadaşları Valery'yle düzenli olarak ilişki yaşar. Bir gece, matah bir iş yaptıkları sanırımda olan bir grup polis memuru tarafından tecavüze uğrar. İntikam niyetiyile polis grubunun başını çeken Andrei'yi evine kadar takip eder, fakat ikilinin arasında beklenmedik bir ilişki başlar. Bu celişkili durumun altında saklanmış çok daha derin gerçekler yatar.

Film, kurumsal yozlaşmanın portresini çizmektense olan ve olmayanın, orta sınıf hayatı kendini kapatmışların, değişmez bir yeraltı dünyasının ve yeni Rusya'nın toplumsal ve psikolojik incelemesi. Yönetmenin ustalıkla yönettiği filmde Dihovichnaya ve Borisov'un performansı izleyiciye inanması zor bir içselleştirme örneği sunuyor.

Marina, a social worker who specialises in cases of family abuse, is married to the ultra-conventional and caring Ilya, while engaging in routine adultery with their friend Valery. One night, she is picked up and raped by a group of police, who seem to enjoy this as a fairly regular occurrence. Intent on revenge, she tracks down the lead policeman Andrei to his apartment, but instead begins an unexpected relationship with him. This controversial subject hides deeper realities.

The film is less a portrait of institutional corruption than a social and psychological study of the new Russia, the haves and the have-nots, those confined to an empty middle-class world, and an apparently unreformable 'underworld' (the world of Marina's clients), of which the police themselves seem to be part. Beautifully paced and directed, the performances by Dihovichnaya and Borisov exhibit an unusual degree of identification and insight.

Angelina Nikonova

Rusya'da doğdu. 2001 yılında New York'ta Görsel Sanatlar Okulu'ndan mezun oldu. Film ve video üzerine yoğunlaştı.

She was born in Russia. In 2001, she graduated from the School of Visual Arts in New York with a major on film and video.

Filmleri/Filmography

Twilight Portrait (2011), Flyover Country (2005)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

GERİYE KALAN
WHAT REMAINS

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, renkli/color, 97'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Çiğdem Vitrinel

SENARYO/SCRIPT: Çiğdem Vitrinel

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: İlker Berke

KURGU/EDITING: Arzu Volkan

YAPIMCI/PRODUCER: Şebnem Vitrinel

oyuncular/CAST: Devin Özgür Çınar, Şebnem Hassansoughi, Erkan Bektaş, Burak Tamdoğan

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Antalya Film Festivali En İyi Yönetmen, En İyi Kadın Oyuncu/Golden Orange Film Festival Best Director, Best Actress, 2011

Çiğdem Vitrinel, geçen yıl Antalya'da kendisine en iyi yönetmen ödülü getiren 'Geriye Kalan' ile, sinemamızda özlenen ve az rastlanan bir şeyi gerçekleştirmiş. Filmin kadın karakterleri, akılda kalıcı ve sıradışı karakterler. Bir yere kadar onlardan beklediğimiz gibi hareket edip, ondan sonra sanki rol değişiyorlar. Hayattan farklı dersler çıkarıyorlar.

Kadınlardan biri, Cezmi ile sekiz yıldır evli olan Sevda. Bir kızları, düzenli, rahat bir hayatları var. Ne var ki, Sevda kocasının aynı hastanede çalıştığı Zuhal'le onu aldattığını öğrenince düzenleri altüst oluyor. Zuhal oğlunu tek başına büyütlen, bu ilişkisinin ona verdiği heyecandan da hoşlanan bir kadın. Evliliğini kurtarmak için hiçbir şeyden çekinmeyen Sevda ise, ihanetini öğrendiğini kocasına belli etmeden, 'öteki kadın' Zuhal'ın peşine düşüyor. Vitrinel, aslında kocasına pek de aşıkla bağlı olmayan Sevda'nun onu kaybetmekten niçin korktuğunu da açıkça gösteriyor: sosyal ve ekonomik statüyü yitirmek. Ve Sevda kendi çözümünü gerçekleştirince kaçınılmaz soru geliyor: Geriye ne kaldı?

Having won the Best Director Award at Antalya with 'What Remains' last year, Çiğdem Vitrinel realizes something much missed and is uncommon in our cinema. The female characters in the film are catchy and unusual. It is as though they act in the way the viewer expects, then taking a completely different turn. Lessons learned from life differ.

Sevda's life is shattered upon finding out that her husband, Doctor Cezmi, is cheating on her with Zuhal working in the same hospital with him. Sevda takes Cezmi as her guardian, security, and social and emotional refuge, completely ignoring his uncouthness, for she fears loneliness, having to raise her daughter without a father and losing her house, her dreams of future. Zuhal, on the other hand, lives the life that Sevda struggles to avoid. Cezmi brings to her worried and tiresome life an unexpected enthusiasm, a long-gone sex life as well as a sense of security. The two women meet unexpectedly.

Çiğdem Vitrinel

1973'te Karabük'te doğdu. Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi, Sinema Televizyon Bölümü'nden mezun oldu. Çalışma hayatına Mehmet Eryılmaz'a belgesel filmlerinde yönetmen yardımcı yaparak başladı. Ahmet Uluçay, Yeşim Ustaoglu gibi yönetmenlerle uzun metrajlı film projelerinde çalıştı. 'Geriye Kalan' ilk uzun metrajlı filmidir.

She was born in 1973 in Karabük. She graduated from the Department of Cinema and Television at Anadolu University. She started her career as an assistant director for Mehmet Eryılmaz's documentaries. She worked with directors such as Yeşim Ustaoglu and Ahmet Uluçay in their feature films. 'What Remains' is her first feature film.

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

GIRDAP
SWIRL
GIRIMUNHO

BREZİLYA-İSPANYA-ALMANYA/BRAZIL-SPAIN-GERMANY,
2011, 35mm, renkli/color, 87'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Helvécio Marins Jr., Clarissa Campolina
SENYARYO/SCRIPT: Felipe Bragaña
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ivo Lopes Araujo
KURGU/EDITING: Marina Meliande
YAPIMCI/PRODUCERS: Sara Silveria, Luana Melgaço, Luis Minarro, Paulo de Carvalho
OYUNCULAR/CAST: Maria Sebastiana Martins Álvaro, Maria da Conceição Gomes de Moura, Luciene Soares da Silva, Wanderson Soares da Silva
ÖDÜLLERİ/AWARDS: Nantes Üç Kıtalar Festivali Jüri Özel Ödülü/Nantes Trois Continents Mention spéciale du Jury & Prix du Jury Jeune, 2011

İki yönetmenin 'Girdap'ın mekanı, Brezilya'nın uzak bir köşesindeki São Romão; merkezinde de 81 yaşındaki Bastú var. Bastú bir gece birlikte televizyon izlerken yaşlı kocası Feliciano'yu kaybeder. Torunları, komşuları ve her yerel şenliği şarkularıyla hareketlendiren arkadaşı María, bu anı ölümünden ardından Bastú'nun yeniden hayatı dönmesine yardımcı olur ama o zaten hayat dolu bir kadındır. Biz de inişleri çıkışlarıyla onların yaşamını izliyoruz filmde. Nehir sakin sakin akıyor, kimse heyecanlanmamıştır. Yaşlı kadının torunu Branca, eğitimini sürdürmek için gideceği bir yer aramaya koyuluyor ama bir yandan da büyükannesine yoldaşlık etmesi gerekiyor.

Clarissa Campolina ile Helvécio Marins Jr., bu ilk filmleri üzerinde altı yıl çalışılar. Karakterleri, São Romão'da yaşayan gerçek insanlar. Evleri film seti, hikayeleri ise hatırlar. Film, onların hayatı üzerine kurulmuş ama bu hayat sonra yeniden yaratılmış, onu yaşayan insanlar da kendilerini oynamışlardır. Kuşaklar arasındaki uçurumun ortadan kalktığı, eski ve modern Brezilya'nın tam anlamıyla birleştiği bu sihirli filmde, oyuncuların hepsi amatör.

Film, küçük bir köydeki kırsal hayatı çok güçlü bir tempoya anlatıyor. Feliciano'nun ölümü, Felipe Bragaña'nın senaryosundan almış ama senaryonun geri kalımı sadece doğaçlama sahneler için bir çerçeveye oluşturuyor.

The events of the jointly directed film 'Swirl' takes place in a distant corner of Brazil in São Romão, centering around the 81-year-old Bastú. She has lost her aged husband Feliciano one night as they were watching TV. Her grandchildren, her neighbors and her friend María, who brightens up every local festival with her singing, help this woman who is already full of life reconnect with the world. We watch the stories of their lives with their ups and downs. The river flows calmly; no one is excited. The young Branca is considering to go somewhere for her education; however, she also has to keep her grandmother company.

Clarissa Campolina and Helvécio Marins Jr. have worked on their first film for 6 years. Their characters are real people living in São Romão. The houses of these people are the film set and the memories of the people of São Romão are the story line. The film is based on their lives but this story has been recreated, starring the people who have lived these events. All actors are amateurs in this magical film, where the abyss between generations disappears, where ancient and modern Brazil truly meet.

Marins Jr. and Campolina beautifully tell the story of rural life in a small town. Feliciano's death has been adopted from Felipe Bragaña's scenario; however, the rest of the script consists entirely of a framework for improvisational scenes.

Helvécio Marins Jr.

Sinema üzerine yüksek lisans yaptı. Filmleri festivallerde 30'dan fazla ödül aldı.

He has a master's degree in cinema and his films received more than 30 awards in film festivals.

Filmleri/Filmography

The Wife of the Man Who Eats Laser Beans (2011), *Trecho* (2006), *Nascente* (2005)

Clarissa Campolina

1979'da doğdu. 1999'dan beri görüntü yönetmeni, kurgucu ve yönetmen olarak çalışıyor.

She was born in 1979. She has been working as an editor, cinematographer and director since 1999.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Asleep (2011), *Neverquiet* (2010), *Wandering Notes* (2009), *Passage* (2006)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

HATIRLANINCA VAR OLAN HİKAYELER
HISTORIAS
HISTORIAS QUE SO EXISTEM QUANDO LEMBRADAS

BREZİLYA-ARJANTİN-FRansa/BRAZIL-ARGENTINA-FRANCE, 2011,
35min, renkli/color, 98'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Julia Murat

SENARYO/SCRIPT: Julia Murat, Maria Clara Escobar, Felipe Sholl

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Lucio Bonelli

KURGU/EDITING: Marina Meliande

OYUNCULAR/CAST: Sonia Guedes, Lisa E. Favero, Luiz Serra, Ricardo Merkin, Antônio dos Santos, Nelson Justiniano, Maria Aparecida Campos, Manoelina dos Santos, Evanilde Souza

YAPIMCı/PRODUCERS: Lucia Murat, Julia Murat, Christian Boudier, Julia Solomonoff, Felicitas Raffo, Juliette Lepoutre, Marie-Pierre Macia

YAPIM/PRODUCTION COMPANIES: Brazil Taiga Filmes, Bonfilm Argentina - Julia Solomonoff; Cepa Audiovisual France MPM Film

Brezilya'nın en önemli yönetmenlerinden Lucia Murat'ın yönetmen kızı Julia Murat, filmini zamanın geçişine üzerine kurmuştur. Film, dünyanın varlığını unuttuğu Jotuomba köyüne mekan edinmiş. Köyde hepsi toplu 11 kişi kalmıştır ve bu köy sakinlerinin hayatları belli bir rutin izlemektedir. Herkesin görevi bellidir. Madalena sabahları ekmeğin yapar, sonra da onları Antonio'nun dükkanına götürür. Önce boş raflara ne koymalı diye tartışır, sonra da oturup kahvelerini içerler. Öğlen herkes kilisededir, akşam da topluca yemekte.

Günler birbirinin içinde kaybolurken, birkaç gecelik oda isteyen genç fotoğrafçı Rita çıkagelir bu unutulmuş köye. Artık kullanılmayan tren raylarını takip edince yol onu buraya çekmiştir. Köyün kendine has cazibesini objektifle yakalamak ister. Sürekleyan, içe dönük köy halkı, birer birer Rita'ya açılmaya başlar. Sadece köyün papazının ona güveni yoktur. Julia Murat, incelikli bir film yapmış, kolay bir çözüm getirmekten kaçınmış. Köyün terk edilmişliğinden, insanların unutuluşun eşliğinde oluşandan depresif bir atmosfer yaratmaya da çalışmamış. Film aşina bir rüya gibi akıp gidiyor.

Julia Murat, daughter of one of the most important Brazilian directors, Lucia Murat, has built her film on the elapsing of time. 'Historias Que So Existem Quando Lembradas', meaning 'stories exist as long as they are remembered', takes place in the forgotten village of Jotuomba. The eleven residents of the village live in a certain routine, with their assigned duties. Madalena bakes bread in the mornings, and then takes them to Antonio's shop. First they discuss where to put them in the shelves and then they drink their coffee. In the afternoon everyone gathers at the church and in the evening they dine together.

As days go by, a young photographer, Rita, turns up at the village seeking a room for a couple of nights. She comes into the village following the rails, which are no longer of use. She wants to shoot the unique charm of the village. Discreet, introverted villagers open up to Rita one by one, except for the priest who seems to doubt her. With this subtly progressing film, scriptwriter and director Julia Murat avoids an easy way out. Her purpose is not to create a depressive atmosphere out of the desolateness of the villagers. It rather floats away like a familiar dream.

Julia Murat

1979'da Brezilya'da doğdu. Grafik tasarımcı ve senaryo yazarlığı eğitimi aldı. Kısa filmlerin yanı sıra deneysel videolar, reklam filmleri çekti, video yerleştirmeleri yaptı. Uzun süre kurgucu ve yönetmen yardımcı olarak çalıştı.

She was born in Rio de Janeiro in 1979. She studied graphic design and screenwriting. She made short-films, experimental videos, commercials and video-installations. She also has a long time experience working as an editor, assistant director, and camera assistant.

Filmleri/Filmography

Historias Que So Existem Quando Lembradas (2011), Dia Dos Pais (2008), Ausencia (2004), Desvelar (2003)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

İVAN'IN KADINI
IVAN'S WOMAN
LA MUJER DE IVÁN

ŞİLİ/CHILE, 2011, 35mm, renkli/color, 88'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Francisca Silva
SENARYO/SCRIPT: Francisca Silva
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Daniel Vivanco
KURGU/EDITING: Francisca Silva, Felipe Eluti
YAPIMCI/PRODUCER: Anais George-Nascimento
OYUNCULAR/CAST: María de los Ángeles García, Marcelo Alonso,
Aldo Parodi, Jaime Lorca

Natascha Maria Kampusch, 2 Mart 1988'de on yaşındayken Viyana'da kaçırılmıştı. Onu kaçırınan Wolfgang Priklopil küçük kızı sekiz yıldan uzun süreyle gizli bir hücrede tuttu, ta ki 23 Ağustos 2006'da esiri kaçana kadar. Gazeteler bu olayla o kadar ilgilendi ki Natascha, Avusturya TV kanalı Puls 4'le, kendi talk show'unu yapmak için anlaşma imzaladı. Yıllardır da televizyonda çalışıyor.

'İvan'ın Kadını' filmi için Şili'li yönetmen Francisca Silva'nın esin kaynağı işte bu olay oldu. Filmi, kaçırılan kız ile onu kaçırın erkek arasındaki şaşkıncı, paradokslarla öülü ilişkiyi ortaya seriyor. Natalia, ondan çok yaşı olan İvan'ın evinde yillardır yaşar. Rahatsız edici durumlarına rağmen, ikisinin arasında tuhaf bir aile bağlantısı gelişmiştir. Ancak Natalia'nın ergenlik çağına gelmesi ve cinsel olarak uyanması, daha önce hiç bilmemiği duygulara kapılmasına yol açarken, onu İvan üzerinde yepyeni bir gücün de sahibi yapar. Dünyanın geri kalanından uzakta, tecrit halinde olmaları, Natalia'nın esaretinin koyduğu sınırlar, yeni bir mahremiyet düzeyine geçmelerine yol açar. İvan birden ondan da zor durumda kalırken, küçük mekânları da bir savaş meydanına dönüsür.

Natascha Maria Kampusch was abducted on 2 March 1988 when she was 10 years old. Her abductor, Wolfgang Priklopil kept the little girl hidden in a secret cell for over 8 years until on 23 August 2006 when his slave escaped. Newspapers were so interested in the story that Natascha signed an agreement with the Austrian TV channel Plus 4 to make her own talk show. She has been working with television for years.

The inspiration for Chilean director Francisca Siva's film 'Ivan's Woman' was this story. Her film unveils the surprising relationship, covered with paradoxes between the girl and the man that abducted her. Natalia lives with the much older Ivan. Despite the uncomfortable situation, there is an odd family bond that develops between the two. However, Natalia's reaching adolescence and gaining sexual awareness makes her experience feelings she had previously unknown as well as giving her a completely new sway over Ivan. Their state of isolation from the rest of the world as well as the limits Natalia has put on her state of captivity causes them to transform into a new level of privacy. While Ivan is suddenly left in an even tighter spot than Natalia, the smallest of places becomes a battle scene.

Francisca Silva

Şili'de doğdu. Tiyatro okulunda oyunculuk eğitimi aldı. Şili Sinema Okulu'na girdi, yönetmenlige yöneldi. 'İvan'ın Kadını' ilk uzun filmi.

She was born in Chile. After finishing her acting studies at Universidad Católica's Theater School, she entered the Escuela de Cine de Chile and she majored in filmmaking. 'Ivan's Woman' is her first feature.

Filmleri/Filmography

Ivan's Woman (2011), In Search of Aldo (2007), Jewel (2005), The Cat and Porcelain (2006)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

NANA

NANA

FRANSA/FRANCE, 2011, 35mm, renkli/color, 68'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Valérie Massadian

SENARYO/SCRIPT: Valérie Massadian

KURGU/EDITING: Dominique Auvray, Valérie Massadian

YAPIM/PRODUCTION: Sophie Erbs

DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Pierre Menahem

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Locarno Film Festivali En İyi İlk Film Ödülü/Locarno Film Festival Best First Feature, 2011

Nana, dört yaşında. Annesiyle ormanın yanındaki taş bir evde oturuyor. Filmin başında onu, yüzünde ciddi bir ifadeyle koca bir domuzun kesilişini izlerken görüyoruz. Sonra sevimli bir domuzcuklar sürüsü içinde oturuyor, hatta onları okşarken muhabbetle 'kızartmalar' diye hitap ediyor. Olan bitenin en az civarındaki büyükler kadar farkında sanki. Her şeyi anlamaya, tanımaya çalışıyor. Dünyayı, kendi boyuna indirerek inceliyor. Yanında biri olsa da, olmasa da, kamerasın gözü üstünde.

Kendisi de fotoğrafçı olan Massadian'ın filmi etkisi- ni kısmen onun ressamlara has kompozisyonlarına, kısmen de gerçekçi ayrıntılarına borçlu. Nana dışarıda bir kanepede oynuyor, ormanda dolaşıyor, kendi başına giyinmesini öğreniyor. Annesiyle ormanda odun topluyor, birlikte güneş banyosu yapıyorlar, annesi ona bir masal okuyor. Kendileri de bir masal ve çıkışmalar zaten, yer yer fazlaıyla gerçekçi bir masal. Annesi gidince de, yaptıklarının hepsini tek başına tekrarlıyor. Oyuncak eşegiyle, bisikleti, kitapları, boya kalemleri, battaniyeleriyle sarılı oturuyor. Kanepenin esesi; kuş sesleri, köpek havlamaları ve rüzgarın hakimi. Sinemada her zaman yetenekli çocuk oyuncular olmuştur; ama Nana'yı oynayan Kelyna Lecomte gerçekten de emsalsiz. Kamera sanrı mevcut değilmiş gibi son derece doğal hareket ediyor.

Nana is four years old. She lives with her mother in a stone house near the forest. In the beginning of the movie, we watch her witness a huge pig being slaughtered with a serious attitude in her face. Then she is sitting among an adorable herd of pigs, even chatting them up, calling them 'bacon roasts' as she is petting them. She is aware of what is happening as much as the adults that are around. She is trying to understand and acknowledge everything around her. She is trying to examine the world by reducing it to her own size. Whether there is someone with her or not, the camera is always focusing on her.

The striking effect that photographer Massadian's movie has is partly due to her picturesquely compositions and partly due to the realist details she includes in her film. Nana plays on top of a couch outside, walks around in the forest, learns to dress by herself. She collects wood with her mother in the forest, they sunbathe together, her mother reads her a story. It is as if they themselves are part of a fairy-tale, a fairy-tale that can get all too real sometimes. She sits with her toy donkey, her bike, her books and her color pencils, wrapped around a blanket. Queen of the couch: she is the master of the bird sounds, of dog barks and of the wind. There have always been talented child actors and actresses in cinema but Kelyna Lecomte's acting in 'Nana' is truly unmatched. She moves very naturally, as if the camera weren't there.

Valérie Massadian

Görsel sanata, fotoğrafçılık kariyeri ve özellikle Nan Goldin ile yaptığı ortak çalışmalarla adım atan yönetmenin slaytları Tokyo, Londra ve Porto'da sergiledi. Fotoğrafçılıktan gelen özgür yaklaşımı ve yüz planlarında gösterdiği özeni, farklı yönetmenlerle işbirliği içinde, fikir aşamasından sonuna kadar özeriyle yürüttüğü pek çok projede sürdürdü.

*Through photography, Valérie Massadian came to 'image-making', notably in the form of slide-show screenings (*The Link*, *Mary Go Round*, *Journal de bord*), exhibited in Tokyo, London and Porto. She collaborated with Nan Goldin and several film directors.*

Filmleri/Filmography

Ninouche (2011), Nana (2011)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

SEVGİLİ
HABIBİ
HABIBİ RASAK KHARBAR

HOLLANDA-FİLİSTİN-ABD-BAE/The Netherlands-Occupied Palestinian Territory-USA-United Arab Emirates, 2011, HD, renkli/color, 80'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Susan Youssef

SENARYO/SCRIPT: Susan Youssef

KURGU/EDITING: Susan Youssef, Man Kit Larn

YAPIMCI/PRODUCER: Susan Youssef

YAPIM/PRODUCTION: S.Y. Films

ÖYUNCULAR/CAST: Kais Nashif, Maisa Abd Elhadi, Yussef Abu-WardaDünya Ödülleri/AWARDS:

Dubai Film Festivali En İyi Arap Filmi, En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Kurgu, FIPRESCI Ödülü/Best Arab Film, Best Editor, Best Actress, 2011

Belçika Yeni Sinema Festivali Yeni Sinema Ödülü/Film Festival Cinema Novo Award

Susan Youssef, Dubai Film Festivali'nde en iyi Arap filmi seçilen 'Sevgili'yi Gazze'de çekmek için tam on yıl uğraştı. Gazze'yi ilk kez, belgesel filmi 'Forbidden to Wander'ı çekerken ziyaret eden yönetmen, oradaki Khan Yunis mülteci kampının spor salonunda gençlerin sahnelediği bir 'Leyla ile Mecnun' performansı izledi. Bunun üzerine, bu hikayeyi günümüze taşıyarak Gazze'de çekmeye karar verdi. Ancak, sayısız zorlu engelle karşılaştı.

'Sevgili', bölgede son on beş yıldır çekilen ilk konulu kurmaca film. Aynı zamanda, asırlardır dilden dile dolaşan bir 'imkansız aşk' hikayesinin 'modern' versiyonu. Genç aşıklar Kays ve Leyla, Batı Şeria'da üniversite eğitimi gören Khan Yunisli öğrencilerdir. Kays Arap edebiyatı, Leyla mimari eğitimi almaktadır. Ne var ki okullarını bitiremeden geri dönmek zorunda kalırlar. Dinine ve geleneklerine daha bağlı Khan Yunis'te aşkları ancak evlilik bağı içinde devam edebilir. Ama Kays, Leyla'nın annesiyle babasını razı edemeyecek kadar yoksuldu. O da duvarlara Leyla'sı için aşk şiirleri yazmaya başlar. Bu, Leyla'nın babasını öfkelendirecek isyankar bir hareket olarak yorumlanır.

Susan Youssef, Filistin işgalinin gerçeklerini ortaya sererken, kurtuluşun bireyle başladığını da savunuyor.

Susan Youssef has worked 10 years to put together 'Habibi' in Gaza, which was recently awarded the Best Arab Film at the Dubai Film Festival. The director, who had first visited Gaza while making her first documentary 'Forbidden to Wander', had watched the famous and ancient story of Layla and Majnun being performed in a sports hall at the Khan Yunis refugee camp. Upon this experience, she decided to film this story in modern Gaza. However, she met with countless overwhelming obstacles.

'Habibi' is the first themed fiction movie filmed in Gaza for the past 15 years. At the same time it is a century-old story of impossible love that is still alive today. The young lovers Kays and Leyla are university students from Khan Yunis who are studying at the West Bank. Kays studies Arabic literature and Leyla studies architecture. However, they are forced to return without completing their education. In the more traditionalist and religious Khan Yunis, their relationship can't continue unless they are married. Khan is too poor to convince Leyla's parents for marriage. Thus, he starts writing love poems for Leyla on walls, which is perceived as a rebellious move by Leyla's father and makes him furious.

Susan Youssef unveils the realities of the occupation of Palestine and asserts that liberation begins with the individual.

Susan Youssef

ABD'de doğdu. Güzel sanatlar alanında yüksek lisans yaptı. Beyrut'ta öğretmenlik ve gazetecilik yaptıktan sonra film yönetmenliğine başladı. Birçok kısa film çekti. İlk uzun filmi 'Sevgili' Toronto ve Venedik film festivallerinin resmi seçkisine girdi.

She was born in New York. She has a master's degree in fine arts from the University of Texas. Prior to filmmaking, she was a school teacher and journalist in Beirut. Her first feature 'Habibi' is an official selection for the 2011 Toronto International Film Festival and Venice Film Festival.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

West Fingerboard Road (2009), For the Least (2007), Marjoun and the Flying Headscarf (2006), Forbidden to Wander (2005)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

SON KULLANMA TARİHİ
EXPIRATION DATE
FECHA DE CADUCIDAD

MEKSİKA/MEXICO, 2011, 35mm, renkli/color, 111'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Kenya Márquez

SENARYO/SCRIPT: Kenya Márquez, Alfonso Suarez

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Javier Moron

KURGU/EDITING: Felipe Gómez, Juan Manuel Figueroa

YAPIMCI/PRODUCERS: Karla Uribe, Kenya Márquez

OYUNCULAR/CAST: Ana Ofelia Murguía, Damián Alcázar, Marisol Centeno, Marta Aura, Jorge Zarate, Eduardo España, Catalina López, Eduardo Villalpando, Laura de Ita

ÖDÜLLERI/AWARDS: Morelia Film Festivali Seyirci Ödülü/Morelia Film Festival Audience Award

Yas tutan bir anne, amatör bir adli tip meraklısı ve evden kaçan bir kadınun hayatları, ölüm ve bağılılık üzerine bir film olan 'Son Kullanma Tarihi'nde kesiliyor. Karakterlerin yanlış varsayımları ve hiç tükenmeyen umutları bu kara mizah hikayesini, polisiye kulvarına dahil ediyor. Film, sinema dünyasında Guadalajara Film Festivali'nin yıllar boyunca yöneticiliğini yapan kişi olarak tanınan Kenya Márquez'in imzasını taşıyor.

Günümüz Guadalajara'sında boş gezenin boş kalfası oğluna pek düşkün olan anne Ramona onu trajik bir şekilde kaybedince, Genaro'yú suçlar. Yeni komşusu Mariana, sanki oğlunu bulmasını sağlayacakmış gibi görünse de onun da saklayacak kendi karanlık sırları vardır. Genaro'ya gelince, o da aklını adli tıbbı takmış morg civarında dolaşıp durmaktadır. Farklı bölümlerden oluşan bu filmin cinayetinin esrarı, ancak bulmacanın parçaları bir araya gelince çözülecek. Márquez, üç farklı perspektiften ilerleyen filminde bu parçaları kademe kademe ortaya çıkarırken, varsayımımızı ve tahminlerimizi de altüst ediyor.

Yönetmenin ilk filmi Morelia Film Festivali'nde İzleyici Ödülü almıştı. Ana Ofelia Murguía, Marisol Centeno ve Damián Alcazar da karakterlerine hayat vererek onun işini kolaylaştırmışlar.

The lives of a mourning mother, an amateur forensic enthusiast and a runaway concubine are at a crossroads on death and addiction in 'Expiration Date'. The wrong presumptions of the characters and their undying hope puts this black humor film into the detective genre. The film bears the signature of Kenya Márquez, who has directed the Guadalajara Film Festival for years.

When mother Ramona tragically loses her slacker son, who idly wandered around current day Guadalajara, she accuses Genaro of being the culprit. Though her new neighbor Mariana seems as if she will facilitate the return of Ramona's son, she too has dark secrets she would like to hide. As for Genaro, he is off his socks with forensic medicine, constantly wandering about near the morgue. The mystery behind the murder will be unveiled once the different parts of the puzzle come together. Márquez unveils the pieces of the puzzle one by one in his multipart movie, while completely overturning the assumptions of the audience.

The director's first movie has been awarded the Audience Award at the Morelia Film Festival. Ana Ofelia Murguía, Marisol Centeno and Damián Alcazar have really brought their characters to life and thus contributed towards the award.

Kenya Márquez

Yapımcı, senarist ve yönetmen. 1972'de Meksika'da doğdu. 2002-2005 yılları arasında Guadalajara Uluslararası Film Festivali'nin yönetmenliğini yaptı. İlk uzun filmi 'Son Kullanma Tarihi' nin gösterimi için tam 11 yıl bekledi.

*Producer, writer and director. She was born in Mexico in 1972. She worked as director for the Guadalajara International Film Festival between 2002 and 2005. It took her 11 years to bring her first feature, *Expiration Date*, to the big screen.*

Filmalleri/Filmography

Fecha de Caducidad (2011), El Secreto de Candita (2011), Distinguishing Features (2007)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

ŞEYTAN
IN THE NAME OF THE DEVIL
W IMIENIU DIABELA

POLONYA/POLAND, 2011, renkli/color, 112'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Barbara Sass

SENARYO/SCRIPT: Barbara Sass

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Wiesław Zdort
YAPIMCI/PRODUCER: Włodzimierz Niderhaus

OYUNCULAR/CAST: Katarzyna Zawadzka, Anna Radwan, Marian Dziedziel
ÖDÜLLERİ/AWARDS:

2011 PFFF in Gdynia Golden Lion, Best Actor/En İyi Erkek Oyuncu Ödülü

Polonyalı senarist/yönetmen Barbara Sass, gerçek olaylardan esinlenerek inancın sınırları aşmak üzerinde bir film yapmış. 'Şeytan'a konu olan olay, Kazimierz'deki Bethany rahibelerinin, liderlerini değiştirmeye yolundaki bir Vatikan emrine uymayı reddederek isyan etmeleri. Ana karakterimiz ise, kendi duygusal yaralarını sarmak için manastırı giren ve kabuslarına yansiyan korkunç geçmişinden kurtulmaya çalışan, yirmi yaşındaki Anna. Sert bir disiplin uygulayan Başrahibe kadınları dış dünyadan korurken, manastırı yönetmek için ona yardımcı olmak üzere gelen Peder Franciszek'in sunduğu yeni ibadet biçimleri geni rahibenin aklını karıştırır. Rahip, rahibelerden Tanrı'ya yalnızca ruhlarını değil, bedenlerini de sunmalarını ister.

Gerçeğin filmdekinden daha şoke edici olduğunu hemen belirtelim. Barbara Sass, 2007'deki Polonya'da, Kazimierz Dolny'deki bir manastırda olanları anlatırken, daha sarsıcı olanlarını nakletmektan bilerken kaçınmış. Zaten orada olanları belgelemeyi düşünmediğini, hatta olaylara karışan rahibelerle konuşmadığını söylüyor. Kendisi de Katolik olan Sass, filmnin kiliseye karşı olmadığını da vurguluyor. Onun hedefi, amaçlarına ulaşmak için başkalarını kullanan insanlar.

Polish scriptwriter and director Barbara Sass cuts across the borders of faith in 'In the Name of the Devil' inspired from true stories. The subject at hand in this film is the revolt of the Bethany nuns at Kazimierz against a Vatican decision to change their leader. The main character in this story is Anna, a woman in her twenties who comes to the monastery to heal her own wounds and free herself off of her past that keeps haunting her in her dreams. With her strict attitude, Mother Superior protects the women from the outside world, while at the same time the new priest Franciszek's alternative prayers perplex the young nuns. This new priest, who comes to the monastery to help Mother Superior, tells women to offer to God their bodies as well as their souls.

It should be noted here that reality is much worse than fiction. Barbara Sass deliberately avoids filming the more sensational events that took place in a monastery at Kazimierz Dolny in 2007. She states that her intention wasn't to film what happened and that she refrained from talking to the nuns who were involved. Being a Catholic herself, Sass also stresses that she is not against the church. What she aims at is rather those who use others as a tool to get to their ends.

Barbara Sass

1972'de Łódź'daki Sinema Televizyon ve Tiyatro Yüksek Okulu'ndan yönetmen olarak mezun oldu. 1980-89 yılları arasında Polonya Yönetmenler Derneği'nde yöneticilik yaptı. 1979'dan beri uzun metraj film çekiyor. Hepsinin senaryosunu kendisinin yazdığı, çoğu ödüllü 11 film var.

In 1972 she graduated from the Leon Schiller National Higher School of Film, Television and Theatre in Łódź as a director. Between 1980-1989 she was the president and the vice-president of the Directors' Group in the Polish Filmmakers Association. Since 1979 she has been working as an independent director. She made 11 feature films, scripts of which she wrote herself.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Nothing But Fear (1993), Immoral Story (1990), The Girls Of Nowolipki (1985), The Scream (1982), Without Love (1980)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

TEK AŞK
ONE LOVE

ARJANTİN/ARGENTINA, 2011, 35mm, renkli/color, 99'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Paula Hernandez

SENARYO/SCRIPT: Paula Hernandez, Leonel D'Agostino

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Guillermo Nieto

KURGU/EDITING: Rosario Suarez

YAPIMCI/PRODUCERS: Veronica Cura, Alex Zito

OYUNCULAR/CAST: Diego Peretti, Elena Roger, Luis Ziembrowski, Alan Daicz, Denise Groesman, Agustín Pardella

İki çocukluk arkadaşı Bruno ve Lalo, yağmurlu bir günde tanışıkları Lisa'ya ilk görüşte aşık olurlar. Çocukların ikisinin de başını döndüren Lisa, birinde kalar kilsa da aniden kasabayı terk edene kadar bir aşk üçgeni oluşturacaklardır. Otuz yıl sonra ilk gençliklerinin unutulmaz sevgilisi Lisa, bir iş gezisindeyken Bruno ve Labo'yu yeniden görmeye karar verir. Geride kaldığı sanılan bütün hatırlar böylece yeniden canlanır. Ama artık o, Bruno ile Lalo'nun hatırladıkları Lisa değildir. Zaten insan otuz yıl önce bırakıldığı yerden devam edebilir mi? Evet, ergenliklerinin unutulmaz üçgenini yeniden yaratamazlar belki ama, aşık ne olacak?

Paula Hernandez'in, kendisi gibi Arjantinli yazar ve senarist Sergio Bizzio'nun kısa hikayesinden uyarladığı 'Tek Aşk', 1970'lî yıllarda nehir kıyısında küçük bir kasabada başlıyor, 2000'lere aynı yerde noktalıyor. Yönetmen, yaz aşkı ile orta yaşı bunalımını başarıyla bir araya getiriyor. Zamanın geçisi, iki arkadaşın birbirine eskisi kadar yakın olmadığı, kendi seyrini izleyen üç hayat, ilişkilerine yeni bir boyut kazandırıyor. Paula Hernandez, aşk ve zaman üzerine incelikli, duygusal bir filmle çıkıyor festival seyircisinin karşısına. Üç arkadaşın genç ve orta yaşı hallerini oynayan altı oyuncu da performanslarıyla ona destek oluyor.

Bruno and Lalo, two childhood friends, meet Lisa on a rainy day and it's love at first sight. Although Lisa chooses one of the two, the relationship turns into a love triangle until one day when she suddenly leaves the town. Thirty years later, she decides to meet them again during a business trip and all the memories that they thought were left behind reinvigorate, although Lisa is no longer the woman that Bruno and Lalo remember her to be. Can people pick up from where they were left thirty years ago? What about love?

Adapted from the Argentinian author and scriptwriter Sergio Bizzio's short story, the film sets off its journey at a little riverside town in the 1970s and ends in the 2000s at the very same place. The director successfully combines summer love and mid-life crises. How as time passes by the two friends are no longer close as used to be, and the three lives at their own pace adds a different taste to the film that gracefully and sensually studies love and time.

The film is supported by the performance of the six actors and actresses who enact the young and mid-aged versions of the three friends.

Paula Hernandez

1969'da Arjantin'de doğdu. Yönetmen, oyuncu, yardımcı yönetmen ve senarist olarak çalıştı.

She was born in 1969 in Argentina. She has worked as a director, performer, assistant director and scenarist.

Filmleri/Filmography

Mala Sangre (2010), Lluvia (2008), Kilometro 22 (1997)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

UNUTMAKTAN KORKUYORUM
I'M SCARED I'LL FORGET
J'AI PEUR D'OUBLIER

FRansa/France, 2011, HD, renkli/color, 115'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Elisabeth Rappeneau
SENARYO/SCRIPT: Catherine Ramberg
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:
Philippe Pavans de Ceccatty
KURGU/EDITING: Laurence Bawedin
YAPIM/PRODUCTION: Léonis Productions
DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Virginie Royer, Gaumont
OYUNCULAR/CAST: Clémentine Célarié, Daniel Russo, Patrick Catalifo

Fabienne, insanların yaşları ilerledikçe daha da fazla korkmaya başladığı bir hastalığın vakitsiz kurbanı. Henüz 45'inde olan bu cazibeli kadının çocuğu da var, çalıştığı bir işi de. Sözün kısası, düzenli bir hayat... Hedeflerine ulaşmış görünen başarılı bir kadın... Fabienne bir gün, erken başlayan Alzheimer hastalığının belirtilerini fark eder. Bir sabah kalkıp evinden çıkar, yolda nereden geldiğini de nereye gittiğini de umutur. Bir adamlı karşılaşır. Adam iki gün iki gece Fabienne'ye yol arkadaşlığı yapar. Bu sırada, meraktan deliye dönmüş kocası Patrick ve iki çocuğu onu aramak için çoktan yollara düşmüştür.

Yönetmen Elisabeth Rappeneau 'Unutmaktan Korkuyorum'da türkütücü ve dokunaklı bir hikaye anlatıyor. Ashlinda anlatığı, Fabienne Piel'in aynı adlı kitabına konu olan hikayesi. Dakar doğumlu sinema ve televizyon oyuncusu Clémentine Célarié da bu beklenmedik hastalık karşısında korkuya kapılmış karakteri çok inandırıcı biçimde oynuyor. Rappeneau'nun kendisi ne gelince, sinemaya iç içe bir aileden söz edilebilir. Ağabeyi yönetmen Jean-Paul Rappeneau. Yeğenlerinden Julien onun gibi senarist, Martin ise müzisyen. Bu filmin müziğinde de onun imzası var.

Fabienne is the victim of a disease that people are afraid to get as they age – she is an early one indeed. This attractive woman, who is only 45, is also a working mother, that is to say, she has a life in perfect order, and she is settled with the goals she had set for her life. At least this is how it looks on the surface... She realizes she has symptoms of Alzheimer's and one day, when she leaves the house, not knowing where she came from and where she's headed to, she meets a man who accompanies him for two days and two nights. As she spends time with this man, Fabienne's husband and two kids frantically look for her.

Elisabeth Rappeneau, in 'I'm Scared I'll Forget', tells an eerie but sentimental story, which actually is an adaptation from Fabienne Piel's book of the same title. Born in Dakar, highly experienced actress Clémentine Célarié successfully puts across the scared character in an unexpected situation like Fabienne's. And as for Rappeneau, we really see her relation to cinema – her brother director Jean-Paul Rappeneau, her niece Julien, a scriptwriter like she is, and her nephew Martin, musician, who also made the music for this film.

Elisabeth Rappeneau

Yönetmen ve senarist. Kariyerine televizyon filmleri yaparak başladı, ayrıca pek çok filmin senaryosuna imza attı. 'Unutmaktan Korkuyorum' yönetmenin son filmi.

Director and scriptwriter. She started her career with television films. She also wrote many scripts. 'I'm Scared I'll Forget' is her latest film.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Gérald K Gérald (2011), Quand vient la peur (2010), Paul et ses femmes (2010), Une vie (2005), Les femmes ont toujours raison (2003)

HER BİRİ AYRI RENK/EACH HAS A DIFFERENT COLOR

UNUTULAN TOPRAKLAR LAND OF OBLIVION LA TERRE OUTRAGÉE

FRansa-ALMANYA-POLONYA-UKRAYNA/FRANCE-GERMANY-POLAND-UKRAINE, 2011, 35mm, renkli/color, 115'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Michale Bognam
SENARYO/SCRIPT: Michale Bognam

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:
Antoine Heberle

KURGU/EDITING: Herve de Luze, Thierry Deroches, Anne Weil
Yapımcı/producer: Yael Fofiel, Laetitia Gonzales

ÖYUNCULAR/CAST: Olga Kurylenko, Andrej Chyra, Ilya Iosifov,
Sergei Strelnikov

Cernobil, 1986, felaketten birkaç saat önce. Piotr ile Anya evleniyorlar. Onlar töreni tamamlayıp kutlamalara geçmeden itfaiyeci Piotr göreve çağırılıyor. Kimse, onun söndürmeye çağrıldığı 'orman yangını' dumanının aslında nükleer santraldan geldiğini bilmiyor. Haber duyulunca kimse inanmak istemiyor. İnsanlar kara yağmurdan korunsun diye şemsiye dağıtan adama deli gözüyle bakıyorlar. Piotr ise, geri dönmeneler arasında.

Michale Bognam'ın ilk konulu uzun metraj filmi 'Unutulan Topraklar' Cernobil üzerine; ama artık 'bölgemin' merkezi santrala çok yakın olan unutulmuş Prypiat kenti. Turistler, babasını arayan bir çocuk, peri gibi bir kız bu acı hatırlarla örülmüş yerin melankolik esintisine kapılmış. Anna da burada turist rehberi olarak çalışıyor ve meraklı yabancılara kişisel anılarını paylaşıyor. Bir yandan da, Fransız sevgilisiyle burayı terk etmeyi planlıyor. Ancak geçmişle olan bilinçsiz bir bağ, onun gitmesine izin vermiyor sanki. Babasının felaketten önce şehirden uzaklaştırıldığı çocuk da bir tür geçmiş silasiyla dönüyor geri. 'Bölgemin' konutlarının hemen önündeki bir kulübede yaşayan bir aile, kalıntılardaki kız, yaptığı işe zamanda geri dönenilen Anna, hepsi ebedi bir geçmişte yaşamaya mahkum.

Chernobyl, 1986, a couple of hours before the catastrophe. Piotr and Anya are getting married. Before they finish their vows and start celebrating, Piotr, a firefighter, is called for work. No one knows that the 'forest fire' he is called to put out actually originates from a nuclear reactor. When the news is heard no one wants to believe it. People think the man handing out umbrellas to protect them from heavy rain is mad. Piotr is among those who can't make it back.

Michale Bognam's first themed feature film 'Land of Oblivion' is about Chernobyl; however, this time the center of the events is a 'designated area' at the town of Prypiat, closely located to the power plant. Tourists, a kid searching for his father, and a fairy-like girl are caught in the melancholic sway of this land covered with pain. Anna works here as a tourist guide and plans to leave the town together with her boyfriend. However, a subconscious tie with the past seems to not let her go away. The kid, whose father had sent them away from the town before the catastrophe, also returns to the town with a longing for the past. A family living in a cottage immediately adjacent to the residences of the 'designated area', a little girl in the ruins, Anna who in time returns to her old job... All of them are condemned to a life of eternal past.

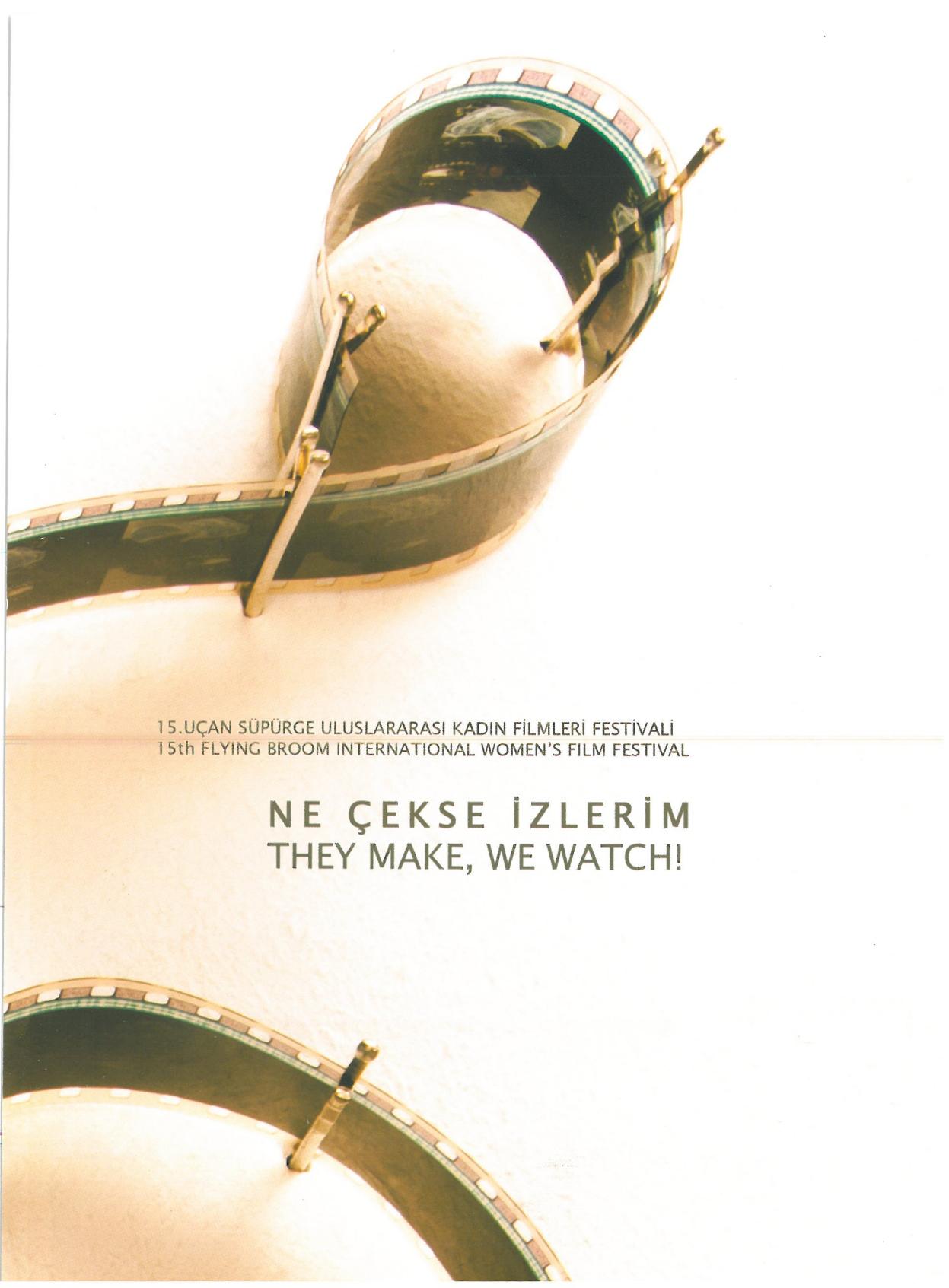
Michale Bognam

1971'de İsrail'de doğdu. Paris'teki Sorbonne Üniversitesi ve Londra Ulusal Film Okulu'nda öğrenim gördü. Çeşitli yapımcılık şirketlerinde belgesel ve kurmaca film projelerinde çalıştı.

She was born in Israel in 1971. She studied at Sorbonne in Paris and at the National Film School in London. She has worked in several production companies on both documentary and fiction films.

Filmleri/Filmography

Last Stop, Macau (2005), Odessa Odessa (2004), Venice (2001), Dust (2001), Dim Memories (2001), C'est pour bientôt (2000), La douleur (1999), Shema (1999), The Factory (1999), The Lonely Sea and Sky (1999)

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

**NE ÇEKSE İZLERİM
THEY MAKE, WE WATCH!**

NE ÇEKSE İZLERİM/ THEY MAKE, WE WATCH!

ALMAYER'IN AHMAKLIĞI
ALMAYER'S FOLLY
LA FOLIE ALMAYER

FRansa-BELÇİKA/FRANCE-BELGIUM, 2011, 35mm, renkli/color, 127'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Chantal Akerman

SENARYO/SCRIPT: Chantal Akerman

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Remon Fromont S.B.C.

KURGU/EDITING: Claire Atherton

YAPIMCI/PRODUCERS: Patrick Quinet, Chantal Akerman

OYUNCULAR/CAST: Stanislas Merhar, Aurora Marion, Marc Barbe

Film 1950'lerde, pek çok duruşmadan sonra kendini İngiliz mandası altında bulan Malezya'da geçiyor. Gürül gürül bir nehrin kenarındaki kayıp bir kasabada kızına olan sevgisiyle boş umutlara tutunan bir adam yaşamaktadır. Mutlak olanı arayışın, bir tutkunun ve deliliğin hikayesi... Adamı sona iten bir aşk...

Film, Joseph Conrad'ın romanından uyarlama. "Almayer's Folly, Conrad'ın ilk romanı olmasına rağmen suçluluk duygusu, kaybetme, kurtuluş ve öteki olma gibi pek çok tema bu eserde mevcut" diyor yönetmen. Basit bir hikaye, tutku ve hayalleri, ırkçılık ve parayı, bağımsızlık özlemi ve korkaklık, ama hepsinin ötesinde bir babanın kızına duyduğu sevgiyi anlatıyor.

The film takes place in Malaysia, in the late '50s when the country, after many trials and tribulations, found itself under the English rule. In a little lost village on a wide and turbulent river, a European man clings to his pipe dreams out of love for his daughter. A quest for the absolute, a story of passion and madness... A love that will lead to his final fall...

The film is adapted from Joseph Conrad's novel. "Almayer's Folly is Conrad's first novel, yet all his themes are already present – guilt, loss, redemption, and the other." says the director. A simple story that encompasses passion and dreams, racism and money, a desire for independence and cowardice, but above all, the love of a father to his daughter.

Chantal Akerman

İlk kısa metraj filmini 18 yaşındayken yaptı. 70'li yıllarda Avrupa sinemasının en önemli 'auteur'lerinden biri oldu. 1974'te ilk uzun filmini çekti. Ülkesi Belçika'nın yanı sıra Amerika ve Fransa'da da çalıştı. Ülkesinin olduğu kadar kadın sinemasının da en önde gelen yönetmenlerindendir.

She made her first short film at 18. She became one of the auteurs of the European cinema in the '70s. She made her first feature length film in 1974. She worked in the USA and France as well as in her native country, Belgium. She is one of the most prominent directors of women's cinema.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Down There (2006), Tomorrow We Move (2004), The Captive (2000), Night and Day (1991), Jeanne Dielman (1976), Blow Up My Town (1968)

NE ÇEKSE İZLERİM/ THEY MAKE, WE WATCH!

KIRMIZI HANEZU
HANEZU NO TSUKI

JAPONYA/JAPAN, 2011, 16mm, renkli/color, 91'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Naomi Kawase

SENARYO/SCRIPT: Naomi Kawase

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Naomi Kawase

KURGU/EDITING: Naomi Kawase, Kaneko Yusuke, Tina Baz

YAPIM/PRODUCTION: Kumie, Inc.

OYUNCULAR/CAST: Tohta Komizu, Hako Oshima, Tetsuya Akikawa, Akaji Maro

Yazar Masako Bando'nun aynı adlı kitabından uyarlanan 'Kırmızı', bağımsız sinemanın usta ismi Naomi Kawase'nin en yeni filmi. Mistik bir masal tazı veren film insan hikayelerinden çok bir yerin hikayesi. Asuka bölgesindeki Nara, modern Japonya'nın doğduğu bölge olarak bilinir. Filmin yönetmeni Kawase, doğup büyüdüğü Nara'yı bu filminde başrole çikartıyor. İmparatorluğun 6 ve 7. yüzyıllarda başkentliğini yapan şehir ve bölge Japon halkı için dini anlamda da büyük önem taşır. Asuka 'beklemenin ve kendini adamanan' erdemine inananların bölgesidir. Üç tanrı-dağ Unebi, Miminashi, Kagu tarafından korunan bölge dünya mirası sayılan yüzlerce tapınağın da yer aldığı bir bölgedir. Kawase, işte bu bölgede yaşayan ve atalarının izini sürerken zaman içinde kaybolan bir kadın ile bir erkeğin öyküsünü anlatıyor. Filme adını veren 'hanezu', eski Japonca'da kırmızı rengin bir tonunu tarif etmede kullanılan bir sözcük. 8. yüzyılda Japon şiir geleneğinden esin alan yönetmen filme bu adı vermiş. Yaşamın sembollerini olan kanın, ateşin ve güneşin rengi kırmızı, insanın tanıldığı ilk renk. Kırmızı aynı zamanda en çabuk solan renk.

İlk gösterimini geçen yıl Cannes Film Festivali'nde yapan 'Kırmızı' seyircisine öyküsüyle olduğu kadar estetiğiyle de akıllardan uzun süre çıkmayacak bir seyir vadediyor.

Adapted from Masako Bando's book of the same title, 'Hanezu' is Naomi Kawase's latest film – a prominent director of the independent cinema. With its mystical tale-like style Hanezu brings to the screen the story of a place rather than people. The Asuka region is the birthplace of Japan. Director's place of birth, Nara in this region, becomes the protagonist of the film. The region and city, which was the capital of Japan in the 6th and 7th centuries of the empire, also has a religious significance for the Japanese people. Here, in ancient times, there were those who fulfilled their lives in the midst of waiting. There were three small mountains that people believed were inhabited by gods – Mt. Unebi, Mt. Miminashi, and Mt. Kagu. It is in this setting that Kawase tells the story of a woman and a man who get lost in time as they trace their ancestors in the region. 'Hanezu' is a shade of red, an ancient word that appears in the 8th century poetry collection. It has been said that red is the first color that humans recognized, and its meaning comes from its association with blood, the sun, and flame – three elements that are symbolic of life itself. At the same time, red is a fragile color that fades easily.

Having premiered at Cannes last year, 'Hanezu' promises a journey that is sure to stay in minds not only with its story but also with its aesthetics.

Naomi Kawase

Nara'da doğdu. 1989'da Osaka Fotoğrafçılık Okulu'ndan mezun olduktan sonra film çekmeye başladı. Kısa zamanda çalışmaları ulusal ve uluslararası düzeyde tanınırak kazandı. 1997 yılında 'Suzaku' filmiyle Kawase Cannes'in En İyi İlk Film Ödülü'nu kazanan en genç sanatçı oldu.

She was born in Nara. She graduated from the Osaka School of Photography in 1989 and began making films during her college days. Her work soon caught the spotlight both domestically and internationally. In 1997, Kawase became the youngest winner of the Camera d'Or Award in the history of Cannes Film Festival for her first feature 'Suzaku'.

Filmleri/Filmography

Genpin (2010), Seven Nights (2008), The Mourning Forest (2007), Birth/Mother (2006), Shara (2003), Letter From A Yellow Cherry Blossom (2002), Kyakarabaa (2001), Hotaru (2000), Manguekyo (1999), The Weald (1997), Suzaku (1997), Katatsumori (1994), Embracing (1992)

NE ÇEKSE İZLERİM/ THEY MAKE, WE WATCH!

KÜĞÜ
SWAN
CISNE

PORTEKIZ/PORTUGAL, 2011, 35mm, renkli/color, 103'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Teresa Villaverde

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Acáio de Almeida

KURGU/EDITING: Andrée Davanture

YAPIMCI/PRODUCER: Teresa Villaverde

YAPIM/PRODUCTION: António Gonçalo

OYUNCULAR/CAST: Beatriz Batarda, Miguel Nunes, Israel Pimenta, Sergio Fernandez

Otuzlarında bir şarkıcı olan Vera turnesinin son konseri için Lizbon'a dönmüştür. Kentin sıcak ve albenili atmosferi mutluluk için adeta bir davetiyyedir. Yaptığı ankete cevap veren birçok kişinin arasından seçtiği Pablo, uykusuz geçen gecelerde Vera'nın arkadaşı olur. Pablo'nun ailesi yoktur; fakat bir aileye sahip olmayı çok ister. Vera, Pablo'nun gizemli hayatıyla yakından ilgilenir. Geceden korkmaz. Hiçbir şeyden korkmaz aslında Vera; çünkü hayatı hiçbir bağı yoktur.

Ama evde, sevdiği adam Sam vardır. Her şeyden uzakta. Birbirlerini yalnızca uzaktan uzağa, mektuplaşarak anlayabilirler. Ev Vera'ndır; fakat Sam Vera'ya, yalnız kalımı ihtiyacı olduğunu ve evi terk etmesini istedığını söyler: Onu hatırlatacak şeylerin yanında, fakat Vera'nın kendisinden uzak. Vera bu karara alımasına alınrıma gitmeyi yine de kabul eder. Böylece Sam evde tek başına kalır. Bu sırada Pablo'nun bakmakta olduğu çocuk birini öldürür. Derhal bir şeyle yapılmalı ve çocuk bu durumdan kurtarılmalıdır. Olaya el atan Vera çocuğu kanatları altına alır. Onu kurtararak aslında kendini de kurtarmış olur. Ve en nihayetinde Sam'ı de. Bu çocuk, sakin bir belirsizliğin habercisidir.

Vera is a singer in her thirties. She is back in Lisbon for the final performance of her concert tour. The heat and beauty of Lisbon makes one want to be happy. Pablo, the companion she selected from among the many who answered her questionnaire, helps her through the sleepless nights. Pablo has no family, but wishes to have had one. Vera concerns herself with the mysteries surrounding Pablo's life. Vera is not afraid of the night; she is not afraid of anything. Vera has no ties.

In her house, far from anywhere, is Sam, the man she loves. They only understand one another at a distance, and in writing. The house is hers, but Sam has turned up to stay. He asks her to leave because he needs to be there alone – near her things but not with her. She is hurt by this but agrees and goes away, leaving him there on his own. Meanwhile, a child in Pablo's care commits an irredeemable act; he kills a man. Something needs to be done and the child must be saved. Vera gets involved. She takes the child under her wing. By saving the child, she saves herself. And she saves Sam. The child is the portent of a serene uncertainty.

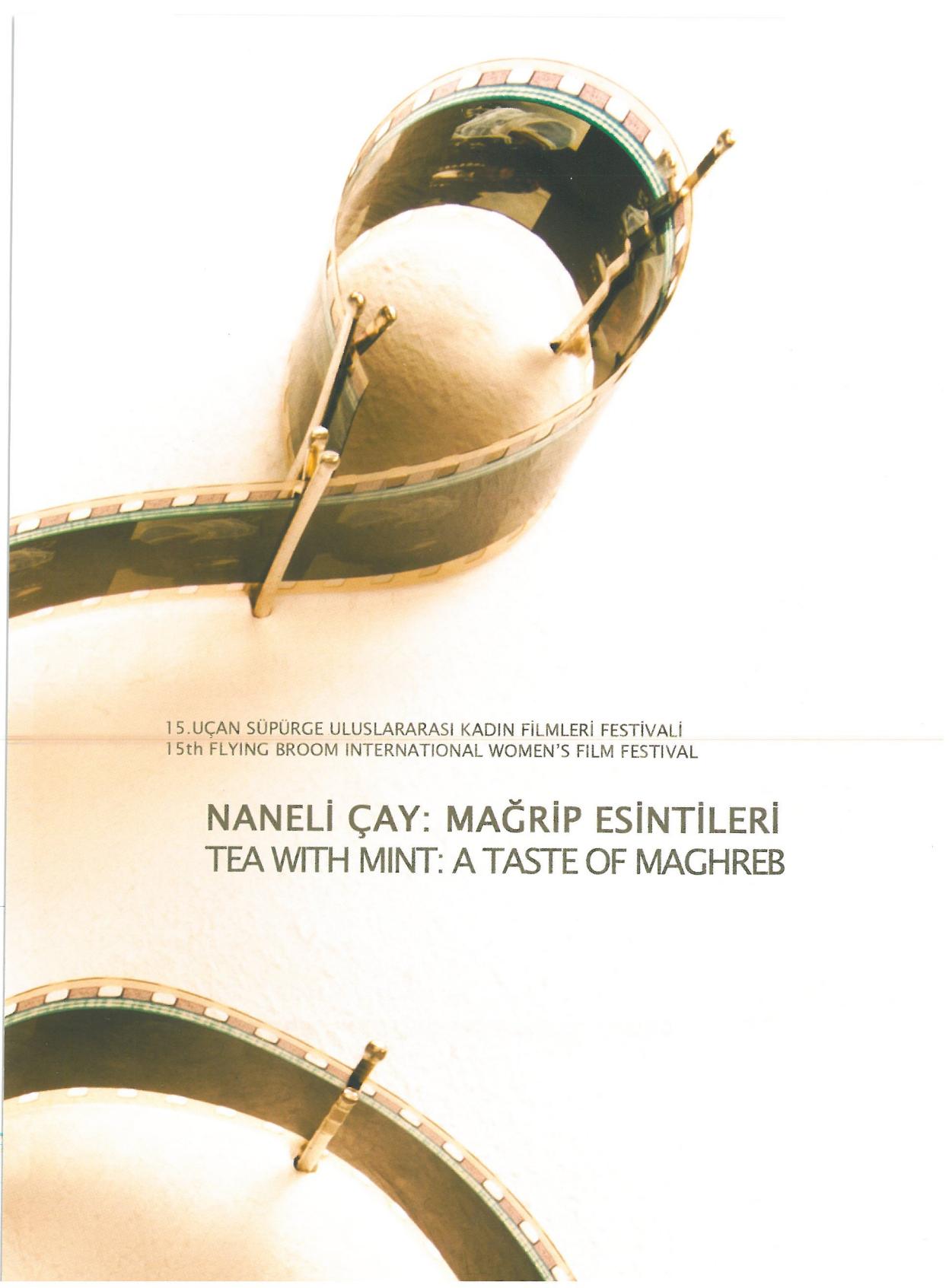
Teresa Villaverde

1966'da Portekiz'de dünyaya geldi. Metin yazarı ve kurgu asistanı olarak çalıştı. İlk uzun filmini 24 yaşındayken çekti. Filmleri Venedik, Cannes, Berlin gibi uluslararası festivallerde gösterildi, birçok ödül aldı. 2009'da kendi yapım şirketini kurdu. Lizbon'da yaşıyor.

She was born in Lisbon in 1966. She worked as a screenwriter and assistant editor before writing and directing her first feature film at 24. Her films premiered at such prominent festivals as Venice, Cannes and Berlin and picked up awards at various festivals along the way. She is now settled in Lisbon.

Filmleri/Filmography:

Transe (2006), Visions of Europe (2004), A Favor da Claridade (2003), Água e Sal (2001), Os Mutantes (1998), Três Irmãos (1994), A Idade Maior (1991)

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

NANELİ ÇAY: MAĞRİP ESİNTİLERİ
TEA WITH MINT: A TASTE OF MAGHREB

Mağrip'ten Ankara'ya filmlerle yolculuk...

Uçan Süpürge geçen sonbaharda Fas'ta bir ödülle taltif edildi; ülkenin önemli kültür-sanat etkinliklerinden biri olan ve Krallık başta olmak üzere pek çok kurum ve kuruluşça desteklenen Sale Uluslararası Kadın Filmleri Festivali onur ödülünü Uçan Süpürge'ye verdi. Ödülün gerekçesinde "kadın haklarının gelişmesine yaptığı katkı nedeniyle" vurgusu önleydi. Ödül töreni için Fas Krallığı'nın davetlisidir olarak Sale'ye giden Uçan Süpürge, burada ülke sinemasının öncü kadın yönetmenleriyle tanışma fırsatı buldu, işbirlikleri için adımlar attı. Bunlardan biri de Farida Benlyazid'di.

Fas sinemasının feminist yönetmeni Farida Benlyazid, bu yıl Uçan Süpürge için hazırladığı seçkide, Kuzey Afrika sineması tarihinin unutulmazları arasında sayılan iki filmnin yanı sıra, üç Faslı yönetmenin filmlerine de yer verdi.

Kadınların Mağrip diyarında beyazperdeye aktardığı öyküleri, filmlerdeki hangi temaları işledikleri ve Fas sinemasının gelişmesine yaptıkları önemi katkıyı görmek isteyen seyirciler bu seçkiye kaçırılmayacaktır. Bu bölümü hazırlayan Farida Benlyazid ile birlikte Narjiss Nejjar ve Selma Bargach da Ankara'da Uçan Süpürge'nin konuğu olacak ve filmlerinin gösterimlerine katılarak festival seyircilerinin sorularını yanıtlayacak.

A journey from Maghreb to Ankara through film

Last fall Flying Broom was complimented with an award in Morocco: The Sale International Women's Film Festival, one of the most important arts events in the country endowed with the support of many organizations including the prominent support of the Kingdom, presented the Flying Broom with an award. In the rationale of the award the emphasis on Flying Broom's "contributions to the improvement of women's rights" stood out. Flying Broom, which visited Sale as a guest of the Kingdom of Morocco to attend the award ceremony, had an opportunity to meet the leading figures of the country's cinema and took important steps for creating cooperation. One such acquaintance was Farida Benlyazid.

The feminist director of Moroccan cinema, Farida Benlyazid prepared a selection of films for the Flying Broom this year; the selection includes two films by Farida that are counted among the unforgettable classics of North African film history, as well as films by three other Moroccan directors.

With stories from the land of Maghreb that women project on the silver screen, the subject matters discussed, and the significant contributions these movies have made to the development of Moroccan cinema, this selection will surely be an unmissable one for the audience. Farida Benlyazid who prepared the section along with Narjiss Nejjar and Selma Bargach will be guests of Flying Broom in Ankara this year, attending their film screenings and answering questions of the festival audience.

NANELİ ÇAY: MAĞRİP ESİNTİLERİ/TEA WITH MINT: A TASTE OF MAGHREB

BAMTELİ THE FIFTH STRING

FAS/MOROCCO, 2011, 35mm, renkli/color, 98'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Selma Bargach

SENARYO/SCRIPT: Selma Bargach

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Yohann Charrin

KURGU/EDITING: Marie-Pierre Renaud

YAPIMCI/PRODUCER: Rachida Sadi

OYUNCULAR/CAST: Ali Esmil, Hichem Rostom

Fas'ın ünlü kenti Kazablanka'daki bir kasabada yaşayan Malek'in tutkusut çalmaktır. Malek, annesinin tüm evhamlarına karşı müzik ustası amcası Amir ile birlikte çalışmaya karar verir. Amir, udun esrarengiz yapısını Malek'e öğretmek için bamtelinin gizemini ortaya koymaya adar kendini ve olağanüstü müzisyen Ziryab örneğini anlatır.

Amir, Malek'in yeteneğinin anında farkına varır; fakat yeğeninin cüretkar tavrı onu haksız çıkarır. Sanatsal ilhamı karşın Laura'nın aşkına olan ihtiyacı ve geleneksel olana karşı özgürünü yakalayabilme arasında bir seçim yapma mücadelesi veren Malek, hayallerinin peşinden gitmeye kararlıdır.

In the old medina of Casablanca in Morocco, a young lute enthusiast, Malek, decides to study with his uncle Amir, master of music, despite his mother's apprehensions. To teach him the intricacies of the lute, Amir promises to reveal the secret of the 5th string and gives the example of Ziryab, an exceptional musician.

Amir will quickly realize his nephew's talent; however, the audacity of Malek does not support Amir's vision. Struggling with a need for the love of Laura versus artistic inspiration, and a quest for originality versus tradition, Malek strives to pursue his dream.

Selma Bargach

Kazablanka'da doğdu. Sorbonne Üniversitesi'nde resim ve deneysel sinema alanlarında eğitim aldı. Fas sinemasında kadınların rolü üzerine doktora yaptı. 'Bam Telî' yönetmenin ilk uzun filmi.

She was born in Casablanca. She studied art and experimental cinema at Sorbonne. She obtained her doctorate on the status and role of women in Moroccan cinema. 'The Fifth String' is her first feature film.

NANELİ ÇAY: MAĞRİP ESİNTİLERİ/TEA WITH MINT/ A TASTE OF MAGHREB

EŞİK ON THE EDGE

FAS-FRansa-ALMANYA/MOROCCO-FRANCE-GERMANY, 2011, 35mm,
renkli/color, 106', 98'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Leila Kilani

SENARYO/SCRIPT: Leila Kilani

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Eric Devin

KURGU/EDITING: Tina Baz

YAPIMCI/PRODUCER: Charlotte Vincent

YAPIM/PRODUCTION: Aurora Films

OYUNCULAR/CAST: Soufia Issami, Mouna Bahmad, Nouzha Akel

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Taormina Film Festivali En İyi Film, En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Yönetmen/Best Actress, Best Film and Best Director, Taormina Film Festival, 2011

Antalya Altın Portakal Film Festivali En İyi Film/Best Film, Antalya Golden Orange Festival, 2011

Bedia ve İmane adlı iki Kazablankalı genç kadın Tanca'ya bağlı eski bir kasabada sayısız işçinin arasında yaşamlarını sürdürmektedir. Geceleri pek çok işin gevridiği bir fabrikada gündüzleri karides soyan bu iki kadın gece gelen 'müşteriler'den çaldıklarını satarak fazladan para kazanmaktadır. Tanca'nın hemen ilerisinde uluslararası taşeronluk yapanlar için bir sembol olan "Serbest Bölge" vardır. Burası Fas topraklarında adeta bir Avrupa iken, Afrika topraklarında yakın, ulaşılabilir ama yalnızca çalışma izni olanların faydalananıldığı bir yerdir. Bedia ve İmane bir gece Esma ve Nawal ile karşılaşır. Bu kadınlar onlardan daha şanslıdır; çünkü ikisi de Bedia'nın gözünü diktığı fırsatlar bölgesindeki Serbest Bölge'de çalışmaktadır. Yeni kurulan bu arkadaşlık sayesinde Bedia'nın gözünde güçlü bir kadın ittifakı kurulur. Bu şekilde kozmopolit kafelerin, okyanus manzaralı pahalı evlerin, daha dolgun maaşlı işlerin ve lüks ürünlerin de içinde olduğu pek çok fırsat elde edebileceklerine inanırlar. Grup bu yeni bölgelerin her köşesini keşfe çıkar ve sabahın ilk ışıklarından gecenin son saatlerine kadar kendilerinin addeder. Keşif uykudan tatlı gelir. Fakat bu yolda karşısına Bedia'yı daha da kıskırtan, ona kök söktürmekten korkmayan başka fırsatçılar ve gruplar çıkacaktır.

Faslı yönetmen Leila Kilani'nin ilk uzun metrajı ve bir kara film örneği olan 'Eşik', Tanca'da çeşitli suçlarla karışan iki kadının hikayesini anlatıyor.

In Tangier's old town, two young Casablancan girls, Badia and Imane, live their lives amongst an army of workers who inhabit the city. Peeling shrimps by day in a spotless shrimp factory then turning tricks by night, the girls make extra money by fencing meagre goods stolen from their nocturnal 'clients'. Beyond Tangier lies the "Free Zone", a symbol for global world sub-contracting. It is Europe on Moroccan land, and to the African land it is close, tangible, yet accessible only to those with a work permit. One evening Badia and Imane encounter two other girls, Asma and Nawal who are slightly more advantaged than them in that they work in the Free Zone which Badia sees as a springboard into a more material world. Strengthened by their new friendship they form what Badia feels to be a girl power gang where they can conquer all: cosmopolitan cafes, upscale oceanfront houses, better paying jobs and luxury goods – altogether more opportunities. The girls explore every corner of this new space and make it theirs from dusk to dawn; they never sleep and they don't stop moving. But they encounter other opportunists and gangsters who put even more temptation in Badia's sights and they are certainly not afraid to give her a run for her money.

The first feature from Moroccan director Leila Kilani is an appealing tale of two women flirting with crime in Tangiers.

Leila Kilani

1970'te Fas'ta doğdu. 1997'de serbest gazeteciliğe başladı. 1999'da belgesel sinema üzerine çalışmaya başladı.

Born in 1970 in Morocco, she has been working as a freelance journalist since 1997. She started working on documentary cinema in 1999.

Filmleri/Filmography

On The Edge (2011), Our Forbidden Places (2009)

NANELİ ÇAY: MAĞRİP ESİNTİLERİ/TEA WITH MINT: A TASTE OF MAGHREB

KAZABLANKA KAZABLANKA
CASABLANCA CASABLANCA

FAS/MOROCCO, 2002, 35mm, renkli/color, 90'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Farida Benlyazid

SENARYO/SCRIPT: Farida Benlyazid

YAPIM/PRODUCTION: Tingitania Films, RTM, Waka Films

OYUNCULAR/CAST: Younes Megri, Rachid Elouali, Amal Ayuch, Ichrak Beraoui, Mohamed Razine

'Kazablanka Kazablanka' bir gün kayıplara karışıp babası Ba Lahcen'in yüz karası haline gelen, onu utandıran Ayşe'nin hikayesini anlatıyor.

Ba Lachen, hayatın sillesini yemiş fakat yılmadan kaderine boyun eğebilmeyi başarmış bir adam. Bu baba karakteri aslında Derb Talian kasabasının çوغunuğu temsil eden bir temsildir.

Derb Talian kasabası büyük şehrin varoşlarında, vatandaşların hayatlarını idame ettirebilmek için ticarette uğraştığı ve gençlerin nasıl yaşanacağına dair erken yaşta fikir sahip olduğu bir yerdir, şayet bu kasabada yüzyılın gerektirdiği piyasa toplumunun ihtiyaçlarını yerine getirmek gereklidir. Arkadaşları Lamia, Ayşe'yle birlikte son görülen kişisidir. Lamia'nun cesedi irak bir evin yakınlarındaki suyun dibinden çıkar. Polis Bachir olayı dedektif Nacer ile birlikte incelemeye alır.

This is the story of Aicha, a young woman who disappears one day, causing a disgrace to her father Ba Lahcen – a man who has been beaten by life but who accepts his fate without ever giving up.

He is a character representing the image of the great majority of shanty town Derb Talian, a suburb in the heart of megapolis, where citizens work hard or do retail trade to survive, and where young people learn to manage life at an early age in order to satisfy the needs produced by the century and the market society.

Lamia, Aicha's friend, has last been seen with the latter. Her corpse is found at the bottom of an isolated chalet's water well situated in the town's centre. Officer Bachir investigates the case under supervision of inspector Nacer.

Farida Benlyazid

1948'de doğdu. İlk filmini 1988 yılında yaptı, bu filmle birçok festivalde ödüller aldı. İkinci filmi 'Ruses de femmes' 1999'da Fas'ta yılın filmi seçildi, festivallerde gösterildi. Yönetmen, senarist ve yapımcı olan Benlyazid Fas'ta yaşıyor.

Director, writer, and producer. She was born in 1948. She began directing in 1988 and won several prizes from international festivals. Her second film 'Ruses de femmes' was selected the film of the year in 1999. She lives in Morocco.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

La vida perra de Juanita Narboni (2005), Keïd Ensa (1999), Bab Al-Sama Maftuh (1989)

NANELİ ÇAY: MAĞRİP ESİNTİLERİ/TEA WITH MINT: A TASTE OF MAGHREB

RIFAŞIKLARI THE RIF LOVER

FAS-BELÇİKA-FRansa/MOROCCO-BELGIUM-FRANCE, 2011, 35mm,
renkli/color, 91'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Narjiss Nejjar

SENARYO/SCRIPT: Narjiss Nejjar

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Maxime Alexandre

KURGU/EDITING: Julien Fouré

YAPIMCI/PRODUCERS: Joseph Rouschop, Narjiss Nejjar, Valerie Bourronville

YAPIM/PRODUCTION: Jbila Mediterranee Productions

YOUNCULAR/CAST: Fehd Benchemsi, Mourade Zeguendi, Nadia Kounda, Nadia Niazi, Omar Lotfi, Ouidad Elma

Aya 20 yaşında, aşık olma hayalleri peşinde bir kadındır. Fransa'da film eğitimi gören kızının kuzeni bir gün elinde kamerası ve Bizet'in ünlü operası Carmen'ın kaydıyla çıkagelir. Aya kaydı izler izlemez özgür ruhlu Carmen karakteriyle kendini özdeşleştirir ve kendi beyaz atlı prensini bulma hayalleri kurmaya başlar. Aya'nın bu hayalleri, Baron isminde büyük bir uyuşturucu ticareti grubıyla iş yapan iki erkek kardeşin gerçekliğiyle bireleşir. Bir sabah yollarının kesişmesiyle Aya'nın hayatı yüzünü büyük bir faciaya çevirir. Cesur ıslubu ve görsel büyüsüyle kadınların gelenekle olan bağlarını anlatan 'Rif'in Aşıkları' Faslı yazar ve yönetmen Narjiss Nejjar'ın yapmış olduğu bir başka feminist bildiri.

Filme adını veren Rif nedir diye merak edenlere küçük bir açıklama: 1920'lerin başında Fas'ın bağımsızlığı için savaşan Rif Berberileri, yaşadıkları Rif bölgesinin İspanya egemenliğinden kurtulup bağımsızlığını ilan etti. 1923'in henüz başında resmi olarak kurulan Rif Cumhuriyeti, Rif Savaşı'nın İspanya ve Fransa lehine sonuçlanmasıyla kuruluşundan üç yıl sonra sona erdi.

Aya is 20 years old and dreams only of love. Her cousin, a film student in France, shows up one day with her handheld camera and a videotape of 'Carmen', Bizet's famous opera. Aya instantly identifies with the free-spirited Carmen and dreams of a prince charming for herself. Her imagination quickly merges with the reality of her two brothers, who work for a major drug trafficker known as 'The Baron'. When their paths collide one morning, Aya's life gradually begins its descent into a catastrophe. A bold, visually ravishing tale of women struggling against the bonds of tradition, 'The Rif Lover' is another strongly feminist statement from Moroccan writer and director Narjiss Nejjar.

A quick explanation of Rif. Rif is the name of the republic created in September 1921, when the Rifians revolted and declared their independence from the Spanish occupation and the reign of the Moroccan sultan, which lasted three years.

Narjiss Nejjar

Fas'ta doğdu. Senarist, yapımcı ve yönetmen olarak çalıştı. Fas sinemasının önde gelen kadın yönetmenlerinden biridir.

She was born in Morocco. She is a screenwriter, producer and director. She is one of the pioneers of Moroccan cinema.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Wake up Morocco (2006), Terminus des Anges (2010), Les Yeux Secs (2003)

NANELİ ÇAY: MAĞRİP ESİNTİLERİ/TEA WITH MINT: A TASTE OF MAGHREB

TANCALI JUANITA
JUANITA DE TANGER

FAS/MOROCCO, 2005, 35mm, renkli/color, 101'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Farida Benlyazid
SENARYO/SCRIPT: Gerardo Bellod (Angel Vazquez'in romanından)
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jose Luis Alcaine
KURGU/EDITING: Pablo G. Plant
YAPIM/PRODUCTION: Tingitania Film
YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Alvaro Alonso
OYUNCULAR/CAST: Mariola Fuentes, Salima Benmoumen, Chete Lera,
Lou Doillon

Tancalı yazar Angel Vazquez'in 1976 yılında yayımlanan kitabıyla aynı adı taşıyan film, bu kitabın sinemaya uyarlamasıdır. İngiliz bir baba ve Endülüslü bir annenin kızı olan Juanita yaşadığı acıları, isteklerini ve etrafındaki kadınların hayatlarını büyük bir mizah duygusu kullanarak bizlere anlatır. Film Juanita'nın hayatındaki üç karakteri bir araya getirir: lise öğrencisi ve özgürlüğünü arayan kız kardeşi Helena, hayatını bir Faslıya duyduğu imkansız aşka adayan Musevi yakın arkadaşı Esther ve Faslı genç kadın Hamruch. Bir de bu hayatların perde arkasında yaşanan olaylar vardır: İspanya İç Savaşı ile birlikte orduların Tanca'ya girmesi ve İkinci Dünya Savaşı ile birlikte Avrupa'dan gelen mülteciler.

Uluslararası bir şehir olmuş, kültürlerin ve dinlerin bir arada yaşadığı ve aynı zamanda sömürgeciligin de son eseri olan Tanca 'cennetinin' son şahidi olan Juanita 1956 yılında Fas'ın özgürlüğünü kazanmasıyla birlikte Arap kökenlerine geri dönen bu şehirde kendini bir başına buluverir.

Juanita de Tanger is the film adaptation of the novel of the same name, published in 1976 by Tangiers writer Angel Vazquez. Juanita, daughter of an English father and an Andalusian mother, tells us with great humor of her sorrows and desires and the lives of the women around her. The story brings together the three women in Juanita's life: her high-school student sister Helena, who is searching for her freedom; Esther, her intimate friend and a Sephardi Jew, who devotes her life to an impossible love with a Moroccan; and Hamruch, the faithful Moroccan maid. And in the backdrop to these lives are the Spanish Civil War with the entry of troops into Tangiers and the Second World War with the arrival of refugees from Europe.

Juanita, the final witness to the 'paradise' that Tangiers was with its international environment where cultures and religions lived together as well as the last vestige of colonialism, finds herself left alone in a city that, after Moroccan independence in 1956, is returning to its Arabic origins.

Farida Benlyazid

1948'de doğdu. İlk filmini 1988 yılında yaptı, bu filmle birçok festivalde ödüller aldı. İkinci filmi 'Ruses de femmes' 1999'da Fas'ta yılın filmi seçildi, festivallerde gösterildi. Yönetmen, senarist ve yapımcı olan Benlyazid Fas'ta yaşıyor.

Director, writer, and producer. She was born in 1948. She began directing in 1988 and won several prizes from international festivals. Her second film 'Ruses de femmes' was selected the film of the year in 1999. She lives in Morocco.

Bazı Filmleri/Filmography

La vida perra de Juanita Narboni (2005), Keid Ensa (1999), Bab Al-Sama Maftuh (1989)

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

KUZEY İŞIKLARI
NORDIC LIGHTS

Finlandiyalı yönetmen Saara Cantell 1968'de doğdu. Helsinki'de yaşıyor, 1996'da Sanat ve Tasarım Üniversitesi'nin Sinema-Televizyon bölümünden senarist ve yönetmen olarak mezun oldu. Amerika'da ve İskandinav ülkerinde sinema üzerine çalıştı. Doktora tezi kısa film dramaturjisi hakkındaydı. Televizyon kanallarında pek çok dizinin yönetmenliğini yaptı. Radyo oyuncuları, kısa filmler yönetti.

Finlandiya'nın en üretken yönetmenlerinden Cantell, kendine özgü tarzı, çalışkanlığı ve yeteneğiyle İskandinav sinemasında işleyen bir kadın. Kuzeyin bu özgün sinemacısı, buz diyarlarının dilini sevenlerin vazgeçemediği bir öykü anlatıcısı. Aynı zamanda 1980'lerden itibaren atacağı geçen İskandinav sinemasının en tanınmış temsilcilerinden.

Saara Cantell'in filmografisinde 'Very Own/Ikiomaksi' (2007) gibi belgeseller, çocuklar için çektiği 'Unna&Nuuk' (2006) gibi uzun filmler, 'Black Cat's Passage/Mustan Kissan Kuja' (2000) ve 'Fairy Tales from Frontier/Rajametsän Tarinoita' (2004) gibi televizyon dizileri var. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin Finlandiya Büyükelçiliği'nin katkılarıyla hazırladığı 'Kuzey Işıkları' başlıklı bu bölümde Saara Cantell'in uzun metraj, kısa metraj ve canlandırma filmlerinden örnekler gösterecek.

Bu bölümdeki kısa filmlerin kendilerine özgü bir mizah var. 'Paramparça', bir adam ve iki kadın meselesini işleyen, kişiler arasındaki gerginliklerin dansla ifade edildiği bir öykü. Leena Gustavson'un oynadığı 'Teshis' ise adı üstünde farklı teshisleri, pantomim, özel efektlər ve bir müzikal şarkısıyla dramatize eden bir film. Evli bir çiftin 30. yıldönümü portresinin çekilmesini anlatan, Mirja Tukiainen ile Turo Mustakallio'nun yer aldığı 'Portre', fantastik hayallerle dolu ve özel bir koreografiyle düzenlenmiş. Saila Heinikoski'nin yer aldığı 'Eğer', büyülü bir ayna görev üst düzey bir büro memurunun hayatından ortaya çıkan tasavvurları anlatıyor. 'Alice'i Beklerken' filminde ise Meri Nenonen ilk başta yoğunlaştırılmış gibi gözükken gizemli görüntüler arasında, setin en esrarengiz görüntüsü olan bir kadını ve onun gölgesini canlandırıyor. 'Güzel Bir Kişi Günü' de iki erkeğin kadınlarla ilgili hayallerini anlatan şiirsel bir öykü. Çam/ayna temaları bu filme kişi yaşayan sokakların buzlu tephlikelerinde ve kafe camlarının bu soğuk havalarla doğru düzgün nasıl bakılacağı üzerine tartışmalarda canlanıyor. Film, görmenin öyküsü. Saara Cantell'in şiirsel anlatımı en çok bu kısa filmlerde ortaya çıkmıyor.

Cantell'in kurmacaya yaklaşımı, tipki Raskin gibi, ana ayrimın anlatımı (öykü odaklı) ve deneyimel (imeğe odaklı) sinema arasındaki noktadan. Cantell aynı zamanda, türünün ilk örneği sayılan Roman Polanski'nin 'Two Men and a Wardrobe' (1958) filmiyle başlayan modern kısa filme odaklıyor.

Kısa filmlerinde Cantell ayna gibi motifleri inceliyor. 'Alice'i Beklerken' filmi, görüntüyü yansitan insanın hayatından ayrı yasayan bir ayna, yansımاسının hikayesini anlatıyor. 'Eğer' filminde ise ana karakter, yaşı bir kadının ayanın içinde yok olduğunu tanıklık ediyor. Cantell'in 15 dakikanın altında olan ve diyalog içermeyen kısa filmleri genellikle modern dans gösterilerinden esinlenir ve pantomim özellikleri, müziksel bir tarz ve dans eden bir yapı içerir. Sadece 28 dakikalık film 'Güzel Bir Kişi Sabahı' filminde diyalog vardır.

Filmleri pek çok festivalde gösterilen, ödüller alan ve ülkesinde çok sevilen Saara Cantell, festivalde Uçan Süpürge'nin konuğu olarak Ankara'da bulunacak ve seyircileriyle söyleşecel.

She was born in 1968 and lives in Helsinki. Saara Cantell graduated as film director and screen writer in 1996 at the University of Art & Design, Department of Film & Television. She has studied screen writing and directing also in the US and Nordic countries. Her doctoral thesis explores the dramaturgy of short films. She directed radio plays and short films.

Cantell, one of the most prolific directors in Finland, is the shining star of the Scandinavian cinema with her unique style, her diligent work-ethic and talent. This ingenious director of the North is an irreplaceable narrator for those who like stories of the frozen-lands. She is also one of the most well known representatives of the Scandinavian cinema, which has been on the rise since the '80s.

Saara Cantell's filmography includes documentaries such as 'Very Own/Ikiomaksi' (2007), children's feature films such as 'Unna&Nuuk' (2006) and television series such as 'Black Cat's Passage/Mustan Kissan Kuja' (2000) and 'Fairy Tales from Frontier/Rajametsän Tarinoita' (2004).

This year at Flying Broom International Women's Film Festival's section entitled 'Nordic Lights', prepared with the contributions from the Embassy of Finland, the festival will be screening samples from Saara Cantell's feature films, short films and animations.

Cantell's short films have an original sense of humor. 'Tale of Shatters' is a story of a triangular situation between a man and two women; the tensions are expressed via dancing. Starring Leena Gustavson, 'Diagnosis' dramatizes variations of potential diagnoses via pantomime, special effects, and a musical production number. 'Portrait' is an account on the situation of taking a 30th anniversary portrait of a married couple, starring Mirja Tukiainen and Turo Mustakallio, full of fantasy visions based on special choreography. 'What if' starring Saima Heinikoski, is a series of visions of the life of a female office clerk who sees a magic mirror. 'Waiting for Alice', starring Meri Nenonen as a woman and her reflection, is the most enigmatic of the set – a condensed set of images that seem mysterious, at least at first sight. 'A Clear Winter's Day' is a poetic story of two men and their dreams of women. The window/mirror theme appears now in the iced dangers of the wintry streets and the questions of the proper care of café windows in cold weather. It's the story of seeing Saara Cantell's poetic side is at its most pronounced in these short movies.

Cantell focuses on fiction where the main distinction is, following Raskin, between the narrative (story-driven) and the experimental (image-driven) cinema. Cantell also focuses on the modern short film, which starts with Roman Polanski's 'Two Men and a Wardrobe' (1958), "the first modern short film".

Of her own short films Cantell analyzes motifs such as the mirror. 'Waiting for Alice' is a fantasy about a mirror image's life separated from the person reflected. In 'What If' the estranged protagonist sees an old woman disappear into a mirror. Cantell's five short films of under 15 minutes have no dialogue and they all have a pantomime nature, a musical quality, and a dancing structure, mostly based on modern dance performances. Only the 28 minutes long 'A Clear Winter's Day' has dialogue.

The award-winning Saara Cantell, who is much praised in her own country and whose movies have been screened in many festivals, will be visiting Ankara as Flying Broom's guest and will be conducting Q&A sessions with the audience.

KUZEY IŞIKLARI/NORDIC LIGHTS

BÜYÜK YOLCULUK THE GREAT JOURNEY DEN STORA RESAN

FİNİLÄNDİYA/FINLAND, 2005, renkli/color, 29'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Camilla Roos

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Heikki Färm

KURGU/EDITING: Tuuli Kuittinen

YAPIMCI/PRODUCER: Pamela Mandart

OYUNCULAR/CAST: Johanna af Schultén, Elin Petersdottir, Lilga Kovanko

Rosa ve Elena birlikte yurt dışına gitme hayalleri kurmaktadır. Ama yaşı annesini evde yalnız bırakmaya Rosa'nın gönlü razi olmaz. Hem Rosa hem annesi gündelik hayatın sıkıcılığından kurtulmayı hayal eder. Rosa annesini hep hayal ettiği seyahate çıkarması gerektiğini anlar. Elena'nın İtalya'daki bir gazeteden iş teklifi aldığına övgünden sonra Rosa'nın bir karar vermesi gerekecektir, ancak bu, düşündüğünden daha zor olacaktır.

Rosa and Elena dream of travelling abroad together but Rosa can't dare to leave her old mother home alone. Both her mother and Rosa dream about forgetting the dullness of everyday life. Rosa understands that she must take her mother on the journey she keeps dreaming of. After learning that Elena has been offered work as a journalist in Italy, Rosa realizes that she must make a decision, which turns out to be more complicated than she thinks.

GÖKTEKİ YILDIZLAR STARS ABOVE TÄHTITAIVAS TALON YLLÄ

FİNİLÄNDİYA/FINLAND, 2012, 35 mm, renkli/color, 105'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Marita Hällfors

KURGU/EDITING: Sævar Guðmundsson

YAPIMCI/PRODUCER: Outi Rousu

OYUNCULAR/CAST: Elin Petersdottir, Meri Nenonen, Irina Björklund, Senja Mäkiaho, Lauri Tanskanen

'Gökteki Yıldızlar' aynı aileden gelen farklı dönemlerde yaşamış üç kadınun hayat hikayesini anlatıyor. Üç hikayenin de geçtiği yer aynı: Yillardır bu aileye ait olan eski bir kır evi. Yaşları 30 ile 40 arasında değişen üç kadın da hayatının dönüm noktasındadır.

Saima, Tuulikki ve Salla 1920'de inşa edilen ve ailenin yazlık olarak kullandığı bu eve sonbaharı geçirmek üzere gelirler. Saima'nın hikayesi 1942'de, Tuulikki'nin hikayesi 1978'de ve Salla'ninki günümüzde geçmektedir.

Filmde hikayelerine yer verilen kadınların hayatları renkli bir duvar kağıdının üzerindeki desenler gibi üst üste biniyor ve zaman geçtikçe farklı yüzüyillere dağılan kaderleri bütün bir resmi oluşturuyor.

Stars Above follows the stories of three women from the same family in three different decades. The setting for all the stories is the same: an old country house that has been in the family for years. Each woman is between 30 and 40 and at a crossroads in their lives during her story segment.

The three women – Saima, Tuulikki and Salla are each in turn to spend the autumn in the country house that was built in the 1920's, and which is later used as the family's summer house. Saima's story takes place in 1942, Tuulikki's story in 1978, and Salla's story in the present day.

In the film, the women's stories overlap like the various coloured threads in a wall fabric, and gradually the individual fates of the women, scattered across decades, form a whole picture.

KALBİN TİK TAKLARI HEARTBEATS KOHTAAAMISIA

FİNLANDİYA/FINLAND, 2009, renkli/color, 81'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Marita Hällfors

KURGU/EDITING: Pauliina Punkki

YAPIMCI/PRODUCERS: Outi Rousu, Essi Haukkamaa

OYUNCULAR/CAST: Anneli

Seçim yapmanın ve karar vermenin ne kadar zor olduğunu anlatan bir film...

"Yaşım ilerledikçe seçim konusunu daha çok kafama takmaya başladım." Hayatımızı ne ölçüde seçebiliyoruz? Yoksa bizler yalnızca şartların esiri miyiz? En önemlisi hayatımızın gideceği yönü ne zaman değiştirebiliriz? Sinema perdesinde karakterlerin gelişimi çok hızlıdır ve hayatlarında büyük dönüm noktaları yaşarlar. Ancak, gerçek yaşamda, karar verme anları her gün yaşadığımız trajikomik rastlantılarla biz farkında olmadan gelir. İşte bu büyük-küçük anılar, 'Kalbin Tik Takları' filminde yönetmenin yakalamağa çalışıkları. Bunu yakalayabilme amacı filmin sinematografik tarzından da anlaşılabilir. Filmin her karesinde oyuncuların ve olayların bir durumdan başka bir duruma geçmesi kameralya takip edilir.

"Hayat prova yapma şansımız olmadan devam etmek zorunda olduğumuz zorlu bir yolculuktur. John Lennon'un da dediği gibi 'Hayat siz başka planlar yaparken başınıza gelenlerdir.' Hayatla tek başına mücadele etmek imkansız olmasa da çok zordur. Ama etrafımızda başka insanlar varsa en azından umudumuzu koruyabiliriz."

A film about choices and decisions - and the difficulty of making one...

"The older I become, the more I am occupied with the question of the possibility of choice." To what extent can we choose our lives? Or are we, after all, primarily prisoners of circumstances? And first and foremost, which moments are those that make it possible to change the direction of our lives? In cinema, the development of characters is often very dramatic and depicted by big turns in their lives. However, in the so called real life, the deciding moments seem to come our way rather unnoticed, through the tragic-comic encounters of everyday life. 'Heartbeats' tries to capture these passing small-big moments. The aim of capturing the here and now can also be seen in the cinematographic style of the film, with the camera following the actors and events from one space and situation to another.

"Life is an overwhelming journey that we have to get through without a rehearsal. To quote John Lennon, 'Life is what happens to you while you're busy making other plans'. Coping with life all alone is difficult if not downright impossible. But together with other people we at least have some hope."

PARAMPARÇA
A TALE OF SHATTERS
SIRPALESATU

FİNLANDİYA/FINLAND, 1995, 20', 16mm, siyah-beyaz/b&w

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell

CANLANDIRMA/ANIMATION: Tarja Väätänen, Petri Rossi

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rauno Ronkainen

KURGU/EDITING: Saara Cantell

YAPIM/PRODUCTION: TAIK/ETL/Marko Rauhala

A sad and slightly surrealist comedy of love.

Hafif gerçeküstü tatlar taşıyan açılı bir romantik komedi.

TEŞHİS
THE DIAGNOSIS
DIAGNOOSI

FİNLANDİYA/FINLAND, 2002, 5', Beta, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell, Päivi Pakkanen

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rauno Ronkainen

KURGU/EDITING: Tommi Karvinen

YAPIM/PRODUCTION: POEM/Jetta Huttunen

Leena muayenehanede karışık duygular içinde test sonuçlarını bekler. Kendini rahatlaşmış bir şekilde dans ederken ve hastane önlükleri içinde ameliyata hazır bir şekilde beklerken hayal eder. Bu deli yuvasında esas Leena sandalyede oturmaya ve teşhisini beklerken kendinin üç farklı halini gözlelemeye devam eder.

Leena is sitting in the doctor's clinic waiting for the test results with mixed feelings. She sees herself dancing with relief, also dressed in a hospital gown ready to be operated. In this madhouse, the original Leena continues sitting in her chair, observing the three versions of herself, still waiting for the diagnosis.

PORTRE
PORTRAIT
POTRETTI

FİNLANDİYA/FINLAND, 2003, 5', 35mm, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell, Paula Tuovinen

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rauno Ronkainen

KURGU/EDITING: Kimmo Taavila

YAPIM/PRODUCTION: Periferia Productions Oy/Outi Rousu

30 yıllık bir evlilikten sonra bile aile albümünde yeni fotoğraflara yer vardır. Bir fotoğraf studiyosunda geçen film orta yaşlı bir çiftin fotoğraf çektmek için studioya gelmesini konu alır. Çiftin gençlik yıllarına yapılmış büyülü bir yolculuk...
Even after a 30-year marriage, there is still room for new photographs in the family album. 'The Portrait' is set in a photographer's studio, in which a middle-aged couple has arrived to have their photo taken. A magical journey to the couple's younger years...

KUZEY İŞİKLARI/NORDIC LIGHTS

EĞER... WHAT IF MAHDOLLISUUS

FİNLANDİYA/FINLAND, 2005, 8', DigiBeta, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Rauno Ronkainen

KURGU/EDITING: Aino Pitkäjärvi, Saara Cantell

YAPIM/PRODUCTION: Periferia Productions Oy/Outi Rousu

Peki ya en depresif günde karşınıza yeni bir fırsat çıksayı? Eija, ayna taşıyan iki adam ve tamamen kaybolmadan Eija'yla göz göre gelen yaşlı bir kadın...

What if, on a most depressing day, a new opportunity revealed itself? Eija, two men carrying a mirror and an old woman whose eyes meet Eija's before she completely disappears...

ALICE'İ BEKLERKEN WAITING FOR ALICE TIISTAI, PÄIVÄVUORO

FİNLANDİYA/FINLAND, 2005, 6', DigiBeta, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Henrik Leppälä

KURGU/EDITING: Aini Pitkäjärvi, Saara Cantell

YAPIM/PRODUCTION: Making Movies

Camın diğer tarafında birileri boşu boşuna bekler. Bir kadın tanumlanmamış bir mekanda sürekli kalkıp camdan dışarı bakar ve her bakışında dışında kimseyi bulamamanın hayal kırıklığına uğrar. Ta ki kendini görene dek...

On the other side of the window, someone appears to be waiting in vain. A woman spends time in an undefined place frequently getting up to look out a window. She is disappointed every time as there is no sight of anyone, until when she wakes up she sees her twin.

GÜZEL BİR KİŞ GÜNÜ A CLEAR WINTER'S DAY PEILIKIRKAS PÄIVÄ

FİNLANDİYA/FINLAND, 1997, 28', 35mm, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saara Cantell

SENARYO/SCRIPT: Saara Cantell

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

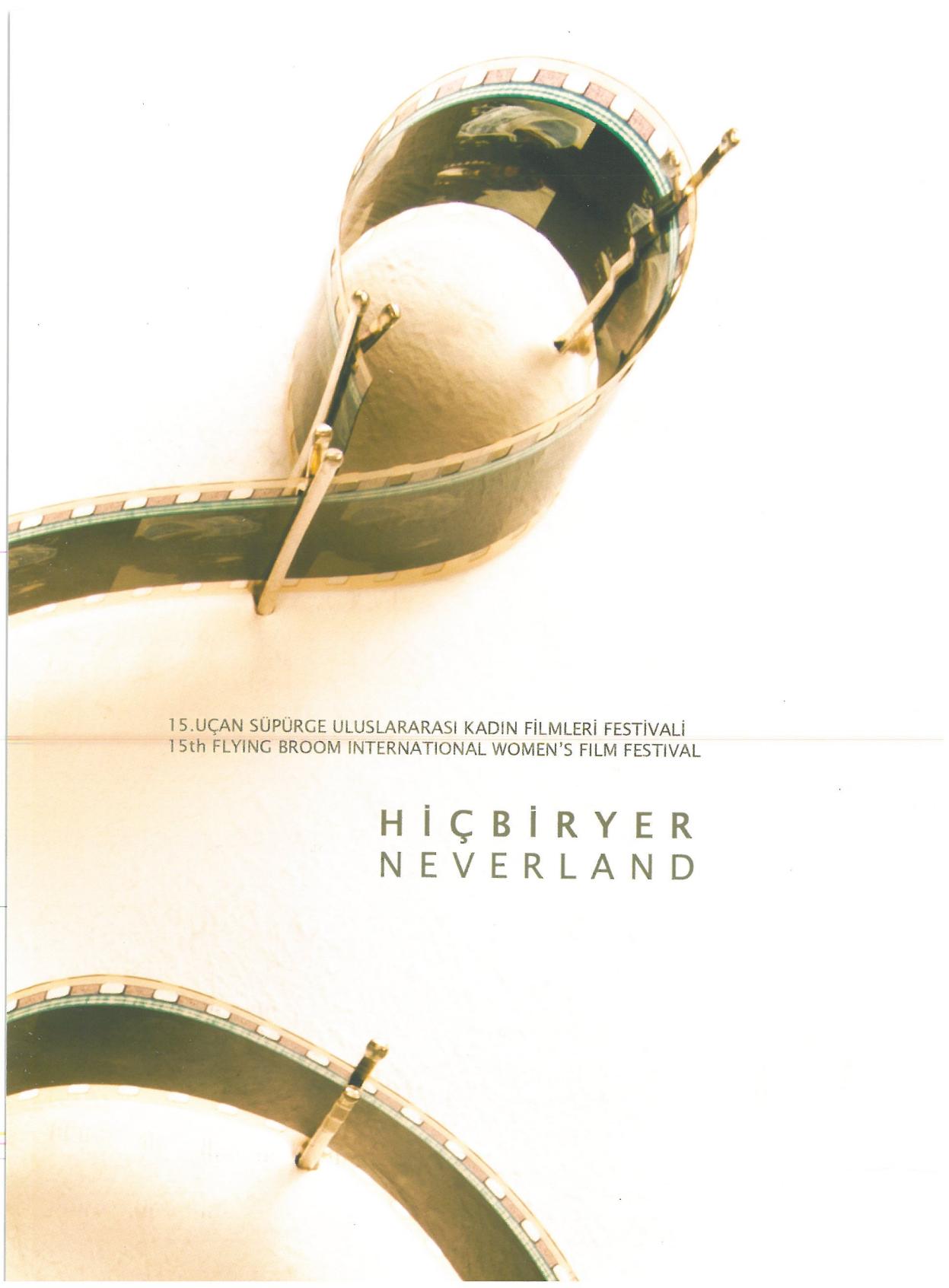
Rauno Ronkainen

KURGU/EDITING: Tuuli Kuittinen

YAPIM/PRODUCTION: Kinotar oy, Lasse Saarinen

Yaşlı bir adam postaneyi ararken yolda kaybolur. Hangi köşeden dönense karşısına aynı kafe çıkar. Kafenin sahibi, hayran olduğu kadının buzdan bir heykelini yapmaktadır.

An old man gets lost looking for a post office. Every time he turns around a corner he ends up in the same small café. The owner of the café is building an ice sculpture for the woman he adores.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

HİÇBİR YER
NEVERLAND

DÜN VE YARIN BUGÜNDÜR
TODAY IS YESTERDAY AND TOMORROW
HEUTE IST GESTERN UND MORGEN

ALMANYA/GERMANY, 2010, belgesel/documentary

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mechthild Gassner
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Axel Schneppat
KURGU/EDITING: Anja Bombelli
YAPIM/PRODUCTION: Gassner Filmproduktion

Film, Alzheimer hastası yaşlı bir kadın ve onun Polonyalı bakıcısının hikayesini ortak hayatlarından bir gün ve bir geceyi izleyiciye sunarak anlatıyor.

Büyükanne Ilse hafızasını yitirir; zaman kavramı yok olmuştur. Dün, bugün, yarın onun için hep aynı şeyi ifade eder. Fakat aniden geçmişinden bir şey çikagelir: mizah duygusu. Büyükanne Ilse herkesin hemen sevebileceği biri olmasına rağmen ona bakmak zor bir iş, yorucu bir görev. Bakıcı Bogumila bu yaşlı kadımla sevecen bir ilişki kurabilmeyi, ortak yaşamalarını işler zorlaştığında bile idame edebilmeyi başarmıştır. Bogumila'nın büyükanne Ilse'ye verdiği bakıcılıktan öte bir şeydir, şayet Ilse de 'yaşlı bir hanım'dan çok fazlasına sahiptir. İkisi arkadaştır.

The film tells the story of an old woman with the Alzheimer's disease and her Polish caregiver, portraying only one day and one night in their common life.

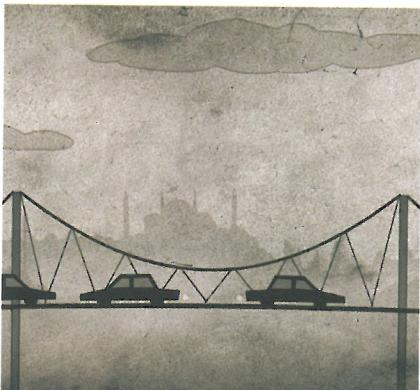
Grandma Ilse has lost her memory. She doesn't know anymore what 'time' is – yesterday, today or tomorrow, for her it's all the same. But then suddenly, out of her former life reappears her delightful sense of humor. Grandma Ilse is a person one would immediately like. Still, to take care of her is a very hard job, a very exhausting task. Bogumila, her caregiver, has a very tender relationship to this old woman, so she is able to manage their common life even when situations get really hard. Bogumila gives more than professional care to Grandma Ilse and she is more than just an 'old lady' with the Alzheimer's disease – they are two friends.

Mechthild Gassner

Kassel Sanat Okulu'nda görsel sanatlar okudu. Dramaturji ve yönetmenlik eğitimi aldı. 1996'dan beri Almanya'daki televizyon kanalları için belgesel ve röportajlar çekiyor.

She studied Social Work and Visual Communication for Film and Television at Kassel School of Arts. During her studies, she took classes on dramaturgy and direction. Since 1996, she produces documentaries and interviews for German television channels.

IN/OUT

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, renkli/color, 15'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Zeynep Merve Uygun

SENARYO/SCRIPT: Zeynep Merve Uygun, Hediye Çınar

CANLANDIRMA/ANIMATOR: Tahir Duran

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Tuce Zenginkinet, Sander Lopes Cardozo

KURGU/EDITING: Muhammed Abdulgafur Şahin

"NISI MASA'nın düzenlediği "Avrupa'da Çok-dilliği Keşfetmek" isimli bir belgesel projesine katılıyorum. Farklı diller konuşan 18 kişi, 3 hafta boyunca trenlerle seyahat ederek kısa metrajeller yapıyoruz. Rotamız San Sebastian'da başlayıp İstanbul'da sonlanıyor. Çok iyi arkadaşlıklar kuruyor, film çekiyor, eğleniyor, kısacası harika vakit geçiriyoruz. Ta ki ben Macaristan-Sırbistan sınırında apar topar trenden indirilene kadar."

'In/Out' Avrupa'da düzenlenen bir belgesel projesine Türkiye'den katılan bir film yapıcısının Sırbistan'dan sınır dışı edilişini ve domino taşı etkisi yaratan bu olayın sebep olduğu problemleri konu ediyor. Bir bölümü sınırda çekilen gerçek görüntüler olmak üzere üç bölümden oluşan animasyon belgesel türündeki film, sınır kavramını görselleştirerek ülkelerarası geçişlerde uygulanan yaptırımları ve farklı ülkelerdeki yurttaşlık durumlarını sorguluyor.

"I participate in a documentary project organized by NISI MASA called 'Discovering Multilingualism in Europe'. 18 people speaking different languages, we travel by train for 3 weeks and make short documentaries. Our journey begins in San Sebastian and ends in Istanbul. We're having a fantastic time, making friends, shooting movies and having fun. All until I am packed off the train in a muddle near the Hungary-Serbia border."

'In/Out' is about a film producer from Turkey, who has taken part in a film project organized in Europe, being deported at Serbia and the domino effect this incident has in creating all kinds of problems. The film is an animation-documentary made up of three parts, one of which is real footage captured at the border. Through visualising the concept of a border, the film questions the procedures that are practiced while passing from one country to another as well as the state of citizenship in different countries.

Zeynep Merve Uygun

İstanbul Bilgi Üniversitesi Film ve Televizyon Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. 2007-2010 seneleri arasında bir çok televizyon programında yapımcı, editör ve yardımcı yönetmen olarak görev aldı. Kısa film ve belgesel projelerine katıldı. 'Film Arası' ve 'Hayal Perdesi' gibi çeşitli sinema dergilerine yazılarıyla katkıda bulunmaktadır.

She received her MA in Film and Television at Istanbul Bilgi University. She worked as a producer, editor and assistant director in many TV programmes between 2007-2010. She has taken part in short film and documentary projects. She contributes to various film magazines such as 'Film Arası' and 'Hayal Perdesi'.

Filmleri/Filmography

In/Out (2011), Cinemakinist (2010), Dün Buradaydı (2009), The Secret (2009), Oyun (2008)

HİÇBİRYER/NEVERLAND

IŞIK İZLERİ TRACES OF LIGHT

ALMANYA/GERMANY, 2011, renkli/color, 14'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Claire Walka

SENARYO/SCRIPT: Claire Walka

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Eike Zuleeg

KURGU/EDITING: Claire Walka

YAPIM/PRODUCTION: Claudia Mattai del Moro

OYUNCULAR/CAST: Michaela Tschubenko, Heiko Büter, Paulina Weiner

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Jury Prize Efebo Corto Castelvetrano

Jury Prize Live Action Filmfest Annaberg

Audience Prize Kurzfilmnacht Greifwald

Bir yaz akşamının büyülü havasında, dört kişi biraz eğlence arayışında, biraz da melankolilerini yenmek için karanlıkta dolaşırlar. Bazı anlarda yolları kesişir ve birbirlerine yaklaşırken bazen de birbirlerinden uzaklaşırlar. Sonunda frekansı tutturulan bu dört kişi tek bir gece için de olsa kendilerini 'bir' hisseder.

In the magic atmosphere of a summer night four different people stray around in the dark, looking for some joy or trying to overcome their melancholia. For some moments their paths cross and they get closer, but they also drift apart. In the end, they all get together by a tune that makes them feel connected, even if for this night only.

Claire Walka

1978'de doğdu. Offenbach ve Barselona'da film, yeni medya ve sanat üzerine eğitim aldı. Bağımsız film yapımcısı, yazar, yönetmen ve kurgucu olarak çalışıyor.

She was born in 1978 in Germany. She studied film, new media and art in Offenbach and Barcelona. Now she works as independent filmmaker, author and as freelance director and editor.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Queen of the Woods (2011), Scharrenhausers auf Tour (2011), Architekturbüro Scharrenhauser (2010), On a Day in April (2009), Stray Passenger (2007)

YÜZME HAVUZU SWIMMING POOL

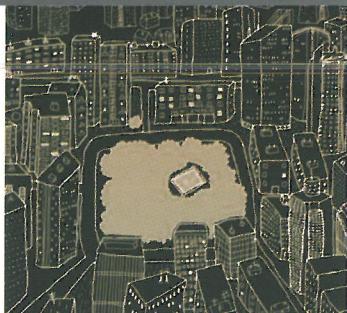
ÇEK CUMHURİYETİ/CZECH REPUBLIC, 2010, 6', canlandırma/animation

YÖNETMEN/DIRECTOR: Alexandra Hetmerová

SENARYO/SCRIPT: Alexandra Hetmerová

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Alexandra Hetmerová

KURGU/EDITING: Adam Patyk

Büyük bir şehrın kapalı yüzme havuzunda tanışan iki 'ötekinin' hava kararınca yaşadığı aşk hikayesi...

The night-love story of two outsiders, who meet in a closed swimming pool in the middle of a big city.

Alexandra Hetmerová

1986'da doğdu. 2005'te Jihlava Sanat Okulu'ndan mezun olduktan sonra Prag'daki Sahne Sanatları Akademisi'nin Sinema-Televizyon bölümünde canlandırma üzerine eğitim aldı. 2009'da Estonya'daki Tallinn Sanat Akademisi'nde staj yaptı.

She was born in Czech Republic in 1986. After graduating from the Secondary Graphic Art School in Jihlava in 2005 she started studying at the Film and TV School of The Academy of Performing Arts in Prague. She studied animation and interned at Estonian Academy Of Art in Tallinn in 2009.

Filmleri/Filmography:

Swimming Pool (2010), Walls Holes (2009), Allergy (2008), Wave of Care (2007), Wolf and Little Red Riding Hood (2006), When Deers Don't Sleep (2006)

HİÇBİRYER/NEVERLAND

İSPANYA
SPAIN

AVUSTURYA/AUSTRIA, 2012, 35mm, renkli/color, 102'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anja Salomonowitz

SENARYO/SCRIPT: Dimitre Dinev, Anja Salomonowitz

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Sebastian Pfaffenbichler

KURGU/EDITING: Frederic Fichefet

YAPIMCI/PRODUCERS: Danny Krausz, Kurt Stocker

OYUNCULAR/CAST: Tatjana Alexander, Gregoire Colin, Lukas Miko, Cornelius Obonya

DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Doc&Film International

İçinde saklandığı kamyonet kaza yapınca Sava, Avusturya'da mahsur kalır. İspanya'ya ulaşabilmek için tekrar yola koyulduğundaysa kızgınlıklar, haller, hayal kırıklıkları, sanrılar ve sırlarla dolu pek çok kadın ve erkekle karşılaşacağı bir yola düşügüne anlar. Hepsi Sava'yı amacından uzaklaştıracı engellemeye çalışır. Özellikle biri vardır ki uğruna amacından sapmaya değer: Magdalena.

Yönetmen, "Farklı milletlerden gelen bir çifti anlatan bir belgesel yapmayı istiyordum; çünkü göçmen polislerinin dayatlığı uygulamalarının nedeniyle ilişkilerin nasıl yıprandığını ve aşkı nasıl öldürdüğünü ortaya çıkarmayı amaçlıyordum. Bu konuyu araştırırken içinde bir göçmen polisinin, onun eski karısının ve eski karısının yabancı genç sevgilisinin içinde bulunduğu ilişüyü barındıran bir senaryo fikri aklma geldi. Polis memuru, diğer ikisi arasında filizlenen ilişkiyi yok edecek güce sahipti. Tüm bu düşünülerin sonunda, senaryo üzerinde başka biriyle ortak çalışmaya karar verdim; fakat asıl sorun genç yabancıyla kimin oynayabileceğine karar vermekti," diyor.

"Filmin kendine özgü görsel bir atmosferi var. Her şeyin kahverengi olmasını istedim. Yalnızca sandalyeler, masalar ve duvarlar değil; kül tablasından şiese kadar her şey kahverengi olmalydı. Kahverengi Batı'nın rengidir. Toprak ve yeryüzü kahverengidir. Kahverengi, ekilebilir arazilerin rengidir. Kahverengi toprağa tohum atabilirsiniz. Ayrıca kahverengi, renk teorisinde gerçekçi insanları temsil etmek için kullanılır."

Sava is stranded in Austria after he's been hiding in has an accident. He starts out again to reach Spain, and makes many encounters on the way - men and women full of anger, dreams, disillusionments, and heavy secrets. They all distract him from his goal and waylay him, especially Magdalena, for whom it's worth being distracted.

The director says: "I had been planning a documentary about a bi-national couple because I wanted to investigate the issue of how relationships are made impossible and how love is destroyed by regulations imposed by the immigration police. While researching this subject, I came up with the idea for a screenplay about a threesome involving an immigration police officer, his ex-wife, and her young lover, a foreigner. The police officer has the power to destroy the budding relationship between the latter two. I soon decided that I would rather collaborate with someone on the screenplay than not, and the idea was to find someone who would be able to flesh out the character of the young foreigner."

"The film has its own visual atmosphere. I wanted everything to be brown. Not just the chairs, tables, walls – everything, even the ashtray and the bottle. Brown is the color of the Western. The sand and earth are brown. Brown is the color of tilled soil, ground made arable for mankind. You can toss seeds into the brown soil. And brown is used in color theory to represent down-to-earth people."

Anja Salomonowitz

Viyana ve Berlin'de kurgu ve yönetmenlik okudu. Kurgu filmlerine kayan belgeselleri uluslararası çapta büyük ses getirdi. 'It Happened Just Before' pek çok ödül kazandı. 'İspanya', ilk uzun metraj filmi. Yönetmen, ailesiyle birlikte Viyana'da yaşıyor.

She studied film editing and directing in Vienna and Berlin. Her documentaries on the border to fiction film have been attracting international attention. 'It Happened Just Before' won several awards. 'Spain' is her first feature film. She lives with her family in Vienna.

Filmleri/Filmography

It Happened Just Before (2006), *You Will Never Understand This* (2003), *Carmen* (2000)

HİÇBİRYER/NEVERLAND

İHANET
THE BETRAYAL

NORVEÇ-İNGİLTERE/NORWAY-UK, 2011, 64', HD, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Karen Winther
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Kasper Wind Nielsen, Karen Winther

KURGU/EDITING: Hoping Chen, Isabel Bernadette Brammer

ÖDÜLLERİ/AWARDS: IDFA Öğrenci Film Ödülü/Student Film Award, 2011

Genç Karen, Oslo'da boş mülklere yerlesimin yaygın olduğu Blitz'de sığınacak yer arar. 1990'ların ortalarında Norveç'in çeşitli radikal gençlik gruplarından anti-faşistler ve neo-Naziler arasında amansız bir çatışma başlar. Karen'in o gün bir daha asla peşini bırakmayacak bir karar verir.

Uzun metrajlı film tekniğinde çekilen 'İhanet', Karen'in sırlarını ve ası ergenlik yıllarındaki duygusal yolculuğunu konu alıyor. Film, yönetmenin geçmişlarıyla yüzleşmesine tanıklık eden kişisel bir yolculukken aynı zamanda da sağ ve sol radikalizmini anlatan bir öykü.

As a teenager, Karen sought refuge at Blitz, a squatters' stronghold in Oslo. In the mid-1990s, a fierce conflict broke out in Norway between various extremist youth groups, with anti-fascists and neo-Nazis battling it out. It was then that Karen made a choice that has haunted her ever since.

In the style of a feature film, 'The Betrayal' gradually wends its way towards Karen's secret and her emotional journey into her rebellious teenage years. This is the filmmaker's personal journey to confront her past, and a story about both left and right wing extremism.

Karen Winther

1978 yılında doğdu. Lillehammer Üniversitesi'nde televizyon yönetmenliği okudu ve Norveç'te televizyon yönetmeni olarak çalıştı. Bu yılın başında, İngiltere'deki Ulusal Film ve Televizyon Okulu'nda belgesel yönetmenliğinde yüksek lisansını tamamladı. 'İhanet', yönetmenin mezuniyet filmidir.

She was born in 1978, studied television directing at Lillehammer University College and has worked as a television director in Norway. Earlier this year she received her MA in documentary directing at the prestigious NFTS, National Film & Television School, in the UK. 'The Betrayal' is her graduation film.

Filmleri/Filmography

The Betrayal (2011), Rock Heart Beijing (2008)

HİÇBİRYER/NEVERLAND

SİYAH KELEBEKLER
BLACK BUTTERFLIES

ALMANYA-HOLLANDA-GÜNEY AFRIKA/
GERMANY-THE NETHERLANDS-SOUTH AFRICA, 2011, 35mm, 100'

YÖNETMEN/ DIRECTOR: Paula van der Oest

SENARYO/SCRIPT: Greg Latter

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Giulio Biccari

KURGU/EDITING: Sander Vos

YAPIMCI/PRODUCERS: Michael Auret, Frans van Gestel, Arry Voorsmit

OYUNCULAR/CAST: Carice van Houten, Liam Cunningham, Rutger Hauer

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Tribeca Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu/Tribeca Film Festival Best Actress, 2011 Hollanda Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu, En İyi Kurgu, En İyi Film/Netherlands Film Festival Best Actress, Best Film, Best Editing, 2011

1960'lar Güney Afrika'sı. Güneş işildaması, suyun davetkârlığı ve Ingrid'in cesurca, umarsızca açık denizde yüzüşü... Deli dolu, kararlı, hayatı seven bir kadın olan Ingrid yaptığı her şeye bulaşıcı bir tutku aşır ve zaman mekan bilmeksiz özgürüğünü ve tesellisini yazıp çizmeye bulur. Irkçı ülkesindeki adaletsizlik ve hayatın insanıetsizliğine karşı olan bilinci, tanınmış bir yazar olan Jack tarafından bilenir ve Ingrid'in edebi kariyeri de okuyucuların dikkatini çekmeye başlar. Otoriteler tarafından kara liste alınan Ingrid adım adım uçurumun kenarına doğru yaklaşmaya başlar.

Film Güney Afrika'nın Sylvia Plath'ı olarak adlandırılan şair Ingrid Jonker'in öyküsünü anlatıyor. Ingrid Jonker firtinalı bir yaşamın ardından 1965'te kendi yaşamuna son vermişti. Şiirlerinden birini Nelson Mandela Güney Afrika meclisinde yaptığı ilk konuşmada kullanmıştı. Yönetmen Paula van der Oest söyle diyor: "Seyircinin Ingrid'e olabildiğince yakın olmasını, mantıklı davranışmadığında veya uç noktalarda hareket ettiğinde bile ana karakteri desteklemelerini istedim. Ingrid Jonker'in şiirinde doğanın büyük bir rolü vardır. Bu şiirlerin içerikleri, hikayeyi güçlendiren fotoğraf ve görüntülere eşsiz bir ilham kaynağı ve rehber oldu."

South Africa, 1960s. The sun's shining, the water's inviting, and Ingrid is boldly, recklessly swimming out into the open sea. A lively, strong-headed woman who loves life and infuses everything she does with infectious passion, finding freedom and solace in writing, whenever and wherever she can... Her awareness of the injustice and inhumanity of life in her racist country is sharpened by Jack, an acknowledged yet critical author. Her literary career also begins to draw the attention of readers. Blacklisted by the authorities, Ingrid comes closer and closer to the edge of the abyss.

The film tells the story of poet Ingrid Jonker, who is considered as the Sylvia Plath of South Africa. Ingrid Jonker ended her life in 1965, leaving behind a stormy life. Nelson Mandela had read one of her poems in his first speech at the Assembly of South Africa. "I wanted the audience to be as close to Ingrid as possible, to go along with the main character, even when she's unreasonable or behaves in an extreme way... Nature plays an important role in the poetry of Ingrid Jonker. The ingredients of the poems were a fantastic inspiration and guideline for the photography and images that amplify the story," says director Paula van der Oest.

Paula van der Oest

1965'te Hollanda'da doğdu. Hollanda Film ve Televizyon Akademisi'ni bitirdi. 1996'da ilk uzun filmini çekti, bu filmle ödül kazandı. 2001'de Zus&Zo filmiyle en iyi yabancı film dalında Oscar'a aday oldu ve uluslararası ün kazandı.

She was born in 1965 in the Netherlands. She graduated from the Dutch Film and Television Academy. In 1996, she directed her first feature film, which was awarded. Her international breakthrough came in 2001 with Zus&Zo, which was nominated for the Best Foreign Language Film at the Academy Awards.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Tiramisu (2008), Madame Jeanette (2004), Moonlight (2002), Smaleloos (1997), Coma (1994), Zinderend (1988)

HİÇBİRYER/NEVERLAND

YERSİZ YURTSUZ
ANDUNI
ANDUNI: FREMDE HEIMAT

ALMANYA/GERMANY, 2011, HDCam, renkli/color, 98'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Samira Radsi
SENARYO/SCRIPT: Karin Kaci
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Matthias Fleischer
KURGU/EDITING: Thierry Faber
YAPIMCI/PRODUCER: Anita Elsani
OYUNCULAR/CAST: Irina Potapenko, Florian Lukas, Tilo Prückner, Nursel Köse
ÖDÜLLERİ/AWARDS: Max Ophüls Festivali DEFA Vakfı Ödülü/Max Ophüls
Festival DEFA Foundation Award, 2011

Ermeni asıllı Belinda Almanya'da, doğduğu ve okuduğu topraklarda kendini evinde hisseder, tipki kendi yaşındaki diğer Almanlar gibi. Ancak babasının ölümesiyle birlikte göçmen akrabalarının sürdürdüğü geleneksel Ermeni yaşamının bir parçası olmaya sürüklendir. Halaları Belinda'dan terzi dükkanında çalışmaları ister ve gizliden gizliye yeğenlerini kendi kanından biriyle evlendirmek için planlar yaparlar. Belinda git gide köklerini merak eder; fakat aynı zamanda bu gelenekçilik Alman erkek arkadaşı Manuel'le ilişkilerini zora sokar.

Böylece filmin kahramanı geçmiş ve şimdisini bulmak ve gerçekte kim olduğunu keşfetmek için bir yolculuğa çıkar.

'Anduni' heyecan verici olduğu kadar karmaşık bir kültürün ve aile geleneklerinin ötesine geçen bir aşk hikayesini anlatıyor.

Armenian Belinda feels at home in Germany, where she was born, lives and studies just like any other German girls her age. But when she loses her father, she is suddenly drawn into the traditional Armenian lifestyle of her migrant relatives. Her aunts require her to work in their seamstress shop and secretly plot to marry her off to one of her kind. While Belinda is becoming increasingly curious about her roots, their traditional ways also threaten her relationship with Manuel, a German.

She embarks on a journey into the past and the present to find out who she really is.

'Anduni' shows a culture that is exciting and complex, and a love story that reaches beyond family traditions.

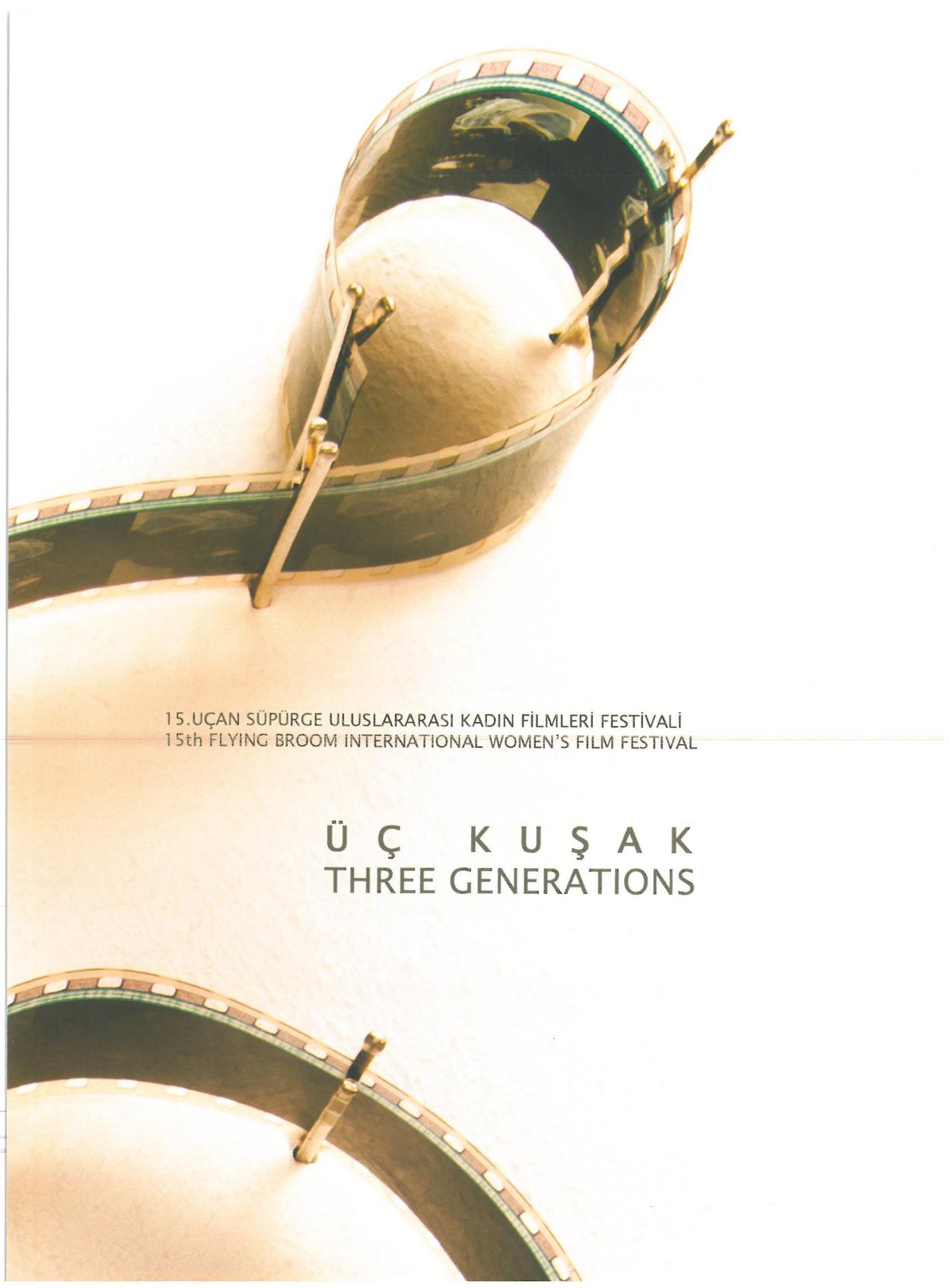
Samira Radsi

Almanya'da doğdu. Los Angeles'ta serbest yönetmenlik yaptı. Bir süre İrlanda'da çalıştıkları sonra Berlin'e döndü. Kısa filmleri pek çok festivalde gösterildi. 'Anduni' yönetmenin ilk uzun filmi.

She was born in Germany and worked as a freelance director in Los Angeles. After working in Ireland for a while she returned to Berlin. Her short films were shown in various festivals. 'Anduni' is the director's first feature length film.

Filmleri/Filmography

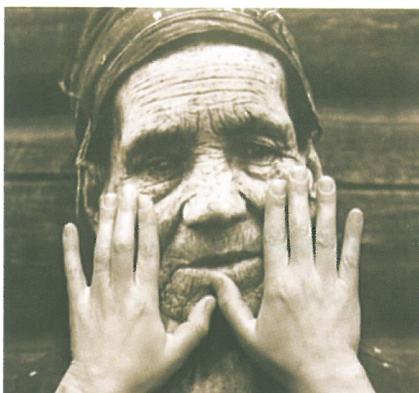
Talk to Me (2005), Almost Casablanca (2005), Peace&Beer (2004), Survival of the Fittest (2004), Ran an den Speck (2000)

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

Ü Ç   K U Ş A K
THREE GENERATIONS

ÜÇ KUŞAK/THREE GENERATIONS

KUŞ YEMİ
BREAD FOR BIRD
HLEB DLIA PTICI

RUSYA/RUSSIA, 2010, 35 mm, renkli/color, 26'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Aleksandra Streljanaya

SENARYO/SCRIPT: Aleksandra Streljanaya

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Aleksandra Streljanaya

KURGU/EDITING: Aleksandra Streljanaya

YAPIM/PRODUCER: Alexey Telnov, St. Petersburg Documentary Film Studio

Genç bir kadın Rusya taşrasına varır. Sonbahar manzarası eşliğinde bir yolda yürürken karşısına bir köy evi çıkar. Buradaki yaşlı kadın, bu yabancıyla çoğu acılarla dolu pek çok hatırlatır. Bu film, deneyimleri birbirinden tamamen farklı olan nesiller arasındaki diyaloga önemli ölçüde tanıklık ediyor. Kurgu tekniğini ve dışavurucu müziği cesur bir şekilde kullanan, kültürel ilişkiler ve geleneklerle yoğunluğunu belgesel, bu unutulmuş topraklardan gönderilen eşsiz bir kartpostal niteliğinde.

Kadın yaşılmıştır. Gözleri artık neredeyse hiç görmeyordur ve sahip olduğu tek şey anılarıdır. İlk aşkı Borya'ya duyduğu saf duygular... Diğer yandan çektiği acılar: Stalin rejimi altında geçen sekiz yıllık hapis hayatı sonrasında Sibiryaya sürgün edilişi. Hâlâ aklında kalan ve içinde hikayelerin, eski fotoğrafların ve şarkıların olduğu renkli bir hayat... Bu, bir neslin sona erdiği anlamına mı geliyor?

A young woman arrives in the Russian provinces. She travels through the autumnal landscape to reach a village hut. The old woman she meets there shares with this stranger her often-painful memories. The film becomes a remarkable testimony to the dialogue between generations whose experiences are completely disparate. Immersed in cultural references and folk mores, this documentary, which boldly uses fictionalization and expressive music, becomes a unique postcard sent from this forgotten land.

She is old now, almost blind and all she has left are memories. The sweet thoughts of her first love Borya, the smell of the hay, the parties, her wedding. But also the suffering: the eight years of imprisonment under the Stalin regime, only to be deported to Siberia. A colorful life in stories, old photographs and songs, still vivid in her memory... Does it mean the end of a generation?

Aleksandra Streljanaya

1978'de Saint-Petersburg'ta doğdu. 2005 yılında Saint-Petersburg Sinema ve Televizyon Üniversitesi'nin Fotoğrafçılık Bölümü'nden mezun oldu. 2007 yılında aynı üniversitenin Yönetmenlik Bölümü'ünü bitirdi. Rusya Görüntü Yönetmenleri Birliği'nin üyesidir.

Born in Saint-Petersburg in 1978, she graduated in 2005 from the Saint-Petersburg University of Cinema and Television, Department of Photography. In 2007 she graduated from the Department of Directing from the same school. She is a member of the Union of Cinematographers of Russia.

Filmleri/Filmography

Sparrow's dreams (2003), Coinage: Georgian portraits (2004), Farewell (2005), Sarafan (2007), Pomors (2012)

ÜÇ KUŞAK/THREE GENERATIONS

ORADA OL
BE THERE
ESTAR AQUI

İSPANYA/SPAIN, 2010, 35mm, renkli/color, 14'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Silvia Gonzales Laa

SENARYO/SCRIPT: Silvia Gonzales Laa

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Marc Gomez del Moral

KURGU/EDITING: Bernat Vilaplana

YAPIM/PRODUCERS: Mari Angeles Hernandez, Oriol Maymo,

Angeles Hernandez

OYUNCULAR/CAST: Anna Casas, Alicia Gonzales Laa, Ferran Rane

Noa'nın doğum gününde annesi Sophia hastanededir. Sophia önceki sene de kızının doğum gününü kaçırdığından, gücünü toplamak ve kızının güvenini tekrar kazanmak için eve gitmek zorundadır.

Noa duymak istemediği hikayeler dinlemek zorunda kalır.

It's Noa's birthday and her mother Sophia is in the hospital. Because Sophia had missed her daughter's birthday the previous year as well, she has to gather her strength and make it to Noa's birthday to win her trust back.

Noa will hear stories she does not wish to hear.

Silvia Gonzales Laa

1973'te doğdu. İspanya'da yaşıyor. Kısa filmleryle tanınıyor.

She was born in 1973 and lives in Spain. She is known for her short films.

Filmleri/Filmography

Estar Aquí (2010), Parking (2007), As de Corazones (2006)

ÜÇ KUŞAK/THREE GENERATIONS

PRENSESİM MY LITTLE PRINCESS

FRANSA/FRANCE, 2011, 35mm, renkli/color, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Eva Ionesco

SENARYO/SCRIPT: Eva Ionesco

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jeanne Lapoirie

KURGU/EDITING: Laurence Briaud

OYUNCULAR/CAST: Isabelle Huppert, Anamaria Vartolomei, Denis Lavant, Georgette Leahu

YAPIM/PRODUCTION: Les Productions Bagheera

DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Urban Distribution International

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Mumbai Film Festivali En İyi Kadın Oyuncu Ödülü/Mumbai Film Festival Best Actress, 2011

"Anne-kız ilişkisinin aşırı noktalara varan boyutunu psikolojik bir roman tadi olmadan bir prizmada göstermek istedim. Gerçeklik olgusunu kullanarak anlatılan gerçek bir hikaye, içinde barındırdıklarını gerçek manasıyla gösteremez. Aksine kurgu gücünü azaltır." Eva Ionesco

10 yaşındaki Violetta büyüğünnesiyle birlikte küçük bir dairede oturmaktadır. Annesi Hannah ise ünlü bir ressam olan arkadaşı Ernst'in yardımlarıyla geçimini sağlayan ve ne yapacağı belli olmayan bir fotoğrafçıdır. Bir gün Hannah Violetta'yı poz vermeye zorlar. Fotoğraflar 1970lerin Paris'te kısa sürede büyük bir heyecan yaratır ve böylece Violetta da oyuncunun bir parçası olur. Kişkırtıcı yeni bir yıldız olarak yükseliş ve can sıkıcı çocukluğu arasında sıkışık kalan Violetta'nın peri masalı, yerini aclarla bırakır. 1970'lere ve sanatsal yaratıcılığın sınırlarına ayna tutan bir film olan 'Prensesim', anne sevgisi arayan bir kız çocuk ile ondan bir arzu nesnesi yaratılan annesinin şaşırtıcı öyküsü...

Eva Ionesco'nun kendi çocukluğundan izler taşıyan bu gerçek öyküde, yönetmen annesi Irina ile ilişkisinden yola çıkarıyor. 70'lilerde Ionesco'nun annesi, Paris'in sanat çevrelerini kızının çıplak fotoğraflarıyla sarsti.

"I wanted the excessive part of the mother-daughter relationship to be seen through a prism that was not psychological realism; telling a real story using realism can't provide a true account of what was involved. On the contrary it reduces the power of fiction." Eva Ionesco

Violetta, 10 years old, lives in a small apartment with her grandmother. Her mother, Hannah, is an unpredictable photographer who lives off the patronage of her friend Ernst, a famous painter. One day, Hannah forces Violetta to pose as a model. The pictures quickly get hyped up among the Parisian crowd of the '70s and Violetta gets into the game. In between the frontier of her sudden rise as a new provocative star and her dull childhood, her fairy tale turns into sufferings. A portrait of the '70s and a reflection on the limits of artistic creation.

With traces of her childhood, Eva Ionesco portrays her relationship with her mother in this film. Ionesco's mother had hit the art circles in the '70s Paris with her daughters naked pictures.

Eva Ionesco

11 yaşında oyunculuğa başladı. Patrice Chéreau'nun işlettigi ünlü Nanterre Tiyatro Okulu'nun öğrencilerindendi. Fotoğraflarını Fransa ve başka ülkelerdeki pek çok sergide tanıtı. Fotoğrafları moda dergilerinde de kullanıldı. 'Prensesim', ilk uzun metrajlı filmdir.

She began her career as an actress at the age of 11. She was a student of the prestigious Drama School of Nanterre, run by Patrice Chéreau. She has made her photography work known in various exhibitions in France and abroad, as well as in fashion publications. 'My Little Princess' is her first feature film.

Filmleri/Filmography

My Little Princess (2011), La Loi de la Foret (2007)

ÜÇ KUŞAK/THREE GENERATIONS

SAHNEDE ÜÇÜMÜZ
THE BIG SCENE
STORA SCENEN

İSVEÇ/SWEDEN, 2011, renkli/color, 32'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tova Mozard

SENARYO/SCRIPT: Tova Mozard

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ: Marius Dybwad Brandrud

KURGU/EDITING: Tova Mozard, Michal Leszczyłowski, Marius Dybwad Brandrud

YAPIMCI/PRODUCER: Lars Jönsson

YAPIM/PRODUCTION: Memfis Film AB

Tova Mozard bir zamanlar Bergman'ın idaresini üstlendiği Stockholm Kralliyet Tiyatrosu'ndaki ana sahneye kendisini, annesini ve anneannesini koyar. Seyirci yoktur tiyatrodan. Ama bu üç kuşağa eşlik eden bir kadın terapist vardır. Terapist oyunculara sözleri değil sözlerin arkasındaki duyguları hatırlatan bir suflöz rolünü üstlenir. Terapi amacıyla başlayan seanssta önde sonunda tartışma istemeden de olsa bir anne ile kız arasında nesilden nesile aktarılan konulara gelir.

Tova Mozard'ın bu filminde oyunculukların nerede başlayıp nerede bittiğini söylemek zor. Filmde anne, anneanne ve torun, rolleriyle her ne kadar Ingmar Bergman'a yakışır bir psikolojik dram portresi çizseler de hikaye oyuncuların kendi aile trajedilerindeki detaylarla bire bir örtüsüür. Ayri sandalyelerin üzerine adeta çakılı kalan anne, anneanne ve torun, adeta bir çocuğu aşırı sevgiyle yıprattığı, Viktorya dönenine ait oyuncak bebek koleksiyonunu andırıyor.

Tova Mozard puts herself, her mother and her grandmother on the main stage of Stockholm's Royal Dramatic Theatre -without an audience- where Bergman once reigned as managing director. The three generations are joined onstage by a female therapist, who seems to double as a soul prompter, reminding the players not of their lines, but of the emotions behind them. In a session that verges on therapy, discussions arise about the things that are both unintentionally and inevitably handed down between the generations, between mother and daughter.

It's hard to tell where the acting begins and ends in Tova Mozard's film. The artist plays her role as daughter alongside her mother and grandmother in a psychological drama worthy of Ingmar Bergman, yet true to the details of her own family tragedy. Stuck in separate chairs – mother, grandmother and then daughter-artist – the group looks like a child's collection of favorite Victorian bedtime dolls whose wear-and-tear is the result of too much love.

Tova Mozard

1978 yılında İsveç'te doğdu. Stockholm'de yaşıyor. Malmö Sanat Akademisi Güzel Sanatlar Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. 2002 yılında Los Angeles'taki UCLA Sanat ve Mimarlık Okulu'nun Sanat Bölümü'nde konuk öğretim üyesi olarak çalıştı.

Born in 1978 in Sweden, she lives and works in Stockholm. She pursued a master's degree in fine arts at Malmö Art Academy and graduated in 2002. She was a visiting scholar at Department of Art under the School of Arts and Architecture at UCLA.

ÜÇ KUŞAK/THREE GENERATIONS

ZİYARET SAATİ
VISITING HOURS
BIKUR HOLIM

İSRAİL/ISRAEL, 2005, 16mm, renkli/color, 34'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maya Dreifuss

SENARYO/SCRIPT: Maya Dreifuss

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Shai Peleg

KURGU/EDITING: Ronit Porat

OYUNCULAR/CAST: Tali Sharon, Fira Kanter, Hana River

ÖDÜLLER/AWARDS:

Cannes Film Festivali Cinefoundation İkincilik Ödülü/Cannes Cinefoundation Second Prize, 2005

Pekin Film Festivali Seçkin Asya Filmi Ödülü

İsrail Rehovot Kadın Filmleri Festivali Birincilik Ödülü/Rehovot International Women's Film Festival First Prize

Büyükannesinin hastaneye yatırılması üzerine Hindistan'daki yolculüğünü yarında kesmek zorunda kalan Michal, iç hastalıklar bölümünde gerçeklerle yüzleşir. Anneannesi artık eski anneannesi değildir; fakat annesi her zamanki annesidir. Anne, kız ve anneanne arasındaki romantik üçgen...

Visiting Hours, Tel Aviv Üniversitesi Film ve Televizyon Bölüm'ünün kırkinci yılı kutlamaları kapsamında Uçan Süpürge için özel olarak seçtiği bir film.

Michal is obliged to interrupt her journey in India because her grandmother is hospitalized. In the internal medicine department, Michal must cope with the facts: Grandmother is not herself anymore, but mom is quite the mom she always was. A romantic triangle between mother, daughter and grandmother...

Visiting Hours is selected for Flying Broom on the occasion of the 40th anniversary of the Department of Film and Television at Tel Aviv University.

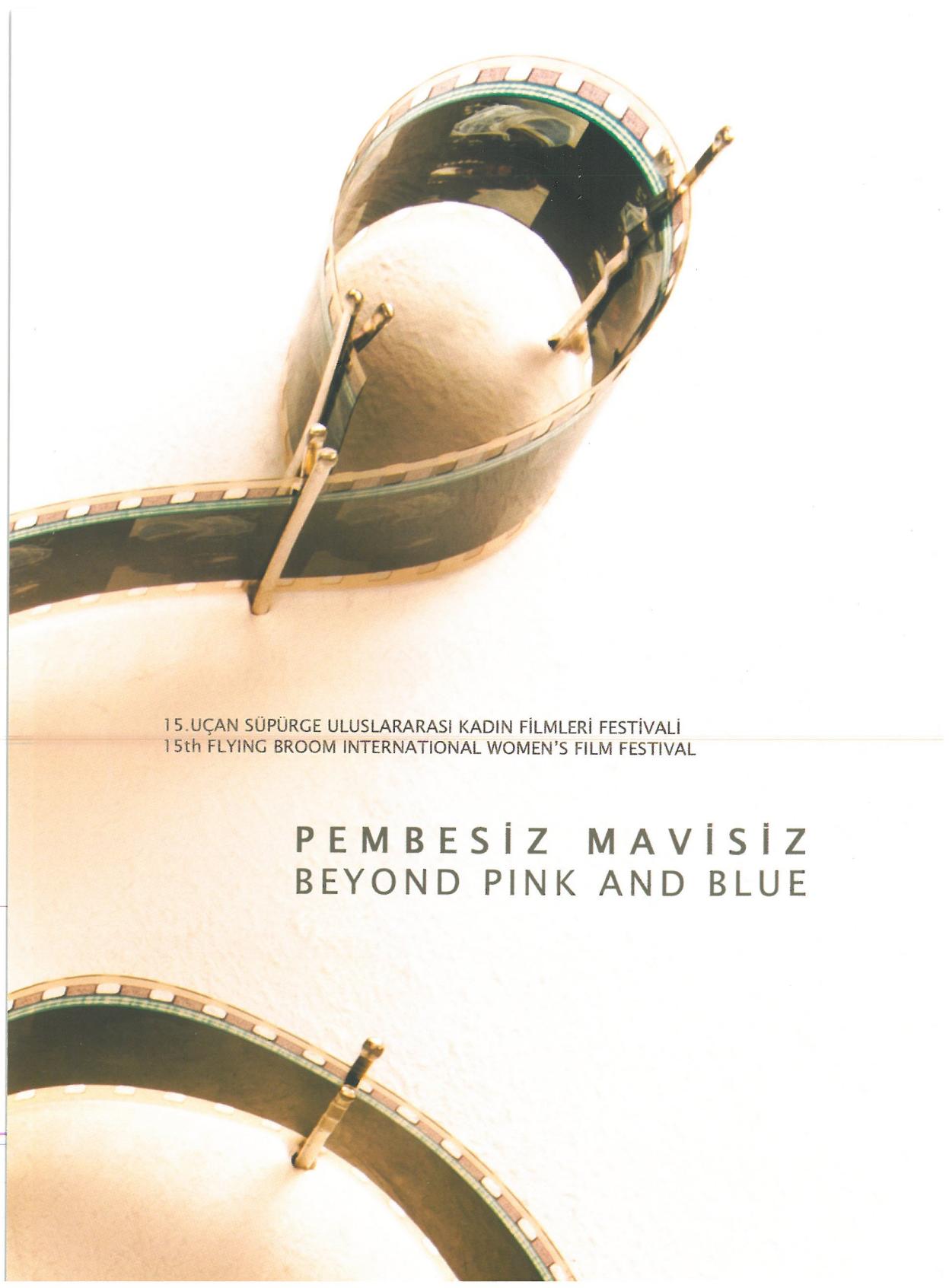
Maya Dreifuss

1975'te doğdu. Tel-Aviv Üniversitesi Film ve Televizyon Bölümü'nden mezun oldu. İlk filmi "Wax Hurts" ile 2002 Rencontres Internationales Henri Langlois'ya seçildi. Dördüncü sınıf projesi olarak "Ziyaret Saati"ni yönetti. Bu çalışması, Cinéfondation'da ikincilik ödülü aldığı 2005 Cannes Film Festivali dahil birçok festivalde seçildi.

She was born in 1975. A graduate of the Film and Television Department of Tel-Aviv University, she was selected at the 2002 Rencontres Internationales Henri Langlois with her first film 'Wax Hurts'. She directed 'Bikur holim', which is her fourth-year studies project. This work was selected in several film festivals including Cannes in 2005, where it won the Cinéfondation's second prize.

Filmografi/Filmography

Ron (2009), Visiting Hours (2005)

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

P E M B E S İ Z   M A V İ S İ Z
BEYOND PINK AND BLUE

PEMBESİZ MAVİSİZ/BEYOND PINK AND BLUE

AŞK HAKKINDA HER ŞEY
ALL ABOUT LOVE
DE XIAN CHAO FAN

HONG KONG/HONG KONG, 2010, 35mm, renkli/color, 105'

YÖNETMEN/ DIRECTOR: Ann Hui
SENARYO/SCRIPT: Yeeshan Yang
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Charlie Lam
KURGU/EDITING: Eric Kong Chi-leung, Chan Chi-wai
YAPIMCI/PRODUCER: Ann Hui
OYUNCULAR/CAST: Sandra Ng, Vivian Chow, Eddie Cheug, William Chan, Joey Meng
DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Mega-Vision Pictures, Hong Kong

Hong Konglu yönetmen Ann Hui'nin son filmi 'Aşk Hakkında Her Şey', lezbiyen bir çift ile heteroseksüel bir erkek arasındaki aşk üçgenini anlatan bir romantik komedi. Beyazperdede kadın öyküleri anlatmayı seven yönetmen, bu filminde ilk kez komedyi deniyor ve yine kamerasını kadınlara çeviriyor.

Otoriter, 'butch' avukat Macy ve üst düzey bir sanat simsarı kılığında bankada bilinmeyen bir iş yapan Anita eski sevgililerdir. Bir doğum öncesi rehberlik seansında karşılaşan ikili, ilişkilerine kaldıkları yerden devam ederler, halbuki ikisi de tek gecelik bir ilişkiden hamile kalmıştır. Macy ve Anita ilişkileri ve hayatları hakkında kafa yormaya başlarlar; Macy'nin bağlanma korkusu vardır. Bu sırada mercimeği firına vermiş olan iki 'baba'nın yanı sıra Macy'nin arkadaşları olan biten hakkında söz sahibi olmak ister.

Hong Konglu lezbiyenlerin ayrı, apayrı dünyası Ann Hui'nin bu romantik komedisinde narin bir şekilde makaraya alınıyor. Slapstick tarzi bu komedinin içinde gizlenmiş bir samimiyetle yönetmen eşcinsellik ve biseksüellik konularına meczat dolu yaklaşımıyla aslında Batı'nın gözünde alışılmadık bir portre de çiziyor.

Ann Hui's latest film 'All About Love' is a romantic comedy on the love triangle among a lesbian couple and a heterosexual man. Hui, who also loves telling stories of women on the silver screen, tries the genre of comedy for the first time with this feature film.

Macy, a bossy, butch-looking attorney, and Anita, who does something unspecified at a bank while dressing like a high-end gallerista, are former lovers. They meet at a prenatal counseling clinic and resume where they left off, even though they're both pregnant from one-night stands. As they debate what to do about their lives and relationship, the two inadvertent "sperm donors" demand a say, as do Macy's pals.

The insular world of Hong Kong lesbians is affectionately spoofed in the tedious romantic comedy 'All About Love'. Alternating slapstick humor with bashful sincerity, Hui's take on homosexuality and bisexuality uses clichéd romantic-comedy tropes and will seem awkward and dated to Western eyes.

Ann Hui

1947'de Çin'de doğdu. Hong Kong Üniversitesi'nde İngiliz Dili ve Karşılaştırmalı Edebiyat eğitimi aldı. İki yıl Londra Film Okulu'na devam etti. 1979'da çektiği ilk filmi 'The Secret' Hong Kong Yeni Dalga'sının en önemli filmlerinden kabul edilir. Vietnam Savaşı'na dair üçlemesiyle tanır.

She was born in China in 1947. She studied English Language and Comparative Literature at the University of Hong Kong. She also studied at the London Film School for two years. Her first film of 1979 entitled 'The Secret' is considered to be one of the most influential films of the Hong Kong New Wave. Hui is known for her trilogy on the Vietnam War.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Night and Fog (2009), The Way We Are (2008), Postmodern Life of My Aunt (2007), Summer Snow (1995), Song of the Exile (1990), Boat People (1982), The Secret (1979)

PEMBESİZ MAVİSİZ/BEYOND PINK AND BLUE

AYNALARLA YÜZLEŞMEK

FACING MIRRORS

AYNE HAAY E ROOBEROO

İRAN/IRAN, 2011, 35mm, renkli/color, 102'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Negar Azarbajani

SENARYO/SCRIPT: Negar Azarbajani, Fereshteh Taerpour

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Touraj Mansoori

KURGU/EDITING: Sepideh Abdolvahap, Negar Azarbajani

YAPIMCI/PRODUCER: Fereshteh Taerpour

OYUNCULAR/CAST: Shayeste Irani, Ghazal Shakeri

"Aynalarla Yüzleşmek, insanlıkla ilgili bir öykü; toplumsal kuralların, geleneksel inanç ve değerlerin cesurca önüne geçen iki kadın arasındaki arkadaşlığın hikayesi" diyor yönetmen Negar Azarbajani.

Azarbajani'nin ilk uzun metraj filmi olan 'Aynalarla Yüzleşmek', sosyal sınıfları ve inançları birbirinden farklı iki kadını seyirciyle buluşturuyor. Bunlardan biri hayat şartlarının onu ailesini geçindirmeye zorladığı bir geleneksel; diğeri ise evden kaçan henüz ameliyat olmamış zengin bir transseksüel. Uzun süren taksi yolculuğu, kaderlerini birbirine bağlarken onlar da yavaş yavaş köklerini, bildik 'hoşgörü' kalıplarına değil, yeni bir dayanışmaya dayandırırlar. Böylece beklenmedik bir arkadaşlığa doğru yol alırlar. Bu arkadaşlık onlara, bütünlüklere hedeflerine ulaşma konusunda birbirlerine yardım etme imkanı sunar.

Rana, kocası ahlaksız bir ortağın bıraktığı borç yüzünden hapse girdiğinden beri taksi şoförüğü yaparak hayatını kazanmaktadır. Bir gün bir yolcusu şehrin epey uzaklarında bir yere gitmek istediğini söyler ve fazladan bir ücret de önerir. Gönülşüz bir şekilde taksi sürücüsü olarak çalışan, sefa sürdürmekten çoktan vazgeçmiş Rana'nın bu değişik müsterisiyle ilgili kaygıları, yolculuk devam ettipkçe hızla artar. Babasının onu eve geri getirmek için peşine polis taktiği haberini alan Adineh umutsuzluğa kapılır; babasının zorladığı görücü usulü evliliğe kurban gitmek istemeden ülkeden kaçmaya çalışmaktadır. Cinsiyet değiştirme ameliyatı olmayan planlar ve ameliyat sonrasında huzurla yaşayabileceği bir yer arayışındadır. Cafer Panahi'nin 'Offside' filminde izlediğimiz Sheyesteh Irani'nin başrollerden birini üstlendiği filmde arabalar sahneleri Abbas Kiarostami'nin 'Ten' filmini anımsatsa da onun kadar minimalist değil.

"Facing Mirrors in a narrative about humanity, a simple story of pure friendship between two women, who daringly move beyond social norms, traditional beliefs and values" says Negar Azarbajani.

Iranian director Negar Azarbajani's first feature film 'Facing Mirrors' presents two women who are poles apart in class and beliefs – one a naive traditionalist forced by circumstances to support her family, the other a rich pre-op transsexual running away from home. When a long taxi ride entangles their destinies, they slowly forge an unlikely friendship rooted in newfound solidarity, rather than moralistic notions of tolerance, which allows each to help the other accomplish complementary goals.

Rana has been driving a cab since her husband went to jail for a debt incurred by an unscrupulous partner. She picks up a fare, who wants to travel miles beyond the city limits, offering a substantial bonus for the trouble. Rana, a dutiful wife already way out of her comfort zone in her reluctantly assumed job as cabbie, grows increasingly uneasy about her strange passenger as the drive goes on. Adineh registers desperation as cell-phone calls to a friend reveal that her father has sent the police to bring her home. She's fleeing the country to escape an arranged marriage engineered by her father, plans to get a transgender operation, and also wants to find a more welcoming post-op milieu.

Sheyesteh Irani, whom we have watched perform in 'Offside' by Cafer Panahi, is one of protagonists of 'Facing Mirrors'. Although the cab scenes of the film resemble 'Ten' by Abbas Kiarostami, it cannot be said that Azarbajani's work is as minimalist.

Negar Azarbajani

1974'te doğdu. Tahrان'daki Sanat Üniversitesi'nde eğitim gördü. ABD'de görsel medya üzerine yüksek lisans yaptı. Birkac televizyon filminde rol aldı. 'Şeyda' filminde kurgu yardımcısı olarak çalıştı. 'Aynalarla Yüzleşmek' yönetmeninin ilk uzun metrajlı filmi.

She was born in 1974. She has a BA degree in cinema from Art University of Tehran, Iran. She also has an MA degree in visual media arts from Emerson College in Boston-US. She started her career with acting in a few television series and she also worked as the assistant editor on the movie 'Sheyda'. 'Facing Mirrors' is her first feature film.

PEMBESİZ MAVİSİZ/BEYOND PINK AND BLUE

JAN AÇLIYOR
JAN'S COMING OUT

İNGİLTERE/UK, 2011, belgesel/documentary, 75'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Carolyn Reid

SENARYO/SCRIPT: Carolyn Reid

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Carolyn Reid

KURGU/EDITING: Carolyn Reid

YAPIMCI/PRODUCER: Alison Thompson

YAPIM/PRODUCTION: Village Films

OYUNCULAR/CAST: Meredith Baxter, Jill Bennett, Jen Brister, Jazz Brown

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Altın Kedici Ödülleri En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Yapım Ödülleri/
Golden Kitty Awards Best Film, Best Director, Best Production Company, 2011

Jan Walker 23 yıldır evliydi; fakat 'hayatının aşkı kocacığı' maç izlerken o, hayatının ne kadar değişeceğini bilmeden birhaber, 'lezbiyen'in 'L'sinden başlayarak çeşitli keşiflerde bulunuyordur. Kocasının onu aldatmasıyla gelişen boşanma süreci aslında Jan'in geç de olsa bir lezbiyen hayatı sürmeye başlamasının önünü açar ve filmin kahramanı kendini lezbiyen tahtı, lezbiyen toplantıları ve küresel çapta düzenlenen onur etkinlikleri gibi bir dünyada bulur. Üstelik kendilerine her ne kadar eğlence bulmuş olsalar da annelerini destekleyen iki çocuğunun desteğini de alarak.

Yolculuğu boyunca pek çok kadınla tanışır, onların hikayelerine ortak olur. Uzun süredir lezbiyen olanlar, bir erkekle hiçbir zaman 'milli olmamış' lezbiyenler, genç ve yaşlı lezbiyenler, ya da kendisi gibi gey-radarlarını bileyen, daha eğitim aşamasında olan lezbiyenler. Kaybettiği zamanı değerlendirme çabasında olan Jan, yeni kimliğini oluşturmak için pek çok soruya yanıt arar: Femenin mi maskülen mi? 'Hep ben'cilik mi, yoksa 'göster ama elletme'cilik mi? Ya da hiçbiri olmamayı tercih etse? Saha tüm bunlar ne demek? 50 yaşında yeniyetme bir lezbiyen aşkı nasıl bulur? Hem gey-radar nasıl açlıyor ki?

Jan Walker was married for 23 years but whilst her hubby watched football, she discovered The L Word, little knowing her life would soon be transformed. Her husband's infidelity and subsequent divorce, paved the way for her late adoption of lesbian life, catapulting her into a new world of lesbian cruises, lesbian entertainers, lesbian conventions and global gay pride events, encouraged by her bemused but supportive children.

Meeting a host of diverse women along the way, she welcomes tips and anecdotes from established lesbians, 'Gold Star' lesbians, young and old lesbians, couples and singles to women like herself who are 'dykes in training' honing their 'Gaydar' skills. In her quest to make up for lost time Jan seeks answers to help establish her newfound identity. Is she an Alpha or a Beta? Femme, Butch or Kiki? A Pillow Queen or Stone Butch? Does she have to be any? And what exactly do they mean? How does a fifty-year-old Baby Dyke find love? And how exactly do you switch on your Gaydar?

Carolyn Reid

Yazar, yönetmen ve kamera operatörü. 18 yıldır film ve televizyon yayını alanında çalışıyor. Heyecanına ket vurmadan izleyicinin ilgisini çekecek ve eğitecek görsel şölenler yapan bir film ve yayım şirketi var.

Writer, director and camera operator. She has worked in the broadcast film and TV industry for over 18 years. She runs a successful film and publishing company without compromising her enthusiasm for creating visually exciting programs to engage and educate the viewer.

PEMBESİZ MAVİSİZ/BEYOND PINK AND BLUE

SAKALLI ADAM
BEARDED MAN
MANN MIT BART

ALMANYA/GERMANY, 2010, digibeta, renkli/color, 11'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maria Pavlidou
SENARYO/SCRIPT: Ingrid Warnke-Kaltenegger
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Evin Bilmen
KURGU/EDITING: Benno Aselmeyer
YAPIMCI/PRODUCER: Lisa Feltes
YOUNCULAR/CAST: Demet Fey, Ferhat Keskin, Zeynep Çomak
ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Uluslararası Kuir Kısa Film Festivali En İyi Alman Kuir Filmi/
XPOSED International Queer Short Film Festival Berlin, Lolly Award for Best
German Queer Short Film, 2011

"Bu benim, baba!"
Babanız sizi anlar mıydı?

Meral daha küçük bir çocukken büyükannesi onu sık sık tembihlerdi: "Meral, bir gün evlenirsen, kocanın muhakkak sakalı olsun. Sakalsız adam erkek adam değildir." Artık yaşı ve hasta büyükannesine bakmak için Meral ailesiyle, dolayısıyla babası Hilmi'yle yaşıyor. Babası da haliyle Meral'in hala evlenmemiş olmasından memnundur. Meral hiçbir zaman evlenmeyeceğini, hele de bir erkekle asla evlenmeyeceğini ailesine nasıl söyleyeceğini bilemez ve gerçeği söylemekten kaçmayı huzur içinde yaşamanın anahtarını olarak kullanır. Fakat içi içini yemeye devam edecekler. Ta ki bir gün cesaretini toplayana kadar.

"This is who I am, father!"
Would your father understand?

"Meral, when you get married one day, make sure he's got a beard. A man without a beard is not a real man", Meral would often hear her grandmother say when she was a little girl. Now her grandmother is old and sick, and Meral has to take care of her, which is why she still lives at home with her father Hilmi, who is glad that she hasn't found a husband yet. Meral has no idea how to tell her family that she will never get married, and certainly not to a man. She has found peace by lying about the truth. Yet, she will never find inner peace. Until one day, when a moment of courage grabs her.

Maria Pavlidou

Tasarım diploması aldı. Birkaç tasarım şirketinde staj yaptı. Bu deneyimleri sayesinde yönetmen olma tutkusunu beraberinde getiren medya çalışmalarına merak saldı. Köln Uygulamalı Bilimler Üniversitesi medya üretim teknolojisinden 2012'de mezun oldu.

She received a diploma in design. She did several internships at interior design companies. From those experiences she developed an interest in cross-media studies, which led to her ambition of becoming a director. She studied media production technology at the Cologne University of Applied Sciences and graduated in 2012.

Filmleri/Filmography

Who am I Happy (2012), Today's Fire Tomorrow's Ashes (2010), Darwin (2010), Bearded Man (2010)

Canlandırmacı, yönetmen ve yapımcı Lasse Persson, 1960 yılında dünyaya geldi. Lund Üniversitesi'nde teoloji ve drama, tiyatro ve sinema öğrenimi gördü. Kanada'da canlandırma çalışmalarına başladı. Lasse/Lisa 20 yıldan uzun süredir İsveç, Danimarka ve Kanada'da çalışmalarını sürdürüyor. Kendi bağımsız filmlerini yapabilmek için Swedish Ecstasy Film şirketini kurdu. Elle çizdiği canlandırmalarında çok az diyalog kullanan veya sessiz çalışan yönetmenin filmleri dünyanın pek çok yerinde film festivallerinde gösterildi ve ödüll kazandı. Bunun yanı sıra tüm dünyada televizyonlarda da yer buldu. Lasse Persson 'alter egosu' Lisa Tulin kimliğinde 'Çizgiyi Aşmak' ve 'Tranimasyon' başlıkları altında film gösterimleri yapıp atölyeler düzenliyor.

Lasse/Lisa 1991 yılında Malmö'deki Pennfilm Studio'nun yapımılığını üstlendiği filmleri yönetmekle işe başladı. 'There Goes Alfie the Thief' (1993), 'Karla Rabbit on the Beach' (2001) gibi filmlerin yanı sıra 2005'ten itibaren dört yıl süreyle 'Laban the Little Ghost' serisinin canlandırmalarında yönetmen olarak yer aldı. 2010'da 'Little Anna and the Tall Uncle' serisine başladı, 2011'de serinin şimdilik son filmi The Cake'i yönetti.

15. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, İsveçli canlandırmacı Lasse Persson ve onun alter egosu Lisa Tulin'i Ankara'da konuk ediyor. Yönetmen festivalde 1992-2004 arasında yaptığı ve en beğenilen 4 filmini sinemaseverlerle buluşturacak, gösterimlerin ardından seyircile riyle söyleşecik.

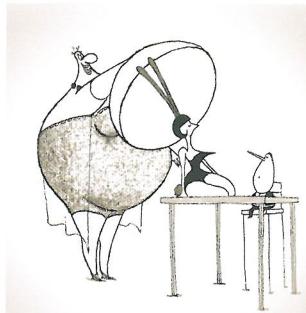

Animator, director, and producer. S/he was born in 1960 and studied Theology and Drama, Theater, and Film at Lund University. S/he graduated from the Department of Animation Studies at Sheridan College in Toronto, Canada. Lasse Persson/Lisa Tulin has been a professional in the field of animation for more than 20 years in Sweden, Denmark and Canada and is the founder of his/her own one-person company Swedish Ecstasy Film, producing his/her own Indie animated shorts. His/her films are hand drawn animations in the classical tradition told with few or no words. The films have won several prizes on international film festivals and have been screened on televisions all over the world. Lasse Persson has, in capacity of his alter ego Lisa Tulin, lecture and screened her own films under the heading of 'Crossing the Line' and 'Tranimation'.

Lasse/Lisa first started his/her career in 1991 when / she started directing the movies s/he had been producing in the Pennfilm Studio in Malmö. Alongside movies such as 'Alfie the Thief' (1993) and 'Karla Rabbit on the Beach' (2001), from 2005 onwards s/he also played a role in the animation of the children series 'Laban the Little Ghost' as a director for four years. S/he started the series 'Little Anna and the 'Tall Uncle' in 2010 and in 2011 s/he directed her latest film 'The Cake'.

The 15th Flying Broom International Women's Film Festival hosts the Swedish animator Lasse Persson and her alter ego Lisa Tulin in Ankara. The director will be meeting film lovers during the festival with 4 of his/her most cherished movies, as well as attending Q&A sessions with the audiences after the screenings.

PEMBESİZ MAVİSİZ/BEYOND PINK AND BLUE

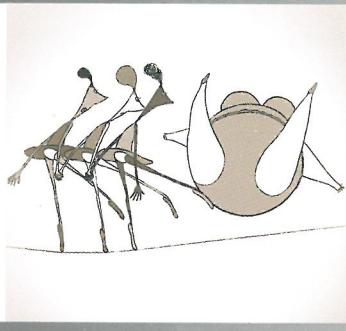

BAL KAYMAK HONEY-BUNNY

İSVEÇ/SWEDEN, 5', DVD, canlandırma/animation
YÖNETMEN/DIRECTOR: Lasse Persson

Büyük burunlu küçük bir adam zil çalan karnı ve kabarmış arzularıyla bir restorana gider ve 'bal kaymak' ister. İri yarı garson adamın ne istedğini pek de anlamaz; ama elinden geldiğince yardım etmeye çalışır.

A little man with a long nose comes into a restaurant with hunger and his hot desires, and orders 'Honey-Bunny'. The big waitress is not so sure about what he means but does everything she can to help.

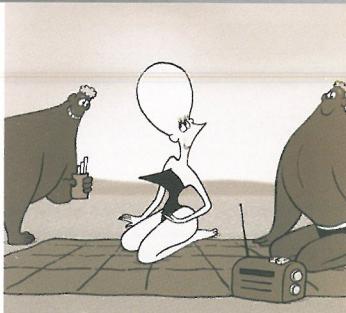
EL ELE

HAND IN HAND

İSVEÇ/SWEDEN, 4', DVD, canlandırma/animation
YÖNETMEN/DIRECTOR: Lasse Persson

Farklı ten rengine sahip dört endamlı kadın, yerden yüksek mi yüksek bir gergin ipte dans edeceklerdir; fakat önyargıları onları kız kardeşlik içinde yürümekten alıkoyar. Tatsız sonuçlara katlanmak zorundadırlar.

Four graceful girls of different skin colors are about to perform a beautiful tightrope dance high above the ground in sisterhood. But they are stopped by their prejudice and have to take bitter consequences.

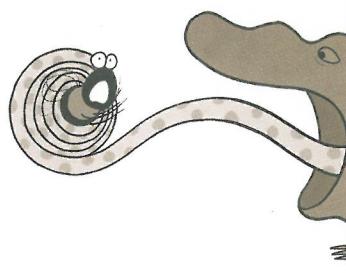
BİKİNİ

BIKINI

İSVEÇ/SWEDEN, 7', DVD, canlandırma/animation
YÖNETMEN/DIRECTOR: Lasse Persson

Bikini, açılmaktan, deyim yerindeyse 'dolaptan çıkmaktan' korkan gencin hikayesini anlatan bir müzikal. Yıl 1960. Mekan, bir çift mutlu ikizin dik memeli kız arkadaşıyla sabah yüzmesine geldikleri sahil.

Bikini is a drawn musical about a youngster afraid of coming out... afraid of coming out of the locker. It is the summer of 1960. The place is a beach where two happy twins come to take a morning swim together with a girlfriend with pointed breast.

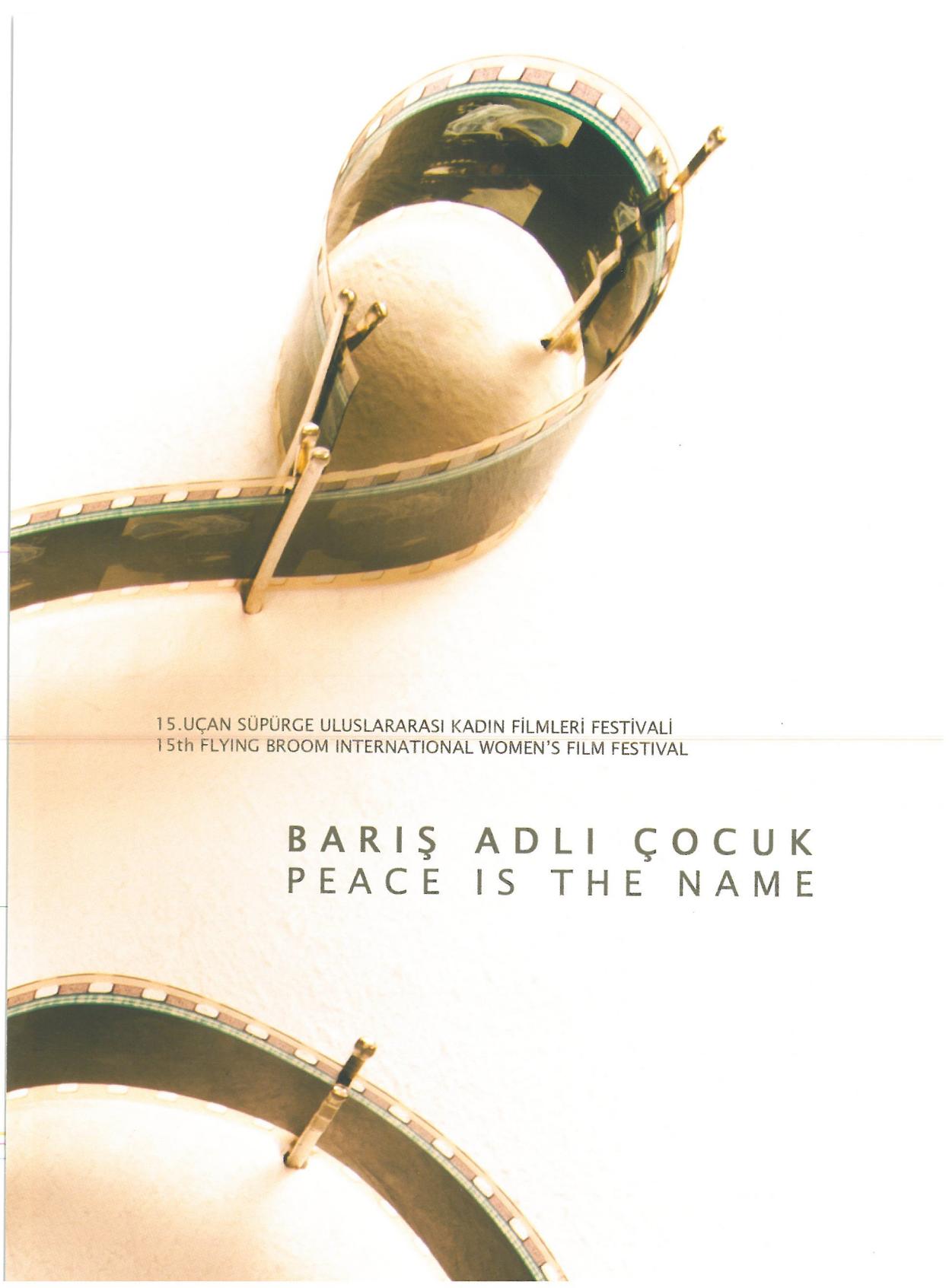
VE KRALLIĞIN YARISI

...AND HALF THE KINGDOM

İSVEÇ/SWEDEN, 5', DVD, canlandırma/animation
YÖNETMEN/DIRECTOR: Lasse Persson

Bir masal diyarında üç mutlu arı üç güzel çiçekle oynasmaktadır. Aniden sevimsiz bir kurbağa belirir ve bir dizi garip olay gerçekleşir.

Behind a fairy tale castle, three happy bees are playing around with three beautiful flowers. An unpleasant frog shows up and a strange chain of events takes place.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

BARIŞ ADLI ÇOCUK
PEACE IS THE NAME

BARIŞ ADLI ÇOCUK/PEACE IS THE NAME

BÜYÜKANNELER
GRANDMOTHERS
ABUELAS

İNGILTERE/UK, 2011, HD, renkli/color, canlandırma/animation, 9'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Afarin Eghbal

SENARYO/SCRIPT: Afarin Eghbal, Francesca Gardiner

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Claire Buxton

KURGU/EDITING: Katherine Lee

YAPIMCI/PRODUCER: Kasia Malipan

YAPIM/PRODUCTION COMPANY: Foreign Sales Distribution

YOUNCULAR/CAST: Arta Vazquez, Buscarita Roa, Berta Schubaroff,

Joy Mcbrinn, Jenney Surelia, Alexia James, Geraldine Mcewan

Buenos Aires'te ufak bir dairede yaşayan yaşlı kadın, torununun doğmasıyla birlikte anneanne olmanın getireceği mutlulukları sabırsızlıkla beklemektedir. Ancak dehşetengiz koşullar onu 30 yıl beklemek durumunda bırakır.

Gerçek hayat tanıklıklarına yer veren bu animasyon belgesel bellek, içe atma ve kayıp konularına eğiliyor.

In a small apartment in Buenos Aires, an old woman eagerly awaits the birth of her grandchild and all the joys of becoming a grandmother. However, horrific circumstances mean she will be forced to wait over 30 years.

Using real-life testimonials this animated-documentary raises issues of memory, repression and loss.

Afarin Eghbal

İran'da doğdu. 1979 İran Devrimi'nden sonra ailesiyle Londra'ya taşındı. Karışık teknikler kullanarak canlandırma ve belgesel arasındaki boşluğu doldurmayı ve karmaşık toplumsal ve siyasal konuları karmaşık olmayan bir anlatımla filmlerde deneyimlemeyi amaçlıyor. 'Büyükanneler' yönetmenin mezuniyet filmi.
She was born in Iran and moved to London as a baby with her family following the 1979 Iranian Revolution. She hopes to continue bridging the gap between animation and documentary, using mixed media to explore complex social and political issues through non-polemical narrative. 'Abuelas' is her graduation film.

Filmalleri/Filmography
Abuelas (2011)

BARIŞ ADLI ÇOCUK/PEACE IS THE NAME

DÖNÜŞ RETURN

ABD/USA, 2011, DigiBeta, renkli/color, 87'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Liza Johnson

SENARYO/SCRIPT: Liza Johnson

YAPIMCI/PRODUCERS: Noah Harlan, Ben Howe, Liza Johnson

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Anne Etheridge

KURGU/EDITING: Paul Zucker

OYUNCULAR/CAST: Linda Cardellini Kelli, Michael Shannon Mike, John Slattery Bud, Talia Balsam Julie Paul Sparks Ed, Bonnie Swencionis Cara Lee, Emma Rain Lyle Jackie

DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: sebastien.chesneau@rezofilms.com

Askeri görev süresi sona eren Kelli, eskiden beri bilip tanadığı Rust Belt'teki eski hayatına kavuşmak için can atmaktadır. Çıplak ayağının haliye değimesi, bebeğin saçlarının kokusunu gibi gündelik yaşamın hissettirdiği duyguları yaşamaya hazırlıdır. Fakat yavaş yavaş dünyası ona yabancılasmaya başlar. Arkadaşları onu sevmektedir ama ömensiz şeylerle meşguldürler. Çocukları, onun verebildiğinden çok daha yoğun bir ilgiye ihtiyaç duyar ve çok uğraşmasına rağmen kocası Mike, onu bir türlü anlayamamaktadır. Kelli'nin hayatındaki bu değişim, dünyasına yılmaya başladıkça Kelli de dünyaya yabancılasmaya riskiyle karşı karşıya kalır. Elindeki sorunlara baş başa kalan Kelli yeni bir yol, bir çıkış noktası bulmak için çabalamak zorundadır. "Bütün çalışmalarında yaşamakta olduğumuz anla, günlük hayatın atmosferi ve dokusuyla ilgilenirim. Askeri görevinden evine dönen Kelli'nin öyküsünde de yaptığım şey tam olarak bu. Savaştan eve dönen askerin hikayesinde genellikle travmatik geriye dönüşler ve psikolojik kriz faktörlerinin kullanılmasının pek çok iyi sebebi vardır; hem iyi bir hikaye anlatımına zemin oluştur hem de birçok insanın gerçek deneyimlerini yansıtır. Fakat 'Dönüş'ü düşünürsek yaşanan bir krizin günlük hayatı olduğu zaman nasıl hissettiğeceği oldukça dobra bir şekilde öyküleştirecek anlatmanın çok daha ilginç olduğunu düşünüyorum." Filmin başrollerinden birini üstlenen Michael Shannon Oscar'a aday olmuştu.

Back from a military tour of duty, Kelli can't wait to rejoin her old life in the Rust Belt town she's always known. She's ready to experience the feelings of everyday life—the carpet under her bare feet, the smell of her baby's head. But slowly, her world comes to feel unfamiliar. Her friends love her but seem preoccupied with trifles. Her children need more focused attention than she can give, and as much as he tries, her husband Mike doesn't understand what she's been through. As Kelli's dislocation ripples through her world, she risks becoming an outsider. When she's thrown back on her own resources Kelli has to struggle to find a new way forward.

"In all my work, I'm interested in the ongoing present, in the atmosphere and texture of everyday life. That is where I've set Kelli's story as she comes home from her military deployment. There are good reasons that the story of the soldier coming home from war is usually marked by traumatic flashback and by heightened psychological crisis—it can be good storytelling, and it also reflects a lot of people's real experience. But for 'Return', I felt that it was most interesting to narrate the blunt textures of how a crisis feels when it's played out in the everyday." Michael Shannon, who plays one of the starring roles of the film, was nominated for an Oscar.

Liza Johnson

Yönetmen, ressam ve yazar. Son kısa filmi 'In The Air' ile iki yıl önce Berlin Film Festivali'nde yarıştı. Kısa filmleri New York ve Rotterdam gibi uluslararası festivalde gösterildi. 'Dönüş' ilk uzun filmi.

Filmmaker, artist and writer. Her most recent short film 'In The Air' premiered in competition at the 2010 Berlin Film Festival. Johnson's short films have been screened in international festivals, including New York and Rotterdam. 'Return' is her feature film debut.

Filmleri/Filmography

Low Tide Turning (2012), In the Air (2009), South of Ten (2006), Desert Motel (2005), Falling (2004), Giftwrap (1998), The Opposite of Homesick (2000)

BARIŞ ADLI ÇOCUK/PEACE IS THE NAME

ÖDÜL

THE PRIZE

EL PREMIO

MEKSİKA-FRansa-ALMANYA-POLONYA/MEXICO-FRANCE-GERMANY-POLAND, 2011, 99', 35mm, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Paula Markovitch

SENARYO/SCRIPT: Paula Markovitch

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Wojciech Staron

KURGU/EDITING: Lorena Moriconi

OYUNCULAR/CAST: Paula Galinelli Hertzog, Sharon Herrera, Laura Agorreca

YAPIMCI/PRODUCER: Izrael Moreno

BAZI ÖDÜLLERİ/SELECTED AWARDS:

Berlin Film Festivali Gümüş Ayı-Seçkin Başarı Ödülü, Yapım Tasarımı Ödülü/Berlin Film Festival Silver Bear for Outstanding Artistic Achievement, Silver Bear for Production Design, 2011

"Yedi yaşıdayım. Okula gidiyorum. Okuldaki çocuklara gerçek kimliğimden bahsetmemeliyim. Bana dediler ki ailenin hayatı sana bağlı, çeneni sıkı tut! Yalan söylememi istediler. Söyledim. Onları da yalanlarımı inandırdım."

7 yaşındaki Ceci'nin saklamak zorunda olduğu büyük bir sırrı vardır; ama Ceci bu sırrın ne olduğunu tam olarak bilmemektedir. Ailesinin hayatı Ceci'nin çenesini tutmasına bağlıdır. Ama hiç söylememesi gereken şey nedir? Annesiyle birlikte Arjantin'deki askeri baskılardan saklanarak yaşayan Ceci ne zaman susup ne zaman konuşacaktır? Annesi ve diğerlerinin sevgisini hak etmek için gerçekten neye inanması ve ne yapması gereklidir?

Otobiyografik bir öykü anlatan Paula Markovitch çocuğuğundan aklında kalan ve sık sık rüyalarına giren kareleri filme taşımış. Çocukluğu, 1973-86 yılları arasındaki son askeri diktatörlük dönemine denk gelen Arjantinli yönetmen baskıcı rejimlerin toplumun geniş bir kesiminin desteğini almaksızın mümkün olamayacağını söylüyor: "Arjantin halkının büyük bölümünü askeri diktayı doğrudan destekledi."

Askeri diktatörlük dönemlerine tanıklık etmiş çocukların bu travmayı hayatları boyu taşıyacaklarını tahmin etmek zor değil. Markovitch de o yılları unutmak ve unutturmak istemiyor. Kolay olmasa da. Aldıklarından çok daha fazla ödülü hak eden bu başyapıt, militarizme, baskıcı rejimlerine ve her türlü hak ihlaline karşı duranlar kadar militarizme hizmet edenlerin de izlemesi gereken bir film!

"I am seven years old. I go to school. I know I must not reveal my true identity to the other kids. They explained to me that my family's life depends on my silence. I'm forced to lie. I manage to have them believe my lies."

Ceci, a seven-year-old girl, has to keep a huge secret, but she doesn't completely understand what the secret is about. The life of her family depends on her silence. But what exactly must she keep silent about? Ceci and her mom live hidden from military repression in Argentina. Ceci asks herself: What must she say? What should she really believe and do in order to deserve the love of her mother and others?

Telling an autobiographical story, Paula Markovitch turns into a film her childhood memories that she still remembers and frequently dreams of. The director says: "Repressive regimes are not possible without the support of a big part of the society. Argentinian society directly supported the military dictatorship."

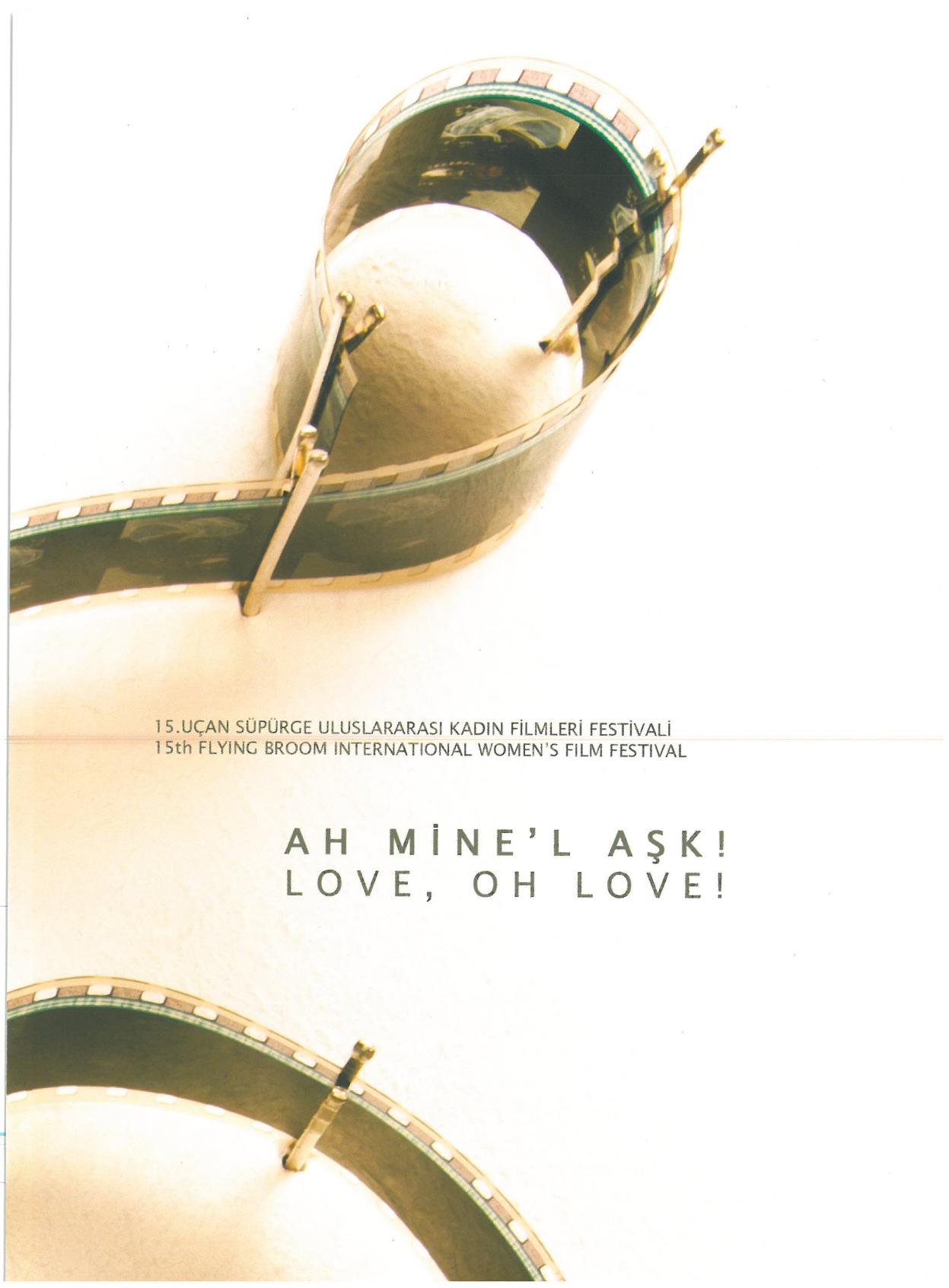
It is not hard at all to imagine that the trauma people witnessed during the military dictatorship still lingers. Markovitch tries with her film to remind those years, as hard as it is. The film deserves much more awards than it was already given and must be seen by those who serve militarist ideologies as well those who stand against militarism, oppressive regimes and right's violations.

Paula Markovitch

Buenos Aires'te doğdu. 1976'da Arjantin'in içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal durum nedeniyle ailesiyle bir başka kente taşımak zorunda kaldı. Meksika'yı ana vatanı kabul ediyor, kendini de -her şeyden önce- yazar olarak tanımlıyor. 'The Prize' ilk uzun filmi.

She was born in Buenos Aires. The Argentinian economic and political situation led her family to move in 1976. She chose Mexico as her place of residence and also considers it her native country. She thinks of herself as a writer before anything else. 'The Prize' is her first feature film.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

A H M İ N E ' L A Ş K !
L O V E , O H L O V E !

AH MİNE'L AŞK!/LOVE, OH LOVE!

DENİZ FENERİ
SOUTH SOLITARY

AVUSTRALYA/AUSTRALIA, 2010, 35mm, renkli/color, 121'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Shirley Barrett

SENARYO/SCRIPT: Shirley Barrett

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Anna Howard

KURGU/EDITING: Denise Haratzis

OYUNCULAR/CAST: Miranda Otto, Marton Csokas, Essie Davis, Rohan Nichol, Barry Otto, Annie Martin, Reef Ireland, Benson Adams, Graham Tait

YAPIMCI/PRODUCER: Marian Macgowan

YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Sarah Radclyffe, Emile Sherman

ÖDÜLLERİ-AWARDS:

Avustralya Film Eleştirmenleri Birliği En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu Ödülü/Film Critics Circle of Australia Best Supporting Actress, 2011

1927'de, bir deniz fenerinin bulunduğu South Solitary adlı küçük adaya tayin olan fener bekçisi Wadsworth, kendisiyle birlikte yeğeni Meredith'i ve sevimli bir kuzuya da adaya getirir. Önceki bekçi intihar edince fener dengesiz bir alkol bağımlısı olan bekçi yardımcısı Fleet'e kalmıştır. Denizciler için hayatı önemsi olan fenerin deneyimli bir bekçiye ihtiyacı vardır.

Bu açığı kapatmak üzere adaya gelen Wadsworth ile beraberindekiler adada yalnız değildir. Üç çocuklu Stanley ailesi de bu adada yaşamaktadır. Fener bekçisinin 35 yaşındaki saf ve iyi niyetli yeğeni Meredith günlerini geçmişini sorgulayarak ve hayatının anlamını arayarak geçirmektedir. Psikolojik sorunlarıyla fazlasıyla meşgul olan Fleet'in ise zaman içinde hiç de gördüğü gibi biri olmadığı anlaşılacaktır.

In 1927, appointed to a lighthouse in a small island called South Solitary, lighthouse keeper Wadsworth brings along with him his niece and a cute lamb to the island. As the former keeper committed suicide, the not-so-reliable alcoholic assistant keeper Fleet takes care of the lighthouse. This lighthouse has a vital importance for sailors; thus, needs an experienced keeper.

Arriving at the island to make up for this gap, the newcomers find out that they are not alone. Stanley family with their three children also lives in South Solitary. Wadsworth's 35-year-old naïve and well-intentioned niece Meredith spends her days questioning her past and searching for the meaning of life. And as time goes by, the audience will get to see that although preoccupied with his psychological problems, Fleet is not who he seems to be.

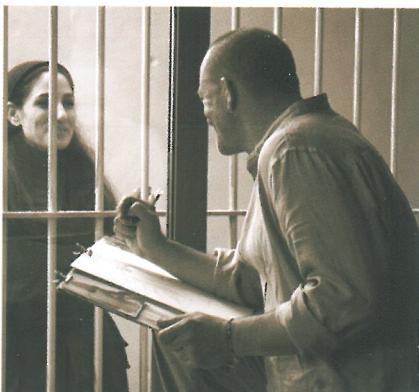

Shirley Barrett

1961'de Avustralya'da doğdu. 1987'de Sinema Televizyon ve Radyo Okulu'nu bitirdikten sonra kısa film yazıp yönetmeye başladı. 'Love Serenade' filmiyle 1996 yılında Cannes Film Festivali'nde Altın Kamera ödülü aldı.

She was born in 1961 in Australia. She began writing, directing and producing short films after completing her studies at the Australian Film and Television Radio School in late 1987. Her film 'Love Serenade' won the Caméra d'Or at the 1996 Cannes Film Festival.

AH MİNE'L AŞK!/LOVE, OH LOVE!

HÜR
FREE HANDS
LES MAINS LIBRES

FRANSA/FRANCE, 2011, renkli/color, 100'

YÖNETMEN/ DIRECTOR: Brigitte Sy
SENARYO/SCRIPT: Brigitte Sy, Gaelle Mace
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Frederic Serve
KURGU/EDITING: Julie Dupre
YAPIMCI/PRODUCER: Mathieu Bonpoint, Claire Trinquet
YAPIM/ PRODUCTION: Mezzanine Films
OYUNCULAR/CAST: Ronit Elkabetz, Carlo Brandt, Noemie Lvovsky, Camille Figuereo, Adama Doumbia, Denis Marechal, Guryon Kyap, Abdelhafid Metalsi, Xavier Legrand
DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Films Boutique, Berlin

Geçmişte bir hapishanede çalışmış olan sinemacı Barbara Vidal, son filminde hapishane koşullarını en çiplak haliyle gösterebilmek için mahkumlarla yaptığı röportajlara yer verir. Filmin oyuncuları da o hapishanede cezasını çekmekte olan hükümlülerdir. Filmde yaşamından kesitler aktardığı tutuklulardan birisi olan Michel, acımasız olduğu kadar çok da duygusal bir suçludur. Michel'le edebiyatın en özgün yazarlarından Jean Genet arasındaki fiziksel benzerlik hiç de tesadüf değildir; o da Genet gibi hırsızlıkta hapse girmiştir. Beraber geçirdikleri günler, Barbara ve Michel'i duygusal olarak birbirlerine yaklaştırır. Paris yakınlarındaki bu hapishanede Barbara'nın bu sıra dışı ilişkisi beklenmedik gerçekliği de beraberinde getirecektir.

Yönetmen Brigitte Sy, tipki kendi deneyiminden esinlenerek yarattığı Barbara karakteri gibi vaktiyle hapishanede çalışmış bir kadın. Sy, bir televizyon kanalı için çekilen AIDS konulu kısa filmde, 1990 yılından beri HIV taşıyıcısı olduğunu açıklamıştı. Filmin başrol oyuncusu Ronit Elkabetz aynı zamanda bir yönetmen. Elkabetz 2005 yılında Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde 'To Take A Wife' adlı filmiyle FIPRESCI Ödülü'nü almıştı.

Filmmaker Barbara Vidal, who worked in a prison before, presents to the viewer in her last film interviews she made with prisoners so as to point out to the naked truth of jail conditions. The cast of the film is also composed of prisoners. Michel, one of the prisoners whose life we get to witness, is a merciless but deep-down emotional criminal. Michel's physically similarity to one of the most authentic authors, Jean Genet, is not a coincidence at all, since he -just like Genet- is a thief. Days spent together bring Barbara and Michel closer. This extraordinary relationship Barbara experiences in a prison near Paris inevitably brings along an unexpected reality.

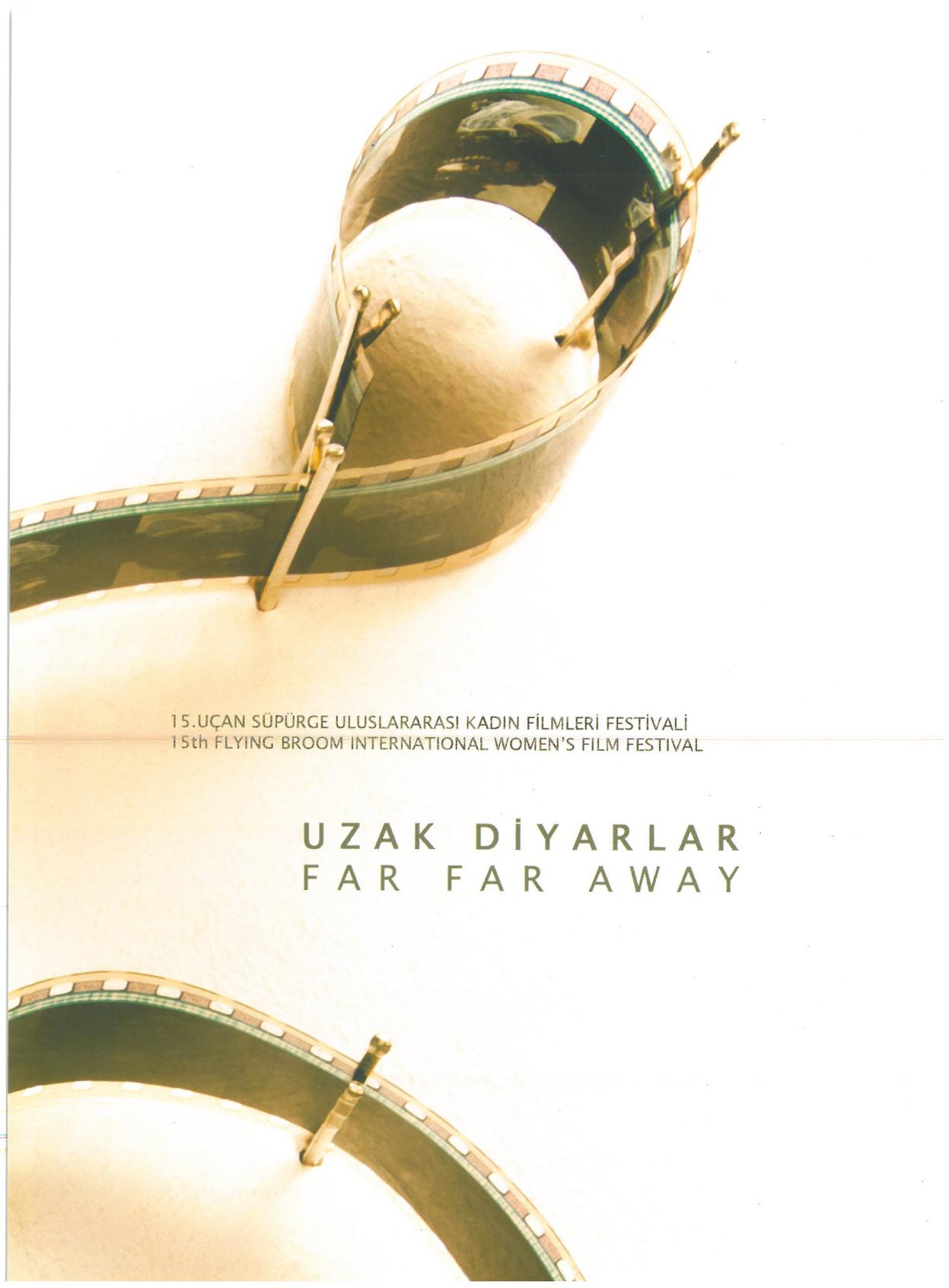
Director Brigitte Sy had worked in a prison, from which the character of Barbara is inspired. In a short film about AIDS shot for a TV channel in the USA, Sy declared that she has been HIV positive since 1990. The protagonist of the film, Ronit Elkabetz, is also a director whose film "To Take a Wife" had received the FIPRESCI Award in the 2005 Flying Broom International Women's Film Festival.

Brigitte Sy

Aktör Louis Garrel'in annesi olan Brigitte Sy, Arte kanalının Aids konulu kısa filminde 1990 yılından beri HIV virüsü taşıyıcısı olduğunu açıklamıştı. 'Free Hands', Sy'in ilk filmi.

In a short film on AIDS shot for Channel Arte, Brigitte Sy, the mother of actor Louis Garrel, declared that she has been HIV positive since 1990. Free Hands is her first film.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

UZAK DİYARLAR
FAR FAR AWAY

UZAK DİYARLAR/FAR FAR AWAY

ANNEMİN TARLASI MY MOTHER'S FARM MIN MAMMAS GÅRD

LETONYA-NORVEÇ/LATVIA-NORWAY, 2008, BetacamSP, renkli/color, 52'
belgesel/documentary

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ilze Burkovska Jacobsen

SENARYO/SCRIPT: Ilze Burkovska Jacobsen

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ /DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Agris Birzulis,
Trond Jacobsen

KURGU/EDITING: Ilze Burkovska Jacobsen, Trond Jacobsen

YAPIMCI/PRODUCERS: Trond Jacobsen, Guntis Trekteris

YAPIM/PRODUCTION COMPANY: Ego Media

ÖDÜLLERI/AWARDS:

En İyi Norveç Belgeseli/Best Norwegian TV Documentary, 2010

Yılın Kültür Ödülü/Annual Culture Prize Diena, 2010

Ilze Burkovska-Jacobsen, annesinin Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin çöküşünden sonra kurulan yeni topraklarda çalıştığı günleri ve hayatını anlatıyor.

Letonya'da yaşayan savaş sonrası nesil için "geçmişteki güzel günler"in hayatı, bağımsızlıklarını geri kazanma sürecinin önemli bir parçası olmuştur. Kırsal bölgeyi ilk bağımsızlık günlerindeki haline döndürme hayali, çoğunluk tarafından sadece naif ve gerçeklesmeyecek bir hayal olarak görülmeye ancak şimdilerde başladı. Ulusun tarihsel gelişimini yönetmenin annesinin kaderine koşut bir biçimde anlatan altı bölüm siyasi düzenin günlük hayatı etkilerini incelemek için kullanıyor. Şu an kırsal kesimden ayrılıyor olmasına rağmen yaşamını sürdürme süreci filmde, geçmişin anularını canlandıran bir görsel uyarıcı görevi görüyor.

Ilze Burkovska-Jacobsen tells the story of her mother's life and work in a new land built after the collapse of the USSR.

For the post-war generation in Latvia, the dream of the 'good old days' became a significant part of the process of regaining independence. The dream of restoring the countryside to the way it was during the first independence is only now seen by most as naïve and unreal. Six episodes that reflect the historical development in the nation parallel to the fate of the director's mother are used to explore the effects of political order on everyday lives. Though she is now leaving the countryside, the process of moving her life provides a visual stimulus for memories.

Ilze Burkovska Jacobsen

1991 yılında Letonya'dan Norveç'e taşındı. Lillehammer Üniversite'nde TV yönetmenliği okudu. Yazar odaklı belgesellere yoğunlaşan bir yönetmen olarak çalışmaktadır. 'Annemin Tarlası' adlı filmi 2008'de Amsterdam Uluslararası Belgesel Film Festivali Gümüş Kurt Ödülü Bölümü'ne seçildi.

She moved from Latvia to Norway in 1991. She studied TV directing at Lillehammer University College. She works as a director focusing on author driven documentaries. Her film 'My Mother's Farm' was selected for Silver Wolf Competition Section of the International Documentary Film Festival Amsterdam in 2008.

Filmografi/Filmography

Class Photography-10 Years Wiser (2011), Dresses, Mothers and Daughters (2010), My Mother's Farm (2008), Children Meets Art (2006), Boys on the Bridge (2005), The Scar from Norway (2004), Gulliver's Garden (2003), The Class Photography (2001)

UZAK DİYARLAR/FAR FAR AWAY

KUMLARIN FİSİLTİSİ
WHISPERING SANDS
PASIR BERBISKİ

ENDONEZYA/INDONESIA, 2001, 35mm, renkli/color, 106'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nan Triveni Achnas

SENARYO/SCRIPT: Nan Triveni Achnas, Rayya Makarim

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Yadi Sugandi

KURGU/EDITING: Sentot Sahid

YOYUNCULAR/CAST: Christine Hakim, Dian Sastrowardoyo, Slamet Rahardjo

YAPIMCı/PRODUCER: Shanty Harmayn, Desiree Harahap

YAPIM/PRODUCTION COMPANY: Salto Films

BAZI ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Aзы Pasifik Film Festivali En İyi Yönetmen, En İyi Görüntü ve Ses/Best New Director, Cinematography and Sound, Asia Pacific Film Festival, 2001

Oslo Film Festivali FIPRESCI Ödülü/Best Film FIPRESCI Award, Oslo Film

Festival, 2002

1960'larda geçen bu filmde 15 yaşındaki Daya, annesi Berlian ile birlikte issız bir sahil kasabasında yaşar. Annesi ahşap kulübelerinin önüne açtığı tezgâhta jamu (eski bitkisel bir ilaç) ve yiyecekler satar, bazen de orada yaşayan Ibu Suri adlı ebeye doğumlarda ve kurtajlarda yardımcı olur. Jamu satıcısı olan ve onları birkaç yıl önce terk eden babası Agus'un dönmesini bekleyen Daya'yı annesinin sürekli ilgisi bunaltmaktadır.

Her geçen gün kıyıya vuran cansız bedenlerin sayısının artmasıyla birlikte ülkedeki politik belirsizlikler her ikisinin de canını sıkmaktadır. Bir gece Daya ve Berlian köylülerin bağışlarıyla uyanır. Köy terk etmeleri isteniyor. Yarlılar yalnızca birkaç değerli eşyalarını ve kıyafetlerini alan Daya ve Berlian kulübeleri ateşe verilirken bu sahil kasabasını terk ederler. Dağlık bölgelerden geçtikten sonra issız bir arazi üzerine kurulan derme çatma bir kultibeye varırlar. Bu bölge insanların yalnızca kısa bir süre için kaldıkları bir yerdir. Bir sığınak...

Endonezya'nın az sayıdaki kadın yönetmeninden biri olan Nan Triveni Achnas'ın ilk uzun filmi olan 'Kumların Fısıltısı', ülkenin en ünlü oyuncularından Christine Hakim ve gençlerin idolu Dian Sastrowardoyo'yu buluşturması ve uzak doğu sinemasının yetkin bir örneğini sunması bakımından izlemeye değer.

1960s... *Daya*, a 15 year-old girl, lives with her mother Berlian in a small isolated seaside village. Her mother sells jamu (traditional herbal medicine) and food in a stall in front of their wooden hut. Occasionally she assists the local traditional midwife, Ibu Suri, with the delivery of babies and conducting abortions. Her demanding and strict attention towards her daughter suffocate Daya, who dreams of her father's return. Agus is also a jamu peddler, who left them several years ago.

The uncertainties of the political situation touch them by the growing number of dead bodies washed ashore. One night, Daya and Berlian are awakened by angry yells and chanting of the villagers, telling them to leave. Carrying only a few valuables and clothing, Daya and Berlian flee the seaside village as their hut bursts into flames. They travel to mountainous areas and finally settle in a makeshift hut situated on a desert landscape, an area known as a transit village where people stay for only short period of time - a refuge.

Nan Triveni Achnas, one of the few female directors in Indonesia presents to the audience her first feature film, which is worth seeing not only for featuring a teenage idol, Dian Sastrowardoyo, and one of the most famous actresses of the country, Christine Hakim but also for exhibiting a prominent example of the Far Eastern cinema.

Nan Triveni Achnas

Cakarta Sanat Enstitüsü'nde film yönetmenliği okuduktan sonra İngiltere'deki East Anglia Üniversitesi'nde aynı alanda yüksek lisans yaptı. Kısa filmi 'The Only Day' 1988 yılında Tokyo'da düzenlenen Asya Genç Film Yapımcıları Festivali'nde Büyük Ödülé layık görüldü. 'The Little Gayo Singer' filmi ise Yamagata Festivali'nde ödüllendirildi. Yönetmenin bunlardan başka kısa filmleri de var.

Studied film directing at Jakarta Institute of Arts and took a master's degree in the same field at East Anglia University in the UK. Her short 'The Only Day' won the Grand Prix at the Asian Festival of Young Filmmakers in Tokyo in 1988, and 'The Little Gayo Singer' was honored at the Yamagata Festival. She has shot a number of shorts films.

Filmalleri/Filmography

The Photograph (2007), Bendera (2002), Invisible Garments Expensive Soles (2001), Kuldesak (1999), The Little Gayo Singer (1995), The Only Day (1988)

UZAK DİYARLAR/FAR FAR AWAY

SİYAH ŞEMSİYE BLACK UMBRELLA

ENDONEZYA/INDONESIA, 2011, renkli/color, 30'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Chairun Nissa

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Chairun Nissa,

Kiki Febriyanti

KURGU/EDITOR: Aji Pradityo

YAPIMCI/PRODUCER: Olin Monteiro

YAPIM/PRODUCTION: Peace Women Across the Globe Indonesia and KontraS

'Siyah Şemsiye'yle çıkışınız yolculuk, adalet için mücadele eden ve Endonezya'daki insan hakları ihlali davalarına karşı bir dizi kampanya için emek veren iki kadınun hikâyesini anlatıyor. Neneng, aslen köylülere ait olan fakat askeriye tarafından zapt edilen 1000 hektarlık bir alanda yaşayan Rumpin Köyü sakinlerindendir.

Sumarsih' se 1998'deki tarihi reform hareketi olarak da bilinen büyük öğrenci gösterileri sırasında diğer yaralı öğrencilere yardım ederken yanlışlıkla öldürulan oğlu için adalet arayışındadır.

The journey tells the story of two women who struggle for justice and work hard for the series of campaigns against human rights violation cases in Indonesia. Ms Neneng lives in Rumpin Village, a 1000-hectare land that originally belongs to the villagers but is sieged by the military.

Ms Sumarsih, on the other hand, struggles for justice, since her son was accidentally shot while helping other wounded students during the big student demonstration in 1998, also known as the historical reformation movement.

Chairun Nissa

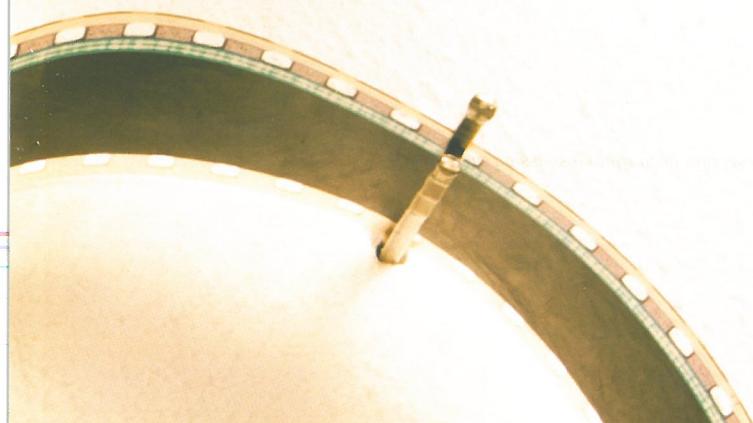
2009'da Cakarta Sanat Enstitüsü'nden mezun oldu. 2003 yılından beri film yapıyor. 2009 yılında çektiği kısa filmi Full Moon pek çok uluslararası film festivaline seçildi. Film aynı zamanda 2010 yılında Roma Bağımsız Film Festivali'ne seçildi. Pek çok kısa film ve kısa belgeselle kadınların yaşamları, kadın hakları ve toplumsal cinsiyet konularına değindi.

She graduated from the Jakarta Arts Institute in 2009. She has been making films since 2003. Her short film 'Full Moon' of 2009 was selected to several international film festivals. It was also selected to Rome Independent Film Festival in 2010. She has made several short films and short documentaries on women's lives, women's rights and gender issues.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

O L A Y   Y E R İ : A İ L E
FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

Seçme hakkımız olmaksızın içine doğduğumuz ‘aile’, sandığımız kadar emniyetli bir kabuk mu? Mahremiyetle sarmaladığımız ‘ev’, sıkıntıları içinde tutup dışarısı sızdırmayan çelikten bir kutu mu ve bizi tüm kötülüklerden korur mu? Aile, dayanışmanın çoğaldığı, sevginin büyüdüğü, emeğin kıymetlendiği yer mi, yoksa bir yazارın dediği gibi, başımıza ne zaman geleceğini bilmemiğimiz ‘bir kaza’ mı?

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, son yıllarda aileyi odağa alan, aile içinde çocuklara yönelik ihmal ve istismarı tartışan, baba rollerini sorulayan filmlere ağırlık veriyor, bu konuları tartışıtan etkinlikleri programına dahil ediyor. Esinini Uçan Süpürge’nin son yillardaki en etkili projelerinden Çocuk Gelinler’den alan özel bölümler, bu yıl biraz daha genişledi ve içine ensest gibi konuşulması zor konuları da aldı.

Bu yıl festivalin ‘Olay Yeri: Aile’ başlıklı bölümünde, aile içi cinsel taciz ve tecavüzü mağdurların ve tanıkların gözünden anlatan filmlerin yanı sıra, çocuk gelinlere bir kez daha dikkat çeken ve yetkililere ‘Daha ne bekliyorsunuz, harekete geçin’ mesajı veren belgeseller de yer alıyor. Bütün bu filmler, ‘aile’nin, cinsiyet eşitliği ve hak bilincinden uzaklaşlığında nasıl bir cehenneme dönüşebildiğini gösteriyor. Bu bölümün filmleri, özel alanı kadınlarla yönelik şiddet ve ayrimcılık üzerinden tartışmaya açarken, ‘kol kırılır yen içinde kalır’ı da hükümsüz kılıyor.

Are our families, which we're born into without being given a choice, really a protective shell? Is 'home' an iron box wrapped around secrecy in which we keep all the hardships hidden from the outside world and does it completely protect us from bad things? Is the family a place where cooperation increases, love grows and hard-work is cherished or is it, as an author once said an 'accident' where anything could happen anytime?

Flying Broom International Women's Film Festival has been featuring films that focus on the family, which discuss neglect and abuse within the family, question the different roles of fatherhood for the last few years and organizing events around such themes. The special section in the festival, which has been inspired from one of Flying Broom's most successful projects in recent times, the Child Brides project, has expanded more this year including in its films that discuss difficult subjects such as incest.

This year in the festival, the section entitled 'Family: Scene of the Incident' includes films that discuss issues such as domestic molestation and rape from the perspective of victims and witnesses as well as documentaries that once again draw attention to child brides, asking authorities 'What are you waiting for?'. All these movies show how the 'family' can turn into hell when one doesn't orient it around gender equality and rights awareness. The movies in this section open up to discussion violence against women in the private sphere while also rendering the infamous Turkish aphorism 'the arm brakes but it stay hidden under the wristband' meaningless.

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

LAL GECE
NIGHT OF SILENCE

ALMANYA/GERMANY, 2012, renkli/color, 97'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Reis Çelik

SENARYO/SCREENPLAY: Gökhan Tiryaki, Reis Çelik

YAPIMCI/PRODUCER: Anıl Çelik

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Gökhan Tiryaki

MÜZİK/MUSIC: Ekrem Çelik

OYUNCULAR/CAST: İlyas Salman, Dilan Aksüt, Mayşeker Yücel, Sabri Tutal

ÖDÜLLER/AWARDS:

Berlinale 'Kristal Ayı' Ödülü, 2012

Türkiye-Almanya Film Festivali Nürnberg 'En İyi Film', 'En İyi Erkek Oyuncu',

'En İyi Kadın Oyuncu' Ödülleri, 2012

38. Uluslararası Würzburg Film Festivali 'En İyi Film' Ödülü, 2012

"Seni kendime uygun görmüyorum. Ben ihtiyarım."

Büyümeye fırsat bulamadan gelin olan, çocukluk hallerinden vazgeçirilen, hiç tanımadıkları erkeklerle aynı yatağa girmeye zorlanan, ilk cinsel deneyimlerini coğulukla kendilerinden yaşa çok büyük erkeklerle yaşamak zorunda kalan ve bu travmayı ömür boyu atlatabayan kız çocuklar...

Gerçek bir öyküden yola çıkarak çocuk gelinlerin yaşadıklarını anlatan yönetmen Reis Çelik, belgesel sinemadan getirdiği görsel üslubunu bu kurmaca filminde pekiştiriyor. Yönetmen 'bir dünya gerçeği' dediği çocuk gelinler sorununu aşmak için ciddi bir mücadele şart olduğunu söylüyor. 25 yıl sonra ilk kez bu filme başrolde görülen İlyas Salman ise "Binlerce yıl kadına saygısızlık etmişiz. Utancımdam ağladım. Kellemizi köyde bırakıp kalibimizi kente getirmiştir" diyor.

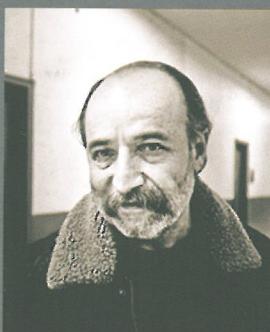
Çekimleri Ardahan'da yapılan Lal Gece, 60 yaşında bir adamla evlendirilen 14 yaşında bir kız çocuğun öyküsü. Film, özellikle gerdek gecesi sahneleriyle topolumu ve namus algısını tartışmaya açıyor.

"I don't think we suit each other. I am old."

Girls who become brides without having the chance to grow, who are forced to sleep in the same bed with men they don't know, who usually have their first sexual encounter with a man much older, who cannot overcome the trauma of an early marriage until the day they die...

Based on a true story, director Reis Celik perpetuates his visual style in documentaries in this feature film on child marriages. He believes that an intensive struggle is of utmost importance to be able to combat what he calls is an 'international problem', where as Ilyas Salman, whom we get to see in the leading role after 25 years of silence, states: "I see now that we have disrespected women for thousands of years. I cried out of shame. It's obvious that we left our brains behind as our bodies moved forward."

Shot in the Northeastern city of Ardahan, 'Night of Silence' tells the story of a 14-year-old girl married off to a 60-year-old man. The film opens to discussion notions of society and honor with scenes of the infamous wedding night.

Reis Çelik

1961'de Ardahan'da dünyaya geldi. İlk ve orta öğretiminin ardından İstanbul'a yerlesdi. İstanbul Belediye Konservatuvarında Müzik ve Tiyatro eğitimi aldı. 1982'de gazeteciliğe başladı, ekonomi ve politika muhabiri olarak çalıştı. Fotoğrafçılık, video gazete yayıcılığı, dağıtımcılık gibi işler yaptı. Çeşitli kuruluşlara reklam ve siyasal kampanya filmleri çekti.

He was born in Ardahan in 1961. He moved to Istanbul after he finished high school, where he studied music and theater. He became a journalist in 1982 and worked in the economics and politics sections. He also worked as a photographer, publisher and distributor. He made campaign and commercial films for various institutions.

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

EVCİLİK
PLAYING HOUSE

TÜRKİYE/TURKEY, 2012, renkli/color, 56'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Bingöl Elmas

SENARYO/SCRIPT: Bingöl Elmas

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Koray Kesik

KURGU/EDITING: Ümit Kivanc, Ercan Erdemir, Emrah Dönmez

YAPIM YÖNETMENİ/LINE PRÓDUCER: Şirin Bahar Demirel

Çocukken evlendirilen kadınların öykülerini kendi anlatımlarıyla beyazperdeye taşıyan Evcilik, yönetmen Bingöl Elmas'ın iki yıllık çalışmasının ürünü. Biri Almanya'da olmak üzere dört kadının küçük yaşta evlilik deneyimini dinlemeye kamerasını ayıran yönetmen, bu küresel soruna yerel öyküler üzerinden görünürlük kazandırmayı amaçlıyor. Elmas'ın bir de isteği var: çocukların evlendiren anne babaların bu filmi izlemesi.

Şizofren babasıyla yaşarken ekonomik sıkıntı ve huzursuzluğa dayanamayıp evden kaçan 12 yaşındaki bir kız çocuk... Arkadaşıyla birlikte alışveriş yaparken ailesinden birilerine yakalandı korkusundan kaçan ve daha sonra evlendirilen kız çocuk... Çocukluğundan itibaren 'Almancı' olmak umuduyla yetiştirilen, alternatif bir yaşam sunulmayan kız çocuk... 14 yaşındayken, eşini kaybettiği için çocuklarına bakıcı arayan 40 yaşında bir erkeğe satılan çocuk... Onların ortak noktası, çocuk gelin olmaları; yani acıları, korkuları, mutsuzlukları, ertelenmiş hayalleri, kaybedilmiş çocukların...

Portraying the story of women who have been married at an early age through their own narration, Playing House is the product of a two-year work by director Bingöl Elmas. The director focuses her lens on the stories of four women, one of whom lives in Germany, who experienced early marriages; thus, seeking to create visibility around this global problem through local stories. Elmas also has a request: that the parents who have married their children off watch this movie.

A 12-year-old girl living with her schizophrenic father runs away from home due to economic distress and anxiety... A girl who, having been spotted by a member of her family while shopping with her friends, ran away and was subsequently forced into marriage... Another girl who has been raised, without being presented an alternative, throughout her childhood with the hope that one day she will immigrate to Germany, just like many others from Turkey... A 14-year-old kid who was sold off to a 40-year-old man looking for a baby-sitter for his kids, after having lost his partner... What unites them is that they are all child brides – feelings of pain, fear, misery, deferred dreams, and lost childhoods...

Bingöl Elmas

1976'da Erzurum'da doğdu. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema bölümünden 1998'de mezun oldu. 1998-2001 yılları arasında, ulusal yayın yapan çeşitli televizyon kuruluşlarında muhabirlik ve haber programlarında yönetmen asistanlığı yaptı. 2001 yılından beri Türkiye Belgesel Sinemacılar Birliği'nde hakla ilişkiler ve ulusal-uluslararası festival komitesi üyesi olarak çalışıyor.

She was born in Erzurum in 1979. She graduated from the Department of Radio, Television and Cinema at Marmara University, Faculty of Communication in 1998 and worked as a reporter and an assistant director in news programs in a variety of national televisions between 1998-2001. She has been working as the public relations and national-international festival committee member at the Association of Documentary Filmmakers in Turkey since 2001.

Filmografi/Filmography

Pippa'ya Mektubum (2009), Trans Asya (2008), Ağustos Karıncası (2005), Oyun (2002)

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

ÇOCUK GELİNLER CHILD BRIDES

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, 30', belgesel/documentary, renkli/color
Türkçe; İngilizce altyazılı/Turkish; English subtitled

YÖNETMEN/DIRECTOR: Onat Esenman (Uçan Süpürge'nin Çocuk Gelinler projesi kapsamında)

YAPIMCı/PRODUCER: Uçan Süpürge

Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği'nin 54 ilde yürüttüğü Çocuk Gelinler projesinin bir ürünü olarak çekilen bu belgesel, çocuk yaşta evlendirmelerin kadınların yaşamında sebep olduğu mutsuzlukları, fiziksel ve ruhsal rahatsızlıklarını ve bu yıkıcı geleneğin cinsiyet eşitliğine nasıl muhalefet ettiğini anlatıyor.

Çocuk gelinlere dikkat çekmek için ülke genelinde yürütülen çalışmalar sırasında Uçan Süpürge ekibinin görüşüğü kanaat önerileri, resmi kurum temsilcileri, yerel yöneticiler, ayrıca sosyal hizmet uzmanları, sağlıkçılar, hukukçular, gazeteciler gibi farklı mesleklerden kişiler, ve elbette çocuk yaşta evliliği deneyimlemiş kadın ve erkeklerin görüşleri bu filmde bir araya geliyor.

Bu film, çocuk gelinler hakkında Türkiye'de bu kapsamda yapılmış ilk belgesel.

The documentary is the final product of the 'Child Brides' project conducted by Flying Broom Women's Communication and Research Association in 54 cities. It reflects the causes of early marriages on women, such as an unhappy life, physical and emotional problems, as well as its negative effects on gender equality.

Flying Broom brings together the views of opinion leaders, government officials, local government officials, social workers, healthcare practitioners, lawyers, academicians, journalists and, of course, women who were married off at an early age as well as men, as a result of the meetings of the fieldwork conducted within the framework of the 'Child Brides' project.

In this sense, 'Child Brides' is the first documentary made in Turkey.

Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği, Sabancı Vakfı'nın desteğiyle 2010-2011 yıllarında 54 ilde 'Çocuk Gelinler' projesini yaptı. Uzun yıllardır küçük yaşta evlilikler üzerine çalışan Uçan Süpürge, bu evlilikleri hak ihlali ve istismar olarak görüyor. Uçan Süpürge'nin 2008 yılında çektiği 'Beni Geri Çağır Hayat' ve 'Nefes Al, Alma, Nefes Al' adlı iki kısa filmi bulunuyor.

Flying Broom Women Communication and Research Association run the project 'Child Brides' in 54 cities in Turkey between the years 2010-2011. Flying Broom regards early marriages as infringement and exploitation against children. Flying Broom shot two short films in 2008: 'I Wish' and 'Breathe Alma, Breathe'.

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

YUVA
HOME

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, renkli/color, HD, 52'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ebubekir Çetinkaya

SENARYO/SCRIPT: Ebubekir Çetinkaya

YAPIMCI/PRODUCER: Çiğdem Demirayak

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ: Mehmet Eren Bozbash, Öner Saygin Çağlar

KURGU: Murat Karabacak, Onur Özcan

"Taciz ve tecavüzün kimliğini erkek olarak tanımlarken bunun karşısında travma yaşayan birçok kişiyle görüşmek, kadın kurumlarıyla irtibatta olmak, onların hissetiklerini erkek olarak da hissedebileceğimi inandırmak kolay olmadı."

Beş yıl önce, Kadınlara Karşı Şiddete Mucadele Günü olan 25 Kasım'da düzenlenen bir toplantıda kadınlara bir soru formu dağıtılmıştır. Üç yüz kadının yanıldığı sorular arasında aile içi taciz ve tecavüzden (ensest) hiç söz edilmemesine rağmen, kadınlardan bazıları kağıt parçalarına aileleri ve yakın akrabalarının tacizine maruz kaldıklarını yazıp gizlice yetkililere verirler. Bu kağıtlarda "İmdat", "Bana yardım edin", "İntihar edeceğim" yazmaktadır.

Ebubekir Çetinkaya bir dergide okuduğu bu haberden sonra aile içi taciz ve tecavüz hakkında bilgi toplamaya başladı. Türkiye'de enest ve pedofili konusunda hizmet veren kurumlar olmadığından yurtdışındaki konsolosluklarla görüşmüştür. Psikologlara danıştı, hukuki boyutu araştırdı. Uzun süren çalışmaların sonucunda Çetinkaya'nın belgeseli artık hazırıldı: Yuva. En güvenli, huzurlu yer olarak düşünülen ailedede kapalı kapılar arasında yaşanan, anlatılması hiç de kolay olmayan, bu yüzden saklanan taciz ve tecavüzle yüzleşmek için Yuva'da anlatılan öykülere kulak vermek yeterli; beş yetişkin ile 6 yaşında bir çocuğun anlatımları gerçekleri su yüzüne çıkarmaktadır.

"While defining the gender of harassment and rape as male, it was not easy for me to meet so many women, who had gone through traumas, to be in contact with women's organizations or to make them believe that I, as a male, could share their feelings."

Five years ago, in a meeting held on November 25, International Day for Elimination of Violence Against Women, a questionnaire was handed out to women. Even though in answers given by three hundred women domestic harassment and rape (incest) were not mentioned, some of the women wrote down on pieces of papers that they are subjected to harassment by their families and close relatives, and slipped them to the authorities' hands. The papers read: "Help!", "Help me!", "I'll kill myself!".

After reading this news in a magazine, Ebubekir Çetinkaya began to collect information on domestic harassment and rape. As there were no institutions or organizations working on the issues of incest or pedophilia in Turkey, he interviewed those abroad. He consulted psychologists, researched the legal extent of the issue. After a long work, Çetinkaya's documentary was ready: Home. It would be enough to lend an ear to the stories told in 'Home', which are never easy to tell and are, therefore, kept as a secret, in order to understand the harassment and rape lived in the family, behind closed doors, in a place considered as the safest and the most peaceful. The narrations of five adults and a 6-year-old child reveal the truth.

Ebubekir Çetinkaya

1982'de Diyarbakır'da dünyaya geldi. Ege Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nden mezun oldu. Marmara Üniversitesi Radyo-Televizyon ve Sinema Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. Medya ve sinema alanında çalışıyor. İstanbul'da yaşıyor.

He was born in Diyarbakır in 1982. He studied journalism at Ege University, Faculty of Communication. He obtained his master's degree at Marmara University, Department of Radio, TV and Cinema. He is currently working on media and cinema and lives in Istanbul.

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

LİMONLU KAHVE COFFEE WITH LEMON JUICE

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, renkli/color, 63'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Medet Dilek

SENARYO/SCRIPT: Medet Dilek

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Medet Dilek, Murat Özçelik

KURGU/EDITING: Medet Dilek, Murat Özçelik

YAPIMCI/PRODUCER: Medet Dilek

OYUNCU/CAST: Çiğdem Şentürk

"Et pazarında olmaktadır semaverde makarna yapmayı tercih ederim."

Seks işçiliği yapmaya mecbur bırakılmış beş kadının filmde anlatıldığı öyküler, silah ticareti ve uyuşturucudan sonra üçüncü büyük örgütü suçun, insan ticaretinin, bir biçimini olan seks köleliğini desifre ediyor. Sosyalizme Saygı üçlemesinin son filmi olan Limonlu Kahve, adını seks işçilerinin aylık rutin kanamalarını durdurmak için yaptıkları kahve ve limon suyu karışımından alıyor. Yönetmen, üçlemenin bir saygı duruşu olduğunu söylüyor: Notasyon ile siyasi mahkumlara, Guan-Di'nin Düğünü ile Kürt konusunun çözülmemesini isteyenlere, kapitalizm ve erkek egemen sistemin el ele vererek kadınların yaşamını nasıl cehenneme çevirdiğini gösteren Limonlu Kahve ile de kadınlara.

Yönetmen, üç büyük yıl süren çalışmasının ürünü olan belgeselin çekimlerinde çok zorlandığını, sadece tecavüz mağduru kadınların konuşmaya cesaret etmeklerini belirterek, bunun toplumun içine sizmiş olan faşizme bir gönderme olarak algılanması gerektiğini söylüyor.

Filmde, yaşadıklarını anlatan eski seks işçi Ayşe Tükrukçü, genelev gerçekine söyle dikkat çekiyor: "Devletin yaptırdığı ve vergisini aldığı bir iş bu. Devlet beni aynı zamanda toplum içine çıkamaz vaziyete sokuyor. Bu devlet benden özür dileyinceye kadar mücadelemden vazgeçmeyeceğim."

"I'd much rather cook pasta in samovar than be in the meat market."

The stories told in 'Coffee with Lemon Juice' by five women who were forced to be sex workers, unveil the ugly truth of sex slavery – a form of human trafficking, which after arms and drug trafficking ranks as the third major organized crime in the world. 'Reverence for Socialism' trilogy's last film 'Coffee with Lemon Juice' is named after the coffee-lemon juice mixture made by sex workers so as to stop their menstrual bleedings. The director states that this trilogy is an ode: 'Notation' is an ode to political prisoners, while 'Guan-Di's Wedding' one for those who wish for a solution for the Kurdish issue. Revealing how capitalism and the male-dominant system combined make women's life a living hell, 'Coffee with Lemon Juice' is an ode to women.

Director Medet Dilek states that he had hardship in the three and a half yearlong shooting period of the documentary. He indicates that it was only women who were victims of rape that could summon their courage for the interviews and that this should be perceived as a sign to fascism leaching into the society.

In the film, former sex worker Ayşe Tükrukçü draws attention to the naked truth of brothels. "This is a job which the state instructs and collects taxes from, while at the same time taking away my right of going out in public. I will not give up my struggle until the state makes amends with me."

Medet Dilek

1975'te Sivas'ta dünyaya geldi. 2001-2002 yılları arasında Ankara Çağdaş Sanat Eğitim Merkezi'nde Sinema Tarihi kursu aldı, burada Kısa Film Atölyesi'ni kurdu. Sosyalizme Saygı üçlemesini yaptı. Yönetmenin Madımk Oteli katliamını anlatığı 'Narcolepsy' adlı bir filmi daha bulunuyor.

He was born in 1975 in Sivas. Between 2001-2002 he took classes on the History of Cinema at Ankara Contemporary Art Education Center, where he founded a Short Film Workshop. He made the 'A Reverence to Socialism' Trilogy. He also directed 'Narcolepsy' which tells the massacre in Madımk Hotel.

Filmleri/Filmography

Coffee with Lemon Juice (2012), Narcolepsy (2007), Guan-Di's Wedding (2005), Notation (2004)

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

BİR BEBEĞİN YAŞAMI
A DOLL'S LIFE

İNGİLTERE/UK, 2011, renkli/color, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Natalia Andreadis

SENARYO/SCRIPT: Michael Cornetto

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

Adam Etherington

YAPIMCI/PRODUCER: Victoria Wood

KURGU/EDITING: Natalia Andreadis

OYUNCULAR/CAST: Rebecca Cogodi, Alexander Giles, Verity Marshall

Elinden düşürmediği oyuncak bebeğle mutlu ve yaramaz bir yaşam sürüyor gibi görünen 7 yaşındaki Amanda, farkında olmadan bir oyunun içinde yer almıştır. Ne var ki bu oyun sırasında hiç de masum olmayan bir seylere maruz kalacaktır.

Filmin etkileyici finali, 'prenses' Amanda'nın trajedisini ortaya koyuyor.

Görünüşte mutlu bir çekirdek aile, içinde pek çok sırrı saklıyor.

Amanda seems to live a happy life with the doll that she never lets go of, unaware of the bigger game she is in. She is exposed to the not-so-innocent parts of this bigger game as well.

The impressive finale of the film presents the audience 'princess' Amanda's tragedy.

The seemingly happy family hides in itself many secrets.

Natalia Andreadis

İngiltere'de dünyaya geldi. New York Film Akademisi'nde yapımçılık eğitimi aldı. İlk kısa filmi 'Without' pek çok festivalerde gösterildi ve ödüller aldı.

She was born in the UK. She studied production at New York Film Academy. Her first short 'Without' was screened and awarded at many festivals.

Filmleri/Filmography

And You See Me (2012), A Doll's Life (2011), Without(2010), Puppy Love(2010)

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

NÖBET
VAHETUS
SHIFT

ESTONYA/ESTONIA, 2010, 16mm, renkli/color, 15'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anu Aun

SENARYO/SCRIPT: Anu Aun

OYUNCULAR/CAST: Mari Abel, Katerina Lauk, Mait Malmsten

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Mart Taniel

KURGU/EDITING: Margo Siimon

YAPIMCI/PRODUCERS: Margo Siimon, Laura Talvet, Anu Aun (Luxfilm)

DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Magnefilm

ÖDÜLLERİNDEN BAZILARI/SELECTED AWARDS:

Selanik Uluslararası Kısa Film Festivali Başarı Ödülü/Thessaloniki International Short Film Festival Cinematic Achievement Award

Arnavutluk İlk Adım Film Festivali En İyi Yönetmen/Albania First Step Film

Festival Best Director Award

Güzel ve epey varlıklı bir kadın olan Miina girdiği bir mağazada hırsızlık yaparken yakalanır. Polis memuru Mare ona aşağılayıcı bir şekilde davranışır. Mare yanındaki diğer polisin Miina için üzülmesinden hiç hoşlanmaz. Bu yüzden Miina'yi bir rakip olarak görüp ona bir ders vermeye niyetlenir.

İki kadının hayatlarını çok farklı görünse de aslında ortak bir noktaları da vardır: Her gün yaşanan psikolojik şiddet. Olay üzerinden yalnızca birkaç saat geçtikten sonra bu iki kadın çok farklı bir durumda tekrar karşılaşırlar. Fakat birkaç saat öncesine kadar 'rakip' olan iki kadın artık aynı suça ortaklık edecektir.

When Miina, beautiful, apparently wealthy woman is caught shoplifting, Mare, a female police officer treats her with obvious contempt. Mare is disturbed by the fact that her male colleague seems to feel sorry for the beautiful thief. She considers Miina as a rival and decides to teach her a lesson.

However, neither of the two women realize that in their seemingly different lives, there is something dreadfully similar – everyday psychological violence. A couple of hours later, they unexpectedly meet again in a situation where destiny exchanges their roles completely and rivals become partners in crime.

Anu Aun

1980'de doğdu. Tallinn Üniversitesi Görsel-İşitsel Medya Bölümü TV Yönetmenliği bölümünden mezun oldu, sinema üzerine yüksek lisans yaptı. Luxfilm adlı yapımcılığın kurucularından. Şimdiye kadar pek çok kısa film ve belgesel yönetti. Mezuniyet filmi 'Indigo Room' pek çok uluslararası film festivalinde gösterildi.
She has graduated with a BA from TV Directing in Department of Audiovisual Media at Tallinn University and completed her postgraduate studies in film directing in the Department of Film at Tallinn University. She was one of the founders of Luxfilm. She has produced and directed several short films and documentaries. Her graduation film 'Indigo Room' was screened at many international film festivals.

Filmleri/Filmography:

Forbidden Fruit (2011), Shift (2010), Indigo Room (2007), Clayhouse (2007), Story of Ain Lutsepp (2006), Domestic Affairs (2005), Hourglass Fixer (2003)

OLAY YERİ: AİLE/FAMILY: SCENE OF THE INCIDENT

WINTER OF LOVE
AŞK DOLU BİR KİŞ
LIEF DES WINTER

HOLLANDA/THE NETHERLANDS, 2010, renkli/color, 83'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Gülşah Doğan
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Peter Brugman
KURGU/EDITING: Margje de Koning
YAPIMCI/PRODUCER: Marc Thelosen, Yan Ting Yuen, Koert Davidse
YAPIM/PRODUCTION: SeriousFilm

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Yılın Çokültürlü Televizyon Programı Ödülü, 2011/Prix Europa Iris Multicultural Television Programme of the Year 2011 Tv Non-Fiction

Türkiye'nin bir Kürt köyünde kuzenlerin görücü usulüyle evlendirilmesini anlatan bu film, bu evliliklerin gerçek aşka dönüşüp dönüşmeyeceğini sorguluyor. Yönetmen Gülşah Doğan için amcası Cemal ve teyzesi Emine'nin yaşadığı, gerçek aşkıntı ta kendisi. Hollanda'daki bakımevine her gün onu ziyarete gelen kocası Cemal, Alzheimer olan Emine'nin dün-yasını aydınlatıyor. Onların aşk hikayeleri hakkında daha fazla bilgi edinebilmek için film seyircisini Türkiye'ye de getiriyor. Doğan ailesinin diğer bireyleriyle tanışıyor ve coğunuñ görücü usulü evliliği yapmış olduğunu öğreniyoruz. Bazılarının evliliği oldukça iyi yürüken bazıları o kadar şanslı olamamış. Dolayısıyla "gerçek aşk nedir" sorusu belirliyor akıllarda. Bazıları için açar, bazıları için solar; birçok kişi içinse asla kendini belli etmez. Film ilerledikçe Cemal ile Emine'nin görünürde toz pembe olan aşk hikayesinde çatlaklar ortaya çıkıyor ve filmin yönü beklenmedik biçimde değişiyor. Aşkı ve anıların gücünü anlatan bir film.

The history of an arranged marriage between cousins in a Kurdish village in Turkey addresses the question of whether an arranged marriage can result in true love. For director Gulsah Dogan her elderly uncle Cemal and aunt Emine are the embodiment of true love. Emine, who has Alzheimer's disease, lightens up when her husband Cemal comes to visit her every day at the nursing home in Holland. In a quest to find out more about their love story, the film takes us to Turkey as well. We meet other members of the Dogan family and as it turns out, most of them had arranged marriages. For some it has worked out well, whereas others were less fortunate. The question arises: What is true love? For some it has grown, for others it has withered. For many it has never manifested itself, not at all. As the film proceeds, cracks seem to appear in the seemingly rose-colored love story of Cemal and Emine and the film takes an unexpected course. A film about love and the power of memories...

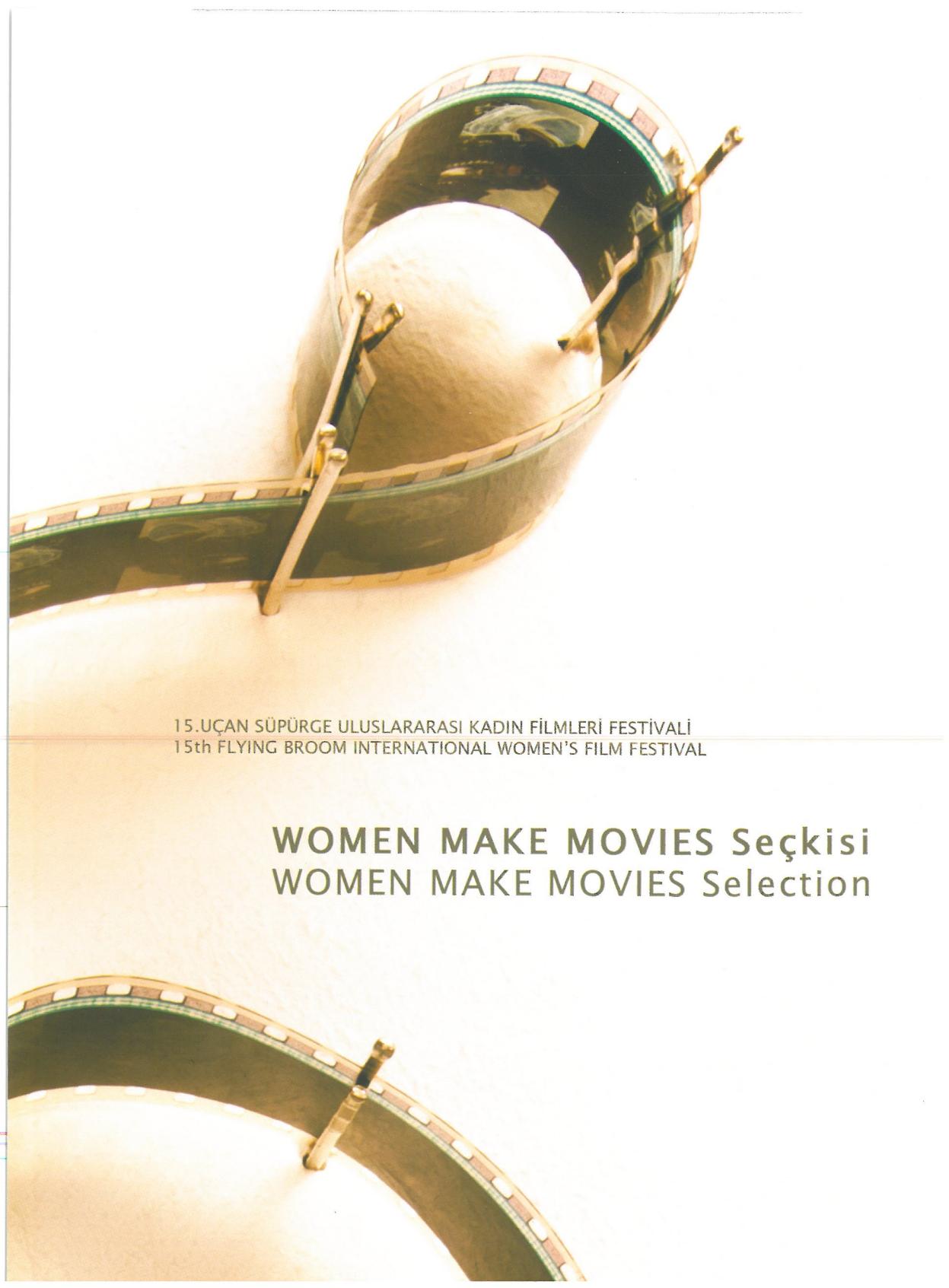
Gülşah Doğan

1975'te doğdu. Tilburg'da gazetecilik eğitimi aldı. Kariyerine televizyonda yönetmen olarak başladı ve sonrasında belgesellere olan ilgisini keşfetti. 2010 yılında ilk belgeseli 'Aşk Dolu Bir Kişi' çekti. Şu anda yeni bir belgesel çekmenin yanı sıra farklı televizyon programlarının da yönetmenliğini yapıyor.

She was born in 1975. She studied journalism in Tilburg. She started her career working as a television director and later on specialised in documentaries. In 2010, she made 'Winter of Love', her first feature length documentary. She is currently working on a new documentary while at the same time working as a director for multiple television programs.

Filmalleri/Filmography

Winter of Love (2010), Uit de Weg, Hij Komt Eraan (2005)

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi
WOMEN MAKE MOVIES Selection

"Kendi yolunu sessizlikten çizen yazı, belleği olmadan ortada bir yerde başlar."

Trinh Minh-ha hakkında bir yazıya da ancak böyle, ortada bir yerden ve yarımda gibi başlanabilir: bir sürgün, bir mülteci, bir yolcu gibi, sınırları altüst eden ve daha tam tanımlanmamış bir yerden başlayabilir cümleler, sözcükler ve hatta harfler.

15. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin bu sene seyircilere en büyük sürprizi olan Vietnamlı yönetmen Trinh Minh-ha'yı anlatmak pek kolay değil. Bu hem dünyarın her köşesinde üstlendiği görevler (bağımsız yönetmen, film yapımcısı, sömürgecilik sonrası kuramcısı, feminist, California Berkeley Üniversitesi'nde Kadın Araştırmaları profesörü, Senegal Ulusal Konservatuvarında profesör, besteci, sanatçı, kültür eleştirmeni, yazar...) hem de çalışmaları, sanatı ve hayatının, izleyiciyi tam da bu tür sınırlamaları ve sıfatları yeniden adlandırip yeniden keşfetmeye davet etmesinden kaynaklanıyor.

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali bu sene Trinh Minh-ha'nın 4 filmini sinemaseverlerle buluşturuyor: Surname Viet Given Name Nam (1989), A Tale of Love (1995), The Fourth Dimension (2001), Night Passage (2004). Kişisel belgesellerden uzun metrajlı filmlere Trinh Minh-ha'nın filmlerinden dört dörtlük bir seçki oluşturan festival, yönetmeni mayısında Ankara'da konuk edecek. Trinh Minh-ha son filmi Night Passage'in özel gösteriminde seyircileriyle birlikte olacak ve bir söyleşi yapacak.

1952'de Doğu Vietnam'da, Vietnam Savaşı sürenken doğan ve daha sonra Amerika'ya göç eden Trinh Minh-ha, batıda sömürgecilik sonrası feminist düşüncenin en önemli temsilcilerinden biri olarak tanınıyor. Fakat sömürgecilik sonrası dönemde kadınların çeşitli deneyimlerini anlatırken, Trinh Minh-ha tam da bu tür bir söylemeden kaçıyor: "Sanki her gittiğimiz yerde birilerinin özel hayvanat bahçesi oluyoruz" diyor Trinh. Bu yüzden Trinh'in hayat hikayesini anlatmaktadır, filmlerindeki imge ve anafikirden bahsetmek daha doğru olur. Sizi bu olağanüstü filmlerle baş başa bırakıyoruz.

"Having no memory writing begins somewhere in the middle, following its own course from silence."

And so must it be with Trinh Minh-ha that one should begin from the middle and in want of translation; that one should begin as an exile of sorts, a walker, in a space that subverts borders, in a space not yet defined.

It is difficult to situate Trinh Minh-ha, the renowned guest of the 15th Flying Broom International Women's Film Festival, not only practically, due to her many endeavors in different parts of the world (independent filmmaker, postcolonial theorist, feminist, professor of Rhetoric and of Women and Gender Studies at the University of California Berkeley, composer, visual artist, cultural critic, writer and the list goes on) but also because her work, her art, and her life invite the spectator to a journey of renaming and re-siting such boundaries and titles.

The 15th Flying Broom International Film Festival, to be held between 10-17th of May is screening 4 movies by Trinh Minh-ha: Surname Viet Given Name Nam (1989), A Tale of Love (1995), The Fourth Dimension (2001), Night Passage (2004) presenting a diverse range of Trinh Minh-ha's work, ranging from "personal documentaries" to feature films. Trinh Minh-ha will be personally visiting the conference as a guest speaker and will be present in a Q&A session on her latest film 'Night Passage'.

Born in 1952 in South Vietnam during the Vietnam War and later immigrated to the USA, Trinh Minh-ha is described in the West as a leading postcolonial feminist, as well as a profound intellectual writing on a variety of subjects. Yet it is precisely such phrases that Trinh Minh-ha avoids in describing the multiplicity of situations faced by postcolonial women: "It is as if everywhere we go, we are Someone's private zoo", she explains. Therefore, we will instead explore the images and the ideas that inform her movies and her work in this section of the program.

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi/WOMEN MAKE MOVIES Selection

BİR AŞK HİKAYESİ A TALE OF LOVE

ABD/USA, 1995, 108', renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Trinh T. Minh-ha, Jean-Paul Bourdier
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Kathleen Beeler
YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Erica Marcus
OYUNCULAR/CAST: Mai Huynh, Juliette Chen, Dominic Overstreet, Mai Le Ho, Kieu Loan

Berlin ve Toronto gibi 25 uluslararası festivalde gösterilen 'Bir Aşk Hikayesi' serbest zamanlı bir yazar olan Vietnamlı göçmen Kieu'nun hikayesini anlatır. Bu hikaye, Kieu'nun yeni hayatının, geride bıraktığı ailesinin ve kendi tutkularının çatışmalarını konu alır. Voyorizm (röntgencilik) aşk anlatılarına hep konu olmuştur; bu filmde de voyorizm, filmin anlatısını oluşturuyor. 'Bir Aşk Hikayesi', aşk hikayelerinin kurgusunu ve tüketim sürecini ortaya çıkararak geleneksel anlatı kurallarını dikkate almadan gerçekliğin, hafızanın ve rüyanın bir diğerine geçtiği doğal durumdan çıkarılmış bir oyunculuk alanı yaratıyor. 'Bir Aşk Hikayesi' aşk, duygusallık, voyorizm ve kimlik arasındaki güclü bağlantıları ortaya çıkarır bir film.

The film tells the story of Vietnamese immigrant Kieu, a freelance writer, who's attempting to navigate between the conflicting demands of a new life, the family she left behind, and her own ambitions. Voyeurism runs through the history of love narratives and voyeurism is here one of the threads that structures the 'narrative' of the film. Exposing the fiction of love in love stories and the process of consumption, 'A Tale of Love' marginalizes traditional narrative conventions and opens up a denaturalized space of acting where performed reality, memory and dream constantly pass into one another. 'A Tale of Love' evokes an understanding of powerful connections between love, sensuality, voyeurism and identity.

DÖRDÜNCÜ BOYUT THE FOURTH DIMENSION

ABD/USA, 2001, 87'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Trinh T. Minh-ha
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Trinh T. Minh-ha
YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Jean-Paul Bourdier
OYUNCULAR/CAST: Trinh T. Minh-ha

'Dördüncü Boyut' Trinh Minh-ha'nın ilk uzun metrajlı dijital videosu. Film zaman, seyahat ve tören üzerinde bir tür yolculuk, zekice tasarlanmış derin bir düşünüş. Dijital videoya giriş yaptığı bu filmde yönetmen, geçmiş ve gelecek arasında bağ kurmada ritüellerin rolünü parçalara ayırıyor. Film, izleyiciye 'sonuç olarak ekranı duyularla yansıtılan Japonya olmadığını, aksine Japonya'nın imge ve zaman formundaki gerçekliğini' gösteriyor. Burada Japonya'ya yapılan görsel seyahat, imgeler seyahatnamesi haline geliyor ve görsel bir makine yolculuğu, adeta bir tören haline getiriliyor.

'The Fourth Dimension' is Trinh T. Minh-ha's first digital video feature. It is an exploration of time through rituals of new technology, daily life and what is understood as conventional ritual, including festivals, religious rites, and theatrical performance. The film brings the viewers to a recognition that "in the end" "what is sensually brought on screen" is not "Japan, but the expansive reality of Japan as image and as time-light." Here, travel through Japan is through a camera, a travelogue of images, where a visual machine ritualizes the journey.

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi/WOMEN MAKE MOVIES Selection

GECE DERSLERİ NIGHT PASSAGE

ABD/USA, 2004, 98'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Trinh T. Minh-ha, Jean-Paul Bourdier
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Kathleen Beeler
YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Trinh T. Minh-ha, Jean-Paul Bourdier
OYUNCULAR/CAST: Yuan Li-Chi Denice Lee, Joshua Miller, Vernon Bush, Howard Dillon, Luis Saguar

'Gece Dersleri' arkadaşlık ve ölüm üzerine bir film. Genç bir kadının en yakın arkadaşı ve küçük bir oğlanla pek çok arada kalmış gerçekliğin dünyasına yaptığı ruhsal yolculuğu odagi'na alan film aynı zamanda uzunca süren bir akşam treninde meydana gelen 'diriltilmiş hayaller' dünyasına kahramanların giriş ve çıkışlarını da anlatır. Yönetmen iki boyutlu mekanda gerçekleşen her karşılaşmayı eşsiz bir ustalıkla ve yaratıcılıkla betimliyor. Tipki bir trenin camından göründüğü gibi...

'Night Passage' is a digital film on friendship and death. The story evolves around the spiritual journey of a young woman, in the company of her best friend and a little boy, into a world of rich in-between realities. Their venture into and out of the land of "awakened dreams" occurs during a long ride on a night train. The filmmaker elegantly depicts each encounter in two-dimensional space with a unique artistic gesture and ingeniously frames the passage as a series of rhythmic image sequences as seen through the window of a train.

SOYADI VIET ADI NAM SURNAME VIET GIVEN NAME NAM

ABD/USA, 1989, 98'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Trinh T. Minh-ha
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Kathleen Beeler
YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Jean-Paul Bourdier
OYUNCULAR/CAST: Khien Lai, Ngo Kim Nhuy, Tran Thi Bich Yen, Tran Thi Hien, Lan Trinh
ÖDÜLLERİ-AWARDS: Surname Viet Given Name Nam has received the Merit Award from the Bombay International Film Festival, the Film as Art Award from the Society for the Encouragement of Contemporary Art (SF Museum of Modern Art) and the Blue Ribbon Award at the American Film and Video Festival.

Vietnam doğumlu yönetmenin kişisel hayat hikayesini konu alan belgesel, Vietnamlı kadınların tarihteki ve modern toplumdaki rolünü inceler. Dansın, basılı metinlerin, halk şiirinin, kuzey ve güney Vietnam'daki ve Amerika'daki Vietnamlı kadınların sözlerinin ve deneyimlerinin kullanıldığı film, kadınların sesleriyle resmi kültürlerle karşı gelir. Film, savaştan bu yana yaşanan hayatı ve geleneksel toplumu eleştirek, çevirinin zorluğunu, sığlığını ve yerinden edilme konularını ele alır.

Vietnamese-born Trinh T. Minh-ha's profoundly personal documentary explores the role of Vietnamese women historically and in contemporary society. Using dance, printed texts, folk poetry and the words and experiences of Vietnamese women in Vietnam—from both North and South—and the United States, Trinh's film challenges official culture with the voices of women. A theoretically and formally complex work, 'Surname Viet Given Name Nam' explores the difficulty of translation, and themes of dislocation and exile, critiquing both traditional society and life since the war.

**WOMEN MAKE MOVIES
40 YAŞINDA!
CELEBRATES 40th ANNIVERSARY**

Kadınların sinemadaki üretimlerinin tüm dünyaya yayılmasını sağlayan en geniş dağıtım ağı Women Make Movies (WMM) 40 yaşında! Women Make Movies doğum gününü 15. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde özel bir film seçkisiyle kutluyor.

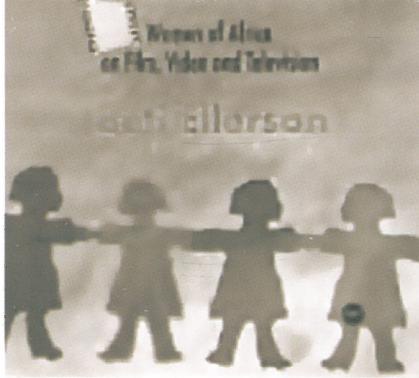
Feminist sinemacılar kolektifi olarak 1972 yılında kurulan WMM zaman içinde kâr amacı gütmeyen bir iletişim örgütü ve dağıtmacı kimliğiyle sektörün öncüsü konumuna geldi. Örgüt dünyanın her yerinde kadın sorunlarını beyazperdeye aktarıyor ve 40 yıldır kadın yönetmenler ve yapımcılar için sinema sektörünü cazip hale getiriyor. Bağımsız kadın yönetmenlerin üretimini teşvik eden WMM bu filmlerin dağıtmıcılığını yaparak dağıtım tekellerine bağımlılığı da kırıyor.

This year marks the 40th anniversary of Women Make Movies. Since its humble beginnings in 1972, WMM has grown from a feminist filmmakers' collective into an industry-leading nonprofit media arts organization and distributor. For 40 years, WMM has transformed the landscape of filmmaking for women directors and producers, bringing the issues facing women around the world to screens everywhere. WMM is the largest distributor of films by independent women directors in the world.

Now, with more than 550 films in our catalog, including Academy®, Emmy®, Peabody and Sundance nominees and award winners, In the last five years, dozens of WMM films have been broadcast on PBS, HBO and the Sundance Channel, among others. In addition, in the last year, our Production Assistance (PA) Program has helped hundreds of women filmmakers raise \$2.1 million to fund their productions from concept to completion, resulting in numerous award-winning films. As we enter our fourth decade, our vision remains clear: to assist women filmmakers in bringing their visions to the screen; to showcase global women's perspectives to North American audiences; and to work with international cultural institutions to feature feminist films in their programming.

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi/WOMEN MAKE MOVIES Selection

EKRAN KARDEŞLİĞİ: SİNEMADA AFRİKALI KADINLAR
SISTERS OF THE SCREEN: AFRICAN WOMEN IN THE CINEMA

ABD/USA, 2002, DVD, renkli/color, 73'

YÖNETMEN: Beti Ellerson

SENARYO/SCRIPT: Beti Ellerson

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Christophe Poulenç

KURGU/EDITING: Beti Ellerson, Christophe Poulenç

YAPIMCI/PRODUCER: Beti Ellerson

Afrika ve diaspordanın kadın yönetmenlerinin sinemaya yaptığı muhteşem katkıların izinden giden Beti Ellerson, sinemaya adımını Safi Faye, Sarah Maldoror, Anne Mungai, Fanta Régina Nacro ve Ngozi Onwurah gibi tanınmış kadın yönetmenlerle yaptığı röportajları bu kadınların en bilinen eserlerinden görüntülerle birleştirerek atıyor.

Yönetmen aynı zamanda kültürel özgünlük meselesine diaspora kadınlarının sadece Afrikali kadınlarla yönelik olan toplantıyı terk etmelerinin istediği 1991 Ouagadougou Pan-Afrika Film ve Televizyon Festivalı FESPACO'ya yaptığı ziyaretle yeniden gündeme getiriyor. Film değerli bir antoloji olmanın yanı sıra Afrika sinemasının öncülerine ve yeni yeteneklerine takdirini de sunuyor.

Exploring the extraordinary contributions of women filmmakers from Africa and the diaspora, Beti Ellerson's engaging debut intersperses interviews with such acclaimed women directors as Safi Faye, Sarah Maldoror, Anne Mungai, Fanta Régina Nacro and Ngozi Onwurah with footage from their seminal work.

With power and nuance, Ellerson also confronts the thorny question of cultural authenticity by revisiting the legendary 1991 FESPACO (Pan-African Festival of Cinema and Television of Ouagadougou), in which diasporian women were asked to leave a meeting intended for African women only. This film is both a valuable anthology and a fitting homage to the pioneers and new talents of African cinema.

Beti Ellerson

Howard Üniversitesi’nde görsel kültür dersleri veriyor. Afrika diasporasında görsel kültür üzerine birçok kitabı bulunuyor.

She teaches visual culture courses in the Art History and Visual Culture Program at Howard University. She has published several works on African and Afric an Diasporan Visual Culture.

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi/WOMEN MAKE MOVIES Selection

FİMLERİ YAPAN KADINLAR
WOMEN WHO MADE THE MOVIES
ABD/USA, 1992, DVD, 55'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Wheeler Winston Dixon, Gwendolyn Audrey Foster
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY:

YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Dennis Coleman,
Wheeler Winston Dixon, Gwendolyn Audrey Foster

OYUNCULAR/CAST: Jane Monnich

Women Who Made the Movies, Alice Guy Blaché, Ruth Ann Baldwin, Ida Lupino, Leni Riefenstahl, Dorothy Davenport Reid, Lois Weber, Kathlyn Williams, Cleo Madison gibi film yapımcısı öncü kadınların ve filmleriyle sinema tarihine kalıcı katkılarda bulunan diğer kadınların filmlerine ve kariyerlerine ışık tutar. Filmlerden sahnelerle, arşiv görüntüleriyle, Women Who Made the Movies bu olağanüstü kadınların çalışmalarını konu alır.

Women Who Made the Movies traces the careers and films of such pioneer women filmmakers as Alice Guy Blaché, Ruth Ann Baldwin, Ida Lupino, Leni Riefenstahl, Dorothy Davenport Reid, Lois Weber, Kathlyn Williams, Cleo Madison, and many other women who made a lasting contribution to cinema history with their films. Featuring clips from the films, rare archival footage and stills, Women Who Made The Movies brings to life the works of these remarkable women.

Wheeler Winston Dixon

12 Mart 1950, New Brunswick, New Jersey doğumlu olan Wheeler Winston Dixon, film tarihi, teori ve eleştiri yazarlığıyla tanınır. Film üzerine pek çok kitabın yazarıdır. Aynı zamanda, Rutgers Üniversitesi, New York New School ve Hollanda Amsterdam Üniversitesi'nde profesördür.

He was born in 1950 in New Jersey and is best known as a writer of film history, theory and criticism. He is the author of numerous books on film, as well as a professor

Gwendolyn Audrey Foster

Gwendolyn Audrey Foster, Lincoln, Nebraska Üniversitesi İngilizce Bölümü'nde profesör. Film çalışmaları, kültürel çalışmalar ve postfeminist eleştirel teori alanlarında uzmanı.

Gwendolyn Audrey Foster is a professor in the Department of English, University of Nebraska, Lincoln, specializing in film studies, cultural studies, and Postfeminist Critical Theory.

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi/WOMEN MAKE MOVIES Selection

KADIN GAZETECİYE İŞ YOK

NO JOB FOR A WOMAN: THE WOMEN WHO FOUGHT TO REPORT WWII

ABD/USA, 2011, HD, 61'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Michele Midori Fillion

SENARYO/SCRIPT: Maia Haris

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Bestor Cram

KURGU/EDITOR: Kate Hirson

YAPIMCI/PRODUCER: Maria Agui Carter

"Kadın Gazeteciye İş Yok" belgeseli, 2. Dünya Savaşı'ndaki kadın muhabirleri, mesleklerini nasıl gördüklerini, görevlerini ve tanıklık ettikleri olayları konu alıyor.

Film, kadın muhabirlerin hikayelerini, televizyon muhabiri Ruth Cowan, magazin muhabiri Martha Gellhorn ve fotoğrafçı Dickey Chapelle'nin yaşam öyküleri üzerinden anlatıyor.

"No Job For a Woman": The Women Who Fought to Report WWII tells female war correspondents of World War II and how they saw their jobs, their duties and the events they were called on to report.

Film tells the story of women war reporters, through the lives and work of wire service reporter Ruth Cowan, magazine reporter Martha Gellhorn, and war photographer Dickey Chapelle.

Michele Midori Fillion

Hurry Up Sister Produksiyon'un kurucusu. Radyo ve televizyonda kadınları konu alan çeşitli belgeselleri yayınladı.

Fillion is the founder of Hurry Up Sister Productions. She has produced a variety of documentaries for radio and television, with a special commitment that focus on women.

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi/WOMEN MAKE MOVIES Selection

TUTKUYU FİMLE ALMAK
FILMING DESIRE: A JOURNEY THROUGH WOMEN'S FILM

FRansa/FRANCE, 2000, 60', Beta, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Marie Mandy
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Dominique Smersu, Virginie Saint-Martin
KURGU/EDITING: Dominique Lefever
YAPIMCI/PRODUCER: Paul Fonteyn, Franck Eskenazi, Barbara Hurel
DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Women Make Movies

Erkekler tarafından idare edilen görsel imgelerin ve bugün bile çoğunlukla erkek yönetmenlerden oluşan bir film endüstrisinin gerçekliğinde, kadın bedeni ve tutkuya olan yaklaşım elbette bariz bir erkek deneyiminden doğru olacaktır. Film, önemli kadın yönetmenlerle yapılan ve bu yönetmenlerin filmlerinden karelerle birleştirilen röportajlar yoluyla alternatif bir sinema dilini, kadın bedeni ve kadın tutkusunun yeni bir tasvirini oluşturanın mümkün olabileceğiyle ilgili muhteşem bir diyalog sunar izleyiciye. Mandy cinsiyet, politika ve sinematik tercih arasındaki ilişkiye beden, cinsellik, güç ve tutku arasındaki ilişkiye inceleyen büyük bir sinematik bakış oluşturmayı bu filme başarır.

Kadın yönetmenler kadınların aşk, tutku, cinsellik üzerine ne tür düşüncelere sahip olduğunu düşünüyor, burları beyazperdeye nasıl taşıyor? Onların yaptığı filmler, kadın bedenini bir tüketim aracı olarak kullanan hâlihazirdaki filmlerden nasıl farklılık gösterir?

In a reality of visual images controlled by men, and a film industry made up, even today, of mostly male directors, conventional representations of the female body and of desire have been created, obviously, from the perspective of male experience. In a rare series of interviews with leading female directors, combined with segments of their films, a fascinating dialogue commences about the possibility of creating an alternative cinematic language, a new representation of the female body and of female desire. Mandy has created a challenging cinematic mass which explores the connection between gender politics and cinematic choice, connections between body, sexuality, power, and passion.

What ideas do women film directors have about women's love, desire and sexuality and how do they express these matters on the screen? How different would their films be to the existing films which put women's bodies on display to be consumed?

Marie Mandy

1961'de Fransa'da doğdu. Çocukluğunu Afrika ve Amerika'da geçirdi. Latince üzerine eğitim aldıktan sonra Londra Uluslararası Film Okulu'nda film yapımı üzerine yoğunlaştı. 1993-1995 yılları arasında ARPF'nin başkanlığını yürüttü. Yoğunluklu olarak fotoğrafçı ve yapımcı olarak çalışıyor.

She was born in France in 1961 and grew up in Africa and America. She majored in Roman philology and further studied filmmaking at the London International Film School. From 1993 to 1995, she was the president of ARPF. She has been active as a photographer and producer.

Filmleri/Filmography

A Diary of Healing (2010), Artificial Uterus, Birth without Bodies (2010),
Breasts also Started as a Small Thing (2003)

WOMEN MAKE MOVIES Seçkisi/WOMEN MAKE MOVIES Selection

YEDİ KADIN YEDI GÜNAH SEVEN WOMEN SEVEN SINS

ABD/USA, 1988, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Chantal Akerman, Maxi Cohen, Valie Export, Laurence Gavron, Bette Gordon, Ulrike Ottinger, Helke Sander

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ulrike Ottinger

YAPIM YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PRODUCTION: Maxi Cohen, Maya Constantine, Brigitte Kramer

OYUNCULAR/CAST: Michael Dick, Evelyne Didi, Irm Hermann, Gabi Herz, Rosemary Hochschild, Alfred Neugebauer, Dephine Seyrig, Roberta Wallach, Susanne Widl

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Montreal Yeni Sinema Festivalı En İyi Kısa Film/Montreal Festival du Nouveau Cinema, Best Short film for "Anger", Tokyo Video Festival, Award of Special Distinction for "Anger"

Dünyanın en tanınmış yedi yönetmeni bu seçkide kendi günahlarını yaratıyor. Henke Sander yedi ölümcül günahdan 'oburluğu' alt üst eder ve isteksiz Adem'in eline zorla elma veren bir Havva resmi çizer. Bette Gordon 'ağzılılığı' lüks bir otelin tuvaletinde piyango biletini için kavga eden iki kadında bulur. Yabancılar Maxi Cohen'in gazeteye verdiği ilana cevaben 'öfke' içinde arar. Ödüllü yönetmen Chantal Akerman filmini bitirmek için 'tembellilik' ile mücadele ederken Valie Export 'şehvete' soyunur. Laurence Gavron'la 'kışkançlık' cinayete dönüşür; Ulrike Ottinger ise 'kibir' günahından bir kolaj yapar. Kadın sinemasıyla yeni tanışanlar için harika bir başlangıç olan 'Yedi Kadın Yedi Günah', bu yedi yönetmenin çalışmalarına aşina olanlar içinse yenilikçi bir bakış sunuyor.

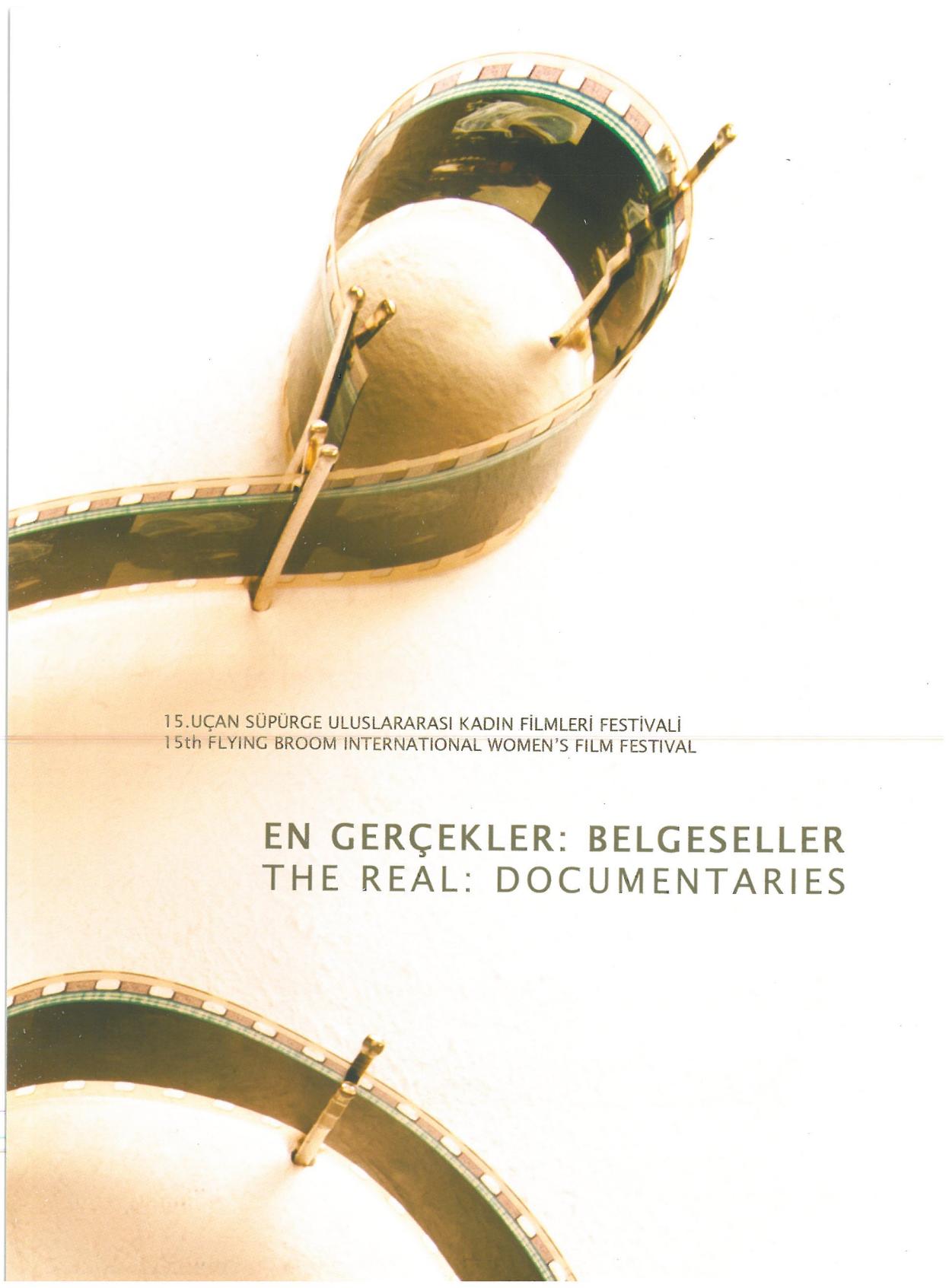
Seven of the world's best-known women directors produce their own version of celluloid sin in this omnibus film. Helke Sander reverses 'gluttony' with her vision of Eve forcing her apples into the hands of a reluctant Adam. Bette Gordon finds 'greed' during a fight in the ladies' room of a luxury hotel over a lottery ticket. Strangers reply to director Maxi Cohen's ad in a newspaper to share their litanies in 'anger'. Award-winning director, Chantal Akerman, battles to overcome her 'sloth' in order to complete her film, while Valie Export strips bare notions of the skin trade in 'lust'. 'Envy' turns into murder in Laurence Gavron's take on vice, and Ulrike Ottinger illustrates 'pride' with a fantastical collage of allegory and images. 'Seven Women - Seven Sins' is the perfect introduction for those new to the world of women's filmmaking and an interesting study in styles for those already familiar with the work of these seven innovative directors.

Ulrike Ottinger

Filmin yönetmenlerinden olan ve görüntü yönetmenliğini de üstlenen Ottinger 1962'den 68'e kadar Paris'te yaşadı, resim sergileri açtı. 1966'da ilk senaryosu olan 'The Mongolian Double Drawer'ı yazdı. Pek çok film çekti, kuşağının önde gelen sinemacılarından oldu.

From 1962 until 1968, she lived and worked as an artist in Paris, where she exhibited at the Salon de la Jeune Peinture and elsewhere. In 1966, she wrote her first screenplay, entitled 'The Mongolian Double Drawer'. She shot many films and became one of the pioneers in her generation.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

EN GERÇEKLER: BELGESELLER
THE REAL: DOCUMENTARIES

EN GERÇEKLER: BELGESELLER/THE REAL: DOCUMENTARIES

MUTFAKTA ÜÇ KARDEŞ THREE BROTHERS IN THEIR CUISINE DREI BRÜDER À LA CARTE

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2011, HD, renkli/color, 73'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Silvia Häselbarth Stoltz
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Peter Appius
KURGU/EDITING: Silvia Häselbarth Stoltz, Nick Schneider
YAPIMCI/PRODUCER: Silvia Häselbarth Stoltz
YAPIM/PRODUCTION COMPANY: Häselbarth Filmproduktion GmbH
OYUNCULAR/CAST: Maria Martha Wicki, Markus Johann Wicki, Thomas Julius Wicki, Andreas Anton Wicki

İsviçre'nin bir köyünde muhteşem göl manzaralı Hirschen oteli üç nesildir Wicki ailesi tarafından işletilir. Tüm bu zaman boyunca bu mekan, müşteriler için şahane yemeklerle kendilerini şımartabilecekleri bir yer olagelir. Otel bugün işlenen Wicki kardeşlerse Markus ve Down sendromlu iki erkek kardeşi Thomas ve Andreas'tır.

Sertifikalı bir otel yönetici olan Markus için kardeşlerinin 'engelleri', normallik dışında her şeye yer olan hayatlarının bir parçası. Wicki kardeşler için bir iş günü, hayatı karşılaşabilecek büyük veya küçük felaketlere karşı geliştirilmiş planlar ile neşelden komiçe ya da sıradan anlara kadar pek çok farklı şekilde geçebilir. Fakat elbette her gün birbirini tutmaz ve işler planlandığı gibi gitmeyebilir.

Öte yandan müşterilerin restoran mutfağından belliştileri büyütür, dolayısıyla 'beceriksizlere' çoğu zaman tahammülleri de yoktur. Bu da Markus'un kardeşlerinin açıklarını öngörmesi ve kapatması gerektiği anlamına gelir. Başka türlü işler ilerlemeyecektir.

Andreas ve Thomas aile ve arkadaşlarıyla birlikte yaşayıp çalışabildikleri için çok mutludur. 'Hirschen ruhunun' ayrılmaz birer parçası haline gelen ikilinin eksikliği otelde kesinlikle hissedilir. Şayet Andread ve Thomas'in restoranın mutfağında çalışmak yerine kaçmayı tercih edeceği günler de vardır.

The country inn Hirschen in a Swiss village overlooking a picturesque lake has been run by the Wicki family for three generations. And in all that time, it has become a place where guests can indulge in highly refined culinary treats. The Wicki brothers, that is Markus and his brothers Thomas, and Anderas, both born with the Down-Syndrome, jointly manage the inn today.

For Markus, a certified hotel manager, his brothers' handicap is part of every-day life, a life that encompasses everything but normalcy. A working day may oscillate between funny, genial or just simply normal moments right across the whole range of life's contingencies to smaller or larger disasters. And, of course, this means, that no day proceeds as planned.

Guests, however, want to be treated and waited upon as is fitting for the high level of the restaurant's cuisine, and only rarely are they in the mood to pardon possible goof-ups. This means, Markus has to forestall each and every lapse of his brothers'. That is the only way to keep workaday life running.

Andreas and Thomas are both immensely happy to be able to live and work at home, amidst their family and friends. They have both become an intrinsic part of the "Hirschen-spirit", and a day without them would definitely change that atmosphere. And yes, there are days when they would both rather run away than work in the restaurant's kitchen.

Silvia Häselbarth Stoltz

1989'da Luzern Sanat Okulu'ndan mezun oldu. Bern'de görsel-işitsel tasarım üzerine eğitim aldı. Köln'de görüntü yönetmenliği, dekor, ışık, ses konularında atölye çalışmalarına katıldı.

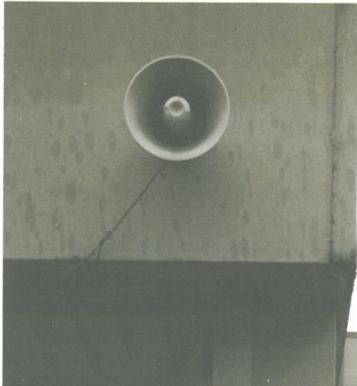
She graduated from Luzern Art School in 1989. She studied audiovisual design in Bern and participated workshops on cinematography, setting, light and sound in Cologne.

Filmleri/Filmography

Just Dreamed (1986), Steal (1997), Stairs (1996), Robi Müller (1996), Three Brothers à la carte (2011)

EN GERÇEKLER: BELGESELLER/THE REAL: DOCUMENTARIES

MÜMKÜNLER ALANI
SPACE OF POSSIBLES

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, 9'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Raquel Friera

Aldığınız her konum, iradeniz kadar dışarıının sunduğu referanslar ve imkanlarla da belirleniyor. Bu kadınlar için de bir mümkünler alanı var.

Katalan sanatçı Raquel Friera'nın projesi Mümkünler Alanı bir ses enstalasyonu. 20 kadınla yapılan röportajlarla hazırlanan bu çalışma, adını Fransız sosyolog Pierre Bourdieu'nun geliştirdiği bir kavramdan alıyor. Friera bir süre İstanbul'da yaşamadan bir sonucu olarak kadınların toplumsal yaşama katılımının düşük olduğunu, erkeklerin kamusal alanı domine ettiğini görüyor. İstanbul'da farklı sosyo-kültürel çevrelerden ve yaşlardan kadınlarla görüşüp onlardan sokaktaki hayatlarını ve iş yaşamalarını betimlemelerini isteyen Friera, aldığı yanıtlarla bir ses yerleştirmesi yapıyor.

Every position one takes is defined in relation to the space of possibilities and that one is always surprised to see how much people's wills adjust to their possibilities.

The 'Spaces of Possibles' project by Catalan artist Raquel Friera is an audio installation, which consists of 20 interviews. The name of the project derives from French sociologist Pierre Bourdieu. After living in Istanbul for a while, Friera realizes that women have low rates of participation in social life and that men dominate the public sphere. Friera interviews a variety of women from different socio-cultural backgrounds and asks them to describe their life on streets as well as their work life, which she later turns into an audio installation.

Raquel Friera

Barselona'da doğdu. Barselona Üniversitesi'nde güzel sanatlar okudu ve daha sonra burada doktorasını yaptı. Hem İspanya'da hem de yurt dışında pek çok bireysel sergi ve grup sergisi açtı. 2007'de İstanbul'da 3 aylık bir residency programına kabul edildi.

She was born in Barcelona, where she currently lives. She studied fine arts in the University of Barcelona where later on she did her PhD. Since then she has participated in several individual and group exhibitions, inside and outside Spain. In 2007, she did a residency of 3 months in Platform Garanti, in Istanbul.

EN GERÇEKLER: BELGESELLER/THE REAL: DOCUMENTARIES

SARI YAPRAK
YELLOW LEAF

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, belgesel/documentary, 60'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Elif Özmenek Çarmıklı
YAPIMCI/PRODUCER: Elif Özmenek Çarmıklı
KURGU/EDITING: Fırat Yetiş
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ: Cem Yücer

"Sadece Amerikalılar değil, başka memleketten ABD'ye gelenler burada her zaman kendilerin güvende hissediyorlardı. Ve sanıyorlardı ki bizim bâşımıza birşey gelmez!" Ahmet Ertegün

'Sarı Yaprak' belgeseli, 11 Eylül saldırılarını ilk defa sadece Türklerin gözünden, dilinden anlatıyor. Göçmenler ülkesi olarak bilinen Amerika'nın 'öteki'ne yaklaşımını sorgulayan belgesel, kültürler arası fay hatlarının kırılma noktalarına işaret ediyor. Olayların beşinci ve onuncu yılında yapılan röportajlar, 11 Eylül'ün ardından 10 yılın Türkler açısından bilinmeyen yönlerine işaret ediyor. Belgeselde Ahmet Ertegün, Mehmet Öz, Egemen Bağış ve Faruk Loğoglu gibi Amerika'daki Türk toplumunun onde gelen isimleri de yer alıyor. Belgeselde aynı zamanda 11 Eylül terör saldırısında ölen, Yozgat'ın Sarı Yaprak köyünden Zühtü İbiş'in çarpıcı yaşam öyküsü de konu ediliyor.

"It was not only Americans but also those who came here from abroad that felt safe here at all times. They thought nothing would happen to them." Ahmet Ertegün

'Yellow Leaf' tells 9/11 from the eyes of the Turkish for the first time. The documentary questions America's approach to the 'other', the country of immigrants, while at the same time pointing out to the fault lines between cultures. With interviews conducted five and ten years after the incident, 'Yellow Leaf' surfaces unknown facts about the lives of the Turkish living in the States, featuring many leading names such as Ahmet Ertegün, Mehmet Öz, Egemen Bağış and Faruk Loğoglu. It also centers its story on the life of Zühtü İbiş from the Sarı Yaprak (Yellow Leaf) village of Yozgat, who died in 9/11.

Elif Özmenek Çarmıklı

2001'de gazeteciliğe başladı. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyoloji bölümünden mezun oldu. Columbia Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünde yüksek lisansını tamamladı. TV 8, Turkish Daily News, Referans Gazetesi, Voice of America gibi çeşitli medya kuruluşlarının New York temsilciliğini yaptı. Halen New School Üniversitesi'nde doktora yapıyor ve Başkent Üniversitesi'nde siyaset bilimi dersleri veriyor.

She started journalism in 2001. She graduated from the Department of Sociology at Middle East Technical University and completed her MA in international relations at Columbia University. She was the New York reporter of different newspapers and TV channels. She is a PhD candidate at New School University and is a political science lecturer at Başkent University.

EN GERÇEKLER: BELGESELLER/THE REAL: DOCUMENTARIES

TUZ SU UN
WATER SALT FLOUR
HARINA AGUA SAL

ARJANTİN-TÜRKİYE/ARGENTINA-TURKEY, 2005-2011, renkli/color, 40'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Özlem Sarıyıldız, Bettina Frese
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Özlem Sarıyıldız
KURGU/EDITING: Bettina Frese, Özlem Sarıyıldız
YAPIMCI/PRODUCER: Hélène Gabrielle Adams
ÖDÜLLER/AWARDS:
Yılmaz Güney Onur Ödülü/Honorary Award Yılmaz Güney Culture and Arts F., 2012

Pikete: Bir grup insanın talepleri için yol kesmesi eylemine verilen ad. 90'lar Arjantininin politik atmosferinde büyük kitlelerin eylem biçimleri olarak ortaya çıkan pikete; genelde işsizlerden oluşan Piketeros hareketi ile anılmaya başlanır. Piketeros, anaakım medyada, yoğunlukla, maskeleri ve ellerindeki sopalarıyla, şiddet yanılsı erkekler olarak temsil edilirler. 'Tuz, Su, Un' bu baskın temsil içinde adı neredeyse hiç geçmeyecek ve hareketin yüzde 70'ini oluşturan kadınlara, 'CTD: Aníbal Verón Aşevlerine' bir ziyarettir.

Piquete: the name given to road-cutting protests used as a pressure tactic. In Argentina, in the 90s, piquete merged as a form of mass protest. It was used by the organizations of the unemployed, also known as the Piquetero movement. The media usually pictures them as violent men with masks and baseball bats, although the majority of its members are actually women. 'Water, Salt, Flour' pays a visit to the women of the CTD (coordinator of the unemployed workers) Aníbal Verón, and follows their work in the community kitchens.

Özlem Sarıyıldız

Lisansını ODTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı'nda, yüksek lisansını Medya ve Kültürel Çalışmalar bölümünde tamamladı. Bilkent Üniversitesi Grafik bölümünden doktora yapıyor.

She completed her BS at the Department of Industrial Design in METU, and her MA in Media and Cultural Studies. She is a PhD candidate Bilkent University Department of Graphic Design.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Inbetween (2009), A Movie with Wax (2006), Some About My Mother (2004)

Bettina Frese

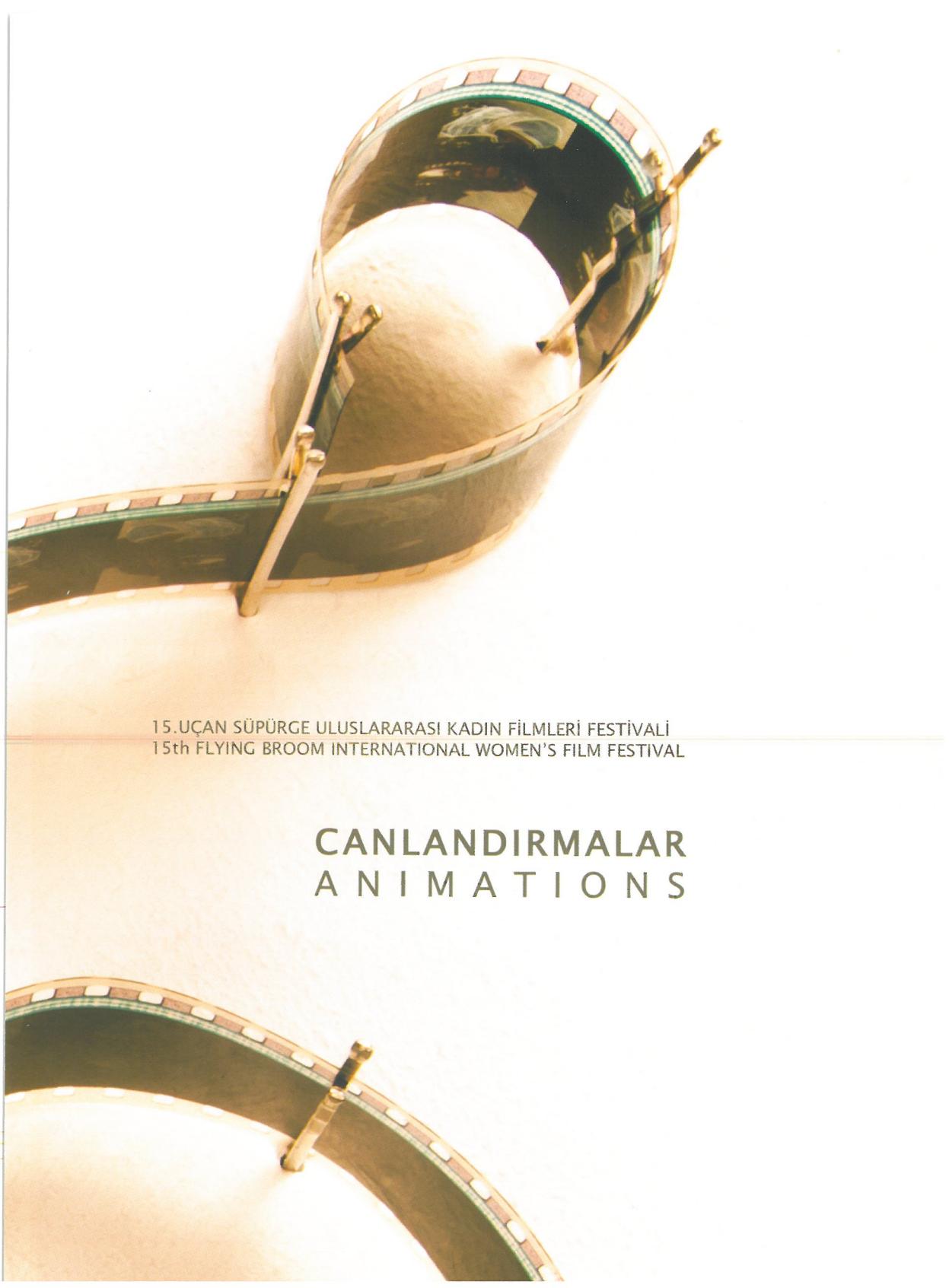
1968'te Avusturya'da doğdu. Birçok belgeselde yönetmen veya kurgucu olarak yer aldı. Türkiye'de yaşıyor, video işleri yapıyor.

She was born in Austria in 1968 and has been living in Istanbul for the past few years where she started her video work. She is the author and editor of several documentaries.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

Palabra de Mujer (2008), 513 Años (2006), Hasankeyf Hatırası (2007)

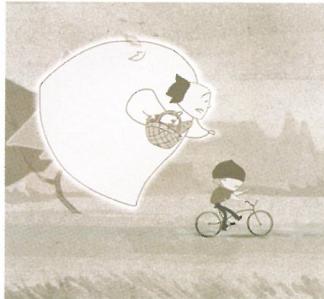

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FİMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

CANLANDIRMALAR ANIMATIONS

CANLANDIRMALAR/ANIMATIONS

MELEKCİK
ANGELINHO

ALMANYA/GERMANY, 2011, 4', DigiBeta, renkli/color,

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maryna Shchipak

SENARYO/SCRIPT: Maryna Shchipak

YAPIMCI/PRODUCER: Martin Backhaus, Filmakademie Baden-Wuerttember
Filmakademie

DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Filmakademie Baden-Wuerttember
Filmakademie

Angelinho temkinli bir koruyucu melektir. Bazen çok temkinli. O çabaladıkça koruduğu cesur bisikletçi daha da cesurlaşır ve risk alır. Çocuk vitesi yükselttiğe Angelinho da gittikçe sınıra yaklaşır.

Angelinho is a cautious Guardian Angel... A bit too cautious. His best efforts only make the thrill-happy cyclist, for whom he is responsible, more and more adventurous. As the boy shifts into ever-higher gears, Angelinho is dragged closer and closer to the edge.

Maryna Shchipak

İsviçre'de Bern Üniversitesi'nde güzel sanatlar, ardından Kiev'de grafik tasarımu eğitimi aldı. Almanya'daki Film Akademisi'nin canlandırma bölümünde devam etti,

She has a bachelor degree in the National Academy of Fine Arts in Kiev. She continued her studies in University of Arts, Bern. She finally graduated from Filmakademie Baden-Wuerttemberg, Germany.

DE RONI
RONI

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2011, 7', digital, renkli/color,

YÖNETMEN/DIRECTOR: Andrea Sihneider

SENARYO/SCRIPT: Andrea Sihneider

KURGU/EDITING: Andrea Sihneider

YAPIMCI/PRODUCER: Hochschule Luzern

OYUNCULAR/CAST: Matthias Sihoch

PRINT SOURCE/DAĞITIM: Hochschule Luzern

Roni büyük kentteki tasarım işinde ve dar paça pantolonunun içinde kendini evinde hissetmektedir. Fakat bir süre sonra hala eski yaşamının yükünü de taşıdığını fark ederiz. Film Roni'nin sosyal bütünlleşme ve modaya uyma çabalarını belgesel bir tavırla veriyor.

Roni lives in the big city and feels right at home in his designer working life and skinny jeans. But we soon find out, he still carries around certain burdens from his past. In a documentary style, the film parodies Roni's quest for trendiness and social integration.

Andrea Schneider

1986'da Zürih'te doğdu. 2008-2011 yılları arasında canlandırma, sanat ve tasarım eğitimi aldı.

Born in 1986 in Zurich. She studied animation, art and design between 2008-2011.

Filmleri/Filmography

De Roni (2011), Heimatland (2010)

CANLANDIRMALAR/ANIMATIONS

MAÇO EL MACHO

İNGİLTERE/UK, 2011, digital, renkli/color, 6'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Daniela Negrin Ochoa

SENARYO/SCRIPT: Francesca Gardiner

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Caroline Bridges

KURGU/EDITING: Adelina Bichis

YAPIMCI/PRODUCER: National Film and Television School

OYUNCULAR/CAST: Alan Turner, Clara Perez, Ana Gallego

PRINT SOURCE/DAĞITIM: NFTS

Carlos, kendi dışında tamamı kadınlardan oluşan ailesi içinde düzen ve sukunet aramaktadır. Enerjik yavru köpek Alfonso'nun geliştiğini ona verecek midir? Kadınların itirazına rağmen.

Carlos yearns for order and calm amidst the chaos of his loud family of women. The arrival of Alfonso, an energetic poodle puppy, shatters any dreams he had of peace and quiet. Soon it's even too much for the women. Something has to be done.

Daniela Negrin Ochoa

Venezuela'da doğdu. Londra'da bağımsız animatör olarak çalışıyor. Kısa süre önce Ulusal Film ve Televizyon okulunda iki yıllık canlandırma yönetmenliği kursunu tamamlandı.

She is a Venezuelan-born, London-based freelance animator, director, and illustrator. She recently completed a two-year animation direction course at the National Film and Television school.

GECE GÖRÜŞÜ NIGHT GUISE NACHTGESTALT

ALMANYA/GERMANY, 2011, 8', 35mm, sözsüz/no dialogues

YÖNETMEN/DIRECTOR: Franziska Bachmaier

FİKİR/IDEA: Franziska Bachmaier

SENARYO/SCREENPLAY: Zazou Röver

CANLANDIRMA/ANIMATION: Franziska Bachmaier

KURGU/EDITING: Martin Reimers

YAPIM/PRODUCTION: Hochschule für Film und Fernsehen Konrad Wolf

Sınırlı yaşlı adam onu rahatsız eden gürültüyü bütün gece takip eder. İzbe evine doğru giderken bir çocuğun izine rastlar.

An angry old man follows a recurring noise that disturbs him during the night. On his way through his secluded house, he discovers the tracks of a child.

Franziska Bachmaier

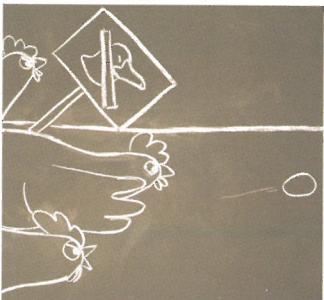
1978'de Almanya'da doğdu. Mimarlık eğitiminin ardından Sinema ve TV Akademisi'nde canlandırma üzerine çalıştı. 2010'dan beri serbest zamanlı canlandırmacı olarak çalışıyor.

She was born in Germany in 1978. She studied animation at Film and Television Academy after studying architecture. She has been working as a freelance animator since 2010.

Filmleri/Filmography

Night Guise (2011), Eiverbübsch (2008), Footprints (2006)

CANLANDIRMALAR/ANIMATIONS

YUMURTA OVULATION EISPRUNG

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2011, 4', DigiBeta, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Loretta Arnold

SENARYO/SCRIPT: Loretta Arnold

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Loretta Arnold

KURGU/EDITING: Loretta Arnold

YAPIMCI/PRODUCER: Hochschule Luzern

DAĞITIM/PRINT SOURCE: Hochschule Luzern

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Berner Filmförderung Umut Vadeden Film Ödülü/Berner Filmförderung Promising Director Award, 2011

Hangisi öncedir, tavuk mu yoksa yumurta mı? Filozolların evrim teorisyenlerinin hatırlayamayacağı kadar eski bir zamandan beri cevabını aradığı soru bu. Film doğru cevabı bulmak için eski ve yeni teorilerin üzerinden geçiyor. Ama cevap gerçekten bulunmak istiyor mu?

What came first, the chicken or the egg? A question that philosophers and evolutionary theorists have pondered since time immemorial. The film journeys randomly through old and new theories in search of the right answer. But does the answer really want to be found?

Loretta Arnold

1980'de Biel'de doğdu. 2008-2011 arasında Luzern'de canlandırma eğitimi aldı.

She was born in 1980 in Biel. Between 2008-2011, she studied animation at HSLU (Hochschule Luzern, Design & Kunst).

Filmleri/Filmography

Ovulation (2011), Heimatland (2010), Der Hausmann (2009)

İSTASYON STATION

İRAN/IRAN, 2011, 3, DVCam,

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nahid Samadi Amin

SENARYO/SCRIPT: Nahid Samadi Amin

KURGU/EDITING: Nahid Samadi Amin

YAPIMCI/PRODUCER: Documentary and Experimental Film Center (DEFC)

DAĞITIM/PRINT SOURCE: Documentary and Experimental Film Center (DEFC)

Genç adam ıssızlığın ortasındaki bir istasyonda yaşlı bir adamlı birlikte yaşamaktadır. Yaşlı adam hayat tecrübesinin verdiği sakinlik içindeyken genç adam sinirlı ve sabırsızdır. Yaşlı adam sonunda yeni tecrübeler edinmesi konusunda onu yüreklendirir.

An old man and a young man live in a station in the middle of nowhere. The old man is full of experience, so he is very calm but the young man is nervous. The old man encourages him to gain the new experiences in his life.

Nahid Samadi Amin

Tehran'da doğdu. Pek çok kısa ve uzun metraj filmde yazar, yönetmen, canlandırmacı, senaryo tasarımcısı ve yapımcı olarak çalıştı.

She was born in Tehran. She worked as a writer and director, animator, story board designer and producer in many short and feature films.

Filmleri/Filmography

Child, Golden Bird, Traffic, A Musician Bird, Dream

CANLANDIRMALAR/ANIMATIONS

ENERJİ
ZING

ALMANYA/GERMANY, 2011, 7', HD, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Kyra Buschor, Cynthia Collins

SENARYO/SCRIPT: Philip Wolf

KURGU/EDITING: Namralata Strack

YAPIMCI/PRODUCER: Philip Wolf

OYUNCULAR/CAST: Ansem Roser, Katharina Dietzschmann

DAĞITIM/PRINT SOURCE: Film Academy Baden-Württemberg

Bay Grimm gece gündüz insanların hayatlarını mahvetmekle meşguldür. Bu monoton yaşamı bir gün kapının çalmasıyla değiştirir. Gelen, kedisini geri isteyen küçük bir kız çocuktur. Çocuk, Bay Grimm'in listesindeki bir sonraki kişisinin kendisi olduğundan habersizdir.

Day in, day out, Mr. Grimm is busy with his job as the Reaper, harvesting people's lives. One day, his monotonous existence is interrupted by the door bell. It's a little girl. She wants her cat back. Little does she know that she's the next life on Mr. Grimm's list.

Kyra Buschor

1987'de İsviçre'de doğdu. Stuttgart'ta iki yıl stajyer olarak bir canlandırma stüdyosunda çalıştı. 2009 yazından beri Filmakademie Baden-Württemberg'de çalışmalarını sürdürüyor.

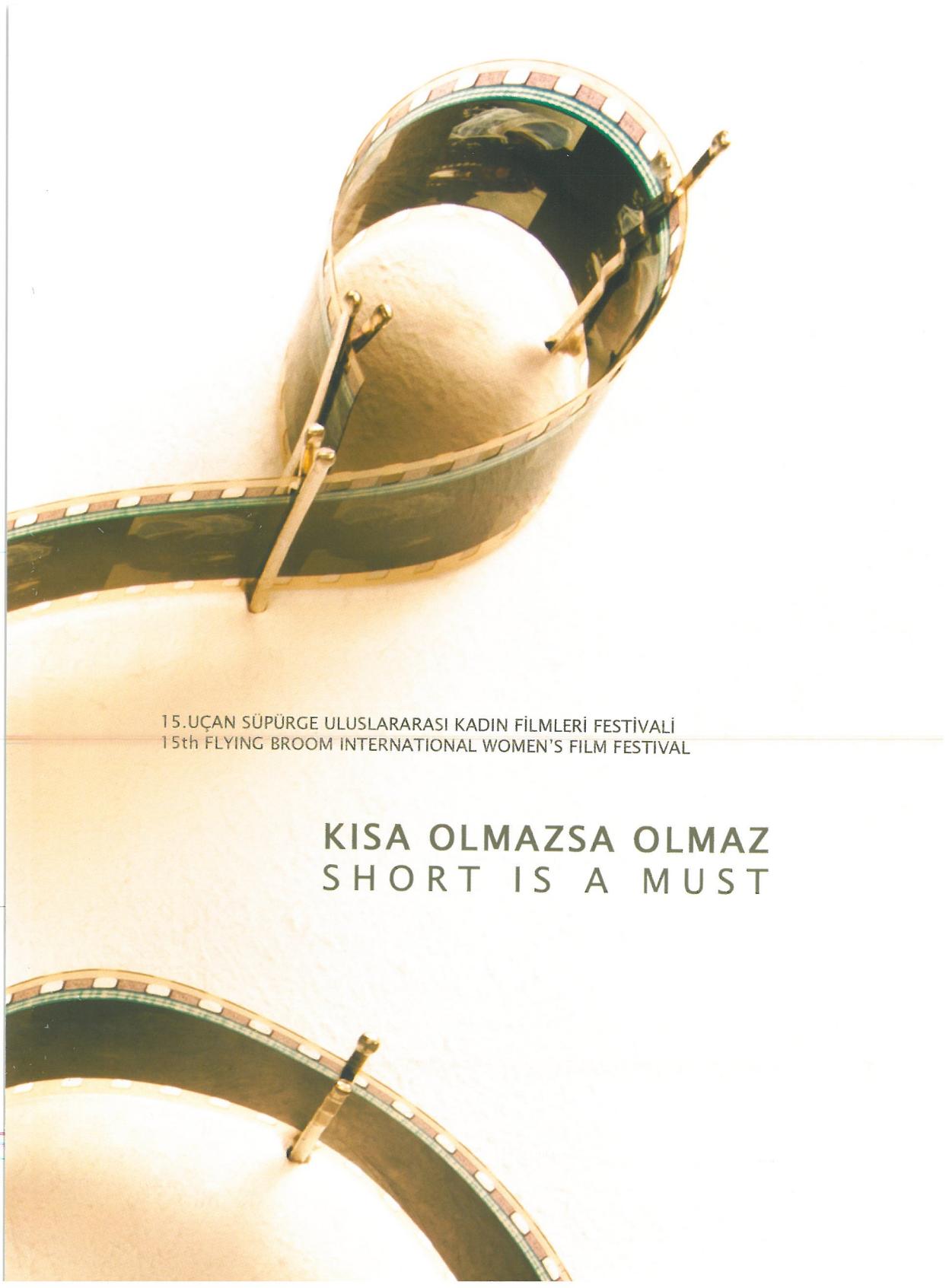
She was born in 1987 in Switzerland. After graduation, she worked for two years in Stuttgart. Since 2009, she studies animation at the Filmakademie Baden-Württemberg.

Cynthia Collins

1987'de Crailsheim'de doğdu. Mezun olduktan sonra Stuttgart'da film/medya ve canlandırma alanında staj yaptı. 2009 yılında beri Filmakademie Baden-Württemberg'de çalışmalarını sürdürüyor.

She was born in 1987 in Crailsheim. So after graduation, she completed two internships in film, media and animation. Since 2009, she is studying animation at the Filmakademie Baden-Württemberg.

The background of the entire image is a film reel, with the top half showing a close-up of the inner edge and the bottom half showing a wider view. A single, ornate wooden broom is suspended in the center of the reel's circular frame, appearing to fly. The broom has a dark wooden handle and light-colored bristles.

15.UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ
15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S FILM FESTIVAL

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

ADİL YA DA DEĞİL BY ANY MEANS NECESSARY

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, HD, 8', renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ceylan Özgün Özçelik

SENARYO/SCRIPT: Ceylan Özgün Özçelik, Ercan Özkan

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ercan Özkan

KURGU/EDITING: Ciçek Kahraman

YAPIMCI/PRODUCER: Ceylan Özgün Özçelik

OYUNCULAR/CAST: Ezgi Çelik, Su Başbuğu, Arif Cambaz, Zinnure Türe

Züleyha mütemadiyen aynı kabusu görmektedir. Ebru, Züleyha'yi fazla, fazla sevmektedir. Bir de ablası için her şeyi yapabilecek bir çocuk vardır. 'Adil ya da Değil' üçüncü sayfa hikayesi gibi tasarlanmış bir film. Akı dengeyi yerinde olmayan bir çocuğun gözünden adeta arayışını öyküleştiren film aynı zamanda diğer karakterler üzerinden de adalet me-selesini sorguluyor.

Züleyha sees the same nightmare, frequently. Ebru is in love with Züleyha, madly. And here is the kid who is capable of doing anything for his sister, blindly. 'By Any Means Necessary' is shot like a story in the tabloids and tells us about the quest for justice through the eyes of a mentally imbalanced boy. The other characters in the movie also reflect the big question about justice.

Ceylan Özgün Özçelik

1980'de Rize'de doğdu. Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Medyada kariyerine 2002'de metin yazarı olarak başladı. Sekiz senedir 'En Heyecanlı Yeri' adlı sinema programının yazarı, editörü, ve sunucusu. 'Adil ya da Değil' yönetmeninin üçüncü kısa film.

She was born in 1980. She studied law and started her career in the media as a text writer in 2002. She is the editor, writer and host of the weekly television show 'En Heyecanlı Yeri' which has been on air for eight years. 'By Any Means Necessary' is her third short film.

Filmleri/Filmograph

Adil Ya Da Değil (2011), Onlar Birbirlerini Sevdiler Ama... (2009), Nisanın Her Taraftı Vicdan Olsa! (2007)

BEN VE OLmadığım HER ŞEY ME & EVERYTHING I'M NOT ANI VEMI SHEYACHOLTI LIHYOT

İSRAİL/ISRAEL, 2011, BetaSP, renkli/color, 20'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maya Brinner

SENARYO/SCRIPT: Maya Brinner

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Yoav Cohen

KURGU/EDITING: Ehud Alfassi, Orr Sigoli, Maya Brinner

YAPIMCI/PRODUCER: The Sam Spiegel Film&TV School, Jerusalem

OYUNCULAR/CAST: Veronica Nicole Teltebaum, Yael Bar-Zohar, Uri Avrahami, Yehuda Lezerovitz, Omer Ezion, Nimrod Shragay

26 yaşındaki Neta, yeni bir kimlik arayışında Kudüs sokaklarında çılgın bir geziye çıkar. Karşılaştığı karakterlerle ve kurguladığı öykülerle kendini masallardaki prenseslere, müzikallerdeki yıldızlara ya da kocaman reklam panolarındaki modellere dönüştürebilecekken, o kendini bulur.

26-year-old Neta embarks on a moonstruck journey through the streets of Jerusalem, in search of a different identity. Characters she meets and the story she creates for herself could turn her into a princess from a fairy tale, a star in a musical or a model on a big billboard. Meanwhile she finds herself.

Maya Brinner

2005 yılında Kudüs'teki Sam Spiegel Film ve Televizyon Okulu'nda eğitim görmeye başladı. Aynı zamanda uluslararası bir dansçı. Filmlerinde dans ve sinemayı başarıyla bir araya getiriyor.

She moved to Israel from Berkeley, California at the age of five. She began her studies at The Sam Spiegel Film & TV School in Jerusalem in 2005. She is also a dancer performing worldwide. Her work integrates dance and cinema.

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

BÜYÜLÜ BAHÇE
THE MAGICAL GARDEN
HAGAN HA'KASUM

İSRAİL/ISRAEL, 2011, 11', HD, renkli/color
YÖNETMEN/DIRECTOR: Yael Yakirevich
SENARYO/SCRIPT: Yael Yakirevich
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Eyal Davidovitch,
Zvi Landsman
KURGU/EDITING: Or Sinai
OYUNCULAR/CAST: Sandra Veler, Ezer Kalmovich, Ester Shigani, Shir Klipper
YAPIM/PRODUCTION: The Sam Spiegel Film & TV School Jerusalem
DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Cinephil Distribution & Co Productions

Cekingen Daniela, "Büyüülü Bahçe" salonunda garsondur ve her gürkü gibi bir düğün davetinde çalışmak üzere işe gelir. Fakat gelin lise düşmanı çırınca işler biraz karışır.

Hesitant Daniela, a waitress at 'The Magical Garden' banquet hall, arrives at another usual wedding. The plot entangles when she fearfully discovers that the bride is her high-school rival.

Yael Yakirevich

İsrail'de doğdu. Sam Spiegel Sinema ve Televizyon Okulu'nda eğitim gördü.

She was born in Israel. She studied at Sam Spiegel Film & TV School in Jerusalem.

DANSÇI FILMLERİ THE DANCER FILMS

ABD/USA, 2011, Betacam SP Pal, 9'10"

YÖNETMEN/DIRECTOR: Judith Dennis
SENARYO/SCRIPT: Jules Feiffer
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Dyanna Taylor
KURGU/EDITING: Allyson C. Johnson, Rob Fruchtman
YAPIMCI/PRODUCER: Neil Patel
OYUNCULAR/CAST: Andrea Weber, Jennifer Dundas

Bir modern dansçı hayatın dönüm noktalarını bir dizi coşkulu dansla kutlar. Efsanevi New Yorklu karikatürcü Jules Feiffer'in sevilen eserlerinden esinlenen film Andrea Weber'in performansına yer veriyor. 'The Dancer Films' yönetmenin ikinci kısa filmi.

A modern dancer celebrates life's milestones in a rapturous series of dances. Inspired by legendary New York cartoonist Jules Feiffer's beloved cartoons, the film features Andrea Weber's dance. 'The Dancer Films' is the director's second short film.

Judy Dennis

Senarist, yapımcı ve yönetmen. Kısa filmleriyle tanıyor. 'Dansçı Filmleri' yönetmenin ikinci kısa filmi.

Screenwriter, producer and director. She is known by her short films. 'The Dancer Films' is the director's second short film.

Filmleri/Filmography
Dancer Films (2011), Oz (2003), Patriotic (2000)

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

DERLER
THEY SAY
DICEN

İSPANYA/SPAIN, 2011, 18', 35mm, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTION: Alauda Ruiz de Azúa

KURGU/EDITING: Andrés Gil

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF CINEMATOGRAPHY

YAPIM/PRODUCER: Manuel Calvo

YAPIM/PRODUCTION COMPANY: Encanta Films

OYUNCULAR/CAST: Brandon Carlino, Kayla Brown, Kensey Olsen

Dana ve Griffin New Jersey'deki okullarında dışlanmış iki öğrencidir. Griffin, Dana ile arkadaş olmak ister, ancak Dana için popüler olmak yakın arkadaşlıklarından daha önemlidir.

Dana and Griffin are outsiders at their school in New Jersey. Griffin would like to be friends with Dana but she denies her friendship at a decisive moment thinking that being popular is more important than her best friend.

Alauda Ruiz de Azúa

ECAM'da GörSEL İşİtselİletİşim ve Yönetmenlik Bölümü'nden mezun oldu. Pek çok kısa film yönetti. Şu anda Garage Films'te reklam filmleri yönetmeni olarak çalışıyor.

She graduated from the Department of Audiovisual Communication and Directing at ECAM. She has directed several short films. She is currently working as a commercials director in Garage Films.

FOK
THE SEAL

İSVEÇ/SWEDEN, 2011, renkli/color, 3'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Joanna Rytel
SENARYO/SCRIPT: Joanna Rytel

Hamilelik sırasında istemsiz gelen istenmeyen düşünceler filmi... Mesela karın ağrısıyla bebeğe zarar gelebileceğini düşünmek veya foklar hasta veya ölü hiçbir şeyi doğurmayağından kendinizi bir fok olduğunuza inandırmak.

This film is about unwanted compulsive thoughts during pregnancy. For example, that you think you can harm your fetus by creating stomach cramps and how to convince yourself that you are just a seal. Because seals don't give birth to anything dead or sick.

Joanna Rytel

1974'te doğdu. Göteborg Üniversitesi Sinema ve Fotoğraf Bölümü'nden mezun oldu. Stockholm'de yaşıyor ve çalışmalarını orada sürdürüyor.

Born in 1974. She graduated from the Department of Film and Photography at the University of Gothenburg. She works and lives in Stockholm.

Filmalleri/Filmography

You and Me (2011), Gang Bang Barbie (2010), Flasher Girl On Tour (2010), Unplay (2009), To think things you don't want to (2005), A film inwards (2003), Animal Performance (2002), Then I'll take your cat (2002)

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

JOSELYN
JOSELYN

İSPANYA/SPAIN, 2011, 19', 35mm, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Susan Béjar

SENARYO/SCRIPT: Susan Béjar

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Emili Guirao

KURGU/EDITING: Ada Serra

MÜZIK/MUSIC: YAPIMCI/PRODUCERS: Ignasi Marçet, Jordi Ferrerons

OYUNCULAR/CAST: Eurice T. Polanco, Jayo Vergel, Wenjun Gao, José Salguero,

Josefina Fiter

Yalnızlığın bu kadar kocamanı, küçük bir odaya nasıl sığısın? Joselyn genç, kendine münhasır ve içinde yaşadığı koca yalnızlıklar kendinde baş etmenin yollarını bulmuş Dominicanlı bir kadındır. Joselyn çalışırken herkes uyur. Joselyn çarken, diğer herkes iner. Joselyn aşık olduğundaysa... Joselyn keskin kenarlı fakat yumuşak uulu bir hikaye. İzleyiciye Joselyn'in gözlerinden aşık algımızı nasıl değiştirebileceğini gösteriyor

How can such a huge loneliness fit in such a tiny room?

Joselyn is a young and peculiar Dominican woman who has developed her own mechanism to fight the vast loneliness she lives in. When Joselyn works, everybody is sleeping; when Joselyn goes up, everybody goes down; when Joselyn falls in love...

Joselyn is a tale with a dark shape but a bright soul. It shows the ability of love to change our perception about things through Joselyn's eyes.

Susan Béjar

Factoría del Guión'da öğrenim gördükten sonra 'Joselyn' filmini değerlendirmeye için "Eğer bu işi yapmamışsam bana bir işaret gönder" diyerek Bancaria Ödülleri'ne gönderdi. Bundan bir sene sonra ödülü kazandığı haberini aldı. O günden beri arkadaşı yönetmen Gabriel Beita'yla birlikte dört kısa film daha çekti. Bu filmlerin hepsi bir şekilde ödülendirildi.

After studying at Factoría del Guión, she decides to send Joselyn to the Bancaria Award with a firm request to Heaven: "if I must pursue this, send me a sign". A year later she receives the news that she has won. Since then, she has shot four other shorts with her friend and director Gabriel Beitia. All of them have achieved some kind of award or recognition.

GECENİN ÇOCUKLARI
LES ENFANTS DE LA NUIT
CHILDREN OF THE NIGHT

Fransa/France, 2011, 26', 35 mm

YÖNETMEN/DIRECTOR: Caroline Deruas

SENARYO/SCREENPLAY: Caroline Deruas, Claire Legendre

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHY: Pascale Marin

MÜZIK/MUSIC: Anthony Gonzalez

OYUNCULAR/CAST: Adèle Haenel, Félix M.Ott, Arthur Igual, Yves Donval

KURGU/EDITING: Floriane Allier

YAPIMCI/PRODUCER: Ludovic Henry

"Bazı aşk hikâyelerinin gerçekliği su götürmezdir. Ama bu durumun yaratacağı ölümcül sonuçlardan muhtemelen kişilerin haberi bile yoktur. Ne olursa olsun bundan kaçmak imkânsızdır." İkinci Dünya Savaşı'nın Direnis Hareketi ailesinden gelen Henriette akıl almaz bir olay yaşar: Genç bir Alman askeri olan Josef'e aşık olur. Henriette'ye gizliden gizli bir aşk besleyen çocukluk arkadaşı Marcel ise bu aşkı fark edip Fransa'nın özgürlüğüne kavuşmasına bir gün kala Maquis güçlerine katılır.

"Some love stories seem self-evident. Perhaps they are unaware of its fatal outcome. In any case, it is inevitable." Coming from a family of Resistance fighters, Henriette lives the inconceivable: she falls in love with Josef, a young German soldier. Her childhood friend Marcel, who is secretly in love with her, discovers this romance and joins the Maquis the day before the Liberation.

Caroline Deruas

Sinemaya setlerde çalışarak aşına oldu. Kısa filmleri Venedik, Locarno ve Cannes gibi pek çok önemli uluslararası film festivalinde gösterildi.

She learnt cinema on sets. Her short films gained international recognition at many prominent film festivals, such as Venice, Locarno and Cannes.

Filmleri/Filmography

Children of the night (2011), The Stars (2008), The Fire, The Blood (2008), The Starfish (2006)

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

GÖÇ STANDARTLARI MIGRATION STANDARDS

AVUSTURYA/AUSTRIA, 2011 5'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Borjana Ventzislavova

GÖRÜNTÜ YÖNETMİRİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Borjana Ventzislavova

KURGU/EDITING: Borjana Ventzislavova

YAPIM/PRODUCTION: Borjana Ventzislavova

OYUNCULAR/CAST: Bojena Koseva, Alexandra Harizanova, Janis Nagel, David Gorlitzer

Günümüz göç politikaları akıl almaz boyutlarda baskıcı. Avrupa Birliği'nin savunduğu barış, demokrasi, dayanışma, adalet, insan haklarına ve hareket özgürlüğüne saygı ilkelerinin tam tersi istikamette. Bu politikalar rahatça hareket edebilen zengin'le bulunduğu yerde kalmasından gereken arasına kalın bir çizgi çekiyor. "Göç Standartları" göçmenlerin geçmişleri, rolleri ve toplumsal eşitlik isteklerinin tanınması konusuya ilgilendiriyor.

The repressive migration policy nowadays is an absurdity. It is contrary to the principles invoked by the EU: peace, democracy, solidarity, justice, respect for human rights and freedom of movement. It divides humanity into the rich, who can move freely, and those who have to remain in place. "Migration Standards" deals with migrants' demand for recognition of their history, their role and social equality.

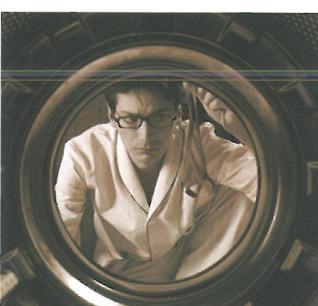
Borjana Ventzislavova

1976'da Sofya'da doğdu ve şu anda hem Viyana ve Sofya'da yaşıyor. Eğitimini görsel medya sanatları ve dijital sanatlar üzerine aldı. Film, video, fotoğraf, yerleştirme ve yeni medya sanatları alanlarında çalışıyor. Eserleri uluslararası sergilerde, film ve medya sanatları festivallerinde gösterildi.

Born 1976, Sofia and is currently based in Vienna and Sofia. She studied visual media art/digital art. She works in the fields of film, video, photography, installation and new media. Her works have been exhibited internationally in solo and group shows as well at film and media art festivals.

Bazı Filmleri/Selected Filmography

It's So Beautiful (2001), Wishes For Fishes (2002), Es war schon immer dunkel draußen. (2005), Fokus Pokus (2005), Hohe blaue Gebirge, Flüsse und goldene Ebenen (2009)

KELİMELER YETMEZ SIN PALABRAS WITHOUT WORDS

İSPANYA/SPAIN, 2010, renkli/color, 12'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Bel Armenteros

SENARYO/SCRIPT: Angela Trigueros

GÖRÜNTÜ YÖNETMİRİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Judit M. Marin

YAPIMCI/PRODUCER: Luis Vidal

OYUNCULAR/CAST: Adrian Lamana Michael Rellán, Adrian Marin

BAZI ÖDÜLLERİ/SELECTED AWARDS:

Alucine Festivali Özel Ödülü/Special Mention, Alucine Festival, Canada
Bağımsız Filmler Festivalı Mükemmellik Ödülü/Award of Excellence,
The Indie Fest, USA

Guzmán, torunu David'i annesi şehir dışında bir seyahate gidince birkaç gün için yanına alır. İşlerin yolunda gidip gitmemesi tamamen onlara bağdır; ancak ilk karşılaşmalarından itibaren yillardır biriktirdikleri ama unuttukları çatışma su yüzüne çıkar.

Guzmán takes in his grandson David for a few days while his mother is on a trip. Whether it turns out well or badly only depends on them, but the rancor of years of oblivion surfaces from their first encounter.

Bel Armenteros

1984'te Madrid'de doğdu. 2007'de felsefe ve edebiyat bölümünden mezun oldu. 2010'da ise ECAM'da sinema eğitimi aldı.

She was born in Madrid in 1984. In 2007, she finished her studies in philosophy and literature and in 2010 she specialized in directing at ECAM.

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST MUHTEŞEM HALİL KHALIL THE GREAT

YÖNETMEN/DIRECTOR: Jacqueline Passmore

YAPIMCI/PRODUCER: Faisal A. Qureshi

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ben Jones

KURGU/EDITING: Maria Reuben

OYUNCULAR/CAST: Aaron Cobham, Philip Davies, Errol Smith

'Khalil the Great' İngiltere halkın işçi sınıfı gençlerine bakışını yansitan bir kısa film projesi, yakın zamanda yaşanan toplumsal huzursuzluğun ışığında üretilmiş bir yapım. Film, nüunu izleyicinin beklenilerini yıkarak onları günümüz İngiliz toplumunun bir parçası olmanın anlamıyla yüzlestirmeyi amaçlıyor.

'Khalil the Great' is a short film project exploring the British public's attitudes toward working class youth. An apt production in light of recent civil unrest, 'Khalil the Great' aims to play with and subvert viewers' expectations, forcing them to confront their vision of what it means to be part of British society today.

Jacqueline Passmore

Amerikalı İngiliz yönetmen ve sanatçı. Austin, Texas'ta film okulunda eğitim gördü. 2002'de İngiltere'ye taşındı, halen burada yaşıyor.

She is an American/British film director and artist. She attended film school in Austin, Texas. In 2002 she moved to the UK, where she still lives.

MWANSA THE GREAT

Director: Rungano Nyoni

Writer: Rungano Nyoni, Gabriel Gauchet

Producer: Rungano Nyoni, Gabriel Gauchet

Cinematographer: Andrzej Krol

Editor: Gabriel Gauchet, Rungano Nyoni

Kahraman olmak isteyen sekiz yaşında bir oğlan muhteşemliğini kanıtlamak için bir yolculuğa çıkar; fakat beklenmedik sonuçlar ortaya çıkacaktır. Hayalin gerekle karişığı çocukluk dönemine günlük yaşamı hala gücüyle değiştiren genç bir çocuğun penceresinden bakış...

An eight-year-old boy who aspires to be a hero embarks upon a journey to prove his greatness, with unexpected consequences. A moving insight into childhood where fantasy jostles with reality as a young boy's imagination transforms and empowers everyday life.

Rungano Nyoni

2009'da Londra'daki Central St. Martins Sanat Okulu'ndan mezun olduktan sonra aynı yıl icreatefilms adlı yapımda şirketini kurdu. Kısa filmleriyle pek çok ödül kazandı. After graduating from the Central St. Martins College of the Arts in London she established her production company, icreatefilms, in 2009. She received many awards with her short films.

Filmleri/Filmography:

Mwansa The Great (2011), The List (2009), 20 Questions (2009), Yande (2006)

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

SENDEN SONRA
NACH IHNNEN
AFTER YOU

YÖNETMEN/DIRECTOR: Eleni Katsoni

SENARYO/SCRIPT: Jenny Bork

DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Julia Kampmann

KURGU/EDITING: Nicole Schmeier

OYUNCULAR/CAST: Gerta Böken, Friedemann Thiele, Andreas Engelmann

YAPIMCI/PRODUCER: Anna Knolle

UYGULAYICI YAPIMCI/LINE PRODUCER: Claudia Schurian

İki kişi kendini öldürse, üçüncü kişi de ölü. Aynı evde yaşayan üç yalnız, birbirlerinden habersiz bir şekilde aynı düşünceli paylaşmaktadır: Kendi hayatlarına son vermek. Peki hayatın ta kendisinden başka, kişiyi hayatını sonlandırmaktan alıkoyan sey ne olabilir? İşte, tesa-düflere inanmayanlar için kısa bir yergi.

If two people kill themselves, the third person will die. Three lonesome people living in the same house get caught up the same thought independently from one another: To end their lives. Though what can possibly hinder somebody more from ending their life than life itself? A short satire for those who don't believe in coincidences...

Eleni Katsoni

1983'te Bonn'da doğdu. Kültür, İletişim ve Küreselleşme alanında yüksek lisans yaptı. 2008'de Köln Uluslararası Film Okulu'nda yönetmenlik dersleri aldı. 2012 yılında mezuniyet filmi olarak HFF Konrad Wolf ile ortak yapım olan 'Kiss Me Lower'ı çekti.

Born in 1983 in Bonn, she did her masters degree in Culture, Communication and Globalisation. In 2008 she took directing classes at International Film School in Cologne. She directed 'Kiss me lower' in coproduction with HFF Konrad Wolf.

Filmleri/Filmography

Kiss Me Lower (2012), My Country (2012), Neighbour's Chicken (2011), Aurela (2011), Sister (2011), After You (2009)

SONSUZ DAKİKA
INFINITE MINUTES
VÉGTelen PERCEK

İSPANYA/SPAIN, 2011, renkli/color, 19'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Cecília Felméri

KURGU/EDITING: A Péter Politzer

YAPIMCI/PRODUCTION COMPANY: Inforg Stúdió

OYUNCULAR/CAST: József Bíró, György Honti, Kata Losonczi, Csilla Varga, Zoltán Tamási, Bea Lass, Tünde Szalontay

Bir yaz günü güneş tepeden düşerken bir adam üzerinde kahve döker, bir başkası güvercinleri besler, öteki arı öldürür, bir öteki ölüür, başkası çizgilerin üzerinden geçen bir diğeri radyo dinler, başkası telefon açar, öteki de... Tüm burlar arasında bir bağlantı olabilir mi?

In a summer afternoon a person spills coffee on himself, another feeds pigeons, another kills a bee, another dies, another copies patterns, another listens to the radio, another makes a phone call, another... And there may be certain connections among them all...

Cecília Felméri

1978'de doğdu. 2002'de hukuk bölümünden mezun olduktan sonra farklı Romanya'da farklı okullarda yönetmenlik eğitimi aldı.

Born in 1978, she graduated from law in 2002. She received directing education at different school in Romania.

Filmlerinden Bazıları/Selected Filmography

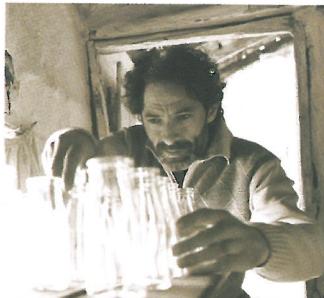
Végtelen Percek (2011), Matyas, Matyas (2010), Kakukk (2008), For The Same Lucia (2006), One Minute Stories (2006), Uciderea Mieilor (2005), Kolozsvár Pocsopolis (2005)

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

SÜT
MILK

TÜRKİYE/TURKEY, 2011, 7', HDV, renkli/color

YÖNETMEN/DIRECTOR: Aysegül Şahinbozkır
SENARYO/SCRIPT: Aysegül Şahinbozkır
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Şeyhmuş Altun
KURGU/EDITING: Aysegül Şahinbozkır
YAPIMCI/PRODUCER: İstanbul Bilgi Üniversitesi
OYUNCULAR/CAST: Levent Can, Yüksek Başaran
ÖDÜLLER/AWARDS: 16.Boston Türk Filmleri Festivali Özel Mansiyon Ödülü, 2011

Herkesten uzak bir yerde, tek başına küçük bir kulübede yaşayan depresif bir adamın her gün kapısına nereden geldiğini bilmediği boş süt şişeleri sayesinde hayata tutunmasının hikayesi.

It is a story about a depressed man who lives in an isolated place away from everyone. His life changes with the empty milk bottles that come at his door everyday from somewhere unknown.

Aysegül Şahinbozkır

2007'de Saint Pulcherie Fransız Lisesi'nden mezun oldu ve aynı yıl İstanbul Bilgi Üniversitesi Sinema Televizyon Bölümü'nde okumaya başladı. Çeşitli kısa film ve reklam filmlerinde görev aldı. 'Süt' yönetmenin ikinci kısa filmi.

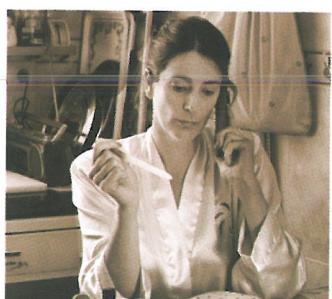
She graduated from Saint Pulcherie high school in 2007. The same year she started to study at the Department of Cinema and Television at Istanbul Bilgi University. She took part in several short films and advertising films. 'Milk' is her second short film.

BİLDİĞİM TEK ŞEY HİÇBİR ŞEY BİLMEDİĞİMDİR ALL I KNOW IS THAT I KNOW NOTHING SÓLO SÉ QUE NO SÉ NADA

İSPANYA/SPAIN, 2011, HD, renkli/color, 14'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Olatz Arroyo Abaroa
SENARYO/SCRIPT: Olatz Arroyo Abaroa
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Charly Planell
KURGU/EDITING: Oscar Seoane Pinilla
YAPIMCI/PRODUCER: Olatz Arroyo Abaroa
DÜNYA HAKLARI/WORLD SALES: Promofest
OYUNCULAR/CAST: Luisa Ezquerra, Inma Isla, Mario Rodríguez

Sofia'nın hayatı, oğlunun lise felsefe kitabını bulma-
siyla bir anda tamamen değişir. Kitabı elinden bırak-
mayan Sofia bir yandan arkadaşı Filomena'nın evlilik
sorunlarına yardımcı olmaya çalışırken bir yandan da
'aydınlanmanın' kara deliklerini keşfeder.

Sofia's life changes radically when she discovers her son's high school philosophy textbook. While she was reading the book adamantly, she tries to help her friend Filomena's marriage problems. On the other hand, she discovers the black holes of 'enlightenment'.

Olatz Arroyo Abaroa

1976'da İspanya'da doğdu. 1999'da felsefe bölümünü bitirdi. Daha sonra film ve televizyon senaryosu üzerine dersler aldı. Televizyon dizilerde senarist olarak çalıştı. 'Héctor' ve 'Besos de Gato' filmlerinin yönetmen ekibinde yer aldı. Çeşitli kısa filmler yazıp yönetti.

She was born in Madrid in 1976. She completed a degree in philosophy in 1999. Later on she studied script writing for film and television. She has worked as a scriptwriter for TV series. She has also been a part of the directing team of 'Héctor' and 'Besos de Gato'. She has written and directed several short films.

Filmleri/Filmography

All I know is that I know nothing (2011), Asuncion has a plan (2009), Jesús, mi Jesús (2006)

KISA OLMAZSA OLMAZ/SHORT IS A MUST

ZAMANSIZ TIME OUT OF PLACE

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ylva Forner

SENARYO/SCRIPT: Ylva Forner

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Ellen Kugelberg

KURGU/EDITING: Anton Skott

YAPIMCI/PRODUCER: Malla Grapengiesser

OYUNCULAR/CAST: Emma Warg, Elin Lycke, Leo Boonstra, Ferril Gardner, Lutde Hagberg, Eva Rexed, Per Grytt, Kristin Grue, Andreas Boonstra, Martin Jonsson

Bazen zaman donakalır, adeta nefesini tutar. Sara bir yaz akşamı balkondan aşağı şehri izlerken sokakta olan bittelerin aslında içinde bulunduğu durumlara ayna tuttuğunu fark eder. Kopup gitmek istediginizi anladığınız anın filmi. Bir zamanlar inandığınız her şey hala içindez yankı bulurken siz aslında çoktan yolunuza devam etmişsinizdir.

Sometimes time stands perfectly still, holding its breath. Sara stands on a balcony looking down at the city summer night. Everything that happens on the street seems to mirror her situation. It's a film about the moment you decide to break up. Everything that you once believed in still echoes inside of you, but you've already moved on.

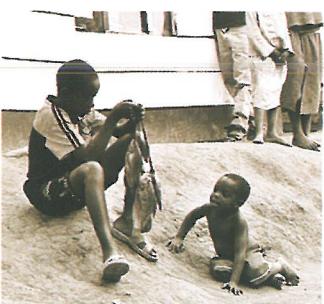
Ylva Forner

Danimarka'daki Avrupa Film Okulu'nda eğitim aldı. İspanya'da oyunculuk, İsveç'te senaryo yazarlığı eğitimiyle devam etti. Üç yıl da yönetmenlik öğrenimi gördü.

She studied at the European Film School in Denmark. She has education in acting in Spain and scriptwriting in Sweden as well as three years of directing.

Filmleri/Filmography

Time Out of Place (2009), Greetings from Slussen (2008), Melting (2005), Dust (2003)

ZEBU VE BALIK FOTOĞRAFI ZEBU AND THE PHOTO FISH

UGANDA-KENYA/UGANDA-KENYA, 2011, HDV, renkli/color, 12'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Zipporah Nyaruri

SENARYO/SCRIPT: Zipporah Nyaruri

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Jean Claude Ingabire

KURGU/EDITING: Godwin Otwoma

YAPIMCI/PRODUCER: Maisha Film Lab

OYUNCULAR/CAST: Patrick Mujuuka, James King Bagyenzi, Kaya Kagimu Mukasa
ÖDÜLLER/AWARDS:
İspanya Cinepositive Film Festivali Seyirci Ödülü/Best Film Audience Award
Cinepositive Film Festival-Spain

Bir yaz günü güneş tepeden düşerken bir adam üzerinde kahve döker, bir başkası güvercinleri besler, öteki arı öldürür, bir öteki ölüür, başkası çizgilerin üzerinde gecерken bir diğer radyo dinler, başkası telefon açar, öteki de... Tüm burlar arasında bir bağlantı olabilir mi?

In a summer afternoon a person spills coffee on himself, another feeds pigeons, another kills a bee, another dies, another copies patterns, another listens to the radio, another makes a phone call, another... And there may be certain connections among them all...

Zipporah Nyaruri

Yönetmen, yazar ve kurgucu. İşletme ve kitle iletişim alanında diploması var. Sette ögrendiklerinin okulda öğrenebileceklerinden daha değerli olduğunu düşünüyor. Çokluşlu Uganda'da yaşasa da kendini dünya vatandaşı olarak tanımlıyor.

Director, writer and editor. She has a Bachelor's degree in Business Studies and a diploma from Mass Communication. She believes that she has learnt more about her craft from being on a real set than she could ever learn from attending formal film school. Though largely based in Uganda, she refers to herself as a citizen of the world.

Filmleri/Filmography

Zebu and The Photo Fish (2011), Mama Emere (2008)

**“SİZE BABA DİYEBİLİR MİYİM?”
“WOULD YOU BE MY FATHER?”**

**15. UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN
FİMLERİ FESTİVALİ
“SİZE BABA DİYEBİLİR MİYİM?”
KISA FİLM YARIŞMASI SONUÇLARI**

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivalinin, bu seneki kısa film yarışmasına başvuran 21 kısa film arasından üç film ödülü değer görüldü, iki film de gösterilmeye hak kazandı.

Bu sene yarışma “Size Baba Diyebilir Miyim?” diye sorarken, baba kavramına dair çeşitliliklerin üretilmesine dair katılımcıları cesaretlendirmeyi amaçlamıştı. Bu bağlamda, hikayelerine sadece bir baba figürü koymayan ötesine geçen ve babalığın alt okumalarını yapan filmler jürinin beğenisini kazanmayı başardı. Jüri gerekçelerini söyle açıkladı:

Sinematografik açıdan başarılı bulunan ve film gramerini iyi kullandığını düşündüğümüz Musa Ak’ın yönettiği “Is” filmi ve düz anlatımına rağmen animasyon türünün teknik olarak iyi bir örneği olan, Reyhan Meral’ın yönettiği “Horoz” filmi bu seneki festivalde gösterilmeye değer bulundu.

Her ne kadar teknik ve cinematografik yetersizlikleri olsa da, kısa film türünün hakkını vererek kuşak çatışmasını akıllica anlatan, Perihan Türkdoğan’ın yönettiği “Rifat” filmi yarışmanın üçüncüsü oldu.

Gerek cinematografisi ve kurgusu, gerekse işlediği konu itibarıyle özenli ve yaratıcı olan, söylemek istediklerini üst ses ile basitçe anlatmak yerine karakterlerini konuşturarak derdinin altını çizen, köyün delisinden bir kahramana dönünen babanın hikayesini anlatan, Canan Doğramacı’nın yönettiği “Ronahi” filmi ikincilik ödülünü aldı.

Babalık hallerini ‘karanlık’ olmayan bir tonla sorgulayan, babanın otoritesini kaybetmenin eşiğindeyken, agresyon göstermeden yeni hayatına uyumlanma çırpmalarını konu alan ve bunu izleyicinin kalbine dokunan küçük ayrıntılar ile yapan, aynı zamanda belgesel türünde dair de bir arayış içinde olduğunu düşündüğümüz Bilgi Diren Güneş’in yönettiği “Eyyah! Babam Emekli Oldu” filmi birincilik ödülü almaya hak kazandı.

**15th FLYING BROOM INTERNATIONAL WOMEN'S
FILM FESTIVAL
“WOULD YOU BE MY FATHER?”
SHORT FILM COMPETITION RESULTS**

3 out of the 21 short films that were submitted to the Flying Broom International Women's Film Festival Short Film Competition have been awarded, while two other movies selected by the jury will be screened along with the winners.

Hoping to encourage the contributors to produce variations on the theme of fatherhood, this year the festival asked “Would you be my father?” In this sense, movies that went further than simply inserting a father figure in their stories and tried to explore the subtexts of fatherhood earned the jury’s recognition. In their rationale the Jury explained:

The movie “Is” directed by Musa Ak was on the whole successful in a cinematographic sense and was commended for its well use of film grammar while the movie “Horoz” directed by Reyhan Meral was deemed to be a good example of the technical aspects of the animation genre despite its rather linear narrative. Both films were found worthy of screening at the festival.

Despite having technical and cinematographic shortcomings, the film “Rifat” directed by Perihan Türkdoğan was found to be a smart way to explore generation conflicts that does justice to the short film genre. “Rifat” came third place in the competition.

A creative and diligent film in its cinematography, film editing and the subject matter, “Ronahi” directed by Canan Doğramacı, doesn’t merely expect a narrator to communicate its message but instead underlines its central concerns by letting its characters speak. “Ronahi” telling the story of a father who goes from being the lunatic of the village to being a hero came second place in the competition.

Questioning the states of fatherhood from a less “dark” tone, the movie “Eyyah! Babam Emekli Oldu” directed by Bilgi Diren Güneş concerns the story of a father on the brink of losing authority trying to adjust to his new life without showing aggression and tells this story with all the little details that touch the audiences’ hearts. “Eyyah! Babam Emekli Oldu”, which we thought was a movie that also explored the genre of documentaries, was found to be worthy recipient of the first place award.

Kısa Film Yarışması Jürisi/ Short Film Competition Jury

Gülden TRESKE

Meltem AĞDUK

Tayfun ATAY

Pelin AYTEMİZ

Sevna SOMUNCUOĞLU

Panel Discussion

Olay Yeri Aile/Family: Scene of the Incident

Katılımcılar/With: Reis Çelik (yönetmen/director), Mustafa Avkıran (oyuncu/actor), Settar Tanrıögen (oyuncu/actor).
15 Mayıs/May, 14.30, Ankara Üniversitesi ATAUM Salonu, Cebeci Kampusu/Ankara University Cebeci Kampus

Atölye Çalışmaları Workshops

Sinemaya dair bildiklerimizi hiç ummadığımız bir yerden güncelleyen Vietnamlı yönetmen Trinh Min-Ha Uçan Süpürge'nin konuğu olarak Ankara'ya geliyor. Yönetmen, 'Night Passage' adlı filminin gösterimine katılacak ve ardından bir atölye çalışması yapacak.
The woman who tosses away everything we know about cinema, Vietnamese director Trinh Minh-ha will be in Ankara for the festival. After its screening, Trinh will discuss her most recent film, 'Night Passage'.

11 Mayıs/May, Cuma/Friday, 16.30, Goethe Institut Ankara

İsveçli yönetmen Lasse Persson da atölye çalışmasında sinema meraklılarıyla bir araya gelecek. Persson seyircilerinin karşısına 'alter egosu' Lisa Tulin kimliğiyle çıkacak ve 'transimation' adını verdiği kendine özgü canlandırma teknini anlatacak.

Swedish director Lasse Persson will also meet the festival audience in a workshop. Persson will introduce his 'transimations' with his 'alter ego' Lisa Tulin.

13 Mayıs/May, Pazar/Sunday, 14.30, Goethe Institut Ankara

Yuvarlak Masa Sohbetleri Round Table Chats

"Kameranın Ardında Kadınlar/Women Behind the Camera"

Avrupa Birliği
Türkiye Delegasyonu
Katılıklarıyla

Katılımcılar/With the participation of: Debra Zimmerman, Claudia Lenssen, Teresa Villaverde, Farida Benlyazid, Saara Cantell, Çiğdem Vitrinel, Lisa Tulin/Lasse Persson

"Depremin Ardından Van'lı Kadınlar/
Women after the Earthquake in Van"

Kolaylaştırıcı/Moderator: Umit Bektaş
5 Van'lı kadının katılımıyla/
With the participation of women from Van
12 Mayıs, 12.00, Goethe Institut Ankara

"Serra Yılmaz'la Ayaküstü/Chat with Serra Yılmaz"
14 Mayıs, 18.00, Goethe Institut Ankara

Hep Birlikte İzliyoruz

İkisi Down sendromlu üç erkek kardeşin işlettığı bir restoran mutfağında yaşananların anlatıldığı 'Mutfakta Üç Kardeş' adlı filmi Tohum Vakfı ile birlikte izliyor ve ardından söyleşiyoruz.

Kadın cezaevinde bir grup mahkumun öyküsünü anlatan 'Uçurtmayı Vurmasınlar' adlı filmi, denetimli serbestlik uygulamasıyla cezaevinde çocukların ile birlikte tahlile olan kadınlarla birlikte izliyoruz.

Üniversiteler Özel Programı Campus Program

Hacettepe Üniversitesi Film Gösterimleri ve Söyleşiler
Hacettepe University Film Screenings and Discussions

14 Mayıs/May, Pazartesi/Monday, 17.30

Vavien

15 Mayıs/May, Salı/Tuesday, 17.30

Uçurtmayı Vurmasınlar/Don't Let Them Shoot the Kite

16 Mayıs/May, Çarşamba/Wednesday, 17.30

Bir Yudum Sevgi/A Sip of Love (Hale Soygazi'nin katılımıyla/
With Hale Soygazi)

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Dünya Sineması Söyleşileri

15 Mayıs/May, Salı/Tuesday, 17.30, Üçlü Amfi

Katılan Yönetmenler/With: Selma Bargach (Fas), Chairun Nissa (Endonezya), Barbara Sass (Polonya), Negar Azarbajani (Iran), Francisca Silva (Şili), Sonia Fritz (Porto Riko)

Ankara Üniversitesi Söyleşiler

16 Mayıs Çarşamba, 11.00, Hale Soygazi ile Söyleşi
(Chat with Hale Soygazi)

İletişim Fakültesi Sinema Salonu, Cebeci Kampüsü

Belediyeler Özel Programı Activities with the Municipalities

Altındağ Belediyesi/Altındağ Municipality

11 Mayıs/May, Cuma/Friday, 11:00, Hamamönü gezisi ve basın toplantısı/Visit to Hamamönü and press conference

12 Mayıs/May, Cumartesi/Saturday, 20.30, Açıkhava Sineması/
Open Air Cinema Hamamönü

Film: Uçurtmayı Vurmasınlar/Don't Let Them Shoot the Kite
(Füsün Demirel'in katılımıyla/With Füsün Demirel)

16 Mayıs/May, 14.00, Yunus Emre Kültür Merkezi

Bir Yudum Sevgi (Hale Soygazi'nin katılımıyla/With Hale Soygazi)

Yenimahalle Belediyesi/Yenimahalle Municipality

11 Mayıs/May, Cuma/Friday, 14.00

Film: Bir Yudum Sevgi/A Sip of Love (Füsün Demirel ve Hale Soygazi'nin katılımıyla/With Hale Soygazi and Füsün Demirel)

Etkinliklerin yeri ve saatı için güncel bilgiyi
festival.ucansupurge.org adresinde bulabilirsiniz.

Desteklerinden Dolayı Teşekkürlerimizle...
Special Thanks to...

Abby Peck, Women Make Movies	Baden-Württemberg GMBH	Monika Bremen, International Film School Cologne
Adi Zvieli, The Sam Spiegel Film&Television Scool Jerusalem	Evgeniya Kulakova, St. Petersburg Documentary Film Studio	Muhammad Omar Azis, Salto Film Company
Adrien Léongue, MPM Film (Movie Partners In Motion)	Fereshteh Taerpour, Producer Franc Planas, Promofest	Muriel Lin, New Taipei City Film Festival
Ahmet Gürata, Bilkent Üniversitesi	Gabriele Funke, Global Screen GmbH	Nauval Yazid, Salto Film Company
Alana Adye, Sydney Film Festival	Gisela Wiltschek, Global Screen GmbH	Otto Suuronen, The Finnish Film Foundation
Alba Fominaya, Arab Filmfestival Berlin	Helge Schwache, Dortmund-Cologne International Women's Film Festival	Paloma Dema, Bafici
Alessandro Lombardo, Media Luna New Films	Hicham Falah, International Women's Film Festival of Salé	Peggy Wong, Mega-Vision Pictures Limited
Alexandra Vallez, Filmair Services	Homayoon Mojallal, Telsonicsolutions Inc.	Philippe Imhaus, MPM Film (Movie Partners In Motion)
Alfredo Calvino, Latinofusion	Hwa-Seon Choi, Doc & Film International	Rachel Wallach, Department of Film & Television, Faculty of Arts, Tel Aviv University
Amy Aquilino, Women Make Movies	Ismeal Martin, Madrid En Corto	Rachida Sadi, Janaprod
Anne Brishoual, The International Federation of Film Critics/FIPRESCI	Ismail Güneş, Sinema Eseri Sahipleri Meslek Birliği	Renan Artukmac, Funny Balloons
Ariane Buhl, Gaumont	Jenni Domingo, The Finnish Film Foundation	Rodi Yalçınkaya
Arnaud Aubelle, Le Pacte	Jolanta Galicka, WFDiF	Ruby Rondino, eOne Entertainment
Arnaud Bélangeon-Bouaziz, Urban Distribution International	Katalin Vajda, Magyar Filmunió	Sara Ruster, Swedish Film Institute
Ayda Diouri, Producer	Katarína Tomková, National Cinematographic Centre-Slovak Film Institute	Sarah Khamassi, Gaumont
Ayşe Aşağıdağ, Yurtıcı Kargo Bernadette Jozsa, International Filmfest Budapest	Kathrin Glasmacher, Media Luna New Films	Seeta Hemraj, Deluxe Post Production
Betty Schiel, Dortmund-Cologne International Women's Film Festival	Klaus Eder, The International Federation of Film Critics/ FIPRESCI	Shirley Chan, Hong Kong International Film Festival
Brigitta Burger-Utzer, Sixpack Film	Kristen M. Fitzpatrick, Women Make Movies	Su Akpinar
Burcu Karakaş, Kaz Film	Laura Talsma, Fortissimo Films	Tariq Khalami, Centre Cinematographique Marocain
Casper Andersen, CPH PIX	Luisa Nora, Alce Films	Thomas G. Kodros, Dolby Laboratories, Inc.
Cécile Zanotti, Institut Français Budapest	Malla Grapengiesser, Hysteria Film AB	Tomasz Wlaziński, WFDiF
Christine A. Pérez, International Latino Cultural Center	Manfred Giftthaler, Bavaria Production Services	Tommi Partanen, National Audiovisual Archive
Cristina Marx, Hochschule für Film und Fernsehen "Konrad Wolf"	Manuela Salamanca G., Memento Films International	Tova Mozard, Swedish Film Institute
Damian Kolodiy, KinoFestNYC	Maria Letowska, Polish Film Institute	Tristan Priimägi, Estonian Film Foundation
Debra Zimmerman, Women Make Movies	Marine Récharde, Films Boutique	Tuğushan Özdener, Matrix
Deniz Esen, Yurtıcı Kargo	Marion Klotz, Memento Films International	Tuncagül Çil, Yurtıcı Kargo Ursula Bay, Elsani Film
Doğan Kızılıkaya, Gümüş Gümrük Müşavirliği	Matti Lahtinen, The Finnish Film Foundation	Paul Thiltges, Paul Thiltges Distributions
Don Matsumoto, Canada Cinema Distribution Toronto	Maurane Cugny, Rezo, World Sales	Valeska Neu, Films Boutique
Eileen Tavarez, Women Make Movies	Michel Dimmer, Paul Thiltges Distributions	Vera Angstenberger, Film Akademie Baden-Württemberg GMBH
Elisabeth Ferber, Agencia Freak	Mikhail Zheleznikov, St. Petersburg Documentary Film Studio	Viera Langerova, Advisor
Esin Küçüktepepinar, The International Federation of Film Critics/FIPRESCI	Miranda van Gelder, Latin American Film Festival	Yakup Atilla Mazlumca, Matrix Zanda Dudina, National Film Centre of Latvia
Eva Steegmayer, Film Akademie		

MYRA

www.myra.com.tr

Uçan Süpürge
Uluslararası
Kadın Filmleri Festivali
İletişim Sponsoru

**15. UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI
KADIN FILMLERİ
FESTİVALİ**

15th FLYING BROOM
INTERNATIONAL
WOMEN'S FILM
FESTIVAL

10-17.05.2012

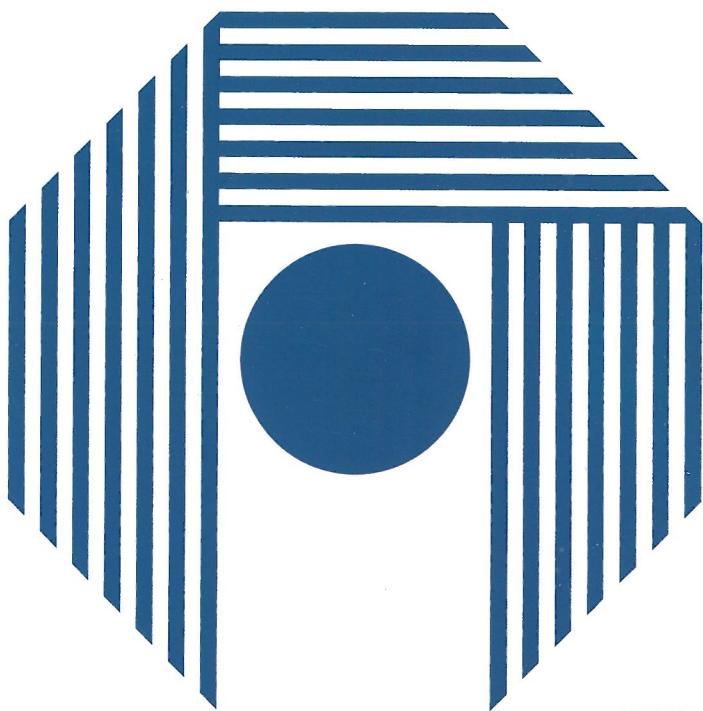

15 yıldır sinema kadının yanında.
Cinema stands by women for 15 years.

facebook.com/ucansupurgefestivali
twitter.com/ucansupurge

nurol

KADIN

çocuk
gelinler

dayanışma

istismar

eşitlik
feminizm

çocuk gelinler
sığınak ayrımcılık

istismar

tecavüz
demokrasi
fırsat eşitliği

şiddet
tecavüz dayak

kadın

anne
kadın hareketi
cezalandırma

Kadının beyazperdedeki sesi Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni destekliyoruz...

**Toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı kadının sesini yükseltten
Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni destekliyoruz.**

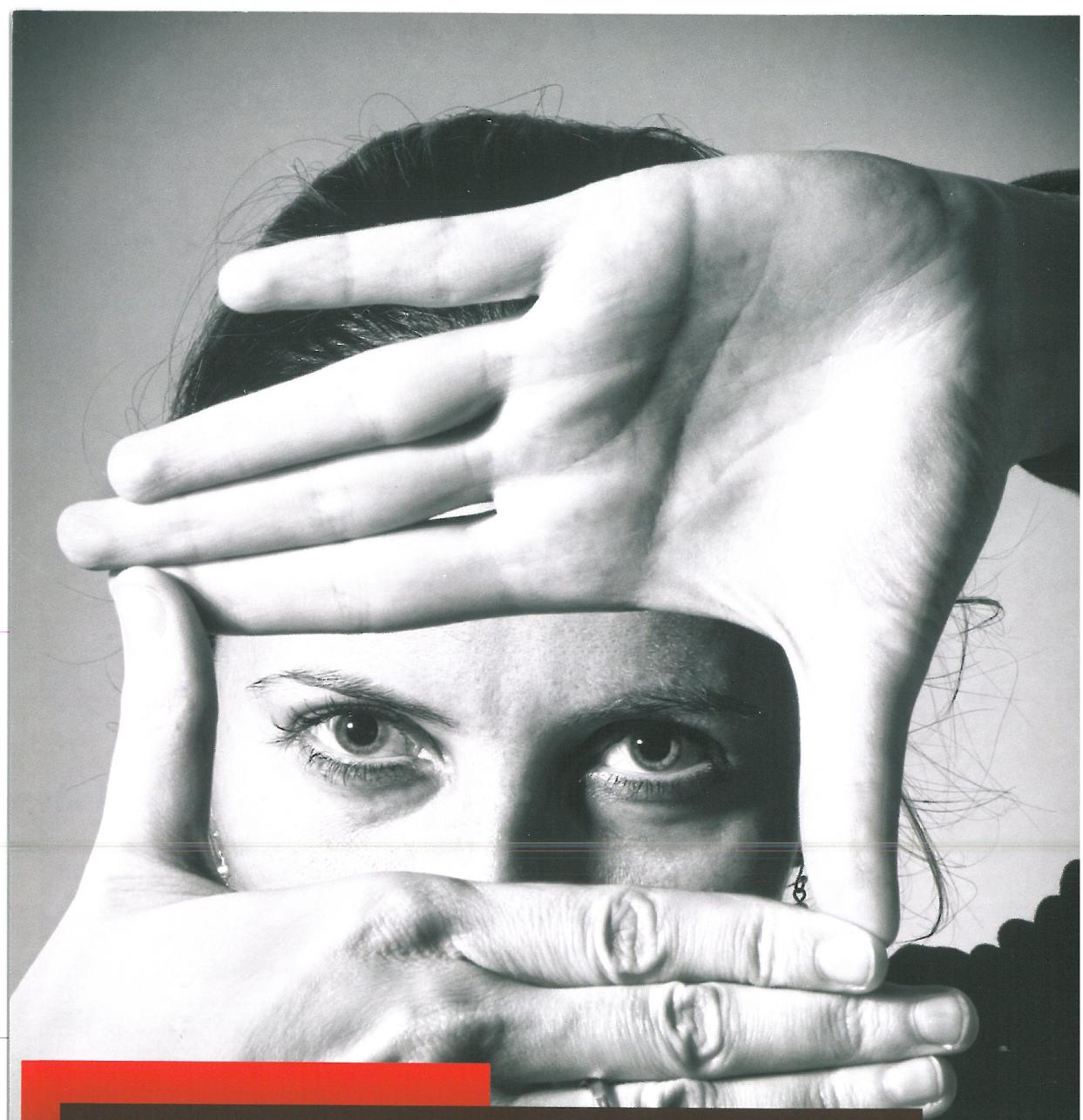
**HABER
TÜRK**

**İYİ SEYİRLER
DİLER**

*skyturk***360.com**
[facebook.com/skyturk360](https://www.facebook.com/skyturk360)
twitter.com/skyturk360

Digiturk 43. Kanal / D-Smart 95. Kanal / Kablo TV / Turksat 3A

KAMERANIN SADECE ÖNÜNDE DEĞİL ARKASINDA DA KADINLAR VAR.

CNN TÜRK 15. ULUSLARARASI UÇAN SÜPÜRGE KADIN FİMLERİ FESTİVALİ'NI DESTEKLER.

CNN
TÜRK
ilk bilen siz olun

D-Smart 30. kanal
Digiturk 42. kanal

cnnTurk.com
m.cnnTurk.com

cnnTurk.com/android
cnnTurk.com/ios

Radyo 92.5

SİNEMANIN
AYNASI

YÖNETMEN	FİLMİN ADI	SAHNE
SANAT YÖNETMENİ		
SÜRE		
TARİH		

15.
UÇAN
SÜPÜRGE ULUSLARARASI
KADIN FILMLERİ
FESTİVALİ
SPONSORU

**2011'de 160 kadın, eşleri,
sevgilileri, babaları ve
en yakınındaki erkekler
tarafından öldürüldü.**

**Biz, onları yaşatanları
destekliyoruz.**

Şiddete karşı sessiz kalmamak için AİS yazıp 6643'e mesaj gonderin

Aile İçi Şiddet Acil Yardım Hattı bugüne kadar 14 bine yakın şiddet mağduruna destek verdi.

Siz de kadına şiddete karşı mücadeleye destek vermek için AİS yazıp 6643'e mesaj gönderebilirsiniz.
Gönderilen her mesaj bir umut ışığı olacak.

Aile İçi Şiddet
Acil Yardım Hattı

Kampanyaya bağış bedeli
tüm operatörler için 5 TL'dir.
Avea ve Turkcell için mesaj
gönderim bedeli 1 standart SMS
ücretidir. Vodafone'da yalnızca
faturalı hat aboneleri kampanyaya

AİLE İÇİ

ancak BAĞIMSIZ bir gazete ÖZGÜRLÜKLERİ savunabilir!

BİR GÜN

HALKIN GAZETESİ

2 OCAK 2012 PAZARTESİ

10 TL

www.birgun.net

AVROPA Festivitelerin katıldığı gösteriye 2000 kişi katıldı. İngiliz devleti Afganistan'a 100 milyon dolarlık yardım gönderdi. **MÜZİK** Anadolu Pop'un arkası batırın var. **İSPANYA** Krize karşı nostaljik maceralarla turistlerin yüzü güldürdü.

KİM NE DEĞİ

NEDET ERDOĞAN BOŞURT Devrimcilerin Usta'sı anıldı

KATILAM SONRASI Sırrınak Uludere'de 6 gözaltı

BİLGİN BOZDAĞ: 2012 anayasa yili olacak

Etnik ve dinsel şiddet sarmalı

SÜJÖRCİLERDİR Bakanı gönderdi, başkan olamadı

Kriz gençleri bunailtmış

DÖNYA SANDIĞA GİYOR 2012 seçim yili olacak

ATEŞİ TEPKİLERİ BOŞYAP Teyze

WALF LEPOD: 2012 bir yılın yarısı

SEZİK CANANÇARNA: Sınırların koyulmasına soru

"Bacca Tayip Mıktarı?"

SAMİ KESKİNİZMİZ Yeni yıl içki bilinci

BİR GÜN'ÜN BURKASINA BirGün.com'ı keşfedin

Her filmin bir Star'ı var...

15.
UÇAN
SÜPÜRGE ULUSLARARASI
KADIN FILMLERİ
FESTİVALİ
SPONSORU

www.stargazete.com

Powerful Movies from Strong Women!

ULUDERE TANIKLIKTLARI
Keder ve öfke

MASİS KÜRKÜĞİL'LE
Kırmızı Pazartesiler

IRAK'TA KARAR VERMEK
Kader nasıl belirlenir?

STARBUCKS İSGALİ
Karşı işgal

AKP GENÇLİK KOLLARINDAN İFŞAAT:
RTE DÜNYALI DEĞİL!

PEKİ, NERELİ?

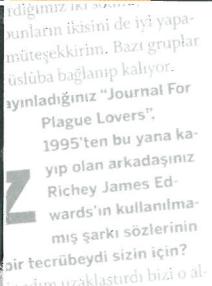
EXPRESS ARAŞTIRDI

BİR+BİR

KELALAKA MEVZULAR,
DERİN BAĞLANTILAR

Karacaoğlan Experience

zaman mutlu evliliklerde
öyle müzikal numaralar var ki, bir anında grup
zatılı kendisine de selâm durmuş olur. Albümdeki yapı
grubu ve gospel korosu yerel sanatçılardan oluşuyor. Kendi
müzden sıyrılacaksak, kendimiz kalarak synfımlı, bütün so
rumlulığı üzerimize alıshım istedik.

JAMES BRADFORD: Biz işi sınıfının, endüstri vadilerine yayıl
mış mavi yakaların çocuklarıyız. Mizikten fiziksel unsuru
çıkartıksak, tamamen büyük, görkemli bir müzik yaparsak,
doğamızda ait olan bir şeyi dışlamış oluruz. Punk rock'tan ge
liyoruz, ama aynı zamanda iddialı, gizlendiği bir tarafımız da
var. Bazı buntular bir araya getirmeye çalışıyoruz, bazen de
beraberimizvar ve tökezliyoruz. Beraber çalışmaya başladıkta
bir vere gitmemiyorsa, vazgeçiyoruz.

his...
...lı damarı

Türkiye'nin
ve dünyanın
gündemini
her hafta
AGOS'ın
merceğinden
takip edin.

www.agos.com.tr

INTERNET ABONELİK KOŞULLARI
3 aylık: 25 TL - 6 aylık: 50 TL - 1 yıllık: 90 TL

GAZETE ABONELİK KOŞULLARI
Yurtçi 6 aylık: 75 TL - 1 yıllık: 145 TL
Gazete abonelik bedelinin İTB Kurtuluş subesi
(Şube Kodu: 209) 15938 nolu AGOS Yayıncılık TL
hesabına yatırmanız ve havale makbuzunu göndermeniz yeter.

Agos

DDK katillerin eşkalini verdi

Suriye müzakereleri
Kurşunlu
Anayasa savunma
tahtı gömmeli

Sırasız davrandı
kritik fotoğrafla
Kardeşlerin
sanal ülkesi sarsıcı

"Yaptığım mucize
göveniyorum"

Suraya
görünüyor
Kardeşlerin
sanal ülkesi sarsıcı

Agos
www.agos.com.tr

AGOS

SOLFASOL

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yan yana geliyoruz ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürluğun havasını
İşte o gün sizi tanırlar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

Solfasol'u edinmek, abone olmak,
katılmak ve birlikte üretmek isteyenler,bize yazın:
bilgi@gazetesolfasol.com - abone@gazetesolfasol.com

Haberin devamı için tıklayın...

www.bianet.org

Haberin devamı

İHA OZEL

Aylık, kütüsel yayınları yönetmenleri ile kendi deneyimlerini bültenler, eyləm idarəti, tətbiq və siyasi konularla təşkil olunur.

IDYA

editor@bianet.org

Vəndək Kadın Dayanışması
Şəhərəməyə konu olan ...
Depremde Kadın Dayanışması
Vəndək Kadın dernekleri, koordinasyon
şəhərəməyə konu olan ...
* TÜRKİYE GÜNDEMİ

editor@bianet.org

Bir e-posta
yeterli

bize ulaşmak
çok kolay...

bianet'e
katkıda
bulunmak
isterseniz

Cizgi ve
Videolarınızla

Fotoğraf,
Çizgi ve
Videolarınızla

Haber,
Yazı,

Yazar,
Başlangıçlar

BUGÜNÜN MANŞETLERİ

Demokrasi Zor "Zenaat"

Londra İşgali, kütüsel hərəketin yönələri
ile körəcəyimizi birləşterək, eyləmin ilk
...¹⁸

"1999'dan Beri Toplayan Deprem
Vergilerine Ne Oldu?"

CHP Konya Milletvekili Atilla Kart, 1999'dan bu
yata, 12 yıldır ibolanın ...¹⁹

Köyler Haliç Yاردım Bekləyir

Van Depremindən etkilənən köylərin birçoğuna
yatırım ulaşmaması durumda, bianet'in
şəhərəməyi köylərce ...²⁰

Bilirkişi "Virus" Dedi

ODTÜ'den uzmanlar, OdaTV davasında
yargılanan gazeteci Yıldız'ın bildirişindəki
idarənaməyə konu olan ...²¹

Depremde Kadın Dayanışması

Vəndək Kadın dernekleri, koordinasyon
şəhərəməyə konu olan ...²²

* TÜRKİYE GÜNDEMİ

ara

ara

Ekim : 2011 : getir

ŞƏHLİM 2. HAFIZA

lokasi Zor "Zenaat"

11. Sayı Son Güncellemə 13:30
Haber Listesi
Sayfa
Aznalar - Çare - Çocuk - Dünya - Eğitim - Ekonomi - Etnik - Gençlik - Geçit - İnsan Hakları - Kadın - Küz - Kültür - Mədya - Sağlıq - Sanat - Siyaset

Haberlərə abone ol! Eski sayımlara git! RSS

bianet

SİZ İzelləm Öğl

11. Sayı Son Güncellemə 13:30

Haber Listesi

Sayfa

Aznalar - Çare - Çocuk - Dünya - Eğitim - Ekonomi - Etnik - Gençlik - Geçit - İnsan Hakları - Kadın - Küz - Kültür - Mədya - Sağlıq - Sanat - Siyaset

AYŞEGÜL DEVEÇİOĞLU
BASKA ASKLAR

özelliklər

BAŞKA ASKLAR

özelliklər

metin

metin

metin

metin

metin

metin

metin

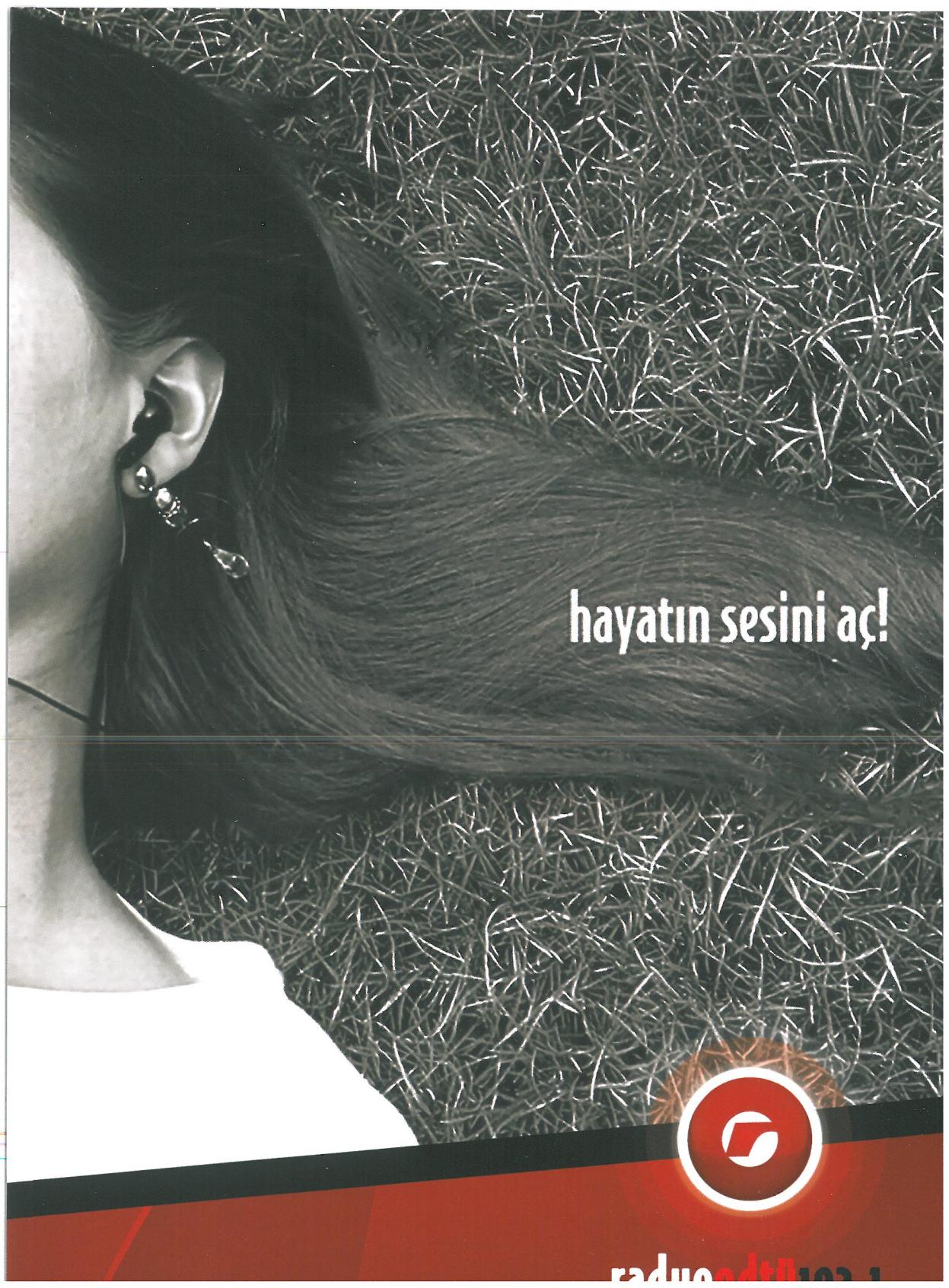
metin

metin

metin

metin

metin

A black and white photograph of a woman's face, partially hidden by a dense field of tall grass. Her eyes are closed, and she has a serene expression. She is wearing dark sunglasses and a small hoop earring. The lighting is dramatic, with strong highlights on her skin and hair against the dark background of the grass.

hayatın sesini aç!

radio adımlıca

PN i RO

VILLEURS BANANE

VENTE GROS-DEMI GROS

Tél 90 91 31 13

Bildiğini okuyanların dergisi

altyazı

AYLIK SINEMA DERGİSİ

BERGMAN'LA SİNEMANIN KALBİNE YOLCULUK...

SİNEMA >

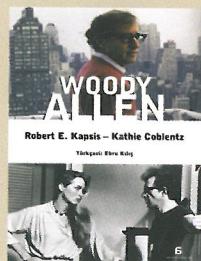
Daha önce, tiyatro ve sinema hayatını anlattığı “Büyüülü Fener” kitabıyla bilinen 20. yüzyılın büyük sinema yönetmenlerinden Ingmar Bergman’ın sinemaya, tek tek filmlerine ve hayatı dair görüşlerini anlattığı söyleşilerden oluşan bir kitap...

< SİNEMA

ÖTEKİ'NİN SINEMALARI
Gönül Dönmez-Colin
Türkçe: Maral Jefroud

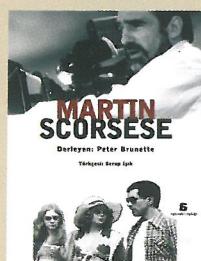
Sinema, kültürel bir izdişüm olduğu kadar siyasi yanılgıları analiz edildiği sürece de yabancısı olarak kalmaya devam edeceğimiz bir alan. “Öteki’nin Sinemaları” isimli kitap sinemayı odaik noktasına alan politik ve kültürel bir not düşme denemesi...

< SİNEMA

WOODY ALLEN
R. E. Kapsis - K. Coblenz
Türkçe: Ebri Külc

Konu Woody Allen olduğunda işin içine hem sokağın dili giriyor, hem bastırılmış cinsel arzular, hem de kendisinden sürekli ‘komik’ olmasi beklenen bir adamın hikayesi. Allen, bu kez de röportajlarıyla ifade ediyor kendisini, hem de en seçkinleriley...

< SİNEMA

MARTIN SCORSESE
Derleken: Peter Brunette
Türkçe: Serap İplik

“Arka Sokaklar”, “Taksi Sofruları”, “Günahla Son Çağrı” ve “Kızırmış Boğa” filmlerileyة günümüze sinemasında apayrı bir yere sahip olan Martin Scorsese, Amerikan sinemasının tartışmasız bir şekilde soyutlaması sahibi... Filminden kalemdeki şiddet de her an her sey olabilecekmiş duygusunu yaratılan sahnereler ve akış, yönetmenin kendisini Manhattan’da geçen çocukluğunda sahit olduğu amaçsız sokak olaylarına dayanmaktadır...

meselesi olan kitaplar...

S İ N E M A H A Y A T T I R "

MODERN ZAMANLAR

"Sinemanın yüz yıllık tarihi, geniş anlamda bir "erkekler tarihidi" de.

Bu tarihin, sinemaya yansımalarını geniş anlamda sinema estetiğinin içinde yakalarız.

Ekonomisinden teknolojisine, işçiliğinden pazarlamasına

her zaman bir erkekler devleti olan "devlet" ile;

ilişkilerinden ideolojisine, siyasetine kadar bir "erkek sinemasıdır" var olan.

Dolayısıyla da erkekler tarihini yazmaya kalktığımızda

karıştırılabilecek defterlerden belki de en önemlidir sinemanın tarihi."

modern zamanlar sinema dergisi

"sinema kültürümüze akdeniz'den "küçük" bir katkı"

*Ka Fotoğraf Geliştirme Atölyesi
15. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne
fotoğrafları ile destek veriyor.*

www.kaatolye.com

Güneş Sokak 17/5 Kavaklıdere Çankaya Ankara 0312 465 01 25

Uçan Süpürge'yi

seviyoruz

bir

lik

te

u

çu

yo

ruz.

**hayalperest
film**

**"SİNEMACILIK VE FILMCİLİK YARARINA
BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"**

sadibey.com

Gölge e-Dergi

15. Uçan Süpürge

Uluslararası Kadın

Filmleri Festivali'ne destek
vermekten gurur duyar.

Sinema
Öykü
Çizgi Roman
Fantastik Edebiyat'ın
Buluşma Noktası
Gölge e-Dergi

20

Ankara'nın kültür-sanat etkinlikleri rehberi yirminci yaşında yine Ankaralıların yanındadır...

Beyazperde

Film Seçiminde En İyi Adres

15. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni Destekliyoruz

Beyazperde

Film Seçiminde En İyi Adres

Film Sec

Or: Iron Man 2, The Green Hornet, Megamind, Black Swan, Alice in Wonderland,

[ANA SAYFA](#)

[FİMLER](#)

[SEANS BİLGİLERİ](#)

[FRAGMANLAR](#)

[HABERLER](#)

[TV Diziler](#)

[Simatotlar](#)

[Tepkiler](#)

Site içinde arayın: sinema seansları, haberler, sinema ve dizi özel dosyaları, en son fragmanlar ve çok daha fazlası...

DC Comics'in Süper Kahramanları Sinemalarda!
Yeşil Fener'in bu hafta vizyona girmesi üzerine onümüzdeki dönem sinemalarda seyrededecğimiz DC Comics oyularlarına göz atık...

DC Comics'in Süper Kahramanları Sinemalarda!

Paris'te Geceyarısı Bambaşka!

"Nerede Kalmıştık?" Eylül'de Dönecik Diziler

19 Ağustos Haftası Vizyon Filmleri!

Fotoğrafe dan Türkçe Altyazılı Fragman!

Oyuncağı Hıbayı! Petit pot de beurre, Petit pot de beurre, Petit pot de beurre, Petit pot de beurre

KÜLTÜR SANAT
HARİTASI

Türkiye'nin tek ulusal Kent Rehberi
ksh@mutlusonmedya.com • 0312 442 75 10

kültür... sanat... ve hayat...

www.ankaraplus.com.tr

KADINLARA ÖZEL
“EN KAPSAMLI”
HABER PORTALI

COSMOTURK.com

Yaşasın Sinema,
Yaşasın Uçan Süpürge

Cosmoturk

15. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
Medya Sponsoru

(Kapitalizm Protestoları, Atina)

“Şimdilerde artık karar vermenin, adım atmanın eşiğinde değil; hareket noktalarının, eylemlerin göbeğindeyiz. Dünyanın farklı yerlerinde, farklı gruplar halinde düşünceleri ile birbirlerine kenetlenmiş bu dünya insanların özü tek kaynağa dayanıyor: İnsan onuruna yaraşır bir hayat sürdürmek. Farklı yerlerden aynı umutla ve aynı amacı yerine getirebilmek için başlarını tek şeye doğru çeviriyorlar: Güneş. Günün bir gün elbet ağarıp geleceğinin farkındalar. Ne dil, ne ırk, ne din... Hepsi yalnız ‘sen, ben, o’. Parayı üstümüze almayalım; o bize değil, biz ona hükmediyor olalım, diyorlar. Çünkü sen, ben, o asla ürün olmadı.”

Cansu Obiz, Yazar

Oyun Bitti. Gerçek Zamanı.

DEDEMAN ANKARA

**14.Uluslararası Kadın Filmleri Festivalimiz'de
konuklarımıza ağırlayan Dedeman Ankara Oteli'ne geçen
yıldan beri festivalimize gösterdikleri anlayış ve maddi
manevi dayanışma için teşekkür ederiz.**

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali

tuti
RESTAURANT

EAT DRINK CELEBRATE

5 yıldızlı sokak lezzetleri, The Marmara
kalitesiyle şehrin merkezinde:
Tuti Restaurant

THE MARMARA TAKSİM
T. +90 212 334 83 00 F. +90 212 244 05 09
Taksim Meydanı 34437 İstanbul Türkiye
taksim-info@themarmarahotels.com
www.themarmaracollection.com

WALL

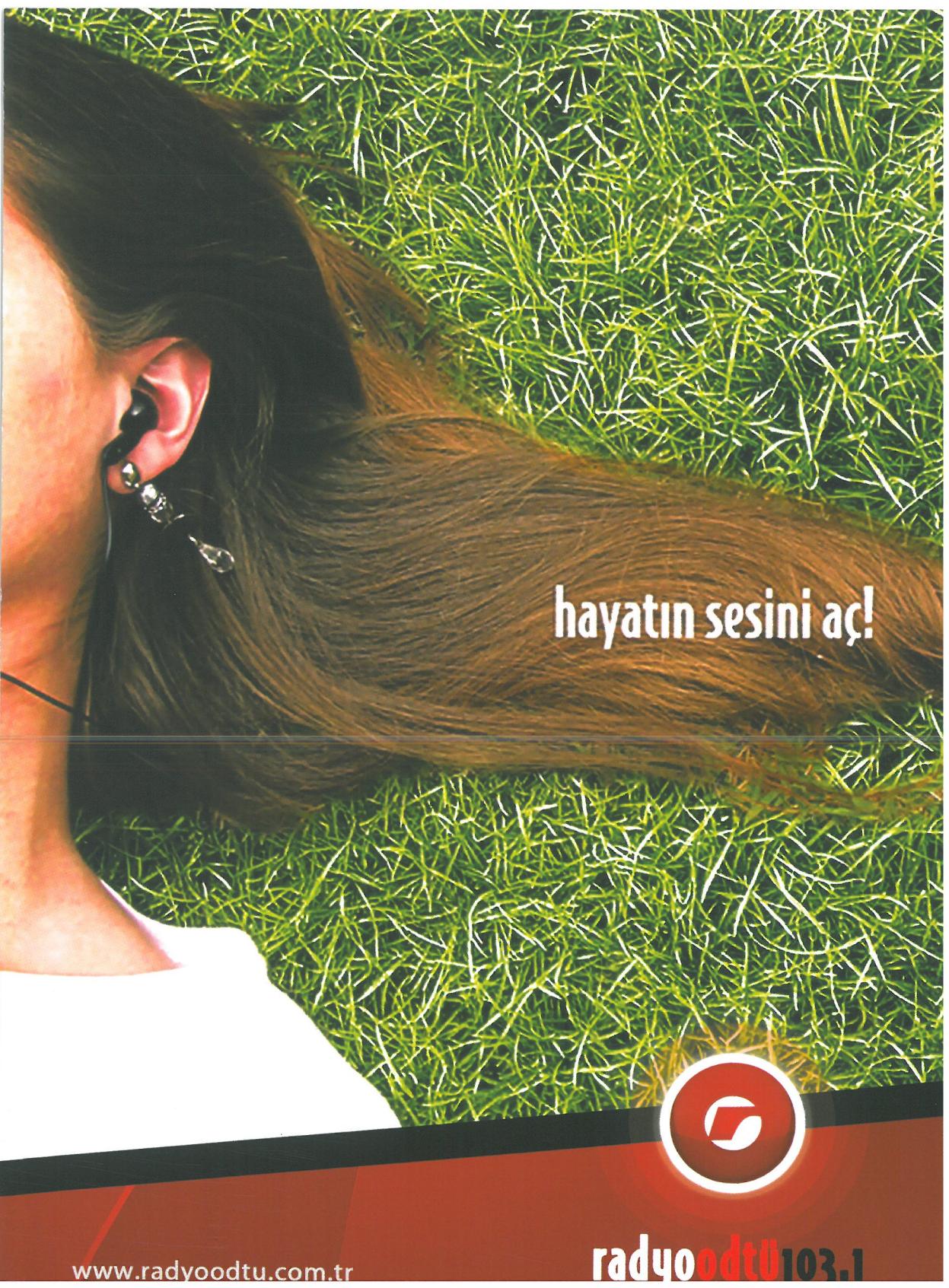
Plus

we bring art to life

- ithal duvar kağıtları
- aydınlatma
- aksesuar
- perde

7:30
açık

hayatın sesini aç!

AClearWinter'sDay	57	Nana	34
A Doll's Life	97	Night Guise	119
A Sip of Love	23	Night of Silence	92
A Tale of Love	102	Night Passage	103
AfterYou	129	No Job for a Woman	107
All About Love	73	On the Edge	48
AllIKnowisThatIKnowNothing	130	One Love	38
Almayer's Folly	42	Ovulation	120
America	28	Playing House	93
And HalfThe Kingdom	78	Portrait	56
Anduni	65	Return	81
Angelinho	118	Salt,Water,Flour	116
Be There	68	Sari Yaprak	115
Bearded Man	76	Seven Women Seven Sins	109
Bikini	78	Shift	98
BlackButterflies	64	SistersoftheScreen:AfricanWomenintheCinema	105
Black Umbrella	89	Souls Without Bodies	111
Bread for Bird	67	South Solitary	84
ByAnyMeansNecessary	123	SpaceofPossibles	114
Casablanca Casablanca	49	Spain	62
Child Brides	94	Stars Above	54
Children of the Night	126	Station	120
Coffee with Lemon Juice	96	Surname Viet Given Name Nam	103
De Roni	118	Swan	44
Diagnosis	56	Swimming Pool	61
Don'tLetThemShoottheKite	23	Swirl	31
EI Macho	119	Tale of Shatters	56
ExpirationDate	36	TheBetrayal	63
Facing Mirrors	74	The Big Scene	70
Filming Desire	108	The Dancer Films	124
Free Hands	85	TheFifthString	47
Grandmothers	80	The Fourth Dimension	102
Great Journey	54	The Magical Garden	124
Habibi	35	The Prize	82
Hand in Hand	78	TheRifLover	48
Hanezu	43	The Seal	125
Heartbeats	55	They Say	125
Historias	32	Three Brothers in Their Cuisine	113
Home	95	Time Out of Place	131
Honey-Bunny	78	Today is Yesterday's Tomorrow	59
IWillForgetThisDay	112	Traces of Light	61
I'mScaredI'llForget	39	Twilight Portrait	29
In Out	60	Vavien	25
In The Name of The Devil	37	Visiting Hours	71
Infinite Minutes	129	Waiting for Alice	57
Ivan's Woman	33	What If	57
Jans's Coming Out	75	What Remains	30
Joselyn	126	Whispering Sands	88
Juanita de Tanger	50	Winter of Love	99
Khalil the Great	128	Without Words	127
Land of Oblivion	40	Women Who Made the Movies	106
Me and Everything I'm Not	123	Yellow Leaf	115
Migration Standards	127	Zebu And The Photo Fish	131
Milk	130	Zing	121
Mwansa the Great	128		
My Little Princess	69		
My Mother's Farm	87		

Adil Ya Da Değil.....	123	Kazablanka.....	49
Alacakaranlık Portresi	29	Kelimeler Yetmez	127
Alice'i Beklerken.....	57	Kırmızı.....	43
Almayer'in Ahmaklığı	42	Kuğu.....	44
Amerika.....	28	Kumların Fısıltısı	88
Annemin Tarası	87	Kuş Yemi.....	67
Aşk Hakkında Her Şey	73	Lal Gece.....	92
Aşkın Kişi	99	Limonlu Kahve	96
Aynalarla Yüzleşmek	74	Maço	19
Bal Kaymak	78	Melekçik	118
Bamtelî.....	47	Muhteşem Halil	128
Bedensiz Ruhlar	111	Muhteşem Mwansa	28
Benve Olmadığım HerŞey	123	Mutfakta Üç Kardeş	113
Bikini	78	Mükünler Alanı	114
Bildiğim Tek Şey Hiçbir Şey Bilmediğimdir.....	130	Nana	34
BirAşkHikayesi.....	102	Nöbet	98
Bir Bebeğin Yaşamı	97	Orada Ol	68
Bir Yudum Sevgi	23	Ödül	82
BuGünüUnutacağım	112	Paramparça	56
Büyük Yolculuk	54	Portre	56
Büyükanne	80	Prensesim	69
BüyüülüBahçe	124	Rif Aşıkları	
ÇocukGelinler	94	Roni	18
Dansçı Filmleri	124	Sahnede Üçümz	70
Deniz Feneri	84	Sakallı Adam	76
Derler	125	Sarı Yaprak	115
Dönüş	81	Senden Sonra	129
Dördüncü Boyut	102	Sevgili	35
Dün ve Yarın Bugündür	59	Siyah Kelebekler	64
Eğer	57	Siyah ŞemsİYE	89
EkranKardeşliği: Sinemada Afrikalı Kadınlar	105	Son Kullanma Tarihi	36
Eİ Ele	78	Sonsuz Dakika	129
Enerji	121	Soyadı Viet, Adı Nam	03
Eşik	48	Süt	130
Evcilik	93	Şeytan	37
Filmleri Yapan Kadınlar	106	Tancalı Juanita	48
Fok	125	Tek Aşk	38
Gece Görüşü	119	Tehis	56
Gece Notları	103	Tutkuyu Filme Almak	108
Gecenin Çocukları	126	Tuz, Su, Un	116
Geriye Kalan	30	Uçurtmayı Vurmasınlar	24
Girdap	31	Unutmaktan Korkuyorum	39
Göç Standartları	127	Unutulan Topraklar	40
Gökteki Yıldızlar	54	Vavien	25
Güzel BirKış Günü	57	Ve Krallığın Yarısı	78
Hatırlanınca Var Olan Hikayeler	32	Yedi Kadın Yedi Günah	109
Hür	85	Yersiz Yurtsuz	65
In Out	60	Yumurta	120
Işık İzleri	61	Yuva	95
Ivan'ın Kadını	33	Yüzme Havuzu	61
İhanet	63	Zamansız	131
İspanya	62	Zebu ve Balık Fotoğrafi	131
İstasyon	120	Ziyaret Saati	71
Jan Açılıyor	75		
Joselyn	126		
Kadın Gazeteçiye İş Yok	107		
Kalbin Tik Takları	55		

Afarin Eghbal.....	80	MaxiCohen.....	109
Alauda Ruzi de Azua.....	125	MayaBrinner.....	123
Aleksandra Streljanaya.....	67	MayaDreifuss.....	71
Alexandra Hetmerova.....	61	Mechthild Gassner.....	59
Alina Rudnitskaya.....	112	Medet Dilek.....	96
Andrea Schneider.....	118	Michale Boganim.....	40
Angelina Nikanova.....	29	Michele Midori Fillion.....	107
Anja Salomonowitz.....	62	Nahid Samadi Amin.....	120
Ann Hui.....	73	Nan Triveni Achnas.....	88
Anu Aun.....	98	Naomi Kawase.....	43
Atif Yilmaz.....	23	Narjiss Nejjar.....	49
Ayşegül Şahinbozkır.....	130	Natalia Andreadis.....	97
Barbara Sass.....	7	Negar Azarbayanji.....	74
Bel Armenteros.....	27	Olatz Arroyo Abaroa.....	130
Beti Ellerson.....	105	Özlem Sarıyıldız.....	116
Bettina Frese.....	116	Paula Hernandez.....	38
Bingöl Elmas.....	93	Paula Markovitch.....	82
Borjana Ventzislavova.....	127	Paula von der Oest.....	64
Brigitte Sy.....	85	Raquel Friera.....	114
Caroline Deruas.....	126	Reis Çelik.....	92
Carolyn Reid.....	75	Rungano Nyoni.....	128
Cecilia Felmeri.....	129	Saara Cantell.....	54, 55, 56, 57
Ceylan Özgün Özçelik.....	123	Sabite Kaya.....	111
Chairun Nisa.....	89	Samira Radsi.....	65
Chantal Akerman.....	42	Selma Bargach.....	48
Claire Walka.....	61	Shirley Barrett.....	84
Clarissa Campolina.....	31	Silvia Gonzales Laa.....	68
Cynthia Collins.....	121	Silvia Haselbarth Stolz.....	113
Çiğdem Vitrinel.....	30	Sonia Fritz.....	28
Daniela Negrin Ochoa.....	119	Susan Bejar.....	126
Durul Taylan.....	25	Susan Youssef.....	35
Ebubekir Çetinkaya.....	95	Teresa Villaverde.....	44
Eleni Katsoni.....	129	Tova Mozard.....	70
Elif Özmenek Çarmıklı.....	115	TrinhMinh-Ha.....	101, 102, 103
Elisabeth Rappeneau.....	39	Tunç Başaran.....	24
Eva Ionesco.....	69	Ulrike Ottinger.....	109
Farida Benlyazid.....	49	Valerie Massadian.....	34
Francisca Silva.....	33	Wheeler Winston Dixon.....	106
Franziska Bachmaier.....	119	Yael Yakirevich.....	124
Gülşah Doğan.....	99	Yağmur Taylan.....	25
Gwendolyn Audrey Foster.....	106	Ylva Forner.....	131
Helvécio Marins Jr.....	31	Zeynep Merve Uygun.....	60
Ilze Burkowska Jacobsen.....	87	Zipporah Nyaruri.....	131
Jacqualine Passmore.....	128		
Joanna Rytel.....	125		
Judy Dennis.....	124		
Julia Murat.....	32		
Karen Winthe.....	63		
Kenya Márquez.....	36		
Kyra Buschor.....	121		
Lasse Persson.....	77, 78		
Leïla Kilani.....	48		
Liza Johnson.....	81		
Loretta Arnold.....	120		
Maria Pavlidou.....	76		
Marie Mandy.....	108		
Maryna Shchipak.....	118		

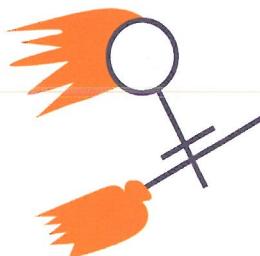

15. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
15th Flying Broom
International Women's Film Festival

10-17 Mayıs / May 2012
Ankara

Kızılırmak Sineması / Kızılırmak Movie Theatre
Alman Kültür Merkezi Ankara / Goethe Institut Ankara

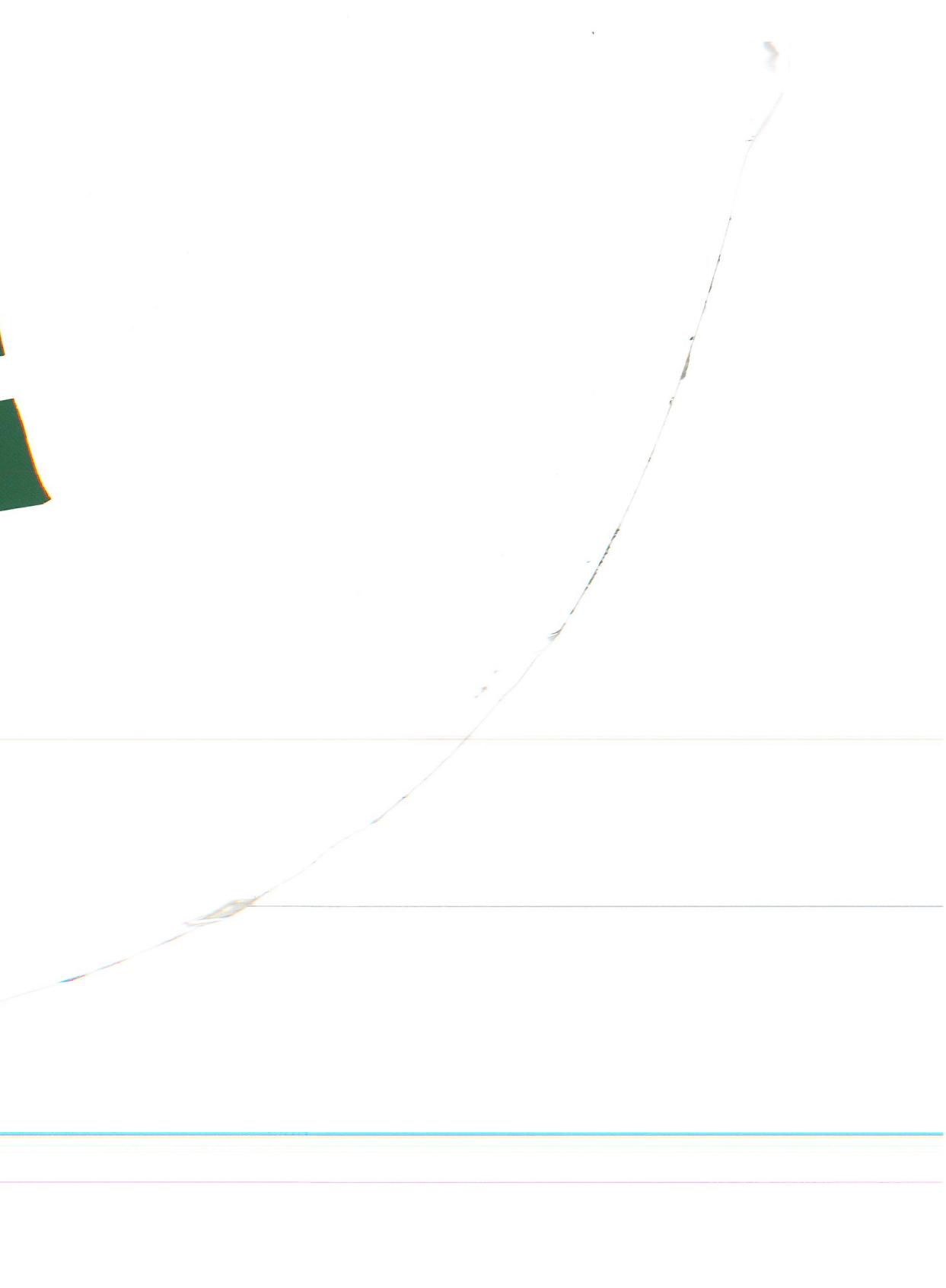
Biletler / Tickets
Hafta içi 12.00 seansları 2.5 TL, hafta boyunca
gündüz seansları 7 TL, akşam seansları 10 TL

Büyükelçi Sokağı 20/4 Kavaklıdere Ankara
T: +90 312. 427 00 20
F:+90 312. 466 55 61
E: festival@ucansupurge.org

www.ucansupurge.org

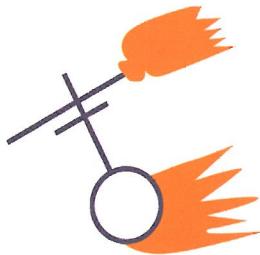
Bu festival 5224 sayılı Yasa gereğince
Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan alınan izinle düzenlenmiştir.

Bu festival 5224 sayılı Yasası gereğince
Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan alınan izinle düzenlenmiştir.

www.ucansupurge.org

E: festival@ucansupurge.org
F: +90 312. 466 55 61
T: +90 312. 427 00 20
Büyükköy Sokagi 20/A Kavaklıdere Ankara

Alman Kültür Merkezi Ankara / Goethe Institut Ankara
Kızılmak Sineması / Kızılmak Movie Theatre
Hafta içi 12.00 seansları 7 TL, akşam seansları 10 TL
gündüz seansları 7 TL, akşam seansları 10 TL
Bileter / Tickets

10-17 Mayıs / May 2012
Ankara

15. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
15th Flying Broom
International Women's Film Festival

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

